

Độc Thân Tính Theo Thời Gian Đếm Ngược

Contents

Độc Thân Tính Theo Thời Gian Đếm Ngược	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	8
3. Chương 3	15
4. Chương 4	21
5. Chương 5	25
6. Chương 6	29
7. Chương 7	33
8. Chương 8	37
9. Chương 9	43
10. Chương 10	48
11. Chương 11	54
12. Chương 12	58
13. Chương 13	62
14. Chương 14	66
15. Chương 15	70
16. Chương 16	74
17. Chương 17	79
18. Chương 18	84
19. Chương 19	88
20. Chương 20	95
21. Chương 21	100
22. Chương 22	104
23. Chương 23	109
24. Chương 24	112

Độc Thân Tính Theo Thời Gian Đếm Ngược

Giới thiệu

Vì thành công của Chương Gia Phân, Cao Ân Dương quyết định triển khai kế hoạch công ty. Tự mìn

1. Chương 1

Vì thành công của Chương Gia Phân, Cao Ân Dương quyết định triển khai kế hoạch công ty.

Tự mình làm người đại diện của nàng, đảm nhiệm giúp nàng trở thành người mẫu hạng nhất.

Tháng mười một năm nay, hắn hết sức giúp nàng an bài một phương hướng để nhanh chóng thành công.

Không phải vì cha nàng mang nàng gánh nợ mà hi vọng nàng có thể trả nợ, mà là muốn giữ nàng ở bên người chiếu ứng.

Từ khi thấy ánh mắt đầu tiên của nàng năm mười bảy tuổi.

Hắn liền thật sâu mê luyến nàng, theo cùng nỗi thống khổ của nàng, không thể tự kiềm chế.

Nhưng nàng tựa như đóa hoa ngạo mạn lại giống như cành hoa hồng, luôn ngăn cản hắn tới gần cùng vụn cành bẻ.

Hắn cố tình không hiểu mà buông tha nàng.

Ở sau vẻ quật cường trên khuôn mặt nàng, hắn đã thấy sự yếu ớt của nàng.

Theo lý lẽ sắc bén của nàng, hắn nghe thấy khát vọng của nàng.

Có bao nhiêu khó khăn, tai ách, hắn đều muốn giúp đỡ nàng.

Cũng không dám chính mồm nói ra với nàng “Đừng sợ, có anh ở đây”.

Nếu đây không tính là yêu, thì là gì mới tính?

Tin tưởng chỉ cần nàng muốn kết hôn, hắn sẽ là nam nhân tốt nhất của nàng ở trên đời.....

*****

P/s: Nói một chút về truyện nhé!

- Trong một đề, tác giả viết liền, không chia chương. Nhưng nếu post nguyên đề thì dài quá nên mình mạn phép chia chương, mình sẽ cố gắng chia để sao cho nội dung không bị đứt quãng đột ngột và độ dài tương đương một chương bình thường.

- Về ngoại truyện: Theo lời tác giả ở cuối truyện thì có một ngoại truyện, mình cũng tìm hiểu thêm các thông tin ở bên ngoài và xác định là có một ngoại truyện. Nhưng lại không tìm được bản tiếng Trung hay bản convert của ngoại truyện này. Mình sẽ tiếp tục tìm kiếm phần ngoại truyện này, nếu bạn nào biết hoặc tìm được phần ngoại truyện này thì ỉn xin link nha, để mình edit nốt nha.

~*

~Mục lục:

Tiết tử:

Chương 1 + 2

Chương 3 + 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Tiết tử:

Cuối cùng tìm được rồi!

Một mái tóc hoa râm, một ông già râu bạc ngoại quốc, ngồi ở đại sảnh của sân bay quốc tế, gất gao ôm rương đồ ở trong lòng, ông cuối cùng tìm được rồi!

Trong rương chứa dấu chân đi trên toàn thế giới, ông dùng năm tháng nửa đời người mới tìm được thần vật, ông căng thẳng, đôi mắt cảnh giác nhìn chung quanh như hổ rình mồi với những người phương Đông, ông nghe một người khe khẽ nói nhỏ tiếng Trung mà ông không hiểu.

Ông nội tâm lo lắng, chờ đợi, tôn tử Richard đi check cơ cả buổi, như thế nào còn không trở về? Thật sự là cấp chết người!

Một nam thanh niên ngoại quốc chừng mười tám tuổi, chen qua đám người đi đến, vội vàng trở lại bên người lão gia gia (ông nội).

“Cơ vị đều đã ổn định, ông nội.”

“Cháu cuối cùng đã trở lại, chúng ta đi mau, không biết những người phương Đông bởi vì cái gì mà vẫn nhìn ta, chỉ vào người của ta nói cái gì ” khăng cơ gia gia , mà ta nghe hoàn toàn không hiểu.” Lão tiến sĩ vội kéo cháu nội, chạy nhanh rời đi đám người.

“Ông nội, xem ra người rất khẩn trương , cái rương đồ này thực sự quan trọng như vậy sao?”

Lão tiến sĩ vẻ mặt nghiêm túc, miệng đối Richard nói một cách chính xác: “Đừng xem cái này là ba bản thảo, đây là bảo vật quý giá nhất cả đời của ta, so với nghệ thuật niệm chú của Ai Cập càng không thể mở hội nghị, ông nội phải chu du phân nửa thế giới để tìm, nghiên cứu tìm hiểu khắp nơi, thật vất vả mới thấy ở Luân Đôn, La Mã cùng với Đài Bắc, làm được ba bản này vào á thần laptop.” (ái thần nghĩa là yêu thích thần kì)

“Khụ..... ông nội, cháu nghe qua laptop hồng, trộm nội dung laptop, nhưng là chưa từng nghe qua á thần laptop, người có thể hay không nghĩ sai rồi?”

Richard trong lời nói có ý trêu chọc, lão tiến sĩ như thế nào nghe lại không hiểu. Tiểu tử kia cứ nhiên đem sự vất vả của ông khi tìm được á thần laptop, coi như tiểu thuyết, phim ảnh bình thường mà nghĩ, thật sự là rất vũ nhục sự chuyên nghiệp của ông.

“Nói cho người, ba bản ái thần laptop này nhưng là có ma pháp, nói ra chỉ sợ hù chết người.”

Lão tiến sĩ cố ý đè thấp giọng nói cùng với vẻ mặt nghiêm nghị, liền cuốn hút Richard theo một cảm giác không bình thường, không khỏi cũng đè thấp âm lượng.

“Có ma pháp gì?”

Phối hợp với ông nội ngoắc ngoắc đầu, Richard xoay người đưa lỗ tai qua, ông nội thấp giọng trầm khàn hầu nói vào màng tai Richard, nói ra bí mật lớn của bảo vật.

“Này ba bản laptop này là sống .”

Hử bại, dọa đến đi?

Richard kinh ngạc trừng mắt nhìn nụ cười quỷ quyệt của ông nội, hẳn thật là bị dọa, bị ông nội điên cuồng dọa đến, xong rồi xong rồi, ông nội tám mươi tuổi đã muốn tẩu hỏa nhập ma, bệnh thế nào cũng không nhẹ!

“Ông, cháu đi theo người học tập kiến thức giám định đồ cổ, chính là hy vọng có thể giống người làm nhà giám định đồ cổ nổi danh, nhưng là tin tưởng cháu, ba bản thảo kia thấy thế nào, đều như là mấy điểm bán laptop ở ven đường, ông bị lừa rồi.”

“Người, tên xú tiểu tử này, rõ ràng cho rằng ta tuổi lớn, cân não không còn dùng được, nên bị điên có phải hay không? Được, ta cho người biết kiến thức về ba bản thần thư huyền bí này.” Lão nhân gia hận nhất là bị người trẻ tuổi xem thường, không để một chút thần tích cho tôn tử nhìn một cái, tiểu tử này còn không biết trời cao đất rộng đâu.

Lão tiến sĩ ấn mật mã rương đồ, cẩn thận mở rương ra, ba bản thảo bên trong làm ra vẻ so với ngoài không giống nhau, hình dạng cũng không giống, ông cẩn thận cầm lấy một quyển trong đó, thần bí hề hề kêu Richard nghiêng đầu tới gần một chút, nhẹ nhàng mở ra trang thứ nhất cho hắn xem.

rương đồ giống như vali nhỏ, mỗi một bản thảo là một quyển sách, cũng như một laptop thu nhỏ (theo định nghĩa của “lão tiến sĩ” ợ)

Nói cũng thần kỳ, kia nguyên bản chỗ trống ở trang thứ nhất, nhưng lại chậm rãi hiện ra chữ đen.

Lấy yêu tên, thành toàn thiên hạ hữu tình nhân, sẽ thành thân thuộc.

“Đi? Có chữ viết? Xuất hiện chữ Trung?”

Thấy tôn tử kinh ngạc đến cảm sắp rơi xuống, lão tiến sĩ hắc hắc cười nói: “Ta sớm nói cho cháu, laptop này là sống, nó chẳng những sẽ hiện chữ, hơn nữa còn căn cứ vào quốc gia nó đang ở, hiện những ngôn ngữ khác nhau. Hiện tại chúng ta ở Đài Bắc, cho nên hiện tiếng Trung, nhưng khi ở Luân Đôn, nó hiện ra tiếng Anh, khi ở La Mã, nó hiện ra nhưng là tiếng Italy, thế nào.”

Richard chắc chắn lấy làm kỳ, ánh mắt mở to, khơi mào hứng thú thật lớn. “Rất thần kỳ, ông nội, nếu gọi nó là ái thần laptop, có hay không được gọi nó là tình yêu ma pháp?”

“Hắc hắc, xú tiểu tử, cháu đoán đúng vậy, ba bản laptop này có ma pháp lớn nhất, đó là có được thành toàn bộ ma lực của tình yêu.”

Richard nghe được, tinh thần phấn chấn, nếu laptop này đúng như vậy thần kỳ, về sau hẳn không phải vô định thiên hạ sao?!

“Như thế nào để làm ma pháp? Cùng với nó phải làm sao? Vẫn là thiếp đại đầu thiếp?” Nguyên tưởng rằng ông nội tìm được ái thần laptop này, tất nhiên đối với ma pháp của rõ như lòng bàn tay, vậy mà ông nội lại trả lời chỉ có ba chữ –

“Không biết.” (nói tiếng Trung thì là 3 từ còn dịch ra tiếng Việt thì có 2 từ kia thôi)

“A? Người không biết?”

“Ông nội người còn chưa thử qua, làm sao có thể biết? Huống hồ thứ này cũng không thể tùy tiện thử loạn, ta ở Hy Lạp tìm được tư liệu lịch sử cổ, nhắc tới ba bản laptop này về ngoài bất đồng, ma pháp cũng không

giống nhau, cái duy nhất giống nhau, chính là chúng nó đều bị hình dung là trò đùa dai của ái thần Cupid.”

Vừa nghe đến ba chữ trò đùa dai, tự dưng làm cho người ta mông lung sợ hãi, cảm thấy không ổn nha.

Lão tiến sĩ đem rương đồ đóng lại, khóa lại mật mã, cẩn thận giao cho tôn tử, dặn dò nói: “Nên đi đăng ký, cầm cẩn thận, sau khi đến nước Mỹ, ta muốn hảo hảo nghiên cứu chúng nó một phen.”

Sau khi ở Thiên Tân chịu vạ khổ mới tìm được thần vật, lão tiến sĩ phi thường vui mừng, cuối cùng có thể chấm dứt cuộc hành trình dài.

Người đến người đi trong đại sảnh sân bay, ông nội đi trước gia gia mới dặn dò phải bảo quản tốt rương đồ, Richard đi theo phía sau lại không cẩn thận cùng người xa lạ chạm vào nhau, hai người đồng thời bị quăng ngã, rương đồ cũng bị tung ra ngoài.

“Sorry! Sorry! Sorry!” Đối phương ngay cả nói ba lần mang theo khẩu âm của người Hàn Quốc nói sorry, sao đó vội vàng chạy đi đi.

Richard vội vàng kiểm tra rương đồ, nhẹ nhàng thở ra, may mắn rương đồ không bị quăng là quan trọng nhất, cũng không so đo nhiều như vậy, hần nào biết đâu rằng, đối phương cũng có cùng rương đồ như vậy, sai sót ngẫu nhiên là đem rương đồ của hai người trao đổi, lại không có chút nào cảm giác, ông cháu hai người lên máy bay, rời đi TW. (TW là viết tắt một địa danh của Trung Quốc)

Ba bản ái thần laptop, liền như vậy bị mang ra sân bay quốc tế Đào Viên, lưu lạc đến TW, cuối cùng đều tự phân tán.

Chúng nó chờ đợi chủ nhân mới, chờ đợi chuyện tình yêu xưa được làm mới, chờ đợi chỗ trống trên trang đầu tiên, bị điền vẽ tự mới, khởi động những chữ bất đồng của ma pháp tình yêu, bắt đầu thi triển.....

Trò đùa dai của ái thần Cupid.

* * * * *

Chương 1 + 2

Ở trong phòng hội nghị của một tòa nhà, có một đám người đang buồn rầu.

Quản lý Trần, người đại diện của công ty quảng cáo JC cùng ba người cấp dưới, “Tinh Trần”* có Giang Yến Bình là quản lý bộ tiêu thụ đồ điện hợp, vì sản phẩm mới quảng cáo cần tuyển người phát ngôn, như vậy hội nghị đã mở quá sáu lần.

*Tinh Trần: Tên công ty có thương phẩm cần quảng cáo.

Giang Yến Bình lần nữa phủ quyết đề án của JC, hại Trần quản lý náo loạn hai lần viêm dạ dày, đăng ký năm lần gặp bác sĩ tâm lý.

Giang Yến Bình một thân trang phục phẳng phiu, mái tóc ngắn lưu loát, dáng người cao gầy đứng mót, bắt cầu ngôn tiểu*, hội nghị vừa mới bắt đầu, nàng liền nhắc lại lập trường của công ty.

*bắt cầu ngôn tiểu: tính cách nghiêm túc, nói năng cẩn trọng.

“Tôi hy vọng người phát ngôn mới có thể hoàn toàn biểu đạt ra được phong thái của một quý tộc độc thân, những người trước đây được các người đề nghị đều rất bình thường. Chúng tôi muốn không chỉ là xinh đẹp, còn muốn có khí chất độc đáo.” Nàng cường điệu: “Cô ấy phải xinh đẹp, đồng thời lại không dễ nắm lấy, làm cho người ta có cảm giác thần bí. Không thể quá trẻ, bởi vì mỗi một loạt thương phẩm này đều thuộc loại có đơn giá cao, cho nên tập trung ở những người có sự nghiệp thành đạt, có sức mua, nhưng không nghĩ bị hôn nhân trói buộc vẫn là thực nữ. Đúng rồi, tôi cũng không cần tivi quảng cáo chỉ có riêng gương mặt, này đó Trần quản lý đều hiểu biết đi? Tôi hy vọng hôm nay là có thể ấn định.”

Trần quản lý cao lớn đứng lên như anh hùng, vỗ vỗ dây lưng miễn cưỡng uốn bụng ra phía trước.

“Lần này, tôi nhất định làm cho cô vừa lòng đến mức muốn ôm tôi.”

Giang Yến Bình nhìn thẳng hần xem thường. “Tôi ghét nhất nghe thấy những lời lỗ mãng trong lúc họp.”

“Nga? Sorry, nhưng là, ý của tôi là, chọn người lần này, cô nhất định sẽ siêu cấp vừa lòng.”

“Có tự tin như vậy, là ai?”

“Chương Gia Phân của công ty Thái Hạc model, được giới thời trang công nhận là người mẫu số một.”

Một trận trầm mặc ngắn ngủi.

Nhân viên của Tinh Trần nhìn nhau, vẻ mặt kinh ngạc.

Giang Yến Bình phủ quyết, nàng buồn bực nói: “Anh đang nói giỡn sao? Tôi thừa nhận Chương Gia Phân điều kiện tốt, nhưng nghe nói muốn cô ấy làm rất khó, không lâu vừa rồi, tin tức không phải nói cô ấy còn bãi công giữa chương trình đang thu hình, thiếu chút nữa hại người làm chương trình bị bệnh loét mũi. Chủ tịch rất xem trọng thương phẩm lần này, tôi tuyệt đối không thể làm hỏng, dùng cô ấy rất mạo hiểm.”

“Người đại diện của cô ấy và tôi có quen biết, lần đó Chương Gia Phân bãi công giữa chương trình, là vì người chế tác đột nhiên chỉ định muốn Chương Gia Phân mặc quần áo của người gặt hái, mà kiện quần áo đó rất lộ liễu cũng rất thấp tục, làm cho Chương Gia Phân không thể nhận, cô xem, người mẫu này là cỡ nào có nguyên tắc, cô ấy không phải vừa vặn phù hợp với tinh thần của yêu cầu quý tộc độc thân của quý công ty sao? Cô nói có đúng không? Có phải hay không?”

“Nghe nói tính tình cùng độ phối hợp của cô ấy rất kém.”

“Ai nha, đó là bởi vì người ta yêu cầu cao thôi, bằng không như thế nào có biện pháp làm người mẫu số một ba năm, cô ngẫm lại xem, cô ấy đã hai mươi tám tuổi, bất luận khuynh hướng cảm xúc, dung mạo, dáng người, các phương diện vẫn là như vậy ưu, có thể thấy được cỡ nào hiểu được thế nào là yêu chính mình, thật là quý tộc độc thân a. Cô nói có đúng không? Có phải hay không?” Nhanh chút cho ta nói là a ~~ Trần quản lý nói được nước miếng tung bay, lần này nếu không ấn định, hẳn quyết định phát ra gia sản đi làm hòa thượng, bình phục tâm can bị thương nặng.

Giang Yến Bình trầm tư: “Điều này tôi thừa nhận, cô ấy quả thật là không đơn giản, chính là..... Cô ấy làm cho người ta cảm giác rất lạnh đậm, không phải rất có lực tương tác.”

“Đây chẳng phải là điều muốn nắm lấy không chừng? Còn mang điểm thần bí? Cô nói đúng không? Có phải hay không?” Này cũng không được kia cũng không được, Trần quản lý thật muốn nói “Rõ ràng cô chính mình đến chụp quảng cáo thì tốt lắm đấy”.

“Anh nói như vậy cũng có lý.” Giang Yến Bình rốt cục thoáng cấp cho Trần quản lý nhất một chút khẳng định.

Trần quản lý vỗ tay kêu: “Chính là a, chúng tôi đã làm điều tra thị trường, nhằm vào sự nghiệp có thành thực nữ này, các cô gái sẽ ở người phát ngôn là Chương Gia Phân soi xét mọi mặt. Cẩn thận ngẫm lại, Chương Gia Phân từ sau khi xuất đạo, chưa từng làm chuyện xấu, ru rú ở trong nhà, quý trọng lông chim, này thật đúng là không dễ dàng, còn có ai so với cô ấy thích hợp hơn để phát ngôn cho công ty cô, vừa cao sang lại đúng là quý tộc độc thân phù hợp với thương phẩm? Cô nói đúng không? Có phải hay không?”

(ôi cái bài ca “có đúng hok? có phải hay hok?” =))~)

Không hổ là người làm quảng cáo chuyên nghiệp, những nghi ngờ ở miệng của Trần quản lý lại nhất nhất biến thành ưu điểm.

Giang tiểu thư thở sâu, rốt cục gật đầu nói một câu làm cho Trần quản lý siêu cảm động .....

“Được.” Nàng tiếp nhận ảnh chụp Chương Gia Phân mà Trần quản lý mang đến.

Trong ảnh chụp, Chương Gia Phân tóc dài tán sóng chạm vai, mặc âu phục màu trắng, hai tay đặt ở thắt lưng, cả người đứng thẳng. Nàng, có đôi mắt ánh lên vẻ không chịu thua, môi đỏ mọng lấm lấm, rất mỹ lệ, rất nhanh thu hút được ánh mắt của mọi người, cả người tản ra hơi thở không dễ chọc.

Cuối cùng, Giang Yến Bình chỉ còn lại có một nghi ngờ: “Chương Gia Phân đã hai mươi tám tuổi, nếu cô ấy làm đại diện phát ngôn cho thương phẩm độc thân của chúng tôi, không bao lâu lại bỏ chạy đi kết hôn thì sao?”

“Vấn đề này cô yên tâm, tôi cùng người đại diện của cô ấy là chỗ thân quen. Trong hợp đồng chúng ta đặc biệt thêm điều kiện trong hai năm không thể kết hôn, nếu không muốn bồi thường quý công ty do vi phạm hợp đồng, kim ngạch hẳn là trên dưới năm trăm ngàn, tôi tin tưởng trừ phi Thái Hạc muốn đóng cửa, Chương Gia Phân tưởng rời đi giới model (giới thời trang) bán gà chiên, bằng không bọn họ tuyệt đối sẽ không vi phạm, điểm ấy cô cứ yên tâm.”

Người của Tinh Trần cười ha ha, rất khó tưởng tượng Chương Gia Phân cao quý ở ven đường bán gà quay, Trần quản lý này cũng quá hài hước.

Giang Yến Bình nghiêm túc nhìn ảnh chụp Chương Gia Phân, thầm suy nghĩ.

Giang Yến Bình hai mươi tám tuổi vẫn độc thân, nhìn Chương Gia Phân cũng hai mươi tám tuổi vẫn độc thân. Nàng nghĩ đến có bao nhiêu nữ nhân tuyên bố độc thân cả đời, nhưng đêm khuya trong giấc ngủ, cô chằm nan miên*, lại khó tránh khỏi chạch lòng, nếu có người tới cầu hôn, che chở ình. Có nữ nhân nào lại vui vẻ ký loại hợp đồng không được kết hôn này?

*cô chằm nan miên: một mình một giường cô đơn, khó ngủ.

Giang tiểu thư do dự nói:“Điều kiện hợp đồng như vậy..... Có hay không rất khó xử đối với người ta ?”

“Ha! Muốn Chương Gia Phân kết hôn mới là khó xử cho cô ấy, tôi hỏi qua Cao Ân Dương là người đại diện của cô ấy, hẳn phi thường tự tin Chương Gia Phân trong hai năm tuyệt đối sẽ không kết hôn.” Trần quản lý vỗ ngực cam đoan.

“Vì sao?”

“Cao Ân Dương nói Chương Gia Phân kỳ thật dốc lòng hướng Phật, căn bản không tính đến chuyện yêu đương sinh đứa nhỏ, toàn tâm toàn ý nghĩ nhập không môn chấm dứt hồng trần, sau khi về hưu sẽ tìm cái vùng thâm sơn cốc mà thanh sửa, cô nói xem, cô ấy có phải hay không rất thần bí, rất khó nắm bắt, rất cao quý a ~~” Trần quản lý cảm động nói đến muốn khóc ra, Giang tiểu thư thưởng hẳn sự xem thường lớn hơn nữa.

“Tôi trừ bỏ chán ghét cùng người lỗ mãng hợp, càng chán ghét người cảm hóa cộng sự, mời anh nói chuyện chú ý một chút, không cần làm nhiều biểu tình như vậy, thực khủng bố.”

Mọi người cười trộm.

Trần quản lý xấu hổ ho nhẹ trong yết hầu.

Giang tiểu thư nhận lấy bản kế hoạch.“Tôi sẽ xin phép chủ tịch, chỉ cần chủ tịch không ý kiến, chúng ta sẽ bắt đầu nghĩ đến nội dung hợp đồng.”

“Vâng.” Trần quản lý cung kính hướng nàng kính lễ.“Tôi cam đoan dùng Chương Gia Phân, công ty cô tuyệt đối sẽ không hối hận, cô ấy căn bản chính là sống theo chiêu quý tộc độc thân .”

Chiếc xe màu đen ở nội thành rong ruổi, lái xe mặt không chút thay đổi.

Kính thủy tinh cách âm đem không gian bên trong xe cách ra làm hai, ngồi mặt sau xe là một đôi nam nữ.

Nam ba mươi bốn tuổi, quần áo mới, áo khoác da, tư thế oai hùng toả sáng, khoe miệng hàm chứa một chút ngả ngón ý cười, có ánh mắt phát nhiệt, cả người lộ ra là một linh hồn không kềm chế được. Hắn đeo tai nghe điện thoại, theo điệu nhạc hừ, lắc lư thân thể, quả thực đem phía sau xe trở thành tràng biểu diễn của hắn, nếu cho hắn một chiếc microphone cùng đàn ghita, hẳn khẳng định sẽ lập tức mở hội diễn tấu cá nhân.

Bởi vì bộ dáng hắn say mê như vậy, mình nhích tới nhích lui, làm mỹ nữ bên người sắc mặt một đường lãnh đạm, nàng hai tay hoành ôm trước ngực, biểu tình thực không cho là đúng.

Nàng là Chương Gia Phân, mặt trái xoan, ngũ quan rõ ràng, một đôi mắt to phẳng phất có dấu thiên ngôn vạn ngữ, một đầu tóc đen dày sáng bóng tán trên sườn vai. Nàng xinh đẹp như thần tiên, da trắng nõn nà, nhưng hai tay lại giao nhau ôm trước ngực, làm người ta bingg tỉnh chỉ nên ở ngoài ngàn dặm. Một đôi chân dài tao nhã giao nhau, âu phục màu tím tuyết, chất liệu bạc càng tôn lên dáng người vốn tốt của nàng.

Mà vị nhích tới nhích lui kia, một nam nhân nhiệt tình yêu thương âm nhạc, đúng là người phụ trách công ty “Thải Hạc” Model, Cao Ân Dương. Trừ bỏ làm người đại diện cho người mẫu số một Chương Gia Phân trong công ty, cái khác model hai năm nay đều giao cho người khác làm đại diện.

Vì sao hắn chỉ phụ trách Chương Gia Phân? Bởi vì mỗi người được phái làm người đại diện của nàng trước đây, cuối cùng đều chịu không nổi tính tình của nàng, tức giận đến tưởng vạ gây cổ nàng. Sợ người đại diện của Chương Gia Phân không không chế được mà sinh ra uy hiếp nàng, Cao Ân Dương đành phải chính mình xuống biển làm người đại diện.

Chỉ có Cao Ân Dương chịu được Chương Gia Phân.

2. Chương 2

Bởi vì da mặt hắn đủ dày, cho dù nàng dùng lời nói không tốt để nhục nhã hắn, tàn phá tự tôn của hắn, hắn đều không sao cả. Cái gọi là trong khắp thiên hạ không có việc khó, nói chính là này đi! Huống chi hợp đồng của bọn họ còn bốn năm nữa mới hết, nếu Chương Gia Phân lại phá hư, hắn cũng không biết làm sao bây giờ. Chương Gia Phân là đã muốn nhập vớng ngư, nếu không cao hứng cũng chỉ có thể lấy vạ cá loạn vừa thông suốt, không tạo được chân chính thương tổn gì.

Di động của Cao Ân Dương vang, hắn còn đang xoay đi động theo điệu nhạc.

Di động kêu càng lúc càng lớn, Chương Gia Phân đá hắn một cước, Cao Ân Dương mới phát hiện. Hắn nghe điện thoại, nói xong, tắt di động đi, đối Chương Gia Phân nói: “Tình Trần quảng cáo đàm phán rất tốt rồi, đối phương yêu cầu em trong hai năm không được kết hôn, nhớ kỹ nha, nếu em kết hôn trong khi chưa hết hợp đồng thì phải bồi thường năm trăm ngàn, hợp đồng này anh với em chia ba bảy.”

“Chia ba bảy? Anh ba tôi bảy?”

“Đương nhiên là anh ba em bảy, người vi phạm đi kết hôn là em, theo lý thuyết hắn là toàn bộ là do em bồi thường nha.”

“Tốt lắm, anh thật sự là coi trọng model của anh.” Gia Phân châm chọc hắn. “Không thể kết hôn? Đây là khế ước bán mình đi? Cao Ân Dương, anh càng ngày càng giống tú bà.”

“Tú bà? Chắc chắn chắc,” Hắn ha ha cười, sau đó dựa vào lưng xe ca thán: “Được được đại mỹ nữ, làm chi đem chính mình so sánh thành kỹ nữ.”

Chương Gia Phân liếc nhìn hắn một cái. “Ký hợp đồng bao nhiêu?”

“Hai trăm vạn. Quay chụp xong có thể lĩnh một trăm ngàn thù lao, cho nên em chỉ chụp quảng cáo đồ điện một ngày, là có thể làm xong.....” Hắn sổ sổ. “Chúng ta chia ba bảy, khấu trừ tiền thuế, em còn bảy trăm năm mươi sáu vạn nhập sổ.”

Điều kiện hậu đãi tốt, nhưng nàng biểu tình vẫn như cũ rất lạnh nhạt. “Tôi phải bán rẻ tiếng cười mới có số tiền này, anh chỉ tiếp điện thoại liên buôn bán lời ba trăm hai mươi tư vạn, thật không công bằng.”

“Em không nhận cũng không có gì để nói, dù sao anh cũng không vài đồng tiền này. Nhưng thật ra em, không thừa dịp nổi tiếng để kiếm tiền, tưởng đám người kia không phải sẽ khóc than sao? Thừa dịp hợp đồng với anh còn bốn năm, kiếm nhiều một chút đi.”

“Đúng vậy, này hết thấy đều phải cảm tạ anh có người cha rất giỏi, còn có phải cảm ơn ba ba của tôi, tôi mới có vinh hạnh ở trong lồng sắt xinh đẹp của Thải Hạc như vậy đi.”

Cao Ân Dương cười nói: “Chuyện đúng thì không chuyển thành ngược lại được, em nói châm chọc như vậy có tác dụng gì đâu?”

“Đúng vậy, trong đó anh không phải người bị đau, nói chuyện chính là như vậy tiêu sái.”

“Kỳ thật a, anh vẫn đều thực đau lòng cho em.”

“Ha, tôi thực cảm động.” Chương Gia Phân theo dõi hắn nói: “Cao tiên sinh, anh một năm có ba trăm sáu mươi lăm ngày, cơ hồ ba trăm sáu mươi ngày đều cùng nữ nhân hẹn hò, trong đó cứ một hai ngày, ở làng

giải trí sẽ nhìn thấy người yêu cũ chữa anh khóc lóc kể lể, bằng không chính là anh hân hoan làm chuyện xấu, phóng viên mới gọi anh là sát thủ của mỹ nữ, luôn ở câu lạc bộ hoặc quán ăn đêm chụp được ảnh anh cùng nhóm bạn gái cuồng hoan ngoạn nhạc, chặc chặc chặc, anh đúng là lữ thừa sự đau lòng, tựa như anh cố tỏ ra như vậy để làm tôi hoảng sợ.”

Cao Ân Dương sững sốt, tiêu hóa xong lời của nàng, cười ha ha. “Em a, đọc rất nhiều sách, mắng chửi người khác còn có thể xoay vòng bằng nhiều cách.”

“Đó là bởi vì tôi không có biện pháp dùng từ ngữ thô tục để mắng chửi, tôi đang cố gắng huấn luyện chính mình phát minh một vài lời nói văn minh để nhục nhã anh, người luôn làm tôi chán ghét.”

“Nga? Là như thế này sao?” Cao Ân Dương có vẻ thực hưng phấn. “Làm sao bây giờ, nếu như dùng lời nói nhục nhã người khác là phương thức thu lại sự thú vị cho em, anh rất muốn hưởng thụ, hôm nay từ lúc anh rời giường cho đến bây giờ, hiện tại là thời khắc anh cười vui vẻ nhất, ngay cả khi bạn gái anh làm bữa sáng cho anh ăn, anh cũng chưa bao giờ cười suốt như thế này đâu!”

“Nga ~~~ thấy tốt lắm thì cứ cười đi, tôi nghĩ đó là bởi vì, anh trên cơ bản là người chẳng biết xấu hổ, cho nên nói gì để nhục nhã anh, đại khái đều đối với anh không có tác dụng.”

“Nga? Là như thế này sao?” Hần càng cao giọng. “Nếu biết anh là người chẳng biết xấu hổ, nói gì để nhục nhã đều không có tác dụng, em còn thật sự nghiên cứu dùng lời nói văn minh để mắng chửi anh, em thấy có hay không rất là nhảm chán?”

“Sẽ không, bởi vì cái này là lạc thú của tôi.”

“Nhục nhã người đại diện trên cùng một chiến tuyến, là lạc thú của em?”

“Không đúng, nhục nhã Cao Ân Dương tiên sinh là lạc thú của tôi.”

Cao Ân Dương gật gật đầu, thở sâu. “Anh hiểu được, anh hiểu được.” Thật sự, hẳn thật sự hiểu được, từ thời điểm hẳn cùng Chương Gia Phân ký hạ hợp đồng mười lăm năm, Chương Gia Phân liền hận hẳn. Càng miễn bàn hơn từ sau khi phát sinh “sự kiện kia”.

Cao Ân Dương thở dài, đầu gối lên hai tay ở phía sau. “Anh không có lời nào để nói, nhưng là, trong lòng em hiểu được, bất hạnh của em, cũng không phải anh tạo thành a, nếu đối xử cứng rắn với anh sẽ làm em cảm giác tốt hơn một chút.....” Hần nhún nhún vai. “Ai nói anh người phụ trách của Thái Hạc? Anh chấp nhận tất cả.”

Chương Gia Phân không hé răng, quay mặt qua chỗ khác, nhìn thoáng sắc trời bên ngoài.

Bầu trời buổi trưa với một cơn mưa mùa thu, không có ánh mặt trời, mưa bụi lạnh buốt, lớp nhựa trên mặt đường có vẻ càng đen hơn.

Về việc Chương Gia Phân cùng Thái Hạc ký một bản hợp đồng, là một bí mật cũng là một quá trình dài.

Cha của Chương Gia Phân, Chương Sĩ Duy là hiệu trưởng của một trường tiểu học, khi Gia Phân mười bảy tuổi, năm ấy nghe theo lời của bạn bè giật dây, mê chơi cổ phiếu, lục tục khiến nợ ba ngàn bảy trăm vạn, trong đó ba trăm ngàn là vay nặng lãi của Cao Thạc Vũ, là cha của Cao Ân Dương, kết cục lãi cộng thêm lãi, Chương gia lâm vào tình cảnh khốn cùng, thậm chí hơn là Cao Thạc Vũ dùng thủ đoạn hung ác để truy lùng, Chương Sĩ Duy bị buộc gán nhà ở cũng không đủ trả hết lãi, hẳn còn phải huynh đệ tới cửa ấu dả Chương Sĩ Duy, lại uy hiếp muốn ồ ào đến trường học của Chương Sĩ Duy.

Mẹ của Chương Gia Phân chịu không nổi áp lực, lại không thể tha thứ cho sự ngu ngốc của chồng, nên đã cùng Chương Sĩ Duy ly hôn, từ nay về sau không còn liên quan.

Chương Sĩ Duy sợ công nhân viên chức đang làm ở trường học bị mất việc, bắt đắ dĩ, mang Chương Gia Phân năm ấy mới mười bảy tuổi đến công ty Cao Thạc Vũ đầu tư, quỳ xuống cầu xin Cao chủ tịch buông tha cho bọn họ.

Cuối cùng trải qua một vài khúc chiết, phương án giải quyết, dĩ nhiên là làm cho Chương Gia Phân cùng con trai độc nhất của Cao Thạc Vũ, Cao Ân Dương dự bị sáng lập công ty Thái Hạc model, ký hạ hợp đồng mười lăm năm, làm như các điều khoản rất có lợi.

Tuy rằng công ty Cao Ân Dương kinh doanh là model chính phái, Chương Gia Phân nhận sự huấn luyện của công ty, từng bước trở thành một model chuyên nghiệp, cũng quả thật giúp Thái Hạc kiếm được rất nhiều tiền, tính cả khoản nợ nần lúc trước nhất định hoàn thành hết, còn lại chính là quan hệ hợp đồng đơn thuần.

Nhưng là quá trình trung gian này, cũng đủ ép buộc tiểu cô nương mười bảy tuổi của năm ấy. Nàng ngày đêm sợ hãi, không biết bản thân đang chờ điều gì ở phía trước, nàng sợ hãi, bất an không yên, ý nghĩa cuộc sống dần dần biến mất gần như không còn.

Tuy rằng vay nặng lãi là lỗi của cha nàng, Cao Thạc Vũ cũng buông tha cho cha và nàng, dùng phương thức khác làm cho bọn họ còn có một khoản tiền, cha nàng cũng thuận lợi ở trường tiểu học đến khi về hưu, bảo tấp ở Chương gia sớm được giải trừ, nhưng Chương Gia Phân vĩnh viễn mất đi sự che chở của mẹ.

Nàng không thể không hận Cao Thạc Vũ, hận bản hợp đồng của Thái Hạc, hận Cao Ân Dương vì cũng liên quan. Nếu nàng không này đó nhỏ bé châm chọc, kích thích con trai độc nhất của Cao Thạc Vũ, nội tâm nàng sẽ vô cùng phần nộ, sợ rằng sẽ làm nàng suy sụp.

Cao Ân Dương dò xét nàng, kia sườn mặt lạnh lùng xinh đẹp, giống như phong dao lóe sáng lại tàn khốc.

Hắn hừ lạnh: “Anh lười cùng em nói chuyện.” Một lần nữa đeo tai nghe điện thoại, ấn bật ipod, hắn tiếp tục điên cuồng theo điệu nhạc. thesexpistols godsavethequeen thực khóc, oh yes!

Chương Gia Phân quay đầu trừng hắn, hai tay hắn thoải mái đặt trên đùi, tự đắc mà lắc lư theo điệu nhạc, bộ dáng siêu hưởng thụ. Tiếng nhạc phóng đảng, âm lượng thật lớn, tuy rằng hắn đeo tai nghe điện thoại, nhưng là nàng vẫn nghe được tiếng nhạc.

“Nhỏ giọng một chút, thực âm ỹ.” Nàng kháng nghị.

Hắn không nghe thấy, vẫn lắc lư hưởng thụ.

Chương Gia Phân túm lấy ipod của hắn, mở cửa sổ, văng ra.

Cao Ân Dương sửng sốt, không thể tin được. “Em?! Em càng ngày càng vượt quá giới hạn của bản thân.”

“Thực âm ỹ.”

Cao Ân Dương nhìn lại đường cái phía sau xe, nhìn đến chiếc xe màu đen yêu quý của hắn đang nghiền nát cái ipod. Ai nha, siêu đau ..... Đây đúng là nữ vương máu lạnh.

Hắn quay đầu lại, tháo xuống tai nghe điện thoại đã vô dụng, ngồi xuống.

Chương Gia Phân duy trì sắc mặt lạnh lùng, kỳ thật trong lòng có điểm hơi sợ, giống như thật sự rất vượt quá giới hạn.

“Nếu như vậy, được.....” Hắn sắc mặt âm trầm. “Đây là em tự tìm, chớ có trách anh.....” Đột nhiên Cao Ân Dương bắt lấy tay Chương Gia Phân, đang ngồi yên vị lại bắt đầu bị nháo, người tự xưng là ca sĩ rống to hát: “godsavethequeen [nữ hoàng tiết kiệm], thefascistregime [Chế độ phát xít], theymadeyouamoron [bọn họ đem bạn biến thành ngu ngốc], potentialhbomb [hoặc không chừng khi bom khinh khí.] godsavethequeen [nữ hoàng tiết kiệm], sheaintnohumanbeing [nàng căn bản không phải con người] thereisnofuture [không có tương lai] andenglandsdreaming! [và ở trong giấc mộng của anh Glan!]”

Chương Gia Phân bị kéo đến lệch khỏi chỗ ngồi, thét chói tai mắng hắn bệnh thần kinh.

Hắn mừng rỡ hát lại hăng say, Chương Gia Phân dùng sức bỏ ra tay hắn.

“Anh điên rồi, anh là hầu tử sao? Không tiêu chuẩn.”

Hắn ha ha cười. “Oa, chắc chắc chắc, em xem tóc em rối loạn, âu phục nhăn nhúm, không xong, một chút nữa xuống xe nếu như bị phóng viên chụp đến, anh như thế nào giải thích được hai chúng ta ở trong xe đã phát sinh chuyện gì?” Hắn ha ha cười.

Nàng lạnh lùng trừng mắt với hắn. “Tốt lắm mà cười?”

“Em làm chi nghiêm túc như vậy? Muốn được thả nhanh một chút, ngẫu nhiên giống anh điên điên như vậy, sống mới vui vẻ a. Xem em luôn một bộ làm toàn thế giới đều cho rằng bộ dáng trước đây của em rất u buồn.”

“Chẳng lẽ anh không biết tôi vì sao lại biến thành như vậy? Em yêu thương anh, em không rời được anh, nhưng là anh chỉ biết tra tấn em.....” Nói xong, đầu hướng cửa kính xe dựa vào.“Cho dù là một nữ nhân xinh đẹp, không có người yêu, còn sống, lại có cái gì thật là cao hứng?”

Cao Ân Dương ngồi thẳng gật đầu, vỗ vỗ tay.“Lời kịch rất khá.”

“Anh làm sao mà biết tôi nói là lời kịch?” Chương Gia Phân từ túi tử rút ra kịch bản, đó là đoạn đối thoại ngày mai của khách mời diễn xuất, nàng mở ra kiểm tra.“Một câu này lại có cái gì thật là cao hứng, ngữ khí giống như muốn nặng một chút, anh có cảm thấy thế không?”

“Gia Phân.....” Cao Ân Dương bỗng nhiên nghiêm túc nói:“Thân là người đại diện, anh không thể không thành thật nói cho em, em nói lời kịch giống như niệm kinh, em một chút tình cảm đều không có, anh hành động như vậy thật sự là đáng sợ.....” Hắn mở ra di động gọi điện.

Chương Gia Phân hỏi:“Anh gọi cho ai?”

“Anh muốn hủy bỏ vai diễn của em.”

“Uy, là anh nói đến thời điểm đột phá nên mới giúp tôi tiếp cận điện ảnh.”

Lúc này hắn hoàn toàn không có bắt chước tâm tình của ca sĩ, hắn vội vàng nói:“Em như vậy đột phá không thành nhưng thật ra lại thành lừng lẫy hy sinh, hiện trường quay chụp hiện đây rầy là phóng viên, em sẽ bị viết thành như thế nào trong lòng anh đều biết, không nghĩ tới em diễn tình cảm tồi như vậy..... Uy? Xin chào, tôi tìm chế tác Trần.....”

Gia Phân cướp đi di động, tắt máy, trừng mắt nhìn hắn.

“Không cần hủy bỏ, tôi cam đoan sẽ diễn rất khá, điểm ấy diễn mới không làm khó được tôi.”

“Nghe đây, không cần miễn cưỡng, anh hiện tại hoàn toàn tin tưởng, em không có năng khiếu diễn xuất trời cho.”

“Anh mới không có năng khiếu ca sĩ trời cho, giọng hát khó nghe muốn chết.”

Hắn cười.“Cho nên anh mới có thể biến thành người đại diện a? Người phải tự mình hiểu lấy chính mình, hiểu không?”

“Tôi vì lần này là khách mời, đã chuẩn bị một tháng, nên không cho phép hủy bỏ.”

“Cá tính của em thật mạnh, sớm muộn gì cũng hại chết chính mình.”

“Này không phải thật mạnh, đây là năng lực tốt.” Nàng cũng không phải là tùy tiện có thể đi được đến vị trí người mẫu số một, ở các phương diện nàng đều là đem hết tâm lực mà cố gắng. Làm nàng phát hiện trừ bỏ cố gắng trở thành một model thành công, nàng không có con đường nào khác có thể đi, nàng tự yêu cầu phải hoàn mỹ, thành tựu kinh người, nhận bốn năm huấn luyện chuyên nghiệp, xuất đạo sáu năm, liền hoàn trả số tiền phụ thân nợ Cao Thạc Vũ, còn trở thành người mẫu số một, này không phải cố gắng bình thường mà có thể làm được.

Cao Ân Dương kiên trì nói:“Em tin tưởng anh, loại sự tình này cần trời cho, hơn nữa, không ai có thể thập toàn thập mỹ.”

Nàng ngạo mạn nâng cằm lên phản kích.“Tôi chưa nói tôi thập toàn thập mỹ, tôi là tiếp cận hoàn mỹ. Anh đối với tôi không có tin tưởng, nhưng tôi đối với chính mình có tin tưởng, tôi chỉ cần cố gắng nghiền ngẫm sẽ diễn rất khá.....” Chỉ là vài câu kịch, không đến 3 phút diễn, nàng mua đến các loại sách diễn xuất. Có [giáo trình diễn xuất cùng kỹ thuật diễn xuất], có [mở cửa ra: Đối với diễn xuất cùng trường kịch tự hỏi], có [nghệ thuật cùng phương pháp diễn xuất], có [tâm lý học diễn xuất], đợi chút, cả một đồng lớn các sách về huấn luyện diễn xuất, nàng đều xem.

Nàng không tin lại diễn quá kém.

Cao Ân Dương cười cười, quay mặt qua chỗ khác, xem xét cực nhanh cảnh đường phố xung quanh.

Một lát sau, hắn sâu kín nói: “Anh yêu thương em..... Rồi không được em.....” Quay sang, nhìn thẳng nàng, ánh mắt chắc chắn khiến nàng thực sự khó thở, thanh âm của hắn tiếng được tiếng mất. “Nhưng là..... Em chỉ biết tra tấn anh.....” Vành mắt hắn đỏ sẫm, ánh mắt quá thâm tình. Hắn nhẹ nhàng nói: “..... Thế này mới gọi là diễn xuất.”

Chương Gia Phân kinh hãi, bị hành động hồn nhiên của hắn xuyên thấu. Nàng run sợ ánh mắt, hận hắn rất thông minh. Hắn không cần tiêu hóa đồng sách diễn xuất kia, liền diễn so với nàng xuất sắc hơn.

Thực đáng giận! Chương Gia Phân châm chọc nói: “Anh đương nhiên diễn tốt, Cao Ân Dương vốn tình sử phong phú đến mức có thể chửi mắng bộ phim điện ảnh, này đương nhiên không làm khó được anh.”

“Em cũng không có tình yêu khắc cốt ghi tâm? Kết quả diễn tình cảm, biểu hiện chỉ thường thường.”

Chương Gia Phân sắc mặt đột nhiên biến.

Cao Ân Dương thấy nói lỡ: “Anh xin lỗi, anh không nên nói như vậy.”

Sự kiện kia, là nỗi đau lớn nhất của nàng. Hắn là đao phủ, hắn có mặt mũi nào nhắc tới? Lúc trước cho dù là vậy, nhiều năm qua đi, còn muốn mở lại vết sẹo, một phen xát muối?

“Anh không có lương tâm.” Chương Gia Phân quay mặt đi, mím môi, không nói.

Cao Ân Dương cũng quay mặt đi, trừng mắt nhìn bên ngoài cửa sổ xe.

“Anh..... Không lời nào để nói.” Hắn ấn xuống cửa sổ xe, làm cho gió lạnh thổi vào, thổi lạnh làn da trên gương mặt, thổi lạnh chỗ sâu nhất trong ngực làm giảm xuống nhiệt nóng trong tâm.

Trong xe, lạnh như băng.

Hai người bọn họ, gió lạnh che khuôn mặt.

Hai người bọn họ, một người anh tuấn, một người mỹ miều.

Bọn họ đều có sự nghiệp thành công, ổn định. Nhưng trong lòng có một mạch ngầm vượt qua giới hạn bị nứt ra, cất giấu thương tổn của bản thân.....

Đối với khát vọng muốn ăn, cùng đối với một số nhu cầu, là hai điều cơ bản con người muốn tìm đến.

Thân được truyền thông công nhận nhiều lần là model đẹp nhất, Chương Gia Phân đối với hai loại nhu cầu cơ bản này, nàng đều không có được thỏa mãn.

Có một lần Chương Gia Phân mặc trang phục tham dự lễ hội, bị phóng viên chụp đến bụng hơi lồi, tuy rằng là vấn đề góc độ, nhưng phóng viên vẫn vẽ thực mãnh liệt, nói nàng mang thai. Chương Gia Phân cảm thấy bị sỉ nhục rất lớn, từ nay về sau nghiêm khắc yêu cầu chính mình, ba bữa chỉ ăn rau xanh, thịt chỉ được nhô ra ở ngực.

Chương Gia Phân chính là tự hạn chế, cũng không nháo chuyện xấu, mỗi lần tham dự công việc ở nơi nào, hoặc là nhận phỏng vấn của phóng viên, lời nói luôn đúng mực. Nàng đọc rất nhiều sách, bởi vì trừ bỏ công việc nàng ít ra khỏi cửa. Nàng không thường cùng người ngoài giao tiếp, tự nhiên cũng sẽ không có gièm pha. Dần dần, nàng giống một con khổng tước xinh đẹp, yêu thương lòng chim của chính mình. Tuy rằng lúc trước đều không phải là xuất phát từ tự nguyện làm model, nhưng bị ai là, có khi, nàng nhưng lại tích mịch đến đắc chí đứng lên, kiêu ngạo nghĩ “Thải Hạc” nếu không có nàng, đã sớm đóng cửa. Công ty có hai tuyển model, cùng sự nổi tiếng của nàng được so sánh với, vĩnh viễn sánh cùng trời đất. Công ty đối địch là “Trăm hà” Model, tuy rằng không có model đặc biệt xuất sắc, nhưng là so ngang các model được mời làm việc, rõ ràng so với Thải Hạc có phần hơn.

Có khi, Chương Gia Phân cảm thấy chính mình thật sự là rất giỏi a, cũng khó trách Cao Ân Dương lại ấn nhận như vậy với tính xấu của nàng.

Chương Gia Phân cùng trợ lý Ngô Tiểu Hoa ở tại căn hộ do công ty cung cấp, ở khu dân sinh tương đối ổn định. Cách một cái ngõ nhỏ, chính là chỗ ở của lão bản kiêm người đại diện Cao Ân Dương.

Đêm nay, trợ lý Ngô Tiểu Hoa đến công ty họp đã trở lại.

“Buổi tối còn không có ăn đi? Ăn cái này –” Trên bàn cơm, khoai sọ cuốn với nhiệt lượng siêu cao và một ly sôcôla nóng.

Ngô Tiểu Hoa với dáng người tròn vo thoáng chốc che mặt kêu thảm: “Phân tử, chị lại tới nữa.”

“Làm chi? Mời em ăn cái gì còn kêu rên? Thực quá đáng, mau tới ăn.”

Ngô Tiểu Hoa ngồi xuống, vừa mới ăn một ngụm.

Chương Gia Phân hỏi: “Hương vị như thế nào? Chị xem trên Internet nói khoai sọ cuốn của nhà hàng này ăn phi thường tốt.....”

“Ừ ừ, ăn thật sự tốt lắm.....”

Chương Gia Phân nhú mồm: “Không cần chỉ nói ăn ngon, muốn hình dung a?” Đây mới là mục đích nàng muốn Ngô Tiểu Hoa ăn, ham mê biến thái số một của người mẫu Chương Gia Phân.

“Này thôi.....” Ăn hương uống lạt là thực thích, nhưng là muốn chịu được ham mê biến thái Chương Gia Phân, mỗi lần đều bức nàng hình dung hương vị đồ ăn, rất áp lực nha. “Này khoai sọ cuốn thôi, bên trong có khối khoai sọ, cùng với bên ngoài không giống, hương khoai sọ rất đậm. Này khoai sọ cuốn cuốn độ cũng thực tự nhiên, thoát nhìn thực thoải mái.”

“Không cần ăn.” Chương Gia Phân tịch thu đĩa ăn của Tiểu Hoa.

Ngô Tiểu Hoa oa oa kêu: “Em đã muốn thực dụng tâm hình dung.”

“Cái gì kêu khoai sọ cuốn cuốn độ thực tự nhiên, em xem qua độ cuốn mất tự nhiên của khoai sọ cuốn sao? Thật sự là, nghe xong em hình dung, chị hoàn toàn không có cảm giác thỏa mãn, còn càng đói.”

“Muốn thỏa mãn không phải dựa vào nghe, phải ăn thử một chút mới tính thỏa mãn a.” Một bên mời nàng ăn cái gì, một bên lại bức nàng phải hình dung, như vậy thực phân tâm, nàng sẽ bị thần kinh phân liệt a.

“Thực mất hứng.” Chương Gia Phân đem khoai sọ cuốn che đi, đi đến sofa ngồi xuống đọc sách, ôn tập [nghệ thuật cùng phương pháp diễn xuất], từ buổi chiều bị Cao Ân Dương phê phán diễn xuất, nàng liền vẫn tâm thần không yên đến bây giờ.

“Cái gì thôi, dụ dỗ người ta ăn, lại không cho em ăn qua hết, chị hại em cũng rất đói bụng.” Ngô Tiểu Hoa kháng nghị: “Chị thực không có lương tâm.”

“Không cần nói chuyện, thực âm ỹ, ta không thể chuyên tâm.”

“Gia Phân tử, em là trợ lý Ngô Tiểu Hoa, không phải thùng rác Ngô Tiểu Hoa của chị, em đoán chị đêm nay tâm tình không tốt, nhưng là không cần giận chó đánh mèo đến trên đầu em, ok?”

“Ta hiểu biết, như vậy mời trợ lý đem cửa biên kia cũng một số thứ này nọ sửa sang lại, cảm ơn.”

Tiểu Hoa đi qua, mở thùng ra: “Oa dựa vào!”

“Khí chất, làm ơn!” Chương Gia Phân che tai.

“Một đồng đồ ăn, chị lại dùng tên của em mua nhiều như vậy? Chị sẽ không lại.....” Tiểu Hoa vọt tới trước hai cửa lớn của tủ lạnh, mở ra, một đồng này nọ tuôn ra, đổ trên sàn nhà.

Rất khủng bố, Ngô Tiểu Hoa cho dù là thích ăn, nhìn đến đại quân mỹ thực khổng lồ như vậy, cũng sợ tới mức rút lui vài bước.

“Em lại phát tác.....” Xem ra, lúc này Chương Gia Phân cảm xúc không phải ác liệt bình thường mà thôi, còn tương đương với lo âu đi!

Chỉ cần Chương Gia Phân bị áp lực hoặc lo âu, sẽ bắt đầu điên cuồng lên mạng mua các loại mỹ thực qua Internet, nhưng là vì bảo trì hảo dáng người, nàng sẽ không ăn, lại thực biến thái bức trợ lý ở trước mặt nàng ăn, ăn xong còn muốn nói hình dung cho nàng nghe.

Ngô Tiểu Hoa run lên: “Chị biết Châu Phi có rất nhiều dân chạy nạn sao?” Nếu đem những mỹ thực trong tủ lạnh tiêu hóa hết rồi nói hình dung cho nàng nghe, Ngô Tiểu Hoa thật sâu cảm thấy chính mình vì bị phì mà chết.

“Chính là mua một ít này nọ hơi nhiều, đừng ngạc nhiên.” Chương Gia Phân nói.

Chính là mua nhiều một chút? Lần này lại vì chuyện gì? Bởi vì ngày mai làm khách mời diễn xuất sao? Ngô Tiểu Hoa xắn lên tay áo, sửa sang lại tủ lạnh: “Em đem một ít ăn phân ra, cầm đến công ty cho, chị xem cửa tủ lạnh đều nhanh không đóng được, chị mua này nọ cũng chưa nghĩ một chút đến dung lượng của tủ lạnh sao? Chị như vậy đem này nọ để quá thời hạn sẽ bị trời phạt a, nghe nói lãng phí đồ ăn, người đã chết về sau xuống địa ngục sẽ bị cát đầu lưỡi nha, còn có sẽ.....”

Ba! Chương Gia Phân ném sách.

Ngô Tiểu Hoa bị dọa nhảy dựng, quay đầu nhìn nàng: “Làm chi? Lại tức giận?”

Chương Gia Phân đi tới, khí thế bức người, ánh mắt lợi hại, đứng ở trước mặt Ngô Tiểu Hoa.

Chương Gia Phân cao 173 cm, trùng mắt với Ngô Tiểu Hoa cao 155 cm, hơn nữa ánh mắt sắc bén của nàng. Hiện tại, Ngô Tiểu Hoa cảm thấy chính mình không chỉ là nhỏ bé, quả thực là thấp đến mau nằm úp sấp trên đất đi.

“Làm chi, Ngô Tiểu Hoa em tật xấu dong dài cũng không phải chuyện ngày một, ngày hai, làm chi tức giận? Thực đáng sợ a.”

Chương Gia Phân mắt thu hút, trầm đầu nói: “Ta yêu thương người..... Ta rồi không được người..... Nhưng là người chỉ biết tra tấn ta.....”

“Là chị tra tấn em đi?”

“Chị hỏi em..... Vừa mới..... Em có hay không cảm động?”

“Là lời kịch ngày mai của khách mời điện ảnh sao?”

“Àn.”

“Nha.”

“Cảm thấy?”

Thực lạ! Ngô Tiểu Hoa hắc hắc cười: “Cảm thấy..... Àn..... Đây mị.....” Ngô Tiểu Hoa lâm vào dãi khảo, tìm đập rất nhanh, thứ nhất phải trả lời cẩn thận, không thể làm tổn thương tự tôn của nàng miễn cho nữ vương này điên lên. Thứ hai không thể nói dối, thân là trợ lý lĩnh tiền lương của công ty, muốn hỗ trợ Chương Gia Phân thuận lợi hoàn thành mỗi một hạng công tác. Thật sự là mâu thuẫn a.....

Thật lâu đợi không được câu trả lời, Chương Gia Phân kiên nhẫn nói: “Cần nghĩ lâu như vậy sao?”

“Chị diễn rất khá.”

“Chị biết.” Chương Gia Phân nở nụ cười, Cao Ân Dương kia là cố ý phá nàng.

Chậm đã, còn có câu dưới. Ngô Tiểu Hoa thật cẩn thận hỏi: “Nhưng là..... Chị thật sự muốn đi diễn?”

“Có ý tứ gì?”

“Em cảm thấy nha, cái kia, là thời điểm chị nói ta yêu thương người, em là thực cảm động, cảm động ở đây chính là một loại thực rét lạnh cùng cảm giác rất đau.”

“Thực rét lạnh? Rất đau?”

“Còn có một chút khủng bố.”

“Khủng bố?”

“Chị biểu tình không giống nói với người yêu, cảm giác giống như thông báo với kẻ thù, đúng rồi, chị chính là không đủ ôn nhu.”

“Chị rõ ràng thực ôn nhu.”

“Em không cảm giác được.”

“Em không phát hiện chị nhẹ giọng, lời nói nhỏ nhẹ, miệng rất sâu tình sao?”

“Em cảm thấy đó là lời nói lạnh nhạt, miệng lại giả.”

Chương Gia Phân ánh mắt trầm xuống một chút, xơ xác tiêu điều trừng mắt nhìn Ngô Tiểu Hoa.

Ngô Tiểu Hoa tóc gáy dựng thẳng lên, lui về phía sau. Chết chắc rồi.....

Chương Gia Phân bức tiến từng bước.“Thực giả? Ta như vậy còn thật sự diễn, người thế nhưng nói ta thực giả?”

Ngô Tiểu Hoa hai tay bảo hộ ở trước ngực.“Chị..... Chị muốn làm sao, em nói lời nói thật, chị không thể tức giận, rõ ràng là giả a.”

Chương Gia Phân đi lên.“Ta làm cho người biết ta là thực.” Ôm lấy Ngô Tiểu Hoa, dự định hôn xuống.

“Không muốn, không muốn, cứu mạng a ~” Ngô Tiểu Hoa thét chói tai.

“Chúng ta đến thân ái, mau, nếu ngay cả người ta đều có thể thân đi xuống, nghiêm lại lời kịch này có cái gì khó khăn, nhanh chút, hôn một cái.”

“A.....”

3. Chương 3

Ngô Tiểu Hoa ở bên kia điện thoại khóc nức nở.“Lão bản, tôi mặc kệ. Tôi nghĩ trở về làm trợ lý cho Văn Nghi, tôi không cần làm cái gì trợ lý cho người mẫu số một.”

Cao Ân Dương đang ở khách sạn cùng bạn gái hẹn hò, sâm banh vừa mở ra, bạn gái ở phòng tắm tắm rửa, hần mặc đồ ngủ, nằm trên giường, đang chờ mong một đêm tình lãng mạn bắt đầu, kết quả..... trợ lý của Chương Gia Phân gọi tới khóc lóc.

“Tôi biết làm trợ lý của Gia Phân không dễ dàng.....” Cao Ân Dương cười dỡ.“Cho nên của tiền lương của cô, không phải tôi vừa tăng cho cô sao?”

“Nhưng tự tôn của tôi là không thể để bị giẫm lên! Chương Gia Phân rất khủng bố, chị ấy quả thực biến thái, chị ấy hại tôi mau hỏng mất!”

“Được rồi.....” Đây không phải lần đầu tiên, Chương Gia Phân đã muốn đuổi đi n trợ lý, Cao Ân Dương ngồi xuống.“Nói, lần này lại vì cái gì?”

“Chị ấy vừa mới cứng rắn muốn hôn tôi, làm tôi sợ muốn chết.”

“Cô ấy làm cái gì?”

“Chị ấy bắt lấy tôi cứng rắn muốn hôn tôi, nụ hôn đầu tiên của tôi liền bị cướp đi, oa ~” Tan nát cõi lòng, tuy rằng chính là bị Chương Gia Phân nhẹ nhàng mà huých môi một chút, nhưng là, quan niệm của Ngô Tiểu Hoa rất trinh tiết, này quả thực là không thể tha thứ đi.

“Cô ấy làm cái gì? Cô ấy thân thiết cô?” Cao Ân Dương cảm thấy hồ đồ.“Cô ấy làm sao có thể thân thiết cô?”

“Nếu chị ấy là vì yêu tôi mới hôn tôi, tôi còn có thể tha thứ cho chị ấy. Nhưng là chị ấy nói cái gì là chị ấy muốn luyện diễn xuất, còn nói cái gì nếu ngay cả Ngô Tiểu Hoa tôi mà chị ấy đều thân thiết không được, lời kịch lại có cái gì quá buồn ngủ như vậy, rất quá đáng, tôi là trợ lý chuyên nghiệp của model, Ngô Tiểu Hoa tôi từ nhỏ đã không phải để cho người ta gia luyện diễn xuất ..... Quá đáng.” Ngô Tiểu Hoa khóc siêu thảm.

Cao Ân Dương lại ha ha cười, cười đến ngã vào giường, cười đến đau cả bụng.

Ngô Tiểu Hoa vô cùng ủy khuất.“Lão bản, anh không có lương tâm, tôi thương tâm như vậy, anh còn cười lớn tiếng như vậy được.”

“Thực xin lỗi..... Thực xin lỗi.” Cao Ân Dương nén cười, đáp:“Tôi sẽ giúp cô báo thù, ân? Đừng khóc.....”

Cao Ân Dương cúp điện thoại, mặc quần áo, đi đến cửa phòng tắm.“Lan?”

Mỹ nữ mở cửa.“Đừng nóng vội thôi, em đều nhanh tắm rửa tốt lắm.....” Kia làm cho người ta hoa mắt, thân thể nữ tính trần trụi, phong tình vô hạn lười biếng dựa vào bên cửa.“Chờ 5 phút được không?”

Cao Ân Dương mỉm cười, bắt lấy khăn tắm giúp nàng che lại người.“Không cần bị cảm, thật có lỗi, anh hiện tại có việc muốn xử lý.”

“Cái gì?!”

“Em không cần phải gấp gáp đi, hảo hảo hưởng thụ thiết bị của phòng tổng thống, đúng rồi, nếu muốn mát xa, cứ việc kêu người của khách sạn an bài, tốt.”

“Chờ một chút..... Thân ái .....”

Phanh! Cửa phòng mở ra, không để ý đến bạn gái đang la, Cao Ân Dương đã đi rồi.

Bạn gái gấp đến độ ngã ngối trên đất, đập cửa một cước.“Cái gì thôi, đủ vô tình.”

Chuông cửa vừa vang lên tiếng thứ nhất, Ngô Tiểu Hoa lập tức phóng đi mở cửa.

Lão bản cười rất suýt, áo khoác da, áo sơ mi trắng, quần bò, giày da đúng một. Một thân đơn giản sạch sẽ, tản ra mùi hương sau khi tắm rửa, nhất thời Ngô Tiểu Hoa quên đi lo lắng, nhảy nhót hoan hô.

“Lão bản..... Anh thật sự chạy tới sao? Anh thật tốt.” Cảm động.

“Đi ngủ đi!” Cao Ân Dương cười khanh khách đi vào nhà, vỗ vỗ bả vai Ngô Tiểu Hoa.“Lần này tôi nhất định sẽ giáo huấn cô ấy thật nghiêm khắc, cam đoan cô ấy lần sau sẽ không dám đối với cô xằng bậy nữa.”

“Anh trăm ngàn phải nói cho cô ấy biết, không cho phép lại loạn hôn tôi, tuy rằng tôi chỉ là một tiểu trợ lý, nhưng là tôi phi thường giữ mình trong sạch. Mẹ tôi vẫn cảnh cáo tôi không cho phép cùng ngôi sao yêu đương, cũng không đồng ý cùng những người làm điện ảnh kết giao, tuyệt đối không thể để những người đó theo đuổi tôi, bà ấy sợ tôi sẽ cầm giữ không được mà trở nên tùy tiện cùng hư vinh.....”

“Nói đúng nói đúng.....” Cao Ân Dương nhìn xuống tưởng tượng, mỉm cười xúc động, Ngô Tiểu Hoa nói chuyện đứng đắn như vậy lại mang một bộ dáng tròn vo, thực buồn cười ă! Kỳ thật..... Gia Phân vẫn đều giữ mình trong sạch, xem như trong giới model chúng ta, cô ấy là thanh lưu.....”

“Tôi trước kia cũng cho là như vậy, cho dù cùng chị ấy ở chung có vất vả, nhưng tối thiểu, chị ấy tự hạn chế cuộc sống của mình, lại hay tự ái. Hôm nay tôi mới biết được hành vi của chị ấy thực phóng đãng, là cái gì? Vì rèn luyện diễn xuất mà có thể thân thiết với trợ lý sao, loại chuyện thân ái này, như thế nào có thể tùy tiện như vậy? Thực dọa chết người.”

Ngô Tiểu Hoa nếu sinh ở thời cổ đại khẳng định là liệt nữ trinh tiết tối thượng, Cao Ân Dương âm thầm tưởng tượng. Hắn tươi cười đầy mặt thay Chương Gia Phân xin lỗi Ngô Tiểu Hoa.

“Mời cô tha thứ cô ấy, cô ấy nhất định là làm khách mời diễn nên áp lực quá lớn, nhất thời tinh thần thất thường.”

Rốt cục, lửa giận của Ngô Tiểu Hoa giảm xuống, buông tha ý niệm từ chức ở trong đầu.“Vậy anh cùng chị ấy nói đi, tôi đi ngủ trước, ngủ ngon.”

Ngô Tiểu Hoa vui vẻ đi ngủ, có lão bản cam đoan, nàng cũng rất yên tâm. Nàng đối với lão bản anh tuấn này, vô cùng tôn sùng đi. Tuy rằng lão bản phong lưu, nhưng là hắn luôn hài hước, không có cao ngạo, cùng hắn ở chung làm cho người ta cảm thấy như gió thoảng mùa xuân, thực thoải mái.

Không giống một người khác, kém rất nhiều, hừ.

Ngô Tiểu Hoa đi vào phòng của nàng, đem cửa đóng lại.

Mà cái người gây ra họa kia, cho đến bây giờ, vẫn ngồi đọc sách, coi mọi việc đều không liên quan đến mình, vô thanh vô tức*, cho dù người hấn nói đến là nàng, cho dù người gây ra phong ba lần này là nàng, nàng lại có thể không chút nào chịu ảnh hưởng mà yên ổn ngồi đọc sách, bực dọc như vậy, thật không dễ dàng bỏ qua.

*Vô thanh vô tức [ ] : Không có âm thanh, không có hơi thở.

Cao Ân Dương đi qua, ở sô pha ngồi xuống.

Cao Ân Dương nói: “Sao lại làm tiểu trợ lý khó xử?”

Chương Gia Phân đang đọc [tâm lý học diễn xuất], trên bàn trà ngoài mấy bộ sách liên quan đến diễn xuất, còn có DVD dùng để tham khảo, toàn bộ đều là tình yêu điện ảnh.

“Diễn xuất không phải đọc sách rồi lờ là được.” Cao Ân Dương cười nói.

“Tôi bề bộn nhiều việc.” Gia Phân đuổi hấn đi.

“Ừm, nhìn ra được việc của em.”

“Vậy anh còn không đi?”

“Anh vì sao lại đến? Là ai hôn Ngô Tiểu Hoa?”

“Tôi hù dọa cô ấy mà thôi, tìm nàng luyện một chút diễn xuất, ai biết cô ấy sẽ khóc, thật vô dụng..... Uy!”

Cao Ân Dương đột nhiên xoay lại nắm lấy tay nàng, đem nàng kéo đến gần.

Cặp con ngươi đen lóe sáng, ánh mắt lợi hại như nhìn thấu nàng, khiến nàng nhất thời rối loạn.

Cao Ân Dương thấp giọng cảnh cáo: “Muốn dùng hôn môi để dọa người, có thể tìm anh, anh sẽ bồi em.” Hấn phủ thấp mặt lại, ở bên tai nàng cười nhẹ: “Tuồng nghiêng ngả tư vị hôn môi? Anh rất thích cùng em luyện tập..... Cái này anh am hiểu a, em có biết không? Anh hôn qua bất kỳ nữ nhân nào, cũng không có một người nào nói không thương anh.....”

“Đó là bởi vì người anh hôn không phải tôi.” Chương Gia Phân hừ lạnh, nói xong, thấy mắt hấn loang loáng, ý thức được hấn càng dùng sức túm chặt tay của nàng, biết nhất thời đã kích thích dục hảo của hấn, nàng vội vàng che miệng: “Đừng xằng bậy.....”

“Không được, là em kích thích anh trước, đến, để cho anh hôn một cái.”

“Không cần.”

Hấn cười, đôi tay to dày rộng vươn đến, chặt chẽ chế trụ hai bả vai của nàng, vững vàng đem nàng đặt ở trong hai cánh tay của hấn, không khí tràn ngập nhiệt nóng từ cơ thể hấn.

Cao Ân Dương chậm rãi đưa mặt gần sát mặt của nàng, nàng gấp đến độ giãy dụa hoảng loạn.

“Không cho phép, buông tay, mau buông tay.....”

Chương Gia Phân kích động la lên, làm cho Ngô Tiểu Hoa ở trong phòng đang nghe lén động tĩnh bên ngoài, cười lẫn lộn trên giường.

Chương Gia Phân trong tình thế cấp bách, đá Cao Ân Dương một cước.

Cao Ân Dương bị đau nên đổ người hướng sô pha, nhưng hai tay vẫn nắm chặt nàng, hai người ngã ở sô pha, thân thể cũng ngã cùng một chỗ.

Chương Gia Phân vốn chính là tưởng né tránh hấn, nhưng đá một cước xong, tình huống càng tệ hơn, hiện tại cả người Cao Ân Dương lại trầm trọng đặt ở trên người nàng, thân thể nam nhân của hấn áp sát thân thể nàng, nàng xấu hổ ửng hồng khuôn mặt, khôn quần của nàng làm cho hấn cười đến càng đắc ý, ác liệt mà chế nhạo nàng.

“Vốn chính là muốn hôn em..... Nhưng là hiện tại làm sao bây giờ? Em nằm ở phía dưới anh, thật sự là làm cho anh thực..... Xúc động a.....”

“Mau đứng lên!” Nàng mắng, sức nặng của hấn, làm cho nàng không thể nhúc nhích.

“Hiện tại.....” Ánh mắt hấn chớp động, chậm rãi cúi thấp mặt.“Anh muốn thân thiết với em.....”

“Không thể, hạ lưu –”

“Nga?” Hấn dừng lại động tác.“Em thân thiết Ngô Tiểu Hoa sẽ không hạ lưu?”

“Cô ấy là nữ!”

“Nga ~ nguyên lai em có tính kỳ thị a.....”

Mắt thấy cái miệng của hấn càng dựa vào càng gần, Chương Gia Phân gấp đến độ ồn ào:“Dám xằng bậy, tôi giết anh, Cao Ân Dương? Cao Ân Dương!”

Chỉ kém một khoảng cách rất nhỏ, hấn dừng lại.

Nàng gấp đến độ hô hấp hỗn loạn, ánh mắt đều đỏ.

Hấn mỉm cười.“Làm chi sợ hãi như vậy? Là nụ hôn đầu tiên của em sao?”

“Để người đáng ghét thân thiết, tôi sẽ đi tìm cái chết.”

Hấn chắn trụ, nở nụ cười.“Không cần ngoan cô như vậy đi.....”

“Tôi là nói thật, anh nếu dám hôn tôi, tôi cam đoan ngày mai anh rốt cuộc sẽ nhìn không thấy tôi, tôi sẽ viết một bức thư tuyệt mệnh, sau đó nhảy lầu tự sát, cảnh sát sẽ bắt anh, tôi sẽ nói là bị người đại diện xâm phạm.”

“Thực rất giỏi, nghe em nói như vậy, anh thật sự sợ hãi nha. Bất quá, chuyện Ngô Tiểu Hoa bị em cưỡng hôn, có tính không cũng là một hình thức quấy rối tình dục? Chương Gia Phân tiểu thư?”

“..... Tôi nói, tôi chỉ là giận cô ấy một chút thôi.”

“Nếu em đáp ứng không tìm trợ lý phiên toái, anh sẽ tha cho em.”

“Đã biết, anh rất nặng, mau đứng lên, tôi không thể hô hấp.” Nàng vội vã nghĩ bỏ hấn qua một bên, thân thể hấn thực nóng, hại nàng khó chịu. Thân thể dán chặt như vậy, làm cho nàng thực không được tự nhiên, cả người đều cứng ngắc, thực khẩn trương.

“Anh biết, anh sẽ không thân thiết em, nhưng là tư thế của chúng ta thân mật như vậy, có phải hay không rất giống một đôi yêu nhau? Em muốn hay không thừa cơ luyện lời kịch? Cơ hội khó có được nha. Hơn nữa đối tượng lại suất như vậy, tin tưởng là càng dễ dàng tiến vào đúng tình huống.....”

“Tôi biết anh mơ ước sắc đẹp của tôi đã lâu, nhưng tôi một chút cũng không nghĩ cùng mặt của anh luyện tập, làm cho tôi cảm thấy ghê tởm.”

Hấn sắc mặt đột nhiên lạnh đi.“Tuy rằng tính tình anh rất tốt, nhưng có khi, anh thật sự rất muốn bóp chết em.”

“Được, anh cứ việc.”

“Anh không phải kẻ thù của em, không cần phải khiêu khích anh, em biết rõ anh đối với em rất tốt.”

Chương Gia Phân hoảng hốt đẩy thân mình hấn ra, ngồi dậy, bỏ qua một bên mặt tóc bay rối loạn.“Anh không phải đang cùng nữ nhân hẹn hò sao? Không cần ở trong này chọc người, chán ghét, đi nhanh đi.”

“Em cũng biết anh đang cùng nữ nhân hẹn hò? Nguyên lai quan tâm hành trình của anh nư vậy.”

“Cổ áo của anh, có mùi nước hoa diormidnightpoison, đêm không khí nơi này của tôi bị ô nhiễm.”

“Nguyên lai cùng con chó giống nhau..... Cái mũi mẫn cảm như vậy, ủa, một ưu điểm khác của Chương Gia Phân.”

“Anh cũng là, cùng chó giống nhau, một năm bốn mùa đều động dục.”

Hắn ha ha cười: “Ai có thể dự đoán được? Người mẫu số một có khí chất cao nhã như vậy, lời nói trong miệng lại độc địa như vậy.”

“Tốt lắm, cứ tận lực nhục nhã tôi, dù sao tự tôn của tôi sớm bị chôn vùi trong tay Cao gia các người.”

“Không tự tôn của ai có thể bị chôn vùi, chỉ có thể chính mình không cần, em hiểu chưa?”

“Theo giúp tôi giảng đạo lý lớn! Mèo khóc chuột, giả từ bi.” Nàng càng tức.

“Anh là mèo, em là chuột? Như vậy anh còn không bằng một con mèo, ít nhất em xinh đẹp như vậy lại ngồi ở chỗ này, trụ tốt như vậy trong phòng, anh lại có khả năng chưa từng ăn luôn em, có phải hay không? Chương Gia Phân, thời điểm nói chuyện công việc là quan trọng, em cảm giận cha anh, không thể đổ lên đầu anh.”

Nàng run sợ nghiêm mặt, vẫn thói quen cũ tính đem hai tay ôm ở trước ngực, bộ dáng xinh đẹp, lại không che được nét u buồn, nàng không nhìn hắn. “Đã khuya, tôi nghỉ ngủ.”

Cho dù nàng không nhìn hắn, hắn vẫn là..... Có thể đem nàng nhìn thấu.

“Em sẽ không ngủ, anh rất hiểu em. Em sẽ thức đến buổi sáng đi? Thẳng đến mười giờ ngày mai đến trường quay, em hiện tại vô cùng lo âu đi? Có phải hay không ngay cả Ngô Tiểu Hoa cũng nói em diễn thật sự kém? Em xem đi, sớm bảo anh hủy bỏ không phải tốt hơn sao? 3 phút diễn, đáng giá mang sự chuyên nghiệp của người mẫu đi đánh bạc sao? Làm ọi người cười nhạo diễn xuất của em? Làm cho người đại diện là anh cảm thấy áy náy đối với em? Hủy bỏ diễn xuất, nghiêm trọng như vậy sao? Em cũng không phải nhân vật chính.”

“Anh thật sự nghĩ quá nhiều.” Nàng quay sang, lạnh lùng xem xét hắn. “Làm ơn, đi mau, anh làm tôi thấy càng phiền.”

“Được.” Cao Ân Dương đứng dậy rời đi, trước khi đóng cửa rời đi, không quên cảnh cáo nàng. “Anh nói trước, Ngô Tiểu Hoa là trợ lý có cá tính tốt nhất của công ty, nếu em khó dễ cô ấy, làm anh phải tìm trợ lý mới cho em..... Như vậy, anh cam đoan ta sẽ tự mình nhảy xuống hồ lửa, làm trợ lý của người mẫu số một.”

Hắn cười đến rất thích. “Anh sẽ tự mình ở cùng em, ngủ nghỉ đều bên người em hỗ trợ, anh với em như hình với bóng, từ sáng sớm đến đêm khuya..... Chúng ta lại gần gũi đến cơ hồ hai mươi tư giờ, em đều có thể cảm giác được sự tồn tại của anh, gần đến thậm chí có thể ngửi được hương vị của anh..... Nếu em muốn cùng anh sớm chiều ở chung, em cứ việc thử xem.”

“Hình dung của anh thật ghê tởm.”

“Không phải ghê tởm, là chuẩn xác.”

Một đôi con người đen xinh đẹp của Chương Gia Phân, vì phần nộ mà càng thêm sáng ngời. “Thực như vậy, không bằng tôi chết đi.”

“Không nên hơi một tí nói chết chóc, từ khi mười bảy tuổi liền nhận huấn luyện, thật vất vả lên làm người mẫu, nhẫn nại bốn năm hợp đồng nữa, đến kỳ hạn là có thể tự do, em bỏ được hiện tại mà chết sao? Huống chi người đại diện của em lại suất như vậy, rất nhiều người thích.....”

Chương Gia Phân hướng hắn ném sách.

Hắn cười to rời đi.

Đáng giận, Chương Gia Phân thở phì phì trừng mắt cánh cửa sắt bị hắn đóng lại.

Nàng hận hắn, bởi vì cho dù nàng đã trở thành người mẫu số một cao cao tại thượng, cho dù có được trăm ngàn fan, cho dù mọi người xưng nàng là nữ thần, nhưng tại trước mặt hắn, nàng không thể loại bỏ cảm giác tự ti. Cho dù nàng thể hiện ra ngoài là một bộ thần thái cao ngạo, nhưng khi đối mặt hắn, nội tâm là không khống chế được.

Từ mười bảy tuổi ngày đó, cha mang theo nàng, cùng đi quỳ cầu xin Cao Thạc Vũ.

Tại thời khắc cuộc sống của nàng bi thảm nhất cũng hèn mọn nhất kia, nàng không thể không cùng cha quỳ trên mặt đất, giống con chó, cùng người ngồi ở ghế da cao cấp, cầm xì gà yên vị - Cao Thạc Vũ, mà khóc lóc cầu xin.

Vốn cá tính quật cường, Chương Gia Phân không khóc, nàng quỳ thật sự không tình nguyện. Là cha nàng, ông thế nhưng lại phát run, gào khóc, hoàn toàn hồng mắt, nàng mới ý thức được, gia đình của nàng thật sự sắp bị phá hủy. Vì thế, nàng rốt cục nhận không được, nước mắt lưng tròng khóc cầu Cao Thạc Vũ buông tha cha nàng.

Đúng lúc đó, Cao Ân Dương lại xông vào văn phòng.

Cao Ân Dương tìm đến cha hấn để đàm sự, lại ngoài ý muốn gặp thời khắc cuộc sống của nàng khó khăn nhất.

Chính là bắt đầu từ một khắc kia, nàng ở trước mặt hấn, rốt cuộc đầu không nâng dậy nổi. Từ đó về sau nàng muốn ở trước mặt hấn biểu hiện thật sự cường, thực hoàn mỹ. Cho nên cho dù ngày mai diễn xuất nàng không nắm chắc, trong lòng rõ ràng cũng thực sợ hãi, lại như thế nào cũng không chịu để Cao Ân Dương hủy bỏ.

Hấn không biết, ở trong lòng nàng, một mực yên lặng mặc sức cùng hấn chiến tranh. Cho dù hấn không để ý nàng khiêu chiến, nàng cũng kiên trì không buông tha. Mọi chuyện đã đi qua không còn dấu vết, nhưng là tổn thương vẫn còn. Nỗi đau của nàng đau không có thuốc chữa, chỉ có cố ý chọc cho hấn cũng khó chịu, hấn cũng đau, nàng mới có thể cảm giác thoải mái một chút.

Chương Gia Phân biết, đây là lòng của nàng bị bệnh.

Nhưng không biết, nên như thế nào chữa cho chính mình.

Đặc biệt, sau khi mối tình đầu của nàng - Chu Thành rời đi, một chút ánh sáng trong lòng nàng cũng bị hủy diệt. Tất cả đều là hấn ban tặng, lúc trước, là Cao Ân Dương bức nàng chia tay Chu Thành. Còn làm cho nàng trong lúc tình yêu nồng nàn nhất, bị chịu khuất nhục, Cao Ân Dương lúc ấy nói làm, liền làm nàng không thể quên.

Cho nên từ ngày giữa bọn họ tồn tại hợp đồng, nàng đã muốn cùng hấn khiêu chiến, bọn họ vĩnh viễn không có ngày hòa bình.

Trên đường vắng, gió đêm lạnh lẽo. Đèn đường sáng, một mảnh, tiếp tục một mảnh, một nam nhân cô đơn đang bước đi.

Cao Ân Dương tung tà áo, cởi áo khoác, vắt trên vai sau, đầu ngón tay ngoắc lấy áo khoác chậm rãi đi.

Đi dưới ánh đèn cùng bóng tối lần lượt thay đổi, đi sát bên bờ tường, phát ra mùi hoa quế nồng đậm. Hấn mỉm cười, chỗ ở của hấn cùng với chỗ ở của nàng chỉ cách 10 phút đi bộ, hấn thực hưởng thụ một đoạn đường đầy hương hoa này.

Con đường này không biết đi bao nhiêu lần để trở về? Dự tính còn có thể đi trong bốn năm nữa.

Hợp đồng mười lăm năm, bọn họ thế nhưng đã nhận thức lâu như vậy. Hấn ban ngày cũng đi qua ngõ nhỏ này, đêm tối hay đêm khuya, cũng đều đi qua, rốt cuộc đi qua mấy ngàn lần rồi? Hấn đi tới đi lui thật sự cần, nhưng mà hấn cùng Chương Gia Phân, khoảng cách lại càng ngày càng xa.

Yêu thương người không nên yêu, hấn biết rõ, ngay từ ngày đầu có tình cảm, đã báo trước chính là bi kịch. Chính là..... Hấn vẫn nghĩ đến..... Hấn có năng lực thay đổi được. Từ lần đầu gặp Chương Gia Phân, là khoảnh khắc nhiệt huyết sôi trào bắt đầu, hấn bước đi trên con đường yêu đơn phương không thể trở về.

Đúng vậy, từ lúc bắt đầu gặp mặt.

Tính trẻ con của nàng chưa thoát hết, khuôn mặt thanh tú, một đôi mắt to, tràn đầy lệ, còn có ánh mắt căm giận bất bình khi nhìn hấn, ánh mắt căm giận bất bình, nhưng thật ra chưa bao giờ thay đổi quá a!

Hắn cười, hát nhỏ. Một khúc hát bi thương, “Hàng đêm hàng đêm”, giống như chỉ có lãng tử, mới có thể hiểu được trong lòng hắn có bao nhiêu khổ.

Tay trái vươn ra, mơn trớn bờ tường, mặt tường lạnh như băng, cảm giác này, giống như đau đớn Chương Gia Phân cho hắn.

Hắn chưa từng nói cho Chương Gia Phân, kỳ thật..... Từ lúc bắt đầu gặp mặt, người thanh hai mươi ba tuổi lang thang lúc trước, đã yêu thương nàng.

Ngày đó nhận thức Chương Gia Phân, hắn xông vào văn phòng của cha, vì tức giận đến tìm cha lý luận.

Lúc ấy, Chương Gia Phân cùng cha nàng quỳ trên mặt đất khóc cầu cha hắn.

Chương Gia Phân phát giác có người xông vào, nhìn hắn liếc mắt một cái.

Án mắt bọn họ giao nhau.

Hắn thấy nàng, nước mắt ánh lên sự tức giận, nàng đại khái cảm thấy khôn quăn, khuôn mặt hồng rực.

Bộ dạng nàng rất đẹp, tuy rằng quỳ, nhưng thất lưng vẫn quật cường vươn thẳng, mà cha nàng khóc đến cả người quỳ rạp trên mặt đất.

Đó là hoàng hôn một ngày mùa hè. Ngày đó, trời quang, bên ngoài lầu 12 bị ánh hoàng hôn che lại, nhìn không ra rèm cửa sổ màu lục trong văn phòng cha hắn.

Cao Ân Dương hướng đến nhìn ánh hoàng hôn mà hắn yêu nhất, ánh nắng chiều tuyệt đẹp không gì bì nổi.

Nhưng là ngày nào đó, hắn nhớ kỹ, so với ánh nắng chiều hắn yêu, còn đẹp hơn, còn muốn làm cho tim hắn đập nhanh ..... Là khuôn mặt Chương Gia Phân.

Tim đập nhanh, khiến cho Cao Ân Dương đã quên hắn muốn cùng cha hắn lý luận cái gì, giống như cái gì cũng không quan trọng, cũng không đáng làm hắn phát hỏa. Hắn choáng váng vài ngày, người hốt hoảng, không có khí lực, cũng không muốn cùng bạn bè giao tế, chính là nằm trên giường ngẩn người, nghĩ đến cô gái xinh đẹp kia.

Có lẽ, đây là số mệnh đã ấn định.

Nếu không chỉ bằng một lần đổi mặt kia? Dùng cái gì mà cảm giác yêu say đắm có thể kéo dài đến nay?

Cho dù hắn đã nản lòng vô số lần, tâm lạnh vô số lần, cũng buông tha vô số lần, bạn gái thay đổi một người lại một người..... Vẫn là yêu nàng đến khổ sở, vẫn là mỗi một lần cùng nàng ở chung, nàng “cắn” hắn, làm cho hắn kịch liệt đau đớn..... Làm ột nam nhân ba mươi bốn tuổi, khi bị nàng lạnh lùng cùng châm chọc, cảm giác chính mình lần lượt lại nhớ tới lúc hai mươi ba tuổi, vẫn là chân tay luống cuống, vì nàng mà tâm cuống, như chàng thanh niên ngây ngô lang thang.

Cao Ân Dương dừng lại cước bộ, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm.

Thiên không tối lắm, Mặt trăng di động một vòng, nó tuy rằng hoàn mỹ, ôm không đến lại có thể làm gì?

Buông tha đi..... Hắn mỉm cười, thật sâu thở dài. Đúng vậy..... Buông tha đi, không cần lại tự rước lấy nhục, không cần yêu nàng..... Không cần lo lắng cho nàng, không cần bảo hộ nàng, dù sao, nàng không phải hiểm lạ.

4. Chương 4

Hừng đông, Chương Gia Phân còn chưa ngủ, gần như kiệt lực, đau khổ chống chọi, lặp lại lời kịch với chính mình trong gương, luyện diễn các loại biểu tình, vì biểu hiện hoàn mỹ khi diễn xuất. Nhưng là càng đến gần thời gian phải đến trường quay, tim nàng đập càng nhanh, cổ họng như bị bóp, áp lực rất lớn, nàng quá khấn trường.

Tám giờ, tắm rửa, lấy màn che mặt, chuẩn bị ra ngoài.

Gia Phân trong lòng nghĩ dừng khẩn trương, nhưng là cổ họng không hợp lắm, ần ần đau. Hơn nữa một đêm không ngủ, lại chưa ăn gì, đầu cháng váng hoa mắt, cảm thấy không có chút sức lực nào.

Trong đầu có hai thanh âm tranh luận không ngớt –

Chương Gia Phân, người nhất định có thể làm được, dừng để Cao Ân Dương xem thường!

Vạn nhất thật sự diễn không tốt, bị các phóng viên giễu cợt? Vạn nhất đạo diễn nổi bão.....

Sẽ không, mình nhất định sẽ diễn rất khá, chỉ 3 phút mà thôi, không thể có nhiều khó khăn?

Nhưng là ngay cả Ngô Tiểu Hoa đều chê mình diễn kém..... Mình làm chi muốn cạy mạnh? Mình xác định thật sự muốn đi để mất mặt?

Mình có thể, mình có thể, mình còn thật sự chuẩn bị như vậy..... Sẽ không quá kém đi.

Chương Gia Phân một bên vừa đánh răng vừa nghĩ, cuối cùng thấy đầu váng mắt hoa.

“Tiểu Hoa? Tiểu Hoa!” Chương Gia Phân bám tường từ phòng tắm đi ra.“Giúp chị pha một ly sữa nóng.”

“Trời ạ, khí sắc của chị hảo kém.” Ngô Tiểu Hoa bị sắc mặt trắng bệch của Chương Gia Phân dọa.“Em đi làm sữa.....” Nàng chạy hướng phòng bếp, một bên nhắc đi nhắc lại:“Chị không ngủ đúng không? Chị nhanh ngồi xuống đi..... Đã nói không cần diễn nữa, chị thật sự rất thích cạy mạnh..... Em gọi điện thoại cho lão bản, gọi anh ấy hủy bỏ diễn xuất.”

“Không cần, ta nói ta có thể.” Chương Gia Phân ở sofa ngồi xuống, mở ra tivi.

“Lão bản cũng không phải ngu ngốc, anh ấy khuyên chị buông tha chính là thật sự cảm thấy không ok, chị làm chi.....” Chờ một chút..... Ngô Tiểu Hoa cầm nôi, ngầy người, dựng thẳng tai nghe tin tức truyền đến từ tivi.

Chương Gia Phân cũng sững sốt, tin tức đang nói về nàng.

Phóng viên trên tivi nói:“Tối hôm qua, người mẫu số một Chương Gia Phân bị viêm dạ dày cấp tính, nhập viện khám gấp, trước mắt đang ở bệnh viện tĩnh dưỡng. Đưa nàng nhập viện là người đại diện Cao Ân Dương, khách mời điện ảnh sáng nay chuyển thành một người mẫu gọi cảm khác của Thái Hạc, là Bạch Phù, trước mắt tình hình thân thể Chương Gia Phân như thế nào, phóng viên chúng tôi đang ở theo dõi..... Như có tiến thêm một bước phát triển.....”

Phóng viên nói xong, màn hình TV nhảy đến tình trạng bên ngoài bệnh viện.

Sáng sớm, sắc trời u ám, bên ngoài bệnh viện, một đám phóng viên vây quanh Cao Ân Dương đứng ở trước cửa bệnh viện. Về mặt hân nghiêm túc, đối với phần đông microphone trả lời các vấn đề của phóng viên.

“Tôi cũng vậy nửa đêm đột nhiên nhận được điện thoại của trợ lý..... Bác sĩ đã làm xong kiểm tra, cảm ơn các vị quan tâm, tin tưởng chỉ cần hảo hảo nghỉ ngơi vài ngày, Gia Phân rất nhanh sẽ khôi phục, vất vả ọi người .....”

Phóng viên hỏi:“Bạch Phù có thể đảm nhiệm nhân vật của Gia Phân sao? Tuy rằng chính là khách mời diễn xuất, nhưng là lúc trước nghe nói Chương Gia Phân còn thật sự đang chuẩn bị.....”

“Đúng vậy, thật sự là đáng tiếc. Gia Phân kiên trì muốn ôm bệnh tham dự vai diễn này, mọi người đều biết tinh thần chuyên nghiệp của cô ấy luôn là số một, nhưng tôi kiên trì muốn nàng nghỉ ngơi, tôi cho rằng thân thể khỏe mạnh mới là tài sản quan trọng nhất của một model. Về phần Bạch Phù, cô ấy là model có tài diễn trời cho của Thái Hạc chúng tôi, từng học và huấn luyện theo chương trình học diễn xuất chuyên nghiệp, tôi tin tưởng cô ấy có thể đảm nhiệm.”

Chương Gia Phân sắc mặt dần dần ửng hồng, Ngô Tiểu Hoa ném nôi, hướng vào phòng, sợ bị áp suất thấp lan đến, nàng vụng trộm mở cửa ra một khoảng nhỏ, rình coi động tĩnh của Chương Gia Phân. Nàng thấy Chương Gia Phân bỏ lại điều khiển từ xa, gọi điện thoại tìm lão bản.

Chương Gia Phân thở phà gọi điện thoại.

Cao Ân Dương tiếp điện thoại: “Sớm như vậy?” Hấn ngáp, cổ họng hơi khàn. “Em còn chưa đi ngủ? Anh chỉ biết.”

“Đang bị viêm dạ dày, người như thế nào ngủ được?”

“Cũng đúng, ép buộc một đêm, ngay cả người đại diện cũng đều mệt mỏi.”

“Vất vả cho anh, quá nửa đêm còn đưa tôi đi khám gấp.”

“Hẳn là, anh yêu mỗi một nhân viên công tác, các nàng ốm đau cũng tương đương như anh ốm đau.”

Chương Gia Phân buồn bực, da mặt đủ dày, biết rõ nàng là gọi tới mắng chửi, còn có thể coi như không có việc gì mà cùng nàng pha trò. “Anh tự tiện phát tin tức giả, lừa gạt phóng viên còn hủy bỏ diễn xuất của tôi, ai cho phép anh làm như vậy?”

“Ân hử.”

“Tôi nói tôi có thể, anh liền như vậy không tin năng lực của tôi? Anh cho rằng Bạch Phù so với tôi diễn tốt hơn? Cái kia suốt ngày tùy tiện cùng người chế tác trên giường .....”

“Chú ý miệng của em, đừng làm anh xem khinh em.”

“Anh cũng biết tôi nói là sự thật.” Bạch Phù hành vi phóng đảng, sinh hoạt cá nhân phức tạp, dựa vào sắc đẹp để giao dịch, lực tục đối lấy rất nhiều cơ hội được diễn, điểm ấy, ngay cả Cao Ân Dương đều đối Bạch Phù nghiêm khắc khuyên bảo. Ngày thường, nhân viên công tác phê bình hoặc cười nhạo Bạch Phù, Chương Gia Phân luôn trầm mặc, không có ý kiến. Nhưng lần này, Chương Gia Phân phát hỏa, cũng không biết chính mình là làm sao vậy, nàng nghi hoặc, chẳng lẽ Bạch Phù cũng cùng Cao Ân Dương có gian tình? Cho nên hấn mới như vậy giúp đỡ cô ấy?

Chương Gia Phân tỉnh táo lại, trần thuật bất mãn của nàng: “Anh đem vai diễn của tôi đổi, điểm ấy, tôi không thể chấp nhận.”

“Anh nói rồi, em không thích hợp, thân là người đại diện, anh muốn hết sức duy trì và bảo hộ hình tượng của em.”

“Cho nên anh cho rằng Bạch Phù diễn giỏi hơn tôi? Cô ấy so với tôi thích hợp hơn?” Điểm này, tựa hồ mới là điều Chương Gia Phân để ý.

“Cô ấy quả thật so với em hiểu được cách diễn.”

“..... Thật sự là như vậy? Vẫn là cô ấy cùng với anh quan hệ không hề tầm thường?”

“Này thôi..... Em muốn hay không trực tiếp hỏi cô ấy? Cô ấy ngay tại bên cạnh anh, muốn cùng cô ấy nói chuyện sao?”

“.....” Sắc mặt Gia Phân xanh mét, tám giờ sáng, hấn vừa mới tỉnh ngủ, Bạch Phù ở bên người hấn? Quan hệ của bọn họ, không cần nói cũng biết. Chương Gia Phân không biết muốn nói gì, ngực rất buồn.

“Còn có việc?” Cao Ân Dương hỏi.

“Đối với việc anh làm, tôi không có lời nào để nói.”

“Vậy gác điện thoại đi.” Khách, Cao Ân Dương treo máy trước.

Gia Phân kinh ngạc ngồi ở sô pha.

Nàng hỗn loạn suy nghĩ, mùi nước hoa đậm qua trên áo Cao Ân Dương, là đến từ Bạch Phù? Cao Ân Dương ngủ cùng Bạch Phù, hấn cùng nữ nhân kia trắng đêm triền miên, tiếp theo đã nghĩ mưu hủy bỏ vai diễn của nàng. Là chủ ý của Bạch Phù? Hay là Cao Ân Dương tự mình quyết định? Mặc kệ là người nào, đều làm cho nàng cảm thấy khuất nhục, còn có..... Tuyệt vọng.

Chương Gia Phân nắn lòng cúi bả vai, hai tay ôm trụ mặt, cong lưng, ở sô pha lẳng lẳng ngồi, không nhúc nhích. Nói đến để làm gì, nàng có tư cách gì mà nổi bão? Nàng chính là vì trong nhà có nợ, cùng Cao Ân Dương ký vào khế ước bán mình xui xẻo. Nàng chính là một món đồ trong tay Cao Ân Dương. Ở ngoài

mặt, hần thực để ý nàng, trên thực tế thì sao? Hần xem thường nàng, xem thường nàng, nếu không làm sao có thể không tôn trọng nàng như vậy?

Chương Gia Phân cắn răng nghĩ –

Chỉ còn bốn năm, không quan hệ, chỉ còn bốn năm cố chống đỡ đi, mình liền tự do, không bao giờ nữa để ý đến tên hỗn đản này, không cần xem sắc mặt của bất luận kẻ nào, có thể làm chuyện chính mình yêu thích.....

Nhưng là mặc kệ nghĩ như thế nào, như thế nào an ủi chính mình, nỗi tuyệt vọng, cô tịch, lại không dựa vào cảm giác, vẫn mãnh liệt xé rách lòng của nàng, nàng yên lặng rơi lệ, đem mặt chôn ở giữa hai tay, vụng trộm khóc nức nở.

Ngô Tiểu Hoa vẫn ở phía sau cửa nghe lén Chương Gia Phân cùng lão bản nói điện thoại.

Hiện tại, phòng khách không chỉ là áp suất thấp, quả thực lạnh như băng.

Nàng nhẹ nhàng đi tới cửa.

Linh.....

Di động vang , Ngô Tiểu Hoa tiếp điện, là lão bản.

“Cô ấy làm sao rồi?” Cao Ân Dương hỏi tình trạng của Chương Gia Phân.

“Không biết?..... Che mặt, không nhúc nhích ngồi ở sofa.”

“Đang khóc sao?”

“Thân thể thoát nhìn thực cứng ngắc, khả năng thật sự đang vụng trộm khóc, tôi cũng không dám đi ra ngoài, chị ấy hẳn là cảm xúc thực ác liệt.”

“Ngô..... Không quan hệ..... Khóc đến mệt cũng tốt, khóc mệt là có thể hảo hảo đi ngủ.” Hần rõ ràng biết Chương Gia Phân bởi vì áp lực, thể lực đã sớm cạn kiệt.

“Chính là a, Chương Gia Phân lo lắng buổi sáng phải diễn, căn bản không ngủ, buổi sáng khí sắc siêu kém, tôi thực sợ chị ấy sẽ té xỉu. Tôi còn thấy chị ấy nuốt hai viên thuốc, lão bản, quyết định của anh là đúng. Nhưng là..... Lão bản, anh hiện tại..... Thật sự cùng Bạch Phù ở một chỗ sao?”

Cái cô Bạch Phù kia, Ngô Tiểu Hoa cũng thực chán ghét, ba tám loại lợi thế, yêu là loạn luôn quan hệ nam nữ, Bạch Phù không giống Chương Gia Phân, Chương Gia Phân là mặc kệ đối phương là loại người nào, thái độ đều giống nhau lạnh như băng.

Bạch Phù thì thấy đại nhân vật liền mặt mày hớn hở đón tiếp, đại ca đại thúc loạn xạ mà kêu. Nhưng là đối với bọn họ này đó chỉ là tiểu nhân vật, mặt lại thực thối, thái độ rất kém cỏi, cái loại đái ngộ khác biệt này thực làm cho người ta buồn nôn.

“Này thôi.....” Cao Ân Dương ha ha cười:“Cô cũng tưởng cùng Bạch Phù nói điện thoại sao?”

Ngô Tiểu Hoa hoảng:“Tôi không cần.”

“Khẩn trương cái gì? Bên cạnh tôi chỉ có một quyển tạp trí [trợ giúp nam nhân].”

“Vậy anh làm chi cố ý khiêu khích Chương Gia Phân?”

“Bởi vì cô ấy nhiều khi thật sự làm cho người ta rất tức giận.” Rõ ràng là vì bảo hộ nàng mới hủy bỏ diễn xuất, Chương Gia Phân cho dù không cảm kích, còn hoài nghi hẳn cùng Bạch Phù gian tình, hần thực muốn nôn.

Ngô Tiểu Hoa ha ha cười:“Vâng, tôi biết, chính là không nghĩ tới lão bản cũng sẽ tức giận.”

“Tôi cũng không phải đầu gỗ.....” Cao Ân Dương dặn dò Ngô Tiểu Hoa:“Làm cho cô ấy hảo hảo nghỉ ngơi, kế tiếp hai ngày tới không có công tác, bên ‘Tình Trần’ nghe nói quảng cáo muốn quay chụp trước tiên. Còn có..... Chờ một chút cô tìm người bạn bè cùng cô đi đến lầu 11 bệnh viện, phòng hạng nhất, tôi sẽ nói trước

với bảo vệ bệnh viện, các cô đợi cho đến buổi tối lại đi. Các phóng viên đều ở lân cận bệnh viện, cô là trợ lý của Gia Phân, bắt quả nói phải đi là sợ phóng viên khả nghi.....”

“Không thành vấn đề, phòng bệnh hạng nhất nhất định thực thoải mái, tôi tìm chị tôi cùng đi!”

5. Chương 5

Viện trưởng Vương cùng Cao Ân Dương là chỗ quen biết, Cao Ân Dương cũng thường lên tài trợ nghiên cứu y học cho viện trưởng, bởi vậy viện trưởng cấp Cao Ân Dương rất nhiều phương tiện, phóng viên đều ở bên ngoài lầu 11. Tỷ muội của Ngô gia (chị em Ngô Tiểu Hoa) được bảo vệ của bệnh viện hộ tống, từ cửa sau của bệnh viện tiến vào, nhưng trên đường vẫn là bị vài phóng viên chặn lại.

“Xin hỏi tình trạng trước mắt của Chương Gia Phân thế nào?”

“Nghe nói cô ấy kỳ thật là tới khám ở khoa phụ sản .....”

Ngô Tiểu Hoa được huấn luyện nên rất có tố chất trợ lý, cái gì cũng không trả lời. Mà tỷ tỷ Ngô Tiểu Đình của nàng, vẫn túm chặt túi xách bên người, thúc thời che gương mặt chạy theo. Một phen nhón nháo, rốt cục chen vào thang máy, thuận lợi đến phòng bệnh, toàn bộ lầu 11, trừ bỏ cầu thang và thang máy có bảo vệ đứng gác, toàn bộ là thanh không, riêng chỉ có người của Thái Hạc.

Ngô Tiểu Đình ôm nhanh túi xách, hưng phấn mà nghiên cứu khắp phòng bệnh hạng nhất.

“Oa..... Thật sự có đầy đủ tiện nghi, sofa lớn, tủ lạnh, tivi, còn có hoa hồng, quả nhiên kẻ có tiền ngay cả sinh bệnh đều có thể hưởng thụ đến như vậy, cửa sổ thật đúng là lớn a!”

“Thật thoải mái nha.” Ngô Tiểu Hoa hướng đến trên giường nằm xuống.

“Chúng ta trước đến ngủ trưa đi, em mệt chết rồi, hầu hạ người mẫu thật không phải là làm người a.”

“Cho nên Chương Gia Phân thực ra đang ở đâu?”

“Hắc hắc, không nói cho chị.”

“Nghe nói người mẫu số một đều dựa vào tác pháp để duy trì duyên được mọi người biết đến, mỗi ngày đều cúng bái thần tiên nha.”

“Ha ha ha, ha ha ha.” Ngô Tiểu Hoa cười to. “Loại sự tình này chị cũng tin?” Nàng vỗ vỗ bên người, không cảm thấy thú vị, nói: “Chị lại đây a, làm chị vẫn đứng ở nơi đó, trong túi đó đựng cái gì vậy? Nhìn chị ôm rất gắt gao.”

“Này.....” Ngô Tiểu Đình đi qua, ngồi ở trên giường, thật cẩn thận từ trong túi rút ra vật phẩm, thực cung kính đặt trên giường.

“Laptop?” Ngô Tiểu Hoa thân thủ muốn chạm vào. “A!” Lập tức bị chị nàng đánh.

“Đừng lộn xộn, em có biết cái này là cái gì sao?” Ngô Tiểu Đình thần bí, hề hề nói.

“Là laptop a.” Một cái laptop màu đen rách nhiều chỗ, phần mặt bìa màu đen bị năm tháng tàn phá, trần kín vết rách.

Ngô Tiểu Đình hạ giọng nói: “Này không phải laptop bình thường a, có người lấy tiền muốn mua của anh rể của em.....”

“Nha..... Nhưng là..... Laptop rách nát như vậy cũng có thể bán lấy tiền?”

“Nhưng là người bán cho anh rể của em nói, laptop này thực ra là tà môn, người bán nó nói đây là [ái thần laptop], còn nói người mở ra laptop này, sẽ rất đào hoa đi, rất nhanh có thể cùng người trong lòng kết hôn..... Ngô Tiểu Hoa, em làm chi?!”

“Em cần cái này.” Ngô Tiểu Hoa đi lên, nắm chặt laptop mở ra, chỉ thiếu một chút nữa, thật giận lại bị tỷ tỷ một phen cướp đi. “Chị, chị kết hôn rồi còn muốn đào hoa sao? Cho em.”

“Chị không có muốn mở nó, ai, em là người đơn thuần, em trước ngồi xuống, nghe chị nói xong. Người bán laptop này nói rất nhiều, nói laptop này cùng tình yêu có liên quan, cô ấy chính là vì laptop này nên thành công cùng người trong lòng của cô ấy kết hôn, còn nói bên trong laptop có ghi, chỉ cần người mở ra nó, trễ nhất trong một tháng sẽ kết hôn..... Ngô Tiểu Hoa, em làm chi?”

“Em nghĩ kết hôn.....” Lần này Tiểu Hoa đã giành được laptop tới tay, muốn xóc lên, thật đáng giận..... Tỷ tỷ lại dùng đầu gối ngăn chặn tay nàng.“Đau a ~”

Ngô Tiểu Đình lại một lần nữa cướp đi laptop.“Gấp cái gì, hãy nghe chị nói, em trước hết phải nghĩ rõ ràng, vạn nhất laptop này thật sự thần thánh như vậy, em xác định em đã muốn các chuẩn bị cho kết hôn? Tiểu Hoa, em hiện tại ngay cả bạn trai đều không có.”

“Cho nên em mới cần đào hoa, mau để cho em mở nó ra.”

“Vạn nhất là thật, em sẽ cáo biệt cuộc sống độc thân?.” Ngô Tiểu Đình đã kết hôn, nên khát vọng trở về thời kì độc thân tiêu dao, nhưng mà Ngô Tiểu Hoa độc thân lại hận không thể thoát khỏi.

“Em không biết là một cái laptop có thể thay đổi cái gì, nhưng là, chị để em thử xem thôi, em thống hận cuộc sống một người.....”

“Nhưng là cuộc sống hôn nhân có khi cũng thực vất vả .”

“Vất vả em cũng thích.”

“Chị biết em rất muốn kết hôn có một gia đình riêng, cho nên chị mới có thể vừa nghe đến anh rể em nói này nói nọ, đã nghĩ đến em a, nhưng là chị lại thực do dự, nếu laptop này thật sự hữu hiệu, lợi dụng sự quý giá của laptop để đạt được mục đích kết hôn, em không biết là điều này thực vi phạm tự nhiên sao? Chúng ta đều đi từ tình yêu đến kết hôn, mất bao nhiêu năm rồi mới nhận thức đối phương? Làm sao có thể chỉ trong một tháng tình cảm mà xác định đối tượng kết hôn?”

“Em thực thích vi phạm tự nhiên, chị, chị xem em..... Hai mươi bảy tuổi còn không có nói qua chuyện tình yêu, đây là em thuận theo kết cục của tự nhiên, em có thể chịu được quyền tự nhiên, chịu được ngũ quan tự nhiên cho em, nhưng em không bao giờ nữa nghĩ có chịu được không tình duyên khác thường, đưa laptop cho em, em lập tức muốn mở nó a! Còn có, chị cũng đừng lo lắng, nói không chừng người kia chỉ hù dọa, căn bản chuyện gì cũng sẽ không phát sinh.”

“Nhưng là những lời người kia nói với chồng chị đều là thề độc, nói laptop này thật sự hữu hiệu, còn nói phương thức hoạt động của laptop này, mỗi một lần mở ra, sẽ thúc đẩy người mở ra trong vòng một tháng kết hôn. Mà sao đó sẽ mất đi hiệu lực trong mười năm, mười năm sau nếu có người lại mở ra nó, nó lại bắt đầu hoạt động. Mà năm nay lại là năm thứ mười.....”

“Kia không phải vừa vặn sao, gặp được người duyên khác phái siêu kém như em, căn bản cái này là thần cấp cho em, đừng dong dài, mau cho em.”

Ngô Tiểu Đình thở sâu.“Được, chị cho em, nhưng em nhất định phải đáp ứng chị, phải thận trọng chú ý, hiểu rõ lời nói của chị, nếu đến mười hai giờ đêm, em vẫn là kiên trì muốn mở ra, em hãy mở ra. Hôn nhân đại sự, chị không hy vọng hại muội muội của chính mình, cho nên em đáp ứng chị, em còn phải thật sự lo lắng rất nhiều vấn đề.”

“Em đáp ứng chị!”

Ngô Tiểu Hoa đoạt lại laptop, đặt ở trước ngực, cảm giác thật tốt, thật sự là thoải mái a.

Buổi tối mười giờ, Ngô Tiểu Hoa trở lại nhà.

Thả túi xách hương sô pha, liền hướng vào phòng tắm tắm rửa, cố gắng cạo sát dơ bẩn trên người, muốn thơm ngào ngạt như thế này, sạch sẽ mà mở ai thần laptop thần kỳ kia. Nha, trời ạ, nàng thật là cao hứng, rất chờ mong nha.

Trong phòng tắm vòi hoa sen phun nước ấm, tiếng nước chảy ào ào.

Bên ngoài phòng tắm có tiếng người nói chuyện.

“Ngô Tiểu Hoa? Em vừa trở về sao?” Là Chương Gia Phân.

“Àn.”

“Làm chi đem túi xách vất bừa trên đất như vậy? Hại chị thiếu chút nữa bị ngã.”

“Trên? Em nào có, em là để trên xô pha, a, không có khả năng lại ở trên đất đi.”

Bên ngoài im lặng một lát, Tiểu Hoa tắm rửa xong, vừa hát vừa lau khô thân thể.

Chương Gia Phân còn nói: “Ngô Tiểu Hoa, em dùng là laptop như thế nào lại rách nát như vậy, còn bẩn nữa, thực đáng sợ.....”

“Em nào có.....” Chờ một chút! Ngô Tiểu Hoa rống lên: “Trăm ngàn không nên khởi động laptop!”

Không có tiếng đáp lại.

Không ổn, Ngô Tiểu Hoa bắt lấy khăn tắm vậy người lại liền hướng ra bên ngoài.

“Shit~~” Ngô Tiểu Hoa gục xuống, bi thảm kêu rên, sống không bằng chết.

“Làm chi? Liền nghĩ quỳ lạy ta như vậy?” Chương Gia Phân đứng ở trước mặt nàng, cao cao tại thượng, duyên dáng yêu kiều, trong tay cầm ái thần laptop, dễ dàng như thế, đem mộng đẹp của Ngô Tiểu Hoa dập nát.

“Ta..... Ta..... Ta hận người.....” Ngô Tiểu Hoa như con chó nhỏ nằm ở trên đất, hai tay úp trên sàn, tức giận đến run run.

“Không lạnh sao? Không mặc đồ quỳ rạp trên mặt đất, rất khó nhìn.” Đúng vậy, khăn tắm của Ngô Tiểu Hoa sớm đã trở xuống một bên, đa phần thân thể nàng đều lộ ra ngoài không khí lạnh, nhưng lúc này lạnh hơn chính là lòng của nàng a.

“Ô..... Chị hủy ái thần laptop của em rồi.”

“Cái gì ái thần laptop? Cái này là bản loạn thư?”

“Chị làm sao có thể loạn xem đồ của người khác?”

“Trời đất chứng giám, chị giống cái loại người hạ lưu đó sao? Laptop này bị rơi trên mặt đất đã là trạng thái mở, chị chỉ là hảo tâm đem nó nhặt lên, vừa vặn nhìn đến cái viết bên trong, cái này không thể trách chị đi?”

Ô..... Ngô Tiểu Hoa mất hết can đảm. Xem ra nếu chờ mười năm nữa, nhưng là mười năm sau người đầu tiên mở laptop?..... Ô, chưa chắc đã là nàng, Ngô Tiểu Hoa rên rỉ.....

“Còn có.....” Hoàn toàn không biết chính mình tạo nhiều oan nghiệt, Chương Gia Phân còn giơ cao laptop, ghét bỏ nói: “Laptop này viết như thế nào mà tất cả đều là loạn thất bát tao*? Chị còn đang nghĩ, em làm sao lại có thể biến thái như vậy.”

*loạn thất bát tao: là thành ngữ Trung Quốc, chỉ sự lộn xộn mất trật tự.

“Cái gì? Để em xem!” Ngô Tiểu Hoa xông lên xem: “Ông trời của tôi..... Nguyên lai là như vậy, rất khủng bố, trời ạ, trời ạ..... Tôi không thể tin được.....”

“Trời ạ, trời ạ!” Chương Gia Phân cũng kêu, che di ánh mắt, rên rỉ: “Cầu xin em, chị bắt quá bắt em đến luyện hành động thân thiết, em liền điên cuồng tìm lão bản cáo trạng. Hiện tại em lão thể như vậy làm hại mắt của chị, cái này thì tính là cái gì?”

“Em biết.” Ngô Tiểu Hoa nhặt khăn tắm lên gói lại người kỹ lưỡng: “Chị nghĩ rằng em vì yêu chị nên cho chị xem sao, em là vì vô cùng kính sợ. Trời ạ..... Đây là ái thần laptop sao? Đây là laptop trừng phạt đi?”

“Chị chưa nói sai đi? Nội dung thực biến thái, là em viết sao?”

Ngô Tiểu Hoa cầm lấy laptop, không thể tin được: “Này..... Này căn bản là laptop nguyên rửa, rất khủng bố.” Ngô Tiểu Hoa nhìn Chương Gia Phân, tiến lên gắt gao ôm nàng: “Cảm tạ chị, rất cảm tạ chị a, cảm tạ chị nhìn lên này nọ của em, bằng không chính em là người đầu tiên mở nó ra.....”

Chương Gia Phân bị ôm mà không hiểu gì: “Chị nói rồi, chị không phải nhìn lên, là nó rơi trên mặt đất đã ở trạng thái mở.”

“Sao cũng được.” Ngô Tiểu Hoa nói: “Nhưng là, hiện tại chị làm sao bây giờ? Em nói cho chị biết, những gì viết ở đây đều có thể trở thành sự thật, bởi vì cái này là anh rể của em mua ở chợ bán đồ cổ, người bán nói laptop này thật sự sẽ chiếu theo nội dung mà hoạt động.”

“Em tin a?” Gia Phân ha ha cười, cầm lại laptop, mở ra nhìn lại một lần nữa: “Này căn bản là bậy bạ, cái gì ái thần laptop?”

Nếu nói đây là ái thần laptop, không bằng nói đây là laptop đe dọa mọi người kết hôn. Bên trong viết những lời tràn ngập nguyên rửa.

Nội dung như sau –

Người mở ra ái thần laptop, mặc kệ không có đối tượng kết giao, nhưng trong vòng ba mươi ngày phải kết hôn, nếu không sẽ phải nhận trừng phạt.

Vượt qua kỳ hạn một ngày, bụng đau như bị bóp chặt trong sáu giờ.

Tiếp theo, trong khoảng sáu giờ tiếp theo không có việc gì, nếu trong sáu giờ này còn không kết hôn, đầu bắt đầu đau kịch liệt. Sau sáu giờ đau đầu, nếu không kết hôn, bắt đầu cả người bị ngứa. Nếu sáu giờ kế tiếp không kết hôn, từ mắt cá chân hướng lên trên nổi tử ban dài (đại loại giống như nổi ban đỏ), hai ngày sau, tử ban dài tới mặt.

Nếu đến vậy, còn không kết hôn, trong năm ngày, tóc đem rất nhanh bị rụng, cho đến khi hết tóc. Nếu không kết hôn, cả cuộc đời này đều không có tóc, có khả năng xuất hiện các vết sẹo, tiếng nói giống như tiếng của ni cô.

Bên ngoài mặc kệ tiến hành chữa trị đến thể nào cũng không tác dụng, chỉ cần trước khi tóc bị rụng hết đi kết hôn, liền khôi phục khỏe mạnh. Cổ thính mau chóng kết hôn, thiết đừng tự làm.

Laptop chỉ mở ra một lần, đến lần sau khôi phục hiệu lực là mười năm sau ngày này, chúc bạn kết hôn vui vẻ.

Chương Gia Phân càng đọc càng buồn cười: “Ngô Tiểu Hoa, em muốn kết hôn tưởng kết hôn liền à, ngay cả nhảm chán thế này cũng làm ra.”

Ngô Tiểu Hoa ngồi phịch xuống sô pha, rùng mình không ngớt: “May mắn là chị mở nó ra trước, đáng sợ, không nghĩ tới lại dùng loại phương thức hung ác này ép người ta kết hôn.....”

“Đây là trò đùa dai nhảm chán, người viết cái này, tám phần là học theo phim ‘Tử vong laptop’, thực ngu xuẩn.” Chương Gia Phân tùy tay cầm lên, đem laptop ném vào thùng rác.

“Không cần quăng.” Ngô Tiểu Hoa tiến lên mang trở về: “Gia Phân tỷ..... Vạn nhất..... Laptop này viết đều trở thành sự thật, chị phải làm sao bây giờ? Trong ba mươi ngày phải kết hôn? Nhưng là chị vừa ký hợp đồng quảng cáo với Tinh Trần, trong hai năm cấm kết hôn, nếu laptop.....”

“Không có khả năng sẽ có cái loại sự kiện này, ngu ngốc mới tin.” Chương Gia Phân ngồi xuống, mở tivi, không hề bị ảnh hưởng.

Ngô Tiểu Hoa lo sợ bất an, phải không? Thật sự..... Không quan hệ sao? Nhìn Chương Gia Phân lạnh lùng xinh đẹp, rất khó tưởng tượng nàng bị vết tử ban dài lại thêm cái đầu bóng lóng, nếu đây là trò đùa dai thì thật tốt quá, nếu không..... Ngô Tiểu Hoa nàng, lỗi thực rất lớn.

6. Chương 6

Sắc trời tờ mờ sáng, một ngày mùa thu, ánh mặt trời chậm trễ ló rạng. Ngã tư đường màu xám, phong cảnh một mảnh hiu quạnh phong, cây bồ đề, điệp bàng, đều cúi xuống lớp áo ngoài màu xanh, trụi lủi run rẩy trong gió thu.

Chương Gia Phân cùng Ngô Tiểu Hoa bấy giờ đã đến nơi chụp hình, hôm nay phải quay chụp hình để quảng cáo một số đồ điện dành cho “quý tộc độc thân”, có son môi tạo hình là “đồ phòng thân có thể làm giặt của nữ”, đặc biệt chế tạo cho phụ nữ sử dụng, tạo hình theo một “Cuốn hút người chế biến thuốc”, là vật hỗ trợ những nữ bác sĩ chế biến thuốc đã tìm kiếm bấy lâu. Còn có có thể sử dụng khi nằm để “Mát xa bảo dưỡng da mặt”.

Vì muốn đạt được hiệu quả tuyên truyền, quản lý bộ phận tiêu thụ Giang Yến Bình của Tinh Trần, sắp xếp mười một giờ mời phóng viên, để phóng viên vào phỏng vấn.

Lúc này, nhóm nhân viên công tác đều đang chuẩn bị. Công ty quảng cáo mời đến đạo diễn nổi tiếng quốc tế Quan Tuấn, thân hần cao như hình chữ bát, ngũ quan rõ ràng, mái tóc dài, một thân trang phục ấn tượng, đầu đội mũ nhọn xà văn, chân đi giày da. Vừa đến, đã thu hút ánh mắt của các nhân viên nữ.

Ngô Tiểu Hoa giúp Chương Gia Phân mang trà hoa lại. “Chị nhìn thấy sao? Đạo diễn rất suất.”

Chương Gia Phân cũng không thém nhìn tới, ngồi yên trên chiếc ghế màu trắng chuyên dùng của nàng vô cùng nhàn hạ, phong thái tao nhã, đọc kịch bản gốc của quảng cáo, chờ nhân viên hóa trang bắt đầu.

Hôm nay nàng mặc chiếc áo màu đen ôm theo dáng người, cổ áo chữ V, lộ ra một mảnh nhỏ làn da màu phấn bạch ở trước ngực, lộ vừa đúng, dẫn người ta mơ màng, lại không đến mức thấp kém, mà lại rất cao nhã. Bên dưới nàng mặc chiếc váy lụa mỏng màu đen hơi thụng, có điểm lãng mạn, lộ ở ngoài làn váy, là đai lưng màu vàng tao nhã.

Tất cả nhân viên nữ đều bị Quan Tuấn đạo diễn chinh phục.

Các nhân viên nam đều bị vẻ xinh đẹp như nữ thần của Chương Gia Phân hấp dẫn. Từ lúc nàng đến đây, ngồi xuống, chỗ ngồi kia tựa như cao vợi được thủy tinh bao bọc, lờ lờ tỏa sáng.

Ngô Tiểu Hoa bỗng nhiên hô nhỏ: “Đạo diễn đang đến đây.”

Trần quản lý của công ty quảng cáo, cùng Giang Yến Bình - đại diện cho nhà tư bản, cùng đạo diễn đi đến chỗ của người mẫu số một chào hỏi, Chương Gia Phân đứng dậy đón chào.

Vừa mới còn rất tiêu sái, đạo diễn Quan Tuấn cùng nhân viên công tác chào hỏi, vừa thấy Chương Gia Phân, nháy mắt gương mặt biến thành màu hồng, tựa như thiếu niên mới vào xã hội.

“Chương tiểu thư, tôi đã xem qua cô chụp ảnh quảng cáo cho sản phẩm bảo dưỡng Dia, phi thường xuất sắc. Hôm nay, liền phiền tới đến cô.”

“Là tôi phiền tới đến đạo diễn mới đúng, thật cao hứng có thể cùng đạo diễn hợp tác.” Chương Gia Phân biểu hiện tự nhiên hào phóng, nhưng sắc mặt vẫn là lãnh đạm, có một loại khí chất cao ngạo.

Quan đạo diễn chú ý tới đai lưng màu vàng của Chương Gia Phân, tựa như kim xà nhỏ bên hông của một yêu nữ, hần cảm thấy choáng váng, ánh mắt không dám cùng nàng nhìn thẳng, vị mỹ nữ này, có thể dễ dàng làm các nam nhân khấn thưng.

Trần quản lý ha ha cười nói: “Mỗi lần nhìn thấy Chương tiểu thư, đều cảm thấy tiểu thư lại đẹp hơn trước, ai u, rốt cuộc dùng bí quyết gì để bảo dưỡng vậy? Làn da tốt như vậy, thật sự là làm cho người ta hâm mộ a!”

Chương Gia Phân mỉm cười nói: “Đương nhiên chỉ dùng sản phẩm bảo dưỡng Dia.”

“Ha ha ha, ha ha ha.” Trần quản lý khoa trương cười, nhìn thoáng qua Giang Yến Bình của Tinh Trần, vẻ mặt đắc ý “Xem đi, tôi tìm người phát ngôn thực tốt đi”? “Chương tiểu thư quả nhiên là model chuyên nghiệp, hiểu được cần thay thương nhân làm công tác tuyên truyền a! Các người nói có đúng không? Có phải hay không a?”

Giang Yến Bình xem kỹ Chương Gia Phân, thực vừa lòng với nàng, cả người phát ra khí chất cao ngạo lại thần bí. Nàng đối với Gia Phân nói: “Về phần thay đổi lời thoại, phi thường cảm tạ Chương tiểu thư đã nguyện ý phối hợp.....”

“Tôi vừa mới thấy được, là về lời kết thúc mê được đối với mọi người sao.”

“Đúng.” Trần quản lý giải thích: “Ngày hôm qua chúng tôi cùng Giang tiểu thư thảo luận đến đêm khuya, Giang tiểu thư cảm thấy lời kết thúc lúc trước không đủ mãnh liệt, cho nên thay đổi từ lời thoại ‘Được phẩm của Tinh Trần thực ấm áp, có nó, tôi rất hạnh phúc’, quyết định đổi thành ‘Được phẩm của Tinh Trần, vô cùng ấm áp, mười phần điện lực, so với nam nhân dùng rất tốt nha’.....”

Chương Gia Phân nói: “Bởi vì lời thoại mới quá kém, tôi không thể phối hợp.”

Mọi người ngây ra, nhìn Chương Gia Phân.

Trần quản lý không hiểu ý tứ của nàng: “Chương tiểu thư vừa mới nói là.....”

“Ý tôi là, tôi cự tuyệt ý niệm thay đổi lời thoại.”

Thảm, Ngô Tiểu Hoa lùi ra một góc, dự cảm sẽ có một trận đại xung đột, lùi ra di động chạy nhanh cầu cứu lão bản, Chương Gia Phân đang muốn gây chuyện. Ngô Tiểu Hoa rất hiểu tính tình của Chương Gia Phân, nàng nói cự tuyệt, chính là thật sự cự tuyệt, không có thương lượng.

Bên kia, Trần quản lý sắc mặt xanh mét: “Chúng tôi đều cảm thấy lời thoại mới rất tốt, có thể bắt trụ tâm của phụ nữ độc thân.”

“Quan đạo diễn cũng cho rằng như vậy?” Chương Gia Phân hỏi đạo diễn.

“Ách, tôi vốn cũng có nghi ngờ, nhưng là..... Nếu nhà tư sản kiên trì.....”

“Tôi còn nghĩ đến đạo diễn lớn của quốc tế, đối với tác phẩm của chính mình cũng có kiên trì.” Chương Gia Phân hừ lạnh, Quan đạo diễn mặt đỏ tai hồng.

Thời gian một phần một giây trôi qua, Giang Yến Bình liền ra mặt can thiệp: “Chương tiểu thư, đêm ngày hôm qua, chúng tôi đã fax thay đổi của kịch bản gốc cho người đại diện Cao Ân Dương của cô, hẳn không có ý kiến. Hiện tại mọi người đều chờ chụp ảnh, mời cô phối hợp.”

Chương Gia Phân không nhanh không chậm trả lời: “Giang tiểu thư, có lẽ cô không biết, người đại diện tài giỏi kia của tôi, hàng đêm thích hát hò, vội vàng hẹn hò, chỉ sợ hẳn cũng không xem qua ời thoại sau khi thay đổi.”

“Thật đáng tiếc, cô lại có người đại diện như vậy, nhưng cái này không phải lỗi của chúng tôi, mời cô phối hợp, mười một giờ còn có hẹn với phóng viên.”

Chương Gia Phân thể nhưng ngồi xuống: “Loại lời thoại này, tôi không nói ra được.”

Giang Yến Bình buồn bực, đối với Trần quản lý nghiêm khắc nói: “Anh đề nghị chọn người, mời anh thuyết phục.”

Trần quản lý thực xấu hổ, ngồi xổm xuống cùng Chương Gia Phân thương lượng: “Chương tiểu thư, cầu xin cô phối hợp, cô thân là người mẫu số một, hẳn là hiểu được tinh thần tôn trọng hợp đồng a, có phải hay không? Cô nói có phải hay không?”

“Không phải.” Tinh thần hợp đồng sao? Chương Gia Phân lạnh lùng dò xét, liếc mắt nhìn hẳn một cái, tay phải giơ cao: “Ngô Tiểu Hoa! Bản sao hợp đồng.”

Shit! Ngô Tiểu Hoa đang không ngừng gọi điện thoại, nhưng là lão bản không có nghe, tám phần còn đang ngủ! Nàng từ trong túi xách lấy ra hợp đồng, hướng đến bên cạnh Gia Phân, cung kính đưa.

Chương Gia Phân không tiếp nhận hợp đồng, mà là nhìn mặt mọi người, cùng trợ lý nói: “Tiểu Hoa, mở điều thứ mười lăm trang mười một đi, em lớn tiếng đọc ọi người nghe.” Chương Gia Phân mỗi lần cùng người hợp tác, đều đem hợp đồng đọc đến thuộc lòng, nàng thống hận bị lừa gạt, cũng không tin tưởng người đại diện.

Ngô Tiểu Hoa thật nhanh lật tìm điều thứ mười lăm, tìm được trang mười một đi, kia có một đoạn ghi lại rõ ràng lời thoại của kịch bản gốc: “Được phẩm của Tinh Trần thực âm áp, có nó, tôi rất hạnh phúc.....”

Đọc xong, Chương Gia Phân lấy đi kịch bản gốc, giọng cao, nhìn mọi người nói: “Trong hợp đồng đã viết rất rõ ràng lời thoại của kịch bản gốc, mời các vị tôn trọng ‘tinh thần hợp đồng.’” Lại nhìn sắc mặt xanh mét của Trần quản lý: “Trần quản lý nói, có phải hay không?”

“x!” Trần quản lý mắng lời thô tục.

“Shit!” Giang Yến Bình cũng thầm mắng lời thô tục. Gặp quỷ, hiện tại nàng chân chính ý thức được đối mặt là một nhân vật phiên toái. Nếu làm hỏng kế hoạch lần này, nàng cũng đừng tưởng ở Tinh Trần yên ổn. Nàng hai tay sắp lấy thắt lưng, tức giận kêu: “Là người nào tự cho là tài giỏi theo tôi để cử vị người phát ngôn?! Còn theo tôi cam đoan không thành vấn đề?!”

Người tài giỏi kia tự thú: “Tôi là ngu ngốc..... Tôi thật sự thực có lỗi.” Trần quản lý mặt xám mảy tro, vì lần quay chụp này, hắn còn dẫn đến nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp, tính thừa dịp chụp chung vài tấm ảnh với người mẫu số một, rồi mang đi khoe, để thỏa mãn tâm hư vinh của một nam nhân. Cái này, hắn chụp được cái rắm, hắn hận nữ nhân này, hận không thể cắt đứt cổ nàng.

Hiện tại, Trần quản lý cũng không còn khách khí, hắn đứng lên, trừng mắt với Chương Gia Phân nói: “Muốn chiếu theo hợp đồng phải không? Tốt lắm. Chu thư ký!” Trần quản lý hét lớn một tiếng.

Bên kia, ở xa xa, một vị mặc áo hồng giống của phụ nữ kích động chạy tới, tiến nhanh tới cung kính hỏi: “Quản lý có cái gì phân phó?”

“Hợp đồng!” Trần quản lý cũng học theo giọng cao tay phải, Chu thư ký lập tức mở cặp tài liệu trên tay ra, dâng lên hợp đồng. Trần quản lý mở hợp đồng ra, tìm được trong đó một dòng, đưa đến trước mặt Chương Gia Phân: “Cô nhìn rõ ràng cho tôi, một dòng chữ này – là khi kịch bản gốc có thay đổi, trong phạm vi hợp lý, hai bên thông cảm cho nhau, để hoàn thành công tác.”

“Đúng vậy!” Giang Yến Bình an tâm: “Cho nên chúng tôi có quyền lợi thay đổi kịch bản gốc, mời cô lập tức bắt đầu làm việc.”

“Đúng.” Chương Gia Phân bình tĩnh nói: “Nhưng lời thoại đem sửa lại thật sự quá thấp, không trong ‘phạm vi hợp lý.’”

“Đó là nhận xét của cá nhân cô!” Trần quản lý rít gào: “So với nam nhân thì có cái gì không tốt? Một câu hai ý nghĩa, trần ngập trí tuệ, các người nói có đúng không? Có phải hay không?”

“Không phải.” Chương Gia Phân lắc đầu: “Tôi cảm thấy lời thoại này không thích hợp.”

“Tôi sắp điên rồi.” Giang Yến Bình xoa huyệt thái dương đau đớn: “Chương Gia Phân, cô muốn làm ọi phải theo cô náo loạn sao?”

“Tôi rất rõ ràng, chỉ cần mọi người dựa theo lời thoại trên hợp đồng, tôi lập tức bắt đầu.”

Quan đạo diễn ra mặt xoay vần: “Không bằng liền theo ý của Chương Gia Phân, sửa thành lời thoại ban đầu.”

“Người câm miệng!” Trần quản lý nổi bão: “Là Tinh Trần muốn sửa, người không biết nhà tư sản là lớn nhất sao? Giang tiểu thư sẽ nguyện ý sửa trở về sao?”

“Tôi không hiểu, vì sao bản công ty xuất tiền mời Chương tiểu thư đến chụp hình, còn muốn để cô ấy chịu loại ủy khuất này? Là chủ tịch đề nghị lời kết thúc phải mãnh liệt, cũng không phải ý của cá nhân tôi.”

“Chương Gia Phân, cô muốn cứng rắn tới cùng sao?” Trần quản lý uy hiếp nàng: “Cô không cần tự hủy tương lai của mình.”

Chương Gia Phân không hé răng, coi như không có việc gì, lẳng lặng ngồi.

Trần quản lý tức giận: “Chờ một chút các phóng viên sẽ đến, cô hy vọng phát ra tin tức này sao? Bởi vì cá nhân Chương Gia Phân, làm cho tiến độ quay chụp quảng cáo chậm trễ nghiêm trọng. Cô hy vọng ngày mai nhìn thấy báo chí đăng tin này sao? Cô xác định? Cô thực xác định?!”

Chương Gia Phân vẫn thờ ơ.

“Trần quản lí, anh bình tĩnh một chút.” Quan đạo diễn khuyên can Trần quản lí, không đành lòng nhìn hấn cứ như vậy, gào thét với Chương Gia Phân, nhưng là, Trần quản lí tức đến nổi hết các mạch máu, mỹ nữ lại một bộ không liên quan, định tính đúng là siêu tốt.

Trần quản lí rốt cục hồng mắt, đá ghế dựa của nàng một chút. “Cô đứng lên đi chụp hình cho tôi, nghe thấy không?” Một bộ giận dữ muốn đánh người.

Chương Gia Phân rốt cục nguyện ý hành động, nàng khom người, từ túi xách lấy ra máy chụp ảnh, ấn chốt mở, đặt ở trên mặt bàn.

“Máy chụp ảnh này có công năng ghi hình cùng ghi âm, mời Trần quản lí tự biết hạn chế.”

“Ta nghĩ chết.....” Trần quản lí choáng váng, Chu thư ký chạy nhanh đến, dìu hấn.

Có lẽ rất khó vượt qua , Giang Yến Bình xuất ra đòn sát thủ. “Chương Gia Phân, nếu cô vẫn tiếp tục chậm trễ việc chụp hình, bản công ty sẽ mời luật sư, chắc chắn sẽ làm cho các người phá sản.”

“Đến tòa án rất tốt, người đại diện của tôi sẽ đại diện tôi ra tòa, dù sao anh ta mỗi ngày đều chỉ biết uống rượu mua vui, anh ta thực nhàn đi.” Làm cho Cao Ân Dương mất mặt, tướng tượng cũng rất hay.

Không có biện pháp, Trần quản lí đối với thư ký rống: “Gọi điện thoại cho Cao Ân Dương, lập tức! Gọi anh ta đến đây xử lý! Vương bát đản, cô nghĩ mình là ai?! Đồ nữ nhân ngạo mạn.”

Chương Gia Phân chỉ chỉ máy chụp ảnh. “Tôi đề nghị Trần quản lí, trăm ngàn lần không cần nói những lời này, không sẽ làm anh sau này cảm thấy hối hận, tôi vừa mới nói, người đại diện của tôi thực nhàn hạ, tôi muốn nói với anh, anh ta có thể đại diện tôi ra tòa.”

Loại cục diện rối rắm này, nàng rất thích ý làm cho Cao Ân Dương xử lý.

Là, nàng muốn toàn thế giới đều biết, người đại diện của Chương Gia Phân là Cao Ân Dương thực nhàn hạ, hơn nữa hàng đêm sinh ca, uống rượu mua vui, Chương Gia Phân tựa hồ hận không thể có người không biết Cao Ân Dương nhiều điểm xấu như thế.

Đàm phán lâm vào cục diện bế tắc.

Bên kia, Ngô Tiểu Hoa rốt cục thông được điện thoại với lão bản.

“Lão bản lão bản lão bản, xong đời , nơi này thực khủng bố, tính mạng tôi khó mà giữ được.”

“Nói bậy bạ gì đó.....” Cao Ân Dương ha ha cười, thanh âm còn nồng đậm buồn ngủ, quả nhiên ban đêm sinh ca, ngủ thẳng đến khi mặt trời đã lên cao.

Ngô Tiểu Hoa kêu to: “Chương Gia Phân lại nháo, hiện tại mọi người đang giằng co, không có biện pháp chụp quảng cáo.”

“Sao lại như thế?”

“Nghe nói Tình Trần cùng công ty quảng cáo nửa đêm hôm qua có fax bản thay đổi lời kết trong kịch bản gốc cho anh.”

“Nửa đêm? Tôi xem qua..... Nha, thấy được. Tối hôm qua tôi có việc, cho nên không chú ý.” Bạn gái tìm hấn đi pub, thẳng đến bốn giờ sáng mới về nhà.

“Lão bản, Gia Phân tỷ bãi công chụp hình, anh mau tới đi, bọn họ sắp tức chết rồi..... Gia Phân tỷ đã muốn chọc tất cả mọi người.”

“Như vậy a, nghe qua thực không ổn nha.” Cao Ân Dương nói: “Cô đừng sợ, tôi sẽ xử lý, không có việc gì.”

“Không có việc gì? Lão bản, tôi thấy sự tình có vẻ nghiêm trọng!”

7. Chương 7

Cao Ân Dương đi tới hiện trường, đi theo hắt còn có một nam trợ lý.

Thời gian quay chụp đã chậm trễ hơn một giờ, Giang Yến Bình vừa thấy Cao Ân Dương đến, bước nhanh tiến lên mừng: “Người.....”

“Tôi nghe nói Giang tiểu thư yêu thích nhất là màu tím Tulip.....” Cao Ân Dương cười, vươn tay, nam trợ lý mở ra chiếc túi xách LV đã mang theo, cùng một bó hoa Tulip đưa cho lão bản.

Cao Ân Dương thực thận trọng đem hoa hướng tới trong lòng Giang Yến Bình, nàng ôm bó hoa, cúi đầu nhìn hoa Tulip đã ôm đầy lòng, chớp mũi ngửi được hương hoa nồng đậm, lỗ tai nghe thấy một phen tiếng nói trầm thấp khêu gợi, như nhung tơ đầy tính ôn nhu –

“Chín đóa Tulip trân quý nhập khẩu này, là tôi chọn riêng cho cô, vừa vặn phù hợp với trang phục cô mặc hôm nay, rất hợp cầm Tulip.....” Hắt lui ra phía sau từng bước, đánh giá nàng. Ánh mắt hắt nhiệt tình, khóa chặt trên khuôn mặt hồng hồng của nàng. Hắt tán thưởng: “Nhìn xem Giang tiểu thư có cỡ nào tao nhã xinh đẹp?.....”

Những lời muốn mắng nguyên bản đã đến bên miệng đều nuốt trở lại vào trong bụng, Giang Yến Bình áp ứng nói: “Tôi..... Tôi là nghĩ muốn nói với anh... Cảm ơn..... Cái kia.....” Giang tiểu thư vốn là người khôn khéo thế nhưng lại áp ứng. Trời ạ, nàng cường thế là vậy, lại vẫn không cách nào cưỡng lại luyện ái, đã thật lâu không có nam nhân nào nói vậy với nàng, càng miễn bàn sẽ chú ý nàng thích loại hoa gì.

“Cô nói cái gì? Tôi không có nghe rõ?” Cao Ân Dương hơi cúi người xuống, lỗ tai tiến đến gần môi nàng.

“Model của anh.....”

“Nga, tôi biết, cô ấy làm cho cô khó xử, tôi thật có lỗi.”

Một đôi bàn tay to bỗng nhiên kiên định cầm một đôi tay nhỏ bé, Giang Yến Bình như bị hút vào.

Một đôi con ngươi đen thâm tình nhiệt liệt chăm chú nhìn nàng, ánh mắt của nàng né tránh, xương sống khẽ run lên.

Cao Ân Dương kiên định nắm lấy hai tay nàng: “Để cô chịu ủy khuất, thực xin lỗi, tôi rất hiểu tính tình của Chương Gia Phân, cô nhất định rất khó chịu đi? Yên tâm, tôi sẽ thuyết phục giúp cô, ân?”

Giang Yến Bình hoảng hốt nói: “Tôi..... Tôi cho anh một giờ thuyết phục Chương Gia Phân.....”

Thuyết phục! Cao Ân Dương thưởng nàng một cái tươi cười thật to.

Trời ạ, suất ngây người, Giang Yến Bình không chỉ bị hút vào, thân thể nóng lên, còn choáng váng đứng lên, ngây ngô cười không ngừng.

Bên kia, Chương Gia Phân cùng Ngô Tiểu Hoa xem xong một màn này.

Chương Gia Phân cười lạnh: “Lại là một bỗ nữ nhân.” Nhìn Giang Yến Bình ngây ngô cười giống cô gái ngu ngốc, chẳng lẽ nhìn không ra nhiệt tình của Cao Ân Dương có bao nhiêu giả tạo, căn bản là đang xã giao với nàng.

Ngô Tiểu Hoa cũng không cho rằng như vậy: “Lão bản thực suất, nói mấy câu liền khiến cho Giang tiểu thư nở nụ cười.”

Một người khác đang giận dữ lại chưa được trấn an, Trần quản lý xông lên đi mắng chửi người.

“Cậu là lão đại cũng thực rất giỏi, cho đến giờ mới đến, tôi bị các người chính đã chết.” Trần quản lý nổi trận lôi đình: “Một giờ nữa phóng viên sẽ đến phỏng vấn, đến lúc đó bọn họ phát hiện chúng ta quay chụp bị gián đoạn, vì sao? Bởi vì Chương Gia Phân của ‘Thải Hạc’ các người rất giỏi! Đây là thái độ làm việc của các người? Tôi thì tôi không bao giờ nửa hợp tác cùng người của Thải Hạc, tôi còn muốn đi nơi nơi tuyên truyền, cho các người về sau rất khó làm việc.....”

“Trần đại ca, huynh mắng rất đúng, tiểu đệ thật sự là đáng chết.” Cao Ân Dương bỗng nhiên vươn cánh tay ôm Trần quản lý, chụp lưng hắt, xưng huynh gọi đệ, kéo hắt đến một bên nói chuyện, đồng thời vươn

tay phải, trợ lý chạy nhanh mở túi ra, lấy ra một lọ rượu. Cao Ân Dương đem bình rượu hướng trong lòng Trần quản lí.

Trần quản lí đẩy tay hắn ra. “Làm gì? Cậu cho là một lọ rượu là có thể sai khiến tôi? Tôi hóa ra không cốt khí như vậy sao?” Nói xong túm trụ bình rượu liền hướng ra trước.

Cao Ân Dương đứng lúc ngăn lại, nắm lấy bình rượu. “Trời ạ, Trần huynh, phát giận đối với thân thể thật không tốt a, tôi biết huynh yêu nhất là uống Whisky, bình rượu này nhưng là white bowmore năm 1964 của Anh, là Whisky Scotland độc nhất từ mạch nha.....”

“Tôi quản nó là cái gì của nước Anh so với số lượng rượu bình thường bán ra!”

“Hơn mười vạn a.....”

Không tạp, Trần quản lí chạy nhanh ôm chặt bình rượu vào lòng. “Hơn mười vạn?”

“Chính xác số lượng là mười hai vạn bốn ngàn, trên tạp chí chuyên về Whisky maltadvocate cùng bia của Mỹ, cấp nó ở vị trí 94.”

“94? Thật sự?”

“Anh nhìn kỹ rượu đi, có một ánh sáng màu đen a.....”

“Nhìn quả thật không giống rượu thường.”

“Thời điểm uống vào, nghe nói làm cho người ta ngạc nhiên vì đặc thù vị hoa quả, còn có hương của nhục quế, lại đậm vị của sôcôla đen.”

“Cảm giác thực phong phú nha?”

“Chính là a, nghe nói vị nồng đậm để lại, có thể cảm nhận được khí thể bằng bạc của một dòng nước ấm, theo vết hầu chậm rãi chảy tới ngực, tư vị thật lâu không tiêu tan, hơn nữa lại giữ được đầy đủ hương vị nguyên thủy nhất, bình rượu này nhưng là chưa qua xử lý đông lạnh.”

“Trời ạ, nói như vậy, kia thật là bình rượu quý a.”

“Đúng vậy, giọt giọt đều là truyền kỳ tinh hoa của thời đại.”

“Chờ một chút.....” Trần quản lí bình tĩnh. “Tôi không phải muốn cùng cậu thảo luận rượu, tôi đang làm sao a, người của cậu.....”

“Tôi biết, rượu thu hảo, tôi lập tức xử lý.” Cao Ân Dương vỗ vỗ hắn.

“Tốt lắm.” Trần quản lí chỉ hướng đến ngồi ở góc xa xa, Chương Gia Phân vẫn coi mọi chuyện không liên quan đến mình. “Cậu lập tức đi gọi nữ nhân rất giỏi kia bắt đầu làm việc đi, đem lời thoại chúng tôi muốn một chữ không sai lệch nói ra.”

Nữ nhân rất giỏi kia hai chân dài giao nhau, tay ôm trước ngực, cùng bọn họ nhìn.

Cao Ân Dương nhìn Chương Gia Phân trả lời: “Không thành vấn đề.”

Hiện tại, Cao Ân Dương, Giang Yến Bình, Trần quản lí, Quan đạo diễn, mọi người cùng nhau đi qua, cùng nhau vây quanh Chương Gia Phân, thế tới rào rạt, khí thể bằng bạc, trùng mắt nhìn nữ nhân bãi công ngồi trên ghế.

Cao Ân Dương hỏi Chương Gia Phân: “Em vì sao không muốn nói lời thoại? Như vậy thực không ngoan nha.”

Chương Gia Phân gờ cao kịch bản gốc: “Lời thoại thực chán, nếu anh ngoan như đã nói thì anh diễn đi.”

Cao Ân Dương lấy đi kịch bản gốc, liếc mắt một cái nhìn lời thoại mới. “Cho dù không thích, cũng không thể tùy hứng bãi công chụp hình, như vậy thực không có đạo đức nghề nghiệp em biết không?”

Nói đúng, nói đúng! Mọi người gật đầu.

Cao Ân Dương tiếp tục phát biểu: “Anh cảm thấy em làm cho những nhân vật lớn này tức giận, thật sự quá kém cỏi.”

Nói cho cùng, nói cho cùng! Mọi người cảm thán.

Cao Ân Dương lại hướng về phía Chương Gia Phân mắng: “Em có biết em làm ọi người rất nhiều phiền toái sao? Em không phải một tiểu model, làm sao có thể làm cho nhân sĩ chuyên nghiệp thương tâm như vậy? Người thật sự là quá tệ.”

Trời ạ, Cao Ân Dương thật sự là rất dễ ỷ, mọi người rất cảm động nha.

Chương Gia Phân nheo mắt lại nói: “Sau đó thì sao?”

Sau đó? ‘Các vị.....’ Cao Ân Dương nhìn nhân sĩ hai bên trái phải. “Lời thoại này không được.”

Cái gì?! Mọi người kinh ngạc, mặt đối mặt nhìn nhau.

Cao Ân Dương nói: “Gia Phân kiên trì là chính xác.”

“Uy!” Trần quản lí khó chịu.

“Lời thoại ending này làm cho tôi rất tức giận.” Cao Ân Dương nghiêm túc nói: “Đúng vậy, lời thoại kết thúc rất thú vị, so với nam nhân dùng tốt, đúng. Nhưng là xin hỏi các vị nam sĩ ở đây, các vị không tức giận? Thân là nam nhân, tôi cũng không thích lời thoại cái gì mà so với nam nhân dùng tốt như vậy.” Lại nhìn về phía Giang Yến Bình nói: “Quý công ty không phải chỉ bán sản phẩm cho nữ quý tộc độc thân đi? Khác sản phẩm 3c đâu, này nhưng là rất nhiều khách hàng nam yêu nhất.”

Ngô Tiểu Hoa nhin không được dùng sức vỗ tay. “Suất ngây người, thật sự suất ngây người, lão bản anh nói quá đúng.”

“Hừ.” Cao Ân Dương muốn nằng cam miệng.

Chương Gia Phân hơi hơi quay mặt đi, vụng trộm cười.

Trần quản lí khôn quăn, không biết nên như thế nào phản bác luận điểm của Cao Ân Dương.

Giang Yến Bình cười lạnh. “Thật không nghĩ tới, nhiều người của công ty quảng cáo trong dự án như vậy, cũng không nghĩ chu toàn bằng một người đại diện, tôi thiếu chút nữa liền đồng ý với quảng cáo có tì vết này.” Nằng trừng Trần quản lí. “Anh nói có phải không? Có phải hay không a?”

Trần quản lí cúi đầu, không dám hé răng. Giang tiểu thư là cố ý nha, học trộm câu cửa miệng của hần, câu kia cũng không phải là muốn dùng ở trong này!

Quan đạo diễn hợp thời tham gia. “Không bằng như vậy, chúng ta đổi thành..... Nó trung thành chiếu cố tôi, độc thân, nguyên lai cũng có thể thực ấm áp.”

Mọi người lập tức gật đầu đồng ý, thu phục.

Tốt lắm, bắt đầu!

Cao Ân Dương cùng Chương Gia Phân đi đến trước hiện trường quay chụp.

Cao Ân Dương đắc ý nói: “Độc thân, nguyên lai cũng có thể thực ấm áp, lời thoại cuối cùng rất tuyệt đi?”

“Làm sao ấm áp? Nơi nơi đều rất lạnh, đặc biệt thời điểm ở cùng anh.”

“Hắc, nói như vậy là không công bằng, mỗi lần đem hiện trường làm đến lạnh như thế đều là em.”

“Nhưng là đem cuộc sống của tôi biến thành lạnh như thế là chính tiên sinh ngài!”

“Ăn mặc quần áo hàng hiệu sang quý như vậy đi làm, xin hỏi là làm sao lạnh đến em?”

“Nội tâm tôi lạnh đến run run, thật giận là anh nhìn không ra.”

Hần cười to. “Cố ý tứ, em khi về hưu sau có thể đi viết truyện, nói chuyện đủ văn nghệ.”

“Phải không? Tối hôm qua lại đến chỗ nào cuồng hoan? Nhờ anh ban tặng, thiếu chút nữa tôi phải nói loại lời thoại ngu ngốc này, hoàn hảo là đầu óc tôi đủ tỉnh táo.”

“Nghe xong thực cảm động.” Chương Gia Phân lạnh lùng dò xét liếc hẩn một cái, đi đến trước màn ảnh, liền định vị.

Phong ba dừng, chụp ảnh!

Cao Ân Dương cùng Ngô Tiểu Hoa đứng ở sau máy chụp ảnh, nhìn Chương Gia Phân nghe đạo diễn chỉ thị, sử dụng được phẩm mê người, thao tác nài thuần thực, động tác tao nhã, biểu hiện hoàn mỹ, tuy rằng chậm trễ hơn một giờ mới bắt đầu làm việc, nhưng là nài biểu hiện kiệt xuất, làm cho tiến độ quay chụp siêu thuận lợi, nài hoàn toàn biểu hiện ra cảm giác mà Giang Yến Bình muốn. Giang Yến Bình mỉm cười nhìn, hiển nhiên là phi thường vừa lòng.

“Ai, thật sự là rất đẹp.” Ngô Tiểu Hoa tán thưởng: “Nếu cá tính tốt một chút liền càng hoàn hảo.”

“Mấy giờ phóng viên đến?” Cao Ân Dương hỏi.

“Mười một giờ.”

Mười một giờ, quảng cáo được phẩm mê người thuận lợi chụp xong, thừa dịp chụp được một vài ảnh cho quảng cáo, Giang Yến Bình an bài các phóng viên thay chụp ảnh bằng phỏng vấn.

Chương Gia Phân đứng ở giữa hiện trường chụp ảnh, bên cạnh là đại diện của Tinh Trần, nhận phỏng vấn của phóng viên.

“Chương Gia Phân, cô phát ngôn cho sản phẩm của ‘quý tộc độc thân’, là không tính kết hôn sao? Cô cảm thấy độc thân so với kết hôn tốt hơn, đúng không?”

“Đúng.”

“Chẳng lẽ cô không cô độc?” Một nam phóng viên khác hỏi.

“Cô độc? Có một nhà văn nói, cô độc là bắt đầu vĩ đại, cô độc tốt lắm a.”

Lại một gã phóng viên hỏi: “Nghe nói không ngừng có những người kỳ quái vì mê luyện mà quấy rầy cô, thậm chí còn có người tự xưng là bạn trai cô, gửi vật dâm loạn cho cô, cô là sợ sao?”

“Những việc này đều do công ty xử lý, mặt khác, như thế này tôi sẽ quay chụp quảng cáo thứ hai cho Tinh Trần, về đồ dùng cho phụ nữ là ‘Son môi mê người có điện giật khí’, này.....” Nàng lập tức từ một bên cầm đến đồ điện trên bàn, lấy son môi mê người có điện giật khí, triển lãm cho phóng viên xem. “Giống như loại này, tôi cho rằng mỗi người đàn bà đều cần mang theo làm vật tùy thân, tôi tính chụp xong quảng cáo, lập tức cùng Tinh Trần mua một thôi.”

Giang Yến Bình lập tức hồi đáp nàng: “Chúng tôi lập tức đưa Chương tiểu thư một tá.” Thật thông minh, biểu hiện của Chương Gia Phân quá tuyệt vời.

Mọi người ha ha cười. “Một tá? Như vậy những người tưởng tiếp cận Chương Gia Phân phải cẩn thận.”

Liên tiếp nhiều vấn đề được hỏi xong, Trần quản lý tuyên bố: “Thực có lỗi, chúng tôi còn muốn tiếp tục quay chụp, thời gian có hạn, chỉ có thể trả lời thêm một vấn đề!”

Một vị model dạng trạch nam, nam phóng viên quần áo lôi thôi nhắc tay hỏi: “Rốt cuộc dạng nam nhân nào cô mới có thể thích? Giống cô xinh đẹp như vậy, vóc người cũng đẹp, nam nhân thích cô hẳn là rất nhiều đi? Nghe nói ăn bữa cơm với cô phải ba trăm vạn, ngủ cùng trong lời nói, bằng giá là tám trăm vạn.....”

Mọi người ồ lên, này vấn đề rất nhạy cảm, nhưng là các phóng viên siêu hưng phấn, nhiếp ảnh gia tập hợp lại thành một đoàn, đều muốn đem máy móc nhắm ngay mặt Chương Gia Phân, rất phấn khích a!

Cao Ân Dương đứng nhìn ở đám người phía sau, giống loại vấn đề không lễ phép này, theo lý mà nói, hẳn là người đại diện muốn ra mặt xử lý, nhưng Cao Ân Dương không hề hành động, hẳn biết Chương Gia Phân có thể ứng phó được. Hẩn nhìn mặt Chương Gia Phân không đổi sắc, nhìn vấn đề của nam phóng viên.

“Nếu đối tượng gặp là nam nhân có cấp bậc giống ngươi, bằng giá khả năng muốn đề cao đến một triệu, bất quá cho dù như vậy, ta cũng không có ý nguyện tham dự.”

Trạch nam phóng viên sắc mặt xanh mét.

Mọi người cười ha ha, cười đến nam phóng viên vô cùng quẫn bách.

Thời gian nghỉ ngơi, Tiểu Hoa pha trà nóng cho Gia Phân. “Chị vừa mới trả lời thực khốc, phóng viên kia thoát nhìn cũng rất sắc, hẳn căn bản là tới để làm loạn.”

“Cao Ân Dương đâu?” Chương Gia Phân chải vuốt sợi tóc dài.

“Lão bản nói hẳn còn có cuộc hẹn, nên đi trước.”

“Đại khái lại là đi theo nữ nhân ăn cơm.”

“Nói không chừng phải đi đàm phán chuyện công việc a, ai u, chị như thế nào lại cho rằng lão bản của chúng ta chỉ biết sống phóng túng a? Chẳng lẽ chị không biết là anh ấy thực thông minh sao? Anh ấy cân não thật tốt? Anh ấy vừa mới.....”

“Tôi đi toilet.” Lười nghe trợ lý ca công tụng đức, Chương Gia Phân rời đi.

Chương Gia Phân đi qua trước mặt các nhân viên công tác, đi ra chỗ chụp ảnh, đến bên ngoài để đến toilet. Nàng mệt mỏi quá, nhưng vẫn như cũ rất thân mình, duy trì trạng thái xinh đẹp.

Nhưng là nàng thật sự rất mệt mỏi, nàng biết chính mình biểu hiện rất khá, cũng biết Giang Yến Bình của Tinh Trần không tức giận, phản ứng đã khẳng định biểu hiện của nàng. Đối với sở hữu đều là kiên trì, nhưng là trời mới biết trước mặt mọi người, khi mọi người đối với nàng thực phần nộ, muốn kiên trì giữ vững lập trường cần hao phí rất nhiều tinh thần, còn muốn rất nhiều dũng khí. Sau đó, mỗi khi làm cho tình trạng của nàng thành kiệt sức, thực suy yếu, không có cảm giác thắng lợi, chỉ cảm thấy mệt mỏi. Mà cái người đại diện rất giỏi kia, ở thời điểm nàng vất vả công tác, chính là vô cùng cao hứng cùng nữ nhân hẹn hò đi ăn cơm.....

Thật không công bằng, Chương Gia Phân nổi giận. Nàng thật lâu không có hẹn hò, lâu đến cơ hồ đã quên cảm giác yêu là cái gì..... Miệng nói thích độc thân, nhưng nội tâm như thế nào lại trống rỗng như vậy?

Ai, rất buồn.

Chương Gia Phân đi vào phòng hóa trang, mở cửa toilet đi ra, chợt có người tiến vào, nàng quay đầu, còn không kịp phản ứng, một bàn tay nóng rát liền đánh lại, đánh cho nàng choáng váng. Tiếp theo người nọ xoay trụ tay nàng, đem nàng túm vào toilet, đóng cửa, khóa lại, thân hình khổng lồ kia đem nàng chen chúc trên trước tường, nàng ngửi được một cổ hơi thối đầy mỡ từ cơ thể hắn, nàng thét chói tai, nhưng hắn mạnh tay che miệng nàng lại, tay kia thì ở trên người nàng sờ loạn, nàng đau đến nước mắt tràn ra, trừng mắt nhìn nam nhân trước mắt.

Nàng nhận ra hắn, là tên trạch nam phóng viên vừa bị nàng nhục nhã!

Gương mặt hắn trương hồng, biểu tình dữ tợn, một bên dùng thân thể dơ bẩn không chế nàng, một bên hướng trên người nàng sờ loạn, đối nàng liên tiếp mắng lời thô tục –

“x, giống loại cấp bậc của tao? Mày là thối x, mày phục phịch cái rắm, mày lại phục phịch a!” Lại kéo lấy nàng tóc, tát một cái.

Chương Gia Phân đầu ong ong, thực choáng váng, tầm mắt mơ hồ.....

Lưng.

8. Chương 8

Vì bù lại mấy ngày hôm trước ở khách sạn bỏ lại bạn gái, Cao Ân Dương mời Lan Nhi ăn cơm trưa. Mời đến nhà hàng đồ Nhật cao cấp, kết quả..... Lại bởi vì chuyện của Chương Gia Phân, mang tới một chút phiền

toái.

Trương Lan Nhi tức giận. “Luôn luôn là người khác chờ em, anh đủ bại hoại.”

“Thực xin lỗi, bị công tác làm chậm trễ.”

“Anh ít nhất có thể gọi trước một cuộc điện thoại đi? Làm cho em ở bên cạnh không chờ, thực mất mặt, anh có biết hay không?”

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, đói quá, chúng ta trước tiên ăn một chút đã, 2 giờ rưỡi nhà hàng này sẽ nghỉ.” Hân bày ra khuôn mặt tươi cười trấn an nàng.

Trương Lan Nhi càng thương tâm, nàng biết Cao Ân Dương không lo cho nàng là một chuyện.

Trương Lan Nhi nguyên bản là model của công ty “Trăm hà”, bởi vì ái mộ Cao Ân Dương, hợp đồng một năm vừa kết thúc liền chuyển sang ăn máng của “Thải Hạc”. (nghe như lợn ăn máng =))~ Nghĩ đến Cao Ân Dương rất cảm động quyết định của nàng, ai biết kết giao đã hai tháng, có hẹn hò, cũng có hôn cùng tiếp xúc da thịt, theo lý thuyết xem như là nữ nhân của hắn, nhưng thái độ của tên này luôn là ám muội tự do, thường thả nàng như bỏ câu, cũng không có hứa hẹn.

Trương Lan Nhi vô cùng ủy khuất nói: “Em là cái gì? Em cảm thấy ở trong lòng anh không có em.”

“Làm sao vậy? Đừng khóc a?” Cao Ân Dương giúp nàng lau đi nước mắt. “Khuôn mặt xinh đẹp như vậy, mà khóc thực đáng tiếc.”

“Anh chỉ là có lệ với em, em là vì anh mới đi ăn máng của Thải Hạc, nhưng là anh lại không cần em.”

“Anh không cần nói vì sao em lại chạy tới đây? Còn có, nói cho em biết, đừng nói láo là vì anh mới đi ăn máng khác, mọi người đều là nhân sĩ chuyên nghiệp a, nói như vậy thật không tốt.”

“Như thế nào không tốt? Anh có áp lực sao? Em cảm thấy anh không thương em.”

“Anh yêu a.” Là thật thích nàng dịu dàng nhất, không giống cái người lạnh như băng Chương Gia Phân. Nhưng là kết giao cùng cô gái dịu dàng nhất liền biến thành cô gái tùy hứng, sao lại thế này a?

Trương Lan Nhi nói: “Anh hiện tại đáp ứng em, về sau trừ bỏ em sẽ không lại kết giao thêm bạn gái khác.”

“Chúng ta gọi món ăn đi.” Cao Ân Dương mỉm cười, mở thực đơn ra.

“Anh không trả lời em, chẳng lẽ anh còn muốn cùng người khác yêu đương?”

“Anh kết giao qua rất nhiều bạn gái, nhưng là cũng không cấp bất cứ nữ nhân nào hứa hẹn, bởi vì anh không biết giây tiếp theo có hay không có xuất hiện nữ nhân làm cho tâm anh động, đây là lời nói thật, anh không nghĩ nói dối. Hơn nữa ngay từ đầu em theo anh thổ lộ, anh cũng nói qua như vậy, em nói không có vấn đề, nhớ rõ sao?”

“Khi đó em không đối với anh có nhiều tình cảm như vậy, hỗn đản!” Trương Lan Nhi mắng, từng giọt nước mắt to nhào ra. “Anh nói như vậy không biết là đối với em rất tàn khốc sao?”

“Là em bức tôi đem những lời nói khốc như thế nói ra.”

“Anh rất giỏi, ngủ rồi nên sẽ không hiếm lạ đúng không?! Quả nhiên, quả nhiên là như thế này, mọi người đều nói anh như vậy, tôi thật khờ, tôi hận tôi đã không nghe bạn bè khuyên bảo, tôi bị anh lừa.”

“Cho nên? Em chịu thiệt?” Cao Ân Dương thu lại ý cười. “Trong lúc hẹn hò em mua gì, ăn gì đều là tôi thanh toán, em muốn gì tôi đều mua cho em, hiện tại lại theo tôi khóc này đó không có. Ai lừa ai? Nếu em mới mười tám, mười chín tuổi, nói như vậy còn có thể nghe được. Hiện tại em hai mươi bảy tuổi, là một đại mỹ nhân, không cần đem thân thể của chính mình nói thành như vậy, thật đáng buồn, tôi lừa em cái gì? Nam nữ hoan ái, là phát triển thực tự nhiên, tôi không muốn em lấy tự do để đổi, em sao có thể yêu cầu tôi cam đoan cái gì? Nếu em không vui, tùy thời có thể rời đi. Chúng ta trừ tính hẹn hò, tôi đồng ý giải trừ vô điều kiện. Như thế nào?”

Trương Lan Nhi ngây người, sợ hãi.

Cao Ân Dương không mang theo cảm xúc nói xong, hần biểu tình bình tĩnh, nhưng mỗi một câu đều làm người đối diện trọng thương. Nguyên lai nhìn như ôn nhu, Cao Ân Dương khi kết giao thực sủng nữ nhân, đối với tình yêu lại cường thế như vậy.

Nàng thua, nàng sợ hần như vậy.

Trương Lan Nhi nước mắt lưng tròng, lại không dám buồn bực.“Chúng ta..... Chúng ta ăn cơm.”

“Ok!” Rốt cục có thể ăn cơm, hần đã sắp chết đói.

Lúc đồ ăn vừa mang ra, di động liền vang lên, Cao Ân Dương nghe điện thoại mà biểu tình bên ngoài rất quái dị, lại một lần nữa đem Lan Nhi bỏ lại. Lần này càng quá đáng, ngay cả nói một tiếng đều không có liền chạy đi.

Trương Lan Nhi sững sờ ngồi tại chỗ.“Thật sự, thật sự hơi quá đáng..... Ngay cả hóa đơn cũng chưa thanh toán, đáng giận.”

Cao Ân Dương lên xe, ra lệnh cho Lí đại thúc mau lái xe đến bệnh viện, một bên tiếp tục nói điện thoại.

“Tình trạng hiện tại như thế nào?”

Ngô Tiểu Hoa thanh âm run run nói:“Bác sĩ đang kiểm tra thương thế của Gia Phân tử, phóng viên đều vây quanh bệnh viện..... Cảnh sát đã mang tên phóng viên giả kia phóng đi tra hỏi..... Thật đáng sợ..... Tại sao có thể như vậy?”

Cao Ân Dương bắt đầu thay đổi, mặt hần không có chút máu, tâm giống người bị oan, máu huyết toàn thân như kết băng lại.

“Mở ra radio.” Hần nói với Lí đại thúc.

Tin tức tin nhanh chóng được truyền đến –

“Người mẫu số một Chương Gia Phân ở trong toilet bị kẻ bắt cóc lọt vào tập kích, trước mắt đang ở bệnh viện kiểm tra thương thế, căn cứ hiện thông báo của phóng viên ở hiện trường, hoài nghi Chương Gia Phân lọt vào tính xâm –”

“Tắt đi!” Cao Ân Dương rống.

Lí đại thúc sợ tới mức lập tức tắt radio, ông từ trong kính nhìn về phía sau, nhìn thấy lão bản thống khổ ôm đầu, ngồi lui vào phía sau. Lí đại thúc biết lão bản luôn luôn coi trọng Chương tiểu thư, mỗi lần muốn hần đều như mất mạng khẩn cấp yêu cầu ông lái xe đến chỗ nào, bình thường đều là vì chuyện của Chương tiểu thư, ngày thường lão bản hài hước khôi hài, chỉ cần là Chương tiểu thư đã xảy ra chuyện, sẽ giống hiện tại hoàn toàn thay đổi cá tính.

Cao Ân Dương lui thân mình, không dám nghe tin tức về Chương Gia Phân, hần không dám tưởng, nàng gặp những thương tổn gì. Vậy giống như ai đó lấy dao, tiến thẳng vào trái tim của hần, ở bên trong mùa loạn.....

Cao Ân Dương ở bệnh viện được bảo vệ hộ tống, đi vào phía bên ngoài phòng bệnh. Hần dùng lực hít sâu vài lần, mới đẩy cửa đi vào.

Trợ lý, y tá đều đã ở đây. Nhưng ánh mắt Cao Ân Dương chỉ yên lặng nhìn ở phía trên giường bệnh, nữ nhân kia lưng thực sự rất thẳng, ánh mặt trời giữa trưa xuyên qua cửa sổ thủy tinh, léo ra ở bên người nàng.

Nghe thấy thanh âm đẩy cửa, Chương Gia Phân quay sang, cùng đối diện với hần. Ánh mắt nàng bình tĩnh, đọc không ra tâm tình của nàng trong giờ phút này.

“Mời các vị tránh đi một lúc, tôi có lời muốn nói cùng Chương tiểu thư.” Cao Ân Dương nói.

Mọi người rời đi phòng bệnh.

Cao Ân Dương đi đến trước mặt Gia Phân, thấy bộ dáng của nàng, hốc mắt hần lập tức đỏ.

Gương mặt xinh đẹp của nàng bị đánh thật tệ, bên trái mặt một mảnh sưng đỏ dài đến tận mắt, môi bị vỡ. Nguyên bản âu phục xinh đẹp, đổi thành quần áo bệnh nhân màu xanh lục rộng thùng thình, làn da đáng yêu càng trở nên trắng, người càng nhu nhược. Hấn thống khổ nói không nên nữa câu an ủi.....

Ngược lại, Chương Gia Phân thấy ánh mắt Cao Ân Dương phiếm hồng, một bộ dáng sắp khóc, nhin không được lại muốn trào phúng hấn.

“Người bị đánh là tôi, anh làm chi bộ dáng rất đau đớn?”

Hấn cười ra tiếng, thật sự là, nàng nhất định phải biểu hiện kiên cường như vậy sao? Ngay cả bị thương thành như vậy cũng không chịu tha cho hấn vài phần? Liền như vậy yêu thích việc chê cười hấn?

Cao Ân Dương dừng lại tươi cười, gương mặt trưởng hồng, trước khi bị nàng nhìn thấy nước mắt, hấn tiến lên, hung hăng đem nàng kéo vào trong lòng.

Chương Gia Phân lẳng lặng để cho hấn ôm, tay hấn rất lớn lại thực ấm, nóng nóng dán tại lưng của nàng, truyền lại một cổ an tâm lớn, nàng biết hấn đã bị dọa.

“Thật vô dụng.” Nàng nói: “Như vậy mà anh liền bị dọa sao?”

“Đúng vậy, anh bị hù chết.” Nàng đại khái cũng phát giác được hấn đang hơi hơi run. “Thực xin lỗi, thật sự đứng không dậy nổi.” Thanh âm của hấn khàn khàn nói: “Anh không nên để cho em chịu loại sự tình này.”

“Làm ơn, tôi chịu không nổi nam nhân khóc, được không? Còn có, đồ quảng cáo của công ty bị làm hỏng rồi.”

Cao Ân Dương sững sốt, buông nàng ra. “Vì sao? Kế tiếp quảng cáo tạm thời cũng không có thể.” Nàng phải tỉnh đường.

“Vì vậy a.....” Chương Gia Phân giơ cao tay phải, trong tay nắm sản phẩm “Son môi mê người điện giật khí” của Tinh Trần, cũng là sản phẩm lớn nhất trong lần phát ngôn này của nàng.

“Em..... Điện giật khí?”

“Cái tên sắc lang kia bị tôi dùng điện giật ở ‘nơi đó’, đại khái bị điện giật đến ‘tháo bụi bỏ chạy’, nguyên lai thứ này thật sự rất mạnh, anh thử xem xem.....” Nói xong, nàng phải di điện lên tay hấn, hấn bị dọa đến, không kịp tránh, nhưng không có việc gì.

Chương Gia Phân ha ha cười. “Sợ cái gì? Cái này không có điện, đã nói người kia bị tôi điện đến ‘tháo bụi bỏ chạy’.” Bộ dáng hấn kinh hách khiến nàng cười to. “Sớm biết rằng như vậy, lúc trước hấn là lấy càng nhiều càng tốt, tôi thiếu chút nữa đã cái tên sắc lang kia xâm phạm, anh phải giúp tôi tranh thủ hồng bao mới được.”

Cho nên, nàng không có bị.....

Cao Ân Dương ngơ ngác nhìn nàng, lại nhìn tay nàng nắm chặt điện giật khí, nghĩ đến nàng gặp kẻ bắt cóc kia, hấn đầu tiên là khiếp sợ, lập tức trở lại yên tâm, ha ha cười, cười đến nước mắt rớt xuống. “Em, người này..... Thật sự là bại bởi em.....”

Ngô Tiểu Hoa gõ cửa tiến vào. “Gia Phân tỉ, ba chị đến đây.”

“Mau mời ông ấy vào.” Cao Ân Dương ra chỉ thị.

Chương Sĩ Duy vừa vào cửa, nhìn đến Cao Ân Dương đang ở đây, nguyên bản phải vội vã đi hướng con gái xem xét, ông một thân cao gầy, đầu bạc, lại trước đối Cao Ân Dương mà khom người thật sâu chào.

“Ngài hảo.” Từ dùng là kính ngữ, bởi vì đối mặt là con của chủ nợ. “Ngượng ngùng, hy vọng không quấy rầy đến hai người nói chuyện.”

“Bá phụ xin yên tâm, Gia Phân chỉ bị ngoại thương, kẻ bắt cóc không thực hiện được ý đồ, cô ấy không có việc gì.”

“Thật tốt quá.” Chương Sĩ Duy nhẹ nhàng thở ra.

Cao Ân Dương kéo đến ghế dựa.

“Bá phụ, mời ngồi.” Cao Ân Dương nghiêng người, ý bảo Chương Sĩ Duy ngồi ở ghế dựa bên giường bệnh. Chương Sĩ Duy kích động lập tức nói không cần. “Ngài ngồi là tốt rồi, tôi thấy con gái tôi không có việc gì thì tốt rồi.”

“Bá phụ không cần khách khí a.” Một phen nhún nhường, kết quả không có người ngồi xuống.

Chương Gia Phân lạnh lùng xem hết thấy, chán ghét ba ba khi đối mặt với người của Cao gia, bộ dáng hèn mọn. Nàng đau lòng vì lập trường của ba ba mà xấu hổ, vừa tức thái độ ăn nói khép nép của ba ba.

“Ba, con không sao, ba đi về trước đi.”

“Nha.” Chương Sĩ Duy cô đơn xoay người bước đi.

Cao Ân Dương ngăn ông lại. “Cháu đi, hai người từ từ mà tán gẫu.” Biết là chính mình làm cho bá phụ xấu hổ.

“Kia làm sao có thể?!” Chương Sĩ Duy vội vàng chối từ. “Tôi đi mới đúng, tôi đã lớn tuổi ở lại cũng không có năng lực giúp Gia Phân cái gì? Tôi a, sẽ chỉ làm Gia Phân mất mặt cùng phiền lòng. Cao tiên sinh, con gái của tôi, ngài làm ơn chiếu cố.”

“Bá phụ, bác sao lại nói như vậy?”

“Hai người đều đi ra ngoài, tôi nghĩ nghỉ ngơi, tôi phiền đã chết.” Chương Gia Phân không kiên nhẫn nói, chui vào trong chăn.

Cao Ân Dương biết được cảm nhận của Chương Gia Phân, hấn ra vẻ thoải mái đối với vẻ mặt áy náy của Chương Sĩ Duy mà nói: “Cháu xem a, cháu vừa mới nói hơi nhiều với cô ấy về chuyện công tác, mới làm cho cô ấy phiền như vậy, chúng ta đều nên đi ra ngoài sẽ tốt hơn.”

Hắn đưa Chương Sĩ Duy ra ngoài. “Cháu làm cho lái xe đưa bác trở về.”

Chương Sĩ Duy lại chối từ. “Không cần, tôi làm sao có thể chiếm dụng xe của ngài, Cao tiên sinh thật sự là quá khách khí.....”

Khi Cao Ân Dương quay trở lại phòng bệnh, nhìn cả người Chương Gia Phân đều vui trong chăn bông. Hắn đứng ở trước một đoàn chăn bông, cười nhìn.

“Gia Phân?”

“.....”

“Chương Gia Phân?!”

“Làm chi!” Nàng ở trong ổ chăn khó chịu nói.

“Có lạnh như thế? Tránh ở trong chăn không buồn sao?”

“Bên ngoài càng buồn.”

“Quá ngây thơ, mau ra đây.”

“Anh đi đi, anh ở đây làm tôi không có biện pháp nghỉ ngơi.” Quan hệ của bọn họ rất bất bình đẳng, thực buồn nôn. Ba làm chi đối với tên thiếu gia lấy tiền của phụ thân để gây dựng sự nghiệp này phải ăn nói khép nép như vậy.

Cao Ân Dương da mặt dày không đi. “Uy, anh đối với em tốt như vậy, em lại đuổi anh đi, em không có lương tâm.”

“Tôi vừa thấy anh là tức giận.”

“Tức cái gì?”

“Toàn bộ. Anh cũng biết, còn giả bộ.”

“Người có biết có bao nhiêu người hy vọng có được thành tựu như em? ‘Thải Hạc’ đối đãi với em cũng không tệ.”

“Anh biết rõ tôi tức cái gì, tôi tức ba ba anh rất giỏi, tôi tức ba ba tôi ăn nói khép nép với anh, anh có gì đặc biệt hơn người? Ba anh lại có cái gì rất giỏi? Không phải là tiền nhiều thế lớn sao? Thế giới này không công bằng.”

“Em đối với anh cho tới bây giờ cũng không công bằng..... Nói thật, bỏ qua quan hệ nợ nần của nhà em với nhà anh, bỏ qua một bên này, Cao Ân Dương anh thật sự là một vị lão bản không sai, thậm chí có thể nói là nam nhân rất tuyệt đi! Em xem xem bên cạnh anh cũng không thiếu bạn gái, chỉ biết danh tiếng của anh thật tốt.....”

Đoàn chăn bông kia, hơi hơi rung động, hẳn biết nàng đang cười trộm.

Hắn tiếp tục nói ẩu nói tả:“Buổi trưa hôm nay anh hẹn bạn gái ăn cơm, muộn mất hai giờ cô ấy còn kiên trì chờ đợi không chịu đi, em nên biết con người của anh có bao nhiêu được hoan nghênh.”

“Nói chưa xong? Tôi là bệnh nhân, tôi cần nghỉ ngơi, làm ơn!”

Nhưng là hẳn biết nàng thật sự thích nghe, nàng kỳ thật thực cô đơn. Hắn rõ ràng ngồi xuống, hai chân bắt chéo, tiếp tục nói:“Bạn gái anh nói, anh với cô ấy hẹn hò thế nhưng anh lại đến muộn như vậy, trong lòng anh rốt cuộc có cô ấy hay không? Còn bức anh về sau không cho phép anh cùng bất cứ nữ nhân nào, Gia Phân, em nói thử xem, điều này được không? Anh suất như vậy, vĩ đại như vậy, anh nếu đáp ứng cô ấy, những nữ nhân khác sẽ có bao nhiêu thương tâm?”

Chăn bông lại rung động.

A, hẳn yên tâm, Chương Gia Phân chịu đủ kinh hách vẫn bị hắn làm cho cười!

Tinh thần hẳn phần chấn hẳn lên, càng nói nhiều hơn, không ngừng lại được.

“Cô ấy cũng rất tức giận, cô ấy nói anh chính là nam nhân như vậy, đã lên giường sẽ không hiếm lạ nữa. Anh cảm thấy thực khó chịu, anh nói trên giường, chuyện này thì mọi người đều là người trưởng thành rồi, có cái gì mà mang ra kể lể khóe lóc? Ai chiếm tiện nghi của ai còn không biết a..... Anh cũng có trả giá tâm lực cùng thể lực, còn có cả sức chiến đấu a.....”

“A ~~” Đủ, nàng thất bại, giận kêu:“Tôi không thích nghe chuyện này, anh đi đi !” Càng nói càng hạ lưu, Chương Gia Phân ở chăn không nghe vào.

“Nói thật, Gia Phân..... Anh thật sự là người tình rất tuyệt, trách không được nhiều nữ nhân đều yêu anh..... Anh mỗi ngày đều có tập thể hình, anh có sáu múi cơ, em ra xem đi..... Đây là phúc lợi của em.” Hắn kéo cao áo. (chết cười với anh :lol:)

“Tôi không xem, đồ thần kinh.”

“Muốn hay không sờ thử xem?”

“Biến thái!”

Hắn cười to.

Cao Ân Dương lại không đi, nói rất nhiều, rất nhiều những lời vô nghĩa.

Cho dù nàng không để ý tới hắn, hắn vẫn là ở lại thật lâu, loạn chọc nàng, nói hươu nói vượn nhiều giờ liền, thẳng đến chiếc chăn bông không một chút nhúc nhích, hắn mới nhẹ nhàng kéo chăn xuống.

Nàng đã ngủ, yên bình ngủ, trên mặt hé ra đủ loại thương tổn, làm tâm hắn rất đau.

“Rất ngoan.....” Hắn yêu thương vuốt ve khuôn mặt của nàng, thừa dịp nàng đang ngủ không nghe thấy, hắn nhỏ giọng nói chuyện, âm lượng cơ hồ chỉ mình hắn nghe thấy. Hoặc chỉ là ảo giác? Nghĩ đến những lời nói ra, kỳ thật chỉ tại trong lòng nói?

“Không sợ..... Đã có anh ở đây.” Hắn nói.

9. Chương 9

Chương Gia Phân nghỉ ngơi dưỡng thương, mọi công tác đều ngừng, ở nhà tĩnh dưỡng, chờ máu tụ trên mặt tan hết.

Lúc này, điện thoại của “Tinh Trần” bán rất tốt.

Giang Yến Bình bởi vậy mà được nhiều đồng nghiệp tán thưởng, được khoản tiền thưởng hậu hĩnh. Vì thế, Giang Yến Bình mở tiệc chiêu đãi Cao Ân Dương cùng Chương Gia Phân ở nhà hàng, Chương Gia Phân khéo léo từ chối, để Cao Ân Dương tham dự.

Sau đó Giang Yến Bình cùng những nữ nhân khác giống nhau, sinh cảm tình với Cao Ân Dương, sau đó bọn họ lại hẹn đi ăn cơm ba lần, tiếp sau đó lại nhìn mấy trang điện ảnh, sau đó rồi sau đó, cho đến hôm nay, Chương Gia Phân nhìn thấy ảnh trên báo chí, lại xuất hiện chuyện xấu của Cao Ân Dương.

Người phụ trách “Thải Hạc”, Cao Ân Dương hừ hừ thực thực bắt cả hai tay, một bên là Giang Yến Bình mộc mạc nghiêm túc, một bên là bạn gái chính thức đang thương tâm gầy mòn.

“Nữ nhân mộc mạc nghiêm túc?” Gia Phân lãnh đạm. “Tha cho Giang tiểu thư đi.” Ném báo xuống, ngồi phịch trên sofa, nhìn trần nhà đến gần người. Đã mấy ngày? Cũng đã mười ngày đi? Một hồi rảnh rồi như vậy, nàng không có phương tiện ra ngoài, mỗi ngày đều ở nhà. Trong khi đó, người đại diện của nàng quả thật quá tiêu dao đi, trợ lý của nàng cũng là.....

“Gia Phân tỉ, em ra ngoài nha.” Ngô Tiểu Hoa từ trong phòng trực tiếp chạy thẳng hướng cửa lớn.

“Chờ một chút.”

“Ai? Hôm nay cũng không có thông cáo nha, mọi việc trong nhà em cũng đều giúp chị quét tước cùng sửa sang lại rất tốt, chị bảo em dính đặt cả đồng hồ thực lớn trên mạng, em cũng đều giúp chị hoàn thành, hôm nay sẽ đưa tới, cho nên trong khoảng thời gian từ giữa trưa đến tối này hoàn, toàn, đều, không, có việc.....” Ý là nàng có thể ở bên ngoài tận tình đi chơi.

“Chị biết.”

“Em đây phải đi rồi.”

“Lại đây một chút.”

Ao ô..... Ngô Tiểu Hoa cúi đầu thực không tình nguyện đi đến trước mặt Chương Gia Phân.

Chương Gia Phân hai tay ôm ngực, đánh giá trợ lý của mình.

Trang phục của Ngô Tiểu Hoa nha, âu phục công chúa rậm rạp tay áo màu trắng, thực tận hứng đem thân thể mượt mà của nàng hoàn toàn làm lộ. Bên dưới âu phục là giày da nhọn màu đen mang kiểu dáng có thể nói là lưu hành, nhưng đối diện với trang phục công chúa màu trắng, thực vô cùng nhuần nhuyễn hiện ra tư vị bi thảm của chủ nhân trang phục, sau đó, so với thưởng thức tư vị bi thảm càng bi thảm hơn là đoạn đối thoại –

Chương Gia Phân hỏi: “Em muốn đi đâu? Ăn mặc ‘long trọng’ như vậy?”

“Mua đồ ăn.....”

“Ngô Tiểu Hoa, yêu cầu lớn nhất của chị đối với trợ lý là phải thành thật, bởi vì là model cấp bậc giống như chị, sợ nhất là bị trợ lý bán đứng. Em sẽ không nói với chị lời nói dối đi?”

“Em đi hẹn hò.” X*, một phần là vì công việc, nên nhất định ngay cả chuyện riêng tư của mình đều phải bán đứng là được rồi! Ngô Tiểu Hoa mặt thực hồng, đây là lần đầu tiên nàng hẹn hò từ lúc sinh ra a, rất hưng phấn.

*X: một câu chữ của miệng của người Trung Quốc, kiểu như “Mẹ kiếp!”

“Hẹn hò? Ai? Chị nhớ rõ em vẫn nghĩ yêu đương, nhưng là cũng chưa nam nhân nào thích em a.”

X! Chị nhất định phải nói trắng ra như vậy là được rồi.“Gia Phân tử!” Ngô Tiểu Hoa bắt tri bắt giác ưỡn ngực thực kiêu ngạo mà nói:“Trên thực tế, em mới trước đây là nữ nhân rất được hoan nghênh a.”

“Nha?”

“Khi đó Trương Tự Cường là nam sinh thầm mến em, anh ấy hỏi số điện thoại của em, hẹn em đi uống cà phê.”

“Cho nên gọi là tình cũ kéo dài là được rồi.”

“Ừ, ừ.”

“Chúc em hẹn hò thuận lợi.”

“Cảm ừ ừ” Tránh mau.

“Ngô Tiểu Hoa?”

“Lại.....” Ngô Tiểu Hoa khẩn cấp dừng lại cước bộ.“Lại chuyện gì?”

“Em có biết có câu tên là ‘Gặp lại không bằng nhớ lại’?”

“Đó là một bài hát.”

“Đúng, em một thân thể này xuất hiện trước mặt nam sinh kia, hẳn nhất định rất muốn hát bài hát này.”

“Tạm biệt.” Phan, Ngô Tiểu Hoa đóng sầm cửa, chỉ biết Chương Gia Phân nói không ra lời hay gì.

Phía trong cửa, Chương Gia Phân nhún nhún vai.“Không biết tốt xấu.” Tưởng khuyên nàng thay quần áo, ai.

Lúc này, trong nhà chỉ còn một mình nàng.

Ở trên lầu ba của tòa nhà độc đáo, vì tránh ánh mắt soi mói của người ngoài nên làm cửa sổ cách âm rất tốt, đặc chế thêm rèm cửa sổ siêu dày, trang bị rất tuyệt, tĩnh âm điều hòa.

Cho nên sau giữa trưa, nàng không có xem tivi, cũng không có nghe nhạc, trong phòng im lặng giống nhau, ngay cả một âm thanh nhỏ đều có thể nghe được.

Chương Gia Phân lẳng lặng ngồi, bỗng nhiên có điểm hoảng, giống như chỉ còn một mình nàng sống trên đời, trước mắt hết thấy đều thực không đúng thật.

Ngày thường quá bận, nay lại nhàn đến có thể cái gì cũng không cần làm, chính là ngồi, ngồi, ngồi..... Chương Gia Phân chợt thấy hô hấp có điểm không thuận, ngực như có vật nặng đè lên, mơ hồ như có tiếng thét chói tai xúc động, đó là loại hoảng loạn kỳ quái, cùng với hít thở không thông.....

Nàng ừ mau ừ buồn ừ chết ừ

ỪĐột nhiên chuông cửa vang lên, Chương Gia Phân nhảy dựng lên, nhất định là Ngô Tiểu Hoa lại quên mang theo chìa khóa, thực hưng phấn mà hướng cửa đi đến. Bỗng nhiên nàng dừng lại mọi động tác, thấy khóa cửa tự nhiên chuyển động, nhất thời khắp người nàng phát lạnh, cảm giác bị tập kích hôm trước lại nảy lên, cố gắng lấy lại bình tĩnh, xoay người liền phóng đến ngăn kéo bàn trà, tìm điện giật khí.

Cửa đẩy ra –

“Nguyên lai em ở nhà?”

Tiếng nói quen thuộc này, làm Chương Gia Phân nhẹ nhàng thở ra, thân mình đột nhiên mềm nhũn, ngồi ở dưới đất.

“Làm sao vậy?” Cao Ân Dương xông lên đi đỡ nàng.

“Chính là thiếu máu.” Chương Gia Phân đẩy hẳn ra.

Nhưng Cao Ân Dương nhân lực tốt, nhìn nàng tùy tay nhưng là đem điện giật khí để lại vào ngăn kéo, cũng chú ý tới sắc mặt nàng trắng bệch, xem ra bóng ma vẫn còn, nàng thực sợ hãi, chính là nàng quật cường không chịu thừa nhận.

“Thiếu máu phải ăn nhiều đồ ăn.” Hấn có điểm mắt hứng hỏi: “Vì sao Ngô Tiểu Hoa không ở nhà? Anh muốn cô ấy mấy ngày này hai mươi tư giờ phải ở cạnh em.”

“Cô ấy..... Cô ấy đi mua giúp tôi vài thứ. Cao Ân Dương, anh không phải cảm thấy biệt thự này là sane nghiệp của Cao gia các người, cho nên có thể không báo trước một tiếng, lấy một cái chìa khóa muốn tới thì tới?” Rõ ràng hấn đến, có người làm bạn, nàng thật cao hứng, nhưng không thay đổi được thói quen muốn phá hư, cố ý đập phá.

Hấn cười cười, ngồi xuống bên cạnh nàng ở trên sofa. “Vừa vặn hôm nay không có việc gì, đến xem em.”

“Thật có lỗi, như anh thấy, máu tụ vẫn còn, tôi không thể bắt đầu làm việc kiếm tiền.”

“Không quan hệ, Tinh Trần đối với hiệu quả lần phát ngôn này của em rất hài lòng, đang muốn cùng chúng ta đàm phán lần hợp tác tiếp theo, nghe nói lợi nhuận ít nhất so với hiện tại nhiều gấp đôi.”

“Người đại diện, anh rất giỏi, một bên cùng quản lý của Tinh Trần hẹn hò, một bên còn có thể giúp tôi đàm phán công tác mới.”

“Em đã đọc báo?”

“Đúng, anh so với model của anh sắp nổi tiếng hơn.”

Hấn ha ha cười. “Đúng vậy, thế nhưng hôm trước có công ty điện ảnh tìm anh mời đóng vai nam nhân vật chính, còn nói hiện tại lưu hành thực nam phong, đáng người cùng diện mạo giống anh thực phù hợp.”

“Hạn chế cấp sao? Kia thực thích hợp, hơn nữa không nên hành động, anh có thể diễn phi thường tự nhiên.”

Sớm quen với sự trào phúng của nàng, hấn không sao cả, chỉ chỉ vào vết bầm ở mắt trái của nàng hỏi: “Hôm nay bôi thuốc chưa?”

“Một chút nữa bôi.”

“Lấy đến đây, anh giúp em bôi.”

“Không cần.” Nàng không được tự nhiên.

“Ai, ngẫu nhiên cho người đại diện vĩ đại của em phục vụ một chút đi.”

“Mới không cần.....” Nàng ghét bỏ nói: “Hai bàn tay của anh không biết chạm qua bao nhiêu nữ nhân, thực bẩn.”

Hấn cười, cười to không dừng. Nàng thật đúng là yêu thích khiêu khích hấn a.

Chương Gia Phân lạnh lùng dò xét hấn. “Không có lòng tự trọng a?” Kỳ quái, mặc kệ lời nói có nhiều ác độc, hấn cũng không tức giận với nàng. Hấn càng như vậy, nàng lại càng nói độc với hấn, nhưng là thế nào cũng không thể chọc giận hấn, có khi ngược lại làm cho nàng thực nhục chí. Trước kia khi nói lời ác độc còn có một chút áy náy, nhưng là hấn không sao cả, làm iệng của nàng càng ngày càng tệ.

Cao Ân Dương một bộ thoải mái cười dò xét nàng, mỗi lần tới gặp nàng, nàng đều làm một bộ đề phòng toàn thân này, thói quen bắt chéo hai tay ôm ở trước ngực, thói quen ở trước mặt hấn ngồi thẳng lại rất thẳng, thói quen mang vẻ mặt cao ngạo ra phân cao thấp.

Cao Ân Dương biết, đó là nàng bảo tồn lòng tự trọng.

Từ khi gặp được nàng cùng ba ba nàng quỳ xuống đất khóc cầu ba ba hấn, bắt đầu từ ngày đó, cô gái nhỏ Gia Phân liền biến lòng tự trọng thành việc để ý nhất.

Nàng đem Cao Ân Dương làm kẻ địch.

Cao Ân Dương thì sao? Cao Ân Dương lại không đem nàng làm kẻ địch, mặc kệ nàng như thế nào khiêu khích, hấn đều nhận, hấn không phản kích, cũng không tức giận. Vì thế trận chiến này, vĩnh viễn đánh không thể thành. Nàng tưởng thắng hấn, nhưng là hấn không tham chiến, nàng vĩnh viễn thắng không hoàn toàn.

Dần dần, khiêu khích của nàng, biến thành trò chơi không ảnh hưởng đến toàn cục.

Dần dần, hẳn thậm chí bắt đầu hưởng thụ một trò chơi bắt đầu như vậy, hoặc trong khổ lại mua được niềm vui?

“Nhìn em có nguyên khí trào phúng anh như vậy, anh thực vui mừng.”

“Anh càng ngày càng biến thái.” Chương Gia Phân nhăn mũi lại.

“Anh là bị lây bệnh a, em so với anh càng biến thái hơn.” Cao Ân Dương ha ha cười.

“Tôi làm sao biến thái? Nêu ví dụ!”

“Nga? Em có bao nhiêu thời gian, anh có thể nói vài giờ liền.”

“Tôi hiện tại có nhiều nhất chính là thời gian.....” Nhưng lại âm thầm chờ mong hẳn đừng đi quá sớm? Chương Gia Phân, nàng thật sự là nhàm chán đến sắp nổi điên.

“Đem trợ lý trêu khóc lóc, cái này là biến thái đi?”

“Đó là diễn thử, không tính.”

“Bức mỗi một người trợ lý ăn gì đó mà em muốn, sau đó còn có ý muốn rất xấu, đem tư vị đồ ăn miêu tả thành những cảnh mỹ vị nói cho em nghe..... Biến thái đi?”

“Cái này hẳn là vì ‘ham mê cá nhân’.”

“Ha ha ha, ham mê thật đáng tò mò.”

Chuông cửa lại vang.

Cao Ân Dương đi mở cửa, ký nhận một đồng lớn vật phẩm Ngô Tiểu Hoa đã đặt mua. Là mua ở trên mạng, không nhìn cũng biết là cái gì, mang thùng thẳng trong phòng khách, đặt trên bàn trà.

“Lại mua một đồng mỹ thực?” Dương nhiên, dùng tên của trợ lý để mua.

“Ân hử.”

“Lại muốn kêu Ngô Tiểu Hoa ăn rồi miêu tả hình dung cho em nghe?”

“Đúng, nhưng là các trợ lý anh mời đến đều làm tôi thực thất vọng, các cô ấy đều hình dung quá kém, tôi thật đáng thương, ăn uống điều độ thì không thể ăn, muốn dùng cách nghe, lại không thể thỏa mãn.”

Cao Ân Dương ha ha cười, mở thùng ra.

“Ân, quả nhiên là rất nhiều.” Khắp các nơi đều là mỹ thực. Cao Ân Dương chế nhạo nàng: “Em mua thật là nhiều, có thể thấy được em có bao nhiêu thèm khát, anh nghe nói làm một con người mà tính dục* không được thỏa mãn sẽ ở –”

*tính dục: ham muốn.

“Trợ lý không có ở đây, này nọ làm phiền anh vậy.” Chương Gia Phân lạnh như băng đánh gãy lời nói của hẳn.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu từ nơi này?”

“Cái gì?”

“Anh sẽ ăn, rồi nói cho em nghe.”

“Anh rất nhân a?”

“Coi như là vì công ty làm giải trí cho người mẫu kiếm tiền chính, anh đã đi xuống biển một lần, lấy tràng vị của anh để cống hiến thay em ăn.”

Chương Gia Phân nở nụ cười.

Hẳn nói đến cuối cùng là buồn cười, nàng không có biện pháp tiếp tục lãnh khốc.

Trong phòng trang bị rèm cửa sổ siêu dày nên khuyết thiếu ánh mặt trời thiên nhiên, không khí trong căn phòng tất cả đều mới mẻ, thậm chí phân không ra bên ngoài là hừng đông hay là trời tối, trời nắng hay là mưa, ngăn cách hoàn toàn với trong phòng.

Cao Ân Dương đi tới.

Khí suất đứng ở trước mặt nàng trước mặt, nói những lời không dinh dưỡng lại không đứng đắn, cùng nàng tranh cãi. Nàng cố ý biểu hiện khinh thường, hẳn là một người mang đến sự yên ổn, cảm thấy thực yên tâm.

Chương Gia Phân thực mâu thuẫn, đồng thời không thể tha thứ chính mình lại bị hấn lấy lòng, nhưng về phương diện khác, lại giống như tiểu cô nương, thật cao hứng. Hơn nữa tâm thực ấm, tâm tình phi thường tốt, giống tiểu hài tử ở thời điểm thực buồn, thấy được món đồ chơi yêu thích. Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ nàng cũng biến thành ham chơi sao?

Mỹ thực đến từ các nơi do người trên mạng đề cử, Chương Gia Phân sau khi sưu tập xong, đã đem danh sách giao cho Ngô Tiểu Hoa, Tiểu Hoa lại thông qua nhiều người để đặt mua và kí mua. Lần này Chương Gia Phân chờ mong nhất là bánh mì sữa làm từ ốc siêu miên. (ta cũng không biết là món gì =.=)

Nàng bỏ các mỹ thực khác qua một bên, chỉ vào chiếc bánh sáng bóng thúc giục Cao Ân Dương: “Anh ăn cái này trước.....”

Cao Ân Dương đem bánh mì tiến đến lò nướng nướng nóng, đưa tới trước mặt Chương Gia Phân để cho nàng ngửi thấy.

Hương sữa nồng đậm, hương thơm làm hỗn loạn tiểu mạch, nhất thời chinh phục tràng vị Chương Gia Phân, mùi này rất mê người.

Chương Gia Phân nhìn hấn tiếp theo cảm khối lớn bánh mì đến, mùi thơm càng đậm và tràn đầy, tràng vị của nàng hưng phấn mà dồn dập mấp máy. Đặc biệt khi chính mắt nhìn thấy Cao Ân Dương mở bánh mì ra, khối bánh mì thoát ly cái vỏ bọc thật mềm mại, bên trong có một lớp tuyết trắng dày đặc không ngờ lại đậm mùi sữa như thế, nước bọt ừng ực tiết ra càng nhanh, rất muốn ăn.

Cao Ân Dương hướng bên cạnh nàng ngồi xuống, mồm to há ra nhấm nuốt, đôi mắt đen của hấn như con sói khêu gợi, nhìn chăm chăm vào đôi mắt to lóe sáng chờ mong của nàng.

Nàng hỏi: “Thế nào? Nói thử xem.”

Hấn thực say mê ăn ngay ba miếng lớn, mới cam tâm tình nguyện hình dung.

Khẩu khí của hấn thực thận trọng: “Chương Gia Phân, em hãy nghe cho kỹ..... Thứ này..... Ăn ngon đến mức anh phải dùng năng lực hình dung siêu việt, em nếu nói không ăn, quả thực là sống uống phỉ.”

“Nhưng là, tôi không được ăn đồ có tinh bột.” Vĩnh viễn quên không được khi mới xuất đạo, phóng viên cố ý soi mói thất lưng bụng hơi lồi của nàng, trào phúng như chưa bao giờ thấy qua một model như vậy. Bắt đầu từ ngày ấy, Chương Gia Phân không có hưởng qua đồ ăn có tinh bột, nàng dù mạnh mẽ, cũng chịu không nổi xấu mặt.

“Đừng nghĩ quá, ăn một mảnh bánh mì, có thể phì được sao? Em đã đủ gầy.”

“Tôi mới không nghĩ khi trang phục sẽ bị người ta cười.”

“Tin tưởng anh, anh là người đại diện của em, khi nào là thời điểm nên giảm béo anh sẽ nói cho em, đến..... Ăn một miếng, ăn thử xem..... Ăn?”

Đáng giận, hẳn là ác ma, ngón tay cầm giữa khối bánh đưa tới bên miệng nàng.

Chương Gia Phân thật sự rất muốn cắn nó, chớp mũi tràn ngập mùi hương của nó, nhưng nàng nhịn xuống, bất vì sở động.

“Nghe anh nói một chút thì tốt rồi, tôi mới không cần thật sự ăn nó.”

Hắn mỉm cười: “Rõ ràng chính là rất muốn ăn, nhưng lại không muốn để anh nhìn thấy em là bởi vì anh kích động nên mới ăn, đúng không? Em thực chán ghét bị anh thấy này nọ, kỳ thật anh sẽ không cười nhạo em, thật sự.”

Đúng, nhưng nàng tuyệt đối không thừa nhận: “Anh có thể hay không đến đây đã lâu, mời trở về đi.”

“Cũng đúng, nhanh chút đem anh đuổi đi, mới có thể vụng trộm nhắm nháp nó, sẽ không bị anh cười.” Hắn đứng dậy đi.

Chương Gia Phân đổi nói: “Đem bánh cũng mang đi.”

“Như thế nào? Để lại sợ nhịn không được sẽ ăn nó?”

“Tôi nói tôi sẽ không ăn, tôi là thương hại anh, nhìn anh thích ăn như vậy nên tất cả đều cho anh.”

“Đa tạ, như thế này anh còn có bữa ăn.” Hắn đi hướng cửa lớn, bỗng nhiên quay lại, đứng ở trước mặt nàng: “Chính là có đề nghị..... Chương Gia Phân, chính mình ngẫu nhiên nên tháo mặt nạ xuống, không cần ở trước mặt anh cậy mạnh. Anh là người đại diện của em, không phải kẻ địch của em. Àn?”

Chương Gia Phân thưởng hắn một cái xem thường.

10. Chương 10

Cao Ân Dương đi rồi, khối bánh xốp sữa kia đặt ở trên bàn trắng muốt, tỏa ra hương thơm mê người. Mà biểu tình thỏa mãn khi Cao Ân Dương nhắm nháp nó, không ngừng lặp lại ở trong đầu nàng.

“Em nếu nói không ăn, quả thực là sống uống phí.”

Nàng đã lâu không khát vọng đồ ăn như vậy, chỉ ăn một miếng nhỏ hẳn là không vấn đề gì đi? Vẫn là ăn, hưởng qua hương vị không cần nuốt vào, rồi chạy nhanh phun ra? Không được, nàng làm sao có thể bị hắn làm ảnh hưởng? Ya chí của nàng bạc nhược như vậy sao?

Một ổ bánh bao lại khiến cho tâm thần nàng không yên, cho đến ban đêm. Nàng cắn quả dưa chuột nhỏ, lại chạy tới bồn tắm, đầu óc vẫn là nghĩ về bộ dáng thỏa mãn khi Cao Ân Dương nhắm nuốt khối bánh kia. Rất đối.....

“Thật sự là đủ! Mình thật sự sắp điên rồi.”

Chương Gia Phân mặc thêm áo ngủ, đi ra phòng tắm, mang bánh chạy lên trên nóc nhà, đá văng ra từ nóc nhà ra cửa lớn, đầu tiên là chạy để lấy đà, sau đó phát tiết quãng một tiếng –

“Tôi sẽ không bị anh làm ảnh hưởng!” Nàng ném bánh, quãng hương vào chỗ cây cối sau tòa nhà.

Oh yes! So với cái thắng lợi mọi lần. Lại một lần, nàng có cốt khí cự tuyệt dụ hoặc của Cao Ân Dương, nàng thật sự là rất khâm phục định lực của chính mình, làm tốt lắm a, Chương Gia Phân!

“Gia Phân tí?”

Sau lưng truyền đến thanh âm của Ngô Tiểu Hoa, Chương Gia Phân sửng sốt, xoay người, nhìn về mặt hoang mang của Ngô Tiểu Hoa đang đứng cầu thang.

“Chị đang làm sao? Rống to nhưng lại ném bánh?”

Cô ấy đã nhìn thấy? Shit! Chương Gia Phân ra vẻ trấn định, đi qua trước mặt Ngô Tiểu Hoa, đi vào phòng trong, bỏ lại một câu cảnh cáo –

“Em cái gì cũng chưa thấy, dám nói với lão bản, em nhất định phải chết.”

Chết chắc rồi cũng muốn nói! Ngô Tiểu Hoa nhìn Gia Phân đi xuống lầu, lập tức gọi điện cho lão bản. Model có dị trạng gì, phải lập tức báo cho lão bản, đây là chức trách của nàng, người phát tiền lương là lão bản a.

“Lão bản, Gia Phân tí vừa mới làm một việc rất quái lạ, chị ấy thế nhưng.....” Ngô Tiểu Hoa cảm di động bấm báo chi tiết cho lão bản, Cao Ân Dương nghe xong cười ha ha.

Ngô Tiểu Hoa hỏi: “Tôi không hiểu, Gia Phân tử vì sao lại chạy đến tầng thượng đem bánh ném xuống? Còn kêu cái gì tôi sẽ không bị ảnh hưởng? Chị ấy có phải hay không trạng thái tinh thần lại có vấn đề? Bởi vì lần bị tập kích này mang đến cho chị ấy đả kích quá lớn? Có cần hay không tìm bác sĩ tâm lý đến giúp chị ấy?”

“Tôi nghĩ cô ấy không có vấn đề gì đâu, cô yên tâm.”

“Là nha, không có vấn đề sao? Thực khác thường a?”

“Cô ấy vẫn đều khác thường, nếu bình thường tôi mới sợ, Gia Phân thật đáng yêu.”

“Đáng yêu? Gia Phân tử?!” Không có khả năng, trong đầu Ngô Tiểu Hoa nghĩ, Chương Gia Phân cùng “Đáng yêu” còn cách rất xa.

Cao Ân Dương phi thường khẳng định: “Cô không biết là cô thật sự rất đáng yêu sao, ha ha ha.....” Hắn tưởng tượng Chương Gia Phân cầm lấy bánh tựa như cầm lấy củ khoai lang làm phỏng tay, thực hoảng sợ mà đem bánh văng ra giống cái bánh sẽ cắn nằng, hắn biết Chương Gia Phân đã thua, nằng bị hắn kích động, nằng chỉ có thể dùng phương thức này để chống cự.

Biết chính mình có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của nằng, Cao Ân Dương siêu vui vẻ. Hắn đã quên đang cùng bạn gái Trương Lan Nhi đi mua quần áo, bạn gái hắn khó chịu, đối với lúc hắn nói điện thoại, nhắc tới người mẫu số một Chương Gia Phân này, biểu tình sung sướng trên mặt làm người khác thực dễ ý.

“Cô ấy đáng yêu?” Trương Lan Nhi hừ lạnh: “Em không có nghe sai đi? Chương Gia Phân xấu tính lại cao ngạo kia, em một chút đều không cảm giác cô ấy có điểm nào được gọi là đáng yêu, model bọn em đều lĩnh giáo qua tính tình của cô ấy, anh cũng biết đi? Bọn em chỉ biết rằng muốn cùng cô ấy hợp tác mặc trang phục cho phù hợp, cũng rất thống khổ.....”

Cao Ân Dương gật gật đầu, dường như không có việc gì nói: “Mua xong quần áo lần này, chúng ta chia tay đi.”

“Cái gì?!” Trương Lan Nhi đứng mạnh dậy, trong một thời gian ngắn ngủi, mọi người đều hướng bọn họ xem.

“Em không có nghe sai, cứ như vậy.” Cao Ân Dương mỉm cười, không để ý tới người bên ngoài đang nhìn.

“Vì sao?!” Trương Lan Nhi kêu to.

“Duyên phận của tôi và em đã hết.” Hắn chịu không nổi người khác phê bình Chương Gia Phân.

“Em không đồng ý!” Trương Lan Nhi rít gào, lập tức lên tiếng khóc lớn, nhất thời hấp dẫn vô số tia sáng huỳnh quang, xem ra ngày mai làng giải trí lại có nhiều tin phấn khích.

Cao Ân Dương mỉm cười, tiếp tục thưởng thức trang phục, không nhìn tình trạng của Trương Lan Nhi.

Hắn tưởng tượng ngày mai khi Chương Gia Phân đọc báo, biểu tình có bao nhiêu khinh thường.

Tốt lắm, hắn sợ nhất ngược lại là mặt nằng không chút thay đổi, nghe được tin tức về hắn mà không có một tia cảm xúc hay phản ứng nào. Hắn không cần trở thành người râu ria trong cuộc sống của nằng, chán ghét cũng tốt, chán ghét cũng thế, chính là không thể nhìn như không thấy.

Ngô Tiểu Hoa đánh xong báo cáo, hồi lâu ở phòng khách.

Chương Gia Phân ở trên sofa đọc sách, nhìn Ngô Tiểu Hoa liếc mắt một cái, như là trả thù vừa mới bị Ngô Tiểu Hoa nhìn thấy bộ dáng quần bách của nằng, nằng cố ý nhắc tới –

“Em hôm nay đi hẹn hò sao? Thực thành công sao?” Nghĩ cũng biết là thực thất bại, quần áo của Ngô Tiểu Hoa cam đoan làm cho đối phương thực kinh hách.

Ngô Tiểu Hoa nhất thời sắc mặt đại biến, hốc mắt phiem hồng.

“Thất bại?” Chương Gia Phân vẫy vẫy tay: “Quên đi, coi như chị không có hỏi được rồi đi? Kỳ thật thời điểm giữa trưa em muốn ra ngoài, chị là muốn gọi em thay quần áo, em bình thường ăn mặc tuy rằng mặc

mạc, nhưng không đến mức làm cho người ta phản cảm, nhưng mỗi lần em lựa chọn trang phục đặc biệt liền phi thường kinh khủng.” Thất bại là nhất định, người nam nhân nào chịu được quần áo lố lăng của Ngô Tiểu Hoa? Dù diện mạo không thể nói, nếu không quá lạ sẽ không thỏa mãn.

“Em thật sự thực..... Thực..... Thực.....” Nước mắt rơi xuống.

“Rất khó chịu, chị biết. Đừng khóc, chị đặt rất nhiều đồ ăn ngon, đi ăn đi. Bất quá em nếu muốn làm cho chính mình đối nam nhân cũng có lực hấp dẫn, chị khuyên em giảm béo không cần ăn.”

“Em không phải khổ sở.....” Ngô Tiểu Hoa đi tới, ngồi xuống, rút khăn giấy lau nước mắt. “Em là cao hứng, rất cao hứng.....”

“Ai?”

“Trương Tự Cường theo em thổ lộ, anh ấy nói em lớn lên xinh đẹp hơn ..... Anh ấy mong em cùng anh ấy kết giao, chúng em cùng trải một ngày ở bên nhau, em thật không nghĩ tới a, nguyên lai nhân duyên của chính mình mới trước đây liền là nhất định, còn mãi đến chỗ đi xem mắt, thiếu chút nữa còn mê tín cái gì mà ái thần laptop, em có bạn trai ! Chị tin được sao?”

“Không tin. Trương Tự Cường sẽ không là đối tượng bán bảo hiểm đi? Vẫn là gia nhập cái gì đoàn thể lừa đảo đi, hẳn rất nhanh sẽ lộ ra mục đích.”

“Em chỉ biết cùng tán gẫu với chị thực mất hứng, giống chị lạnh lùng như vậy, lại tự cho là đúng, là nữ nhân cao cao tại thượng, biết cái gì tình yêu chân thành?” Ngô Tiểu Hoa nheo mắt lại, sắc mặt xanh mét.

“Chị là vì tốt cho em, bình thường đã thật lâu không chạm mặt, vừa thấy mặt liền muốn kết giao đều không có chuyện tốt.”

“Đúng đúng, toàn thế giới đều là người xấu, liền chỉ có một mình Chương Gia Phân là người tốt.”

“Thân là trợ lý của chị, thái độ của em thực không tốt nha.”

“Chị có tư cách gì phê bình nam nhân em thích? Giống như người thích em vốn không có mắt nhìn, nhất định là có ý đồ phải không? Bởi vì em không xinh đẹp, dáng người không tốt, điều kiện đối với đại biểu quan chức chênh lệch, nên không có người yêu phải không?”

“Tiểu thư, chị là khuyên em cẩn thận một chút, không cần mắc mưu.” Làm chi kích động như vậy?

“Cám ơn suy nghĩ gà mẹ của chị, chị nghĩ rằng em không biết chị muốn gì sao? Chị hy vọng em xấu mặt đúng không? Chương Gia Phân, em một chút cũng không lo lắng, em biết Trương Tự Cường đối với em là thật tình. Còn có, người thật sự yêu sự thường thức cùng cảm tình của em, chị là không phải cuộc sống rất không thú vị? Cũng đúng, chị là người rất được, nhưng chị cũng không cùng người khác kết giao, kỳ thật kinh nghiệm yêu đương của chị so với người làm không tốt như em còn bần cùng hơn, hẳn là em dạy cho chị mới đúng, tốt lắm, em muốn đi ngủ, ngủ ngon.”

Ngô Tiểu Hoa giáo huấn Chương Gia Phân một chút.

Chương Gia Phân cứng họng, thể nhưng phản bác không được, thực quần bách. Đáng giận, trợ lý này cũng quá kiêu ngạo đi?

Đêm khuya, Chương Gia Phân nằm trên giường lớn lăn qua lăn lại, giường đôi lớn như vậy, thoải mái như vậy, nhưng trong lòng lại trống rỗng. Lời nói của Ngô Tiểu Hoa làm cho nàng suy nghĩ, lại thực bị thương.

Nàng chán ghét ngày nhàn rỗi như vậy, nhàn đến phát sợ, tình nguyện giống như trước kia công tác một người tiếp một người, làm cho nàng không thể dừng lại mà kiểm tra người của chính mình sinh nhiều thật điểm đáng buồn.

Đêm nay, nàng lại một lần nhớ tới mối tình đầu, Chu Thành.

Khi nàng mười bảy tuổi nhận thức nam nhân, lớn hơn nàng tám tuổi, làm ở công ty máy tính, bọn họ hẹn hò, tình yêu cuồng nhiệt, sau đó là phụ thân nàng chơi cổ phiếu thất bại, làm trong nhà thành một đoàn loạn, lúc ấy hẳn là người nàng ký thác tinh thần. Nhưng là nàng vì nợ nần trong nhà, cùng Cao Ân Dương

ký hợp đồng, nhận huấn luyện model, học tập mỹ thuật, mỗi ngày đều mệt đến đòi mạng nên không rảnh để hẹn hò.

Bọn họ dần dần bất hòa.

Khi nàng mười chín tuổi, hắn hai mươi bảy tuổi. Nàng trở thành model nhỏ nhờ chụp hình ột quảng cáo, hắn thăng chức lên làm chủ quản nhỏ của công ty. Hắn muốn kết hôn, nhưng là nàng có hợp đồng. Nàng khát vọng cuộc sống hôn nhân, thỉnh cầu Cao Ân Dương làm cho nàng cùng bạn trai kết hôn, nàng nguyện ý tiếp tục công việc model, nàng sẽ cố gắng hoàn thành mỗi một công tác nhỏ mà “Thải Hạc” sai khiến, chỉ cầu hắn để cho nàng kết hôn, nàng còn bảo thủ muốn bí mật kết hôn, nàng cam đoan Chu Thành cũng sẽ giữ bí mật.

Cao Ân Dương trả lời là cho nàng một phần danh sách.

Đó là trong hai năm, hắn sẽ đầu tư mỗi một hạng mục ở trên người nàng, thay nàng mời các giáo viên dạy các loại chương trình học cần thiết, phí trang trí của nàng, phí dụng này đó hơn nữa phụ thân nàng còn nợ Cao gia, Cao Ân Dương muốn nàng trước thanh toán hết, sau đó hắn có thể cho nàng đi kết hôn. Nếu không, hắn muốn bạn trai nàng ký một biên lai vay mượn, gánh vác món nợ này.

Chương Gia Phân không có mặt mũi kêu mỗi tình đầu thay nàng trả nợ.

Nhưng nàng vĩnh viễn sẽ không quên khi Cao Ân Dương đưa ra điều kiện, bộ dáng đáng giận kia.

“Hắn thật tình yêu như em nói, số tiền này hắn không tính là cái gì.” Cao Ân Dương nói.

“Anh ấy chỉ là một chủ quản nhỏ, nào có khả năng phụ trách món nợ khổng lồ như vậy?” Sáu trăm ngàn, con số quá lớn.

Cao Ân Dương tàn khốc nói: “Chương Gia Phân, em quá ngây thơ rồi, nhưng gì anh cáo cho em là làm công ích sao? Anh giúp em có thể trả nợ thay phụ thân em, đổi lấy em ở ‘Thải Hạc’ công tác mười lăm năm. Em trên đường hợp tác lại chạy đi kết hôn, em cho anh là đứa ngốc sao? Em nói em sẽ bí mật kết hôn, phóng viên sẽ không biết? Xin hỏi em, chúng ta khi kết thúc mười lăm năm hợp đồng, em ba mươi hai tuổi, thời gian này, em không sinh đứa nhỏ sao? Lão công của em nguyện ý để cho em không sinh đứa nhỏ? Người nhà của lão công em thì sao? Có thể chấp nhận một cô con dâu không thể công khai thân phận? Người nhà hắn cũng có thể giữ bí mật sao? Các người không phải là muốn từ bí mật kết hôn hoàn rồi đến muốn bí mật sinh con? Em cảm thấy anh hắn là đáp ứng thỉnh cầu vợ vẫn như vậy sao? Vì sao? Xin hỏi anh đáp ứng em, anh có thể được ưu việt gì?”

“Anh nghĩ muốn cái gì?” Chương Gia Phân nhớ rõ chính mình nghiêng rằng nghiêng lợi nói, nàng lúc ấy vội vã tưởng cùng Chu Thành, nghĩ đến mau nổi điên, nàng tính mặc kệ Cao Ân Dương muốn cái gì ở nàng, nàng đều nguyện ý cấp, thậm chí là thân thể của nàng.

Nàng chỉ cần đem ánh mắt nhất bẽ, tâm nhất hoành, nàng nguyện ý cấp.

Quả nhiên, Cao Ân Dương như nàng dự đoán, đưa ra yêu cầu thực hạ lưu.

Trong văn phòng tư nhân bí mật, hắn xuất hiện từ bàn làm việc, chậm rãi đi qua, đem rèm cửa sổ – kéo vào, che đi ánh mặt trời, lại đem đèn huỳnh quang tắt đi, chỉ để lại trên ánh đèn bàn màu vàng.

Chương Gia Phân mười chín tuổi thân mình run nhè nhẹ, mồ hôi lạnh che kín lưng.

Sau khi hắn làm xong động tác này đó, ở trước mặt nàng, kéo ghế dựa đến. Hắn ngồi xuống, đôi chân dài cao cao tại thượng vắt lên nhau, phóng đảng không kèm chế mà đánh giá nàng.

“Cho nên..... Vì cùng Chu Thành kết hôn, em cái gì cũng đều nguyện ý làm? Nếu anh nói, anh muốn em, em cũng nguyện ý?”

Chương Gia Phân cắn chặt môi dưới, cắn đến bật máu, một mùi mặn mặn tràn ra.

Vì tình yêu, nàng ngoan nói: “Tôi có thể.” Hai mắt mặc nhiên, nàng bất cứ giá nào.

Mà một đôi con ngươi đen của hắn, sâu không lường được.

“Được..... Lại đây..... Hôn anh.” Tiếng nói của hắn ám ách, như một âm báo, vận sức chờ phát động, ý đồ xé rách nàng.

Nàng run run, chỉ cách xa ba bước, lại như ngàn dặm xa. Nàng thực sợ hãi, trong lòng bàn tay lạnh buốt. Cao Ân Dương ở trong bóng tối, thoát nhìn càng cường đại nguy hiểm, chuẩn bị muốn hung hăng cắn nuốt nàng. Nàng lần đầu tiên phát hiện, nam nhân này ngày thường ôn nhu, kỳ thật thực đáng sợ, nàng còn tưởng rằng Cao Ân Dương cùng ba hắn không giống nhau, hắn là một nam nhân tốt.

Không có ánh sáng.

Chương Gia Phân tan nát cõi lòng.

Nơi này không có ánh sáng.

Từ khi cùng phụ thân quỳ xuống đất khóc cầu, thế giới của nàng chẳng lẽ cũng chỉ có thể như vậy, để cho người ta nhục nhã, an bài? Cuối cùng ngay cả thân thể cũng phải bán đứng?

Nàng khát vọng tự do, khát vọng được giải thoát, khát vọng người yêu ôm ấp.

Vì thế, nàng nguyện ý, liền bán đứng thân thể cho nam nhân đáng giận này.

Hôn hắn sao? Được, liền hôn hắn.

Hắn muốn cái gì nàng đều cấp, coi như nàng lúc này là chết hụt, nàng không cần có bất cứ cảm giác gì.

Nàng thật sự đi đến trước mặt hắn, cũng thật sự phủ cúi người tới gần mặt hắn, cho dù thực sự run run lợi hại, nàng cũng thật sự đem môi gần sát cái miệng của hắn.....

Nhưng là hắn hoảng hốt bỏ mặt qua một bên.

“Anh bỗng nhiên cảm thấy, sáu trăm ngàn để mua thân thể của em, không khỏi rất tiện nghi cho em ..... Huống hồ, anh muốn nữ nhân nào cũng có? Chương Gia Phân, mong em tuân thủ hợp đồng, chờ khi hợp đồng kết thúc, anh vui vẻ trả tự do cho em. Đúng rồi, Chu Thành thực yêu em đi? Hắn hẳn là có thể chờ em thực hiện xong lời hứa, dù sao đến lúc đó em chỉ ba mươi hai tuổi, cũng còn trẻ.”

Chương Gia Phân tức đến đem môi cắn nát, máu không ngừng theo đôi môi xinh đẹp chảy ra. Nàng run run, lần này không phải sợ, mà là phẫn nộ.

Cao Ân Dương nói:“Tin tưởng Chương Gia Phân ba mươi hai tuổi còn có thể là một nữ nhân rất đẹp..... Đáng giá cho hắn chờ.”

“Ta hận ngươi.” Nàng nói.

Sau đó, Chương Gia Phân không cùng Chu Thành kết hôn.

Không bao lâu sau, Chu Thành chuyển đến nước Mỹ, cuối cùng một lần liên lạc với nàng, là nói cho nàng tin vui kết hôn, hắn nhận thức một cô gái Mỹ nhiệt tình hoạt bát.

Chương Gia Phân hết hy vọng.

Không còn có cho Cao Ân Dương thấy sắc mặt hoà nhã, từ nay về sau lấy tra tấn người khác làm vui, bởi vì nàng không may mắn có hạnh phúc, nàng bỏ lỡ, bị sự thật chôn vùi. Cho nên ghen tị tình yêu của người khác, cho nên thích cười nhạo người khác, cười nhạo cá tính của bọn họ, cười nhạo thói quen của bọn họ, cái gì nàng cũng thích cười nhạo, kỳ thật buồn cười nhất lại là chính mình, nàng biết, mặc kệ hiện tại có bao nhiêu thành công, cái nàng chân thật cảm thụ lại là thất bại.

Mặc kệ là sau đó Cao Ân Dương có bao nhiêu bộ mặt hoà nhã, nàng cũng không thể quên hắn có một mặt tàn khốc cùng tàn nhẫn.

Từ nay về sau nàng không bao để hắn có cơ hội đùa cợt nàng, nàng sẽ sống chết cùng hắn làm kẻ địch.

Nàng hận Cao Ân Dương.

Cho nên nàng muốn mạnh mẽ.

Nàng không có gì so với hắn vừa có cường lại có thể, chỉ còn lại có một thứ mạnh hơn, là lòng tự trọng.

Cao Ân Dương đêm nay chia tay bạn gái thứ n.

Trương Lan Nhi khóc như ruột gan đứt từng khúc, hấn lại không có cảm giác. Hấn đã chết lặng sao? Không, là không đủ yêu nàng. Hấn không ngừng thay đổi bạn gái, hy vọng đổi đến một người có thể làm cho hấn không nghĩ đổi nữa mới thôi, nhưng vì sao ôm quá nhiều nữ nhân, hôn qua lắm miệng môi, nội tâm như hỏa diễm lại vô cùng lo lắng, khát vọng chỉ có lợi hại hơn, mà không có biện pháp dừng lại? Hấn vẫn là muốn Chương Gia Phân. Muốn nàng dù không cảm kích hấn cũng có thể cấp cho hấn sự hòa nhã.

Hấn uống rượu, nằm ở trên sofa, thưởng thức đêm cô tịch.

Tưởng tượng Chương Gia Phân giờ phút này đang làm cái gì?

Nàng đã ngủ chưa? Thoải mái không?

Hấn muốn quan tâm nàng, nhưng trong lòng biết chỉ là rước lấy không hồn không giận của nàng.(tức là thờ ơ) Vết rách của quần họ trong lúc đó, đã muốn khỏi hấn.

Cao Ân Dương uống một ngụm rượu lớn, cảm xúc ác liệt. Lấy điện ra, ấn xuống một dãy số, điện thoại vang thật lâu, sau đó, truyền đến thanh âm lạnh lùng của nàng.

“Đã khuya, anh biết không?” Chương Gia Phân mất hứng.

“Anh ngủ không được, muốn giúp anh nói chuyện phiếm sao?”

Khách! Nàng gác điện thoại.

Hấn lại gọi tiếp, chuông vang thật lâu, nàng bắt máy, không kiên nhẫn nói –

“Tôi đã biết, muốn tán gẫu đúng không? Được, tôi cùng anh tán gẫu, ai kêu nhà chúng tôi thiếu tiền anh, tùy tiện là anh muốn như thế nào tôi đều chỉ có thể nhận, nói đi, anh tưởng tán gẫu cái gì? Tán gẫu chuyện sự nghiệp của anh? Tán gẫu tình cảm của anh? Vẫn là tán gẫu anh vĩ đại đã thay chúng tôi có kế hoạch mới?”

Hấn vẫn là cười, chính là, vì sao hốc mắt thực nóng? Vì sao trong lòng thực đau?

“Anh nghĩ tán gẫu..... Tình yêu.”

“A.” Nàng cười nhạt.“Cao Ân Dương muốn ngủ cùng nữ nhân nào đều có? Theo tôi tán gẫu chuyện tình yêu? Không biết là rất buồn cười sao?”

“Em..... Còn yêu Chu Thành sao?”

“Có khi, tôi thật hy vọng có thể yêu, có thể giết anh.” Bị hấn chôn vùi tình yêu, hấn đã cố tình còn muốn tàn khóc nhắc nhở nàng.

“Anh có thể làm một chuyện cho em, anh hoài nghi em thật sự sẽ nổ súng, anh không tin em lại hận anh như vậy.”

“Anh cứ làm đi, tôi chứng minh cho anh xem.”

“Em thật sự..... Sống không vui đúng không?”

“Phanh.”

“Phanh?”

“Tôi nghĩ giống như tôi đã muốn một phát bắn chết anh.”

“.....” Cười tốt lắm, tâm hấn thật sự có thể cảm nhận sâu sắc.

“Thực đã nghiền.” Nàng nói.

“Nói chuyện phiếm với em thực khoái trá.”

“Ngủ ngon, hy vọng anh ngày mai không cần tỉnh lại.” Ý chí của hấn đã chết rất tốt.

Cao Ân Dương treo lên điện thoại. Hắn là tự mình chuốc lấy cực khổ, thật sự, là tự làm vậy nên không thể sống, có khi, hắn cũng hy vọng, ngày mai không cần tỉnh lại, chết để quên đi.

Nhưng là có khi, chính là thấy nàng, còn có đúng khí để sống sót, một loại cảm động vì còn sống thật là tốt, chỉ cần nàng tồn tại.

Lấy điều khiển từ xa âm thanh nhỏ lại, ở trên sofa nằm xuống, hắn chịu đựng cơn cảm giác choáng váng do cơn rượu mang lại.

Tiếng nhạc khàn cả giọng, hát bài [Chết rồi cũng vẫn yêu].

Cao Ân Dương cười khổ, hốc mắt ẩm ướt. Bài hát này, thực gần sát tâm của hắn a, càng nghe, càng thương tâm.

11. Chương 11

Sáng sớm hôm sau, Chương Gia Phân lại thấy tin tức của Cao Ân Dương, làng giải trí, Cao Ân Dương người phụ trách Thái Hạc, cùng model Trương Lan Nhi của Trầm Hà chia tay tại nơi mua trang phục, Trương Lan Nhi khóc kể cùng phóng viên Cao Ân Dương lãnh khốc vô tình, nữ model trẻ tuổi xinh đẹp này, hai mắt sưng đỏ, bộ dạng tiêu tụy.

“Lại là một nữ nhân ngu xuẩn.....” Chương Gia Phân ném báo chí, nhìn thời gian, bảy giờ sáng, mở di động ra, còn lưu lại thời gian các cuộc gọi, thấy thời gian Cao Ân Dương gọi điện cho nàng, là hai giờ sáng? Thật tốt, hắn nghĩ đến liền mở cửa tiến vào, tưởng tùy thời nói điện thoại quấy rầy nàng. Hắn tưởng khi yêu sẽ có nữ nhân theo để ôm, tưởng khi chia tay khiến cho nữ nhân khóc rống.

Thực rất giỏi.

Chương Gia Phân gọi điện thoại cho hắn, nghe thấy thanh âm mơ hồ của hắn.

“Ừ?” Hắn thực khốn, trắng đêm giày vò, vừa mới ngủ.

“Cao Ân Dương, anh tính mỗi ngày đều xuất hiện ở làng giải trí sao? Lại là tin tức của anh.”

“Đã thấy?”

“Đúng, lần đầu tiên là ở trước trường quay đá bạn gái, lần này ở nơi mua trang phục, lần sau ở đâu? Tôi thực chờ mong.”

“Trời ạ..... Mới bảy giờ?” Hắn rên rỉ, nàng rất thích.

“Đúng vậy, mới bảy giờ. Tôi hôm qua có người không lễ phép, nửa đêm gọi điện thoại quấy rầy tôi, tôi lập tức học tập theo..... Sớm a.” Nàng ngọt ngào ân cần thăm hỏi: “Đến nói chuyện phiếm.”

Hắn cười: “Anh hiện tại phi thường khẳng định..... Thời gian này em đã nghỉ ngơi tới hoảng.” Nàng nhưng lại phá lệ cùng hắn hồ nháo, hắn thực thích, hy vọng xa vời nàng cùng hắn tán gẫu thật sự lâu, thật lâu, có thể vĩnh viễn sánh cùng thiên địa, nhưng hắn cố ý cầu xin tha thứ, biết cá tính của Chương Gia Phân, càng biểu hiện thống khổ hèn mọn, nàng mới càng cuốn lấy hắn. Hắn cầu xin: “Làm ơn, anh thực khốn, anh vừa mới ngủ, để cho anh ngủ.....”

Quả nhiên, Chương Gia Phân nghe xong, ý chí chiến đấu điên cuồng hơn, càng phải cầm lấy điện thoại ầm ỹ hắn, mưu kế của hắn liền thực hiện được.

“Chúng ta nên tán gẫu xem cái gì là tốt? Đúng rồi, gần nhất tôi đọc Hồng Lâu Mộng, anh biết Hồng Lâu Mộng sao? Thử bàn xem hồng lâu mộng đối lịch sử văn học Trung Quốc có ý nghĩa cùng quan hệ gì.....”

Cao Ân Dương cười to, một mối cho nàng nghĩ đến đề tài kì quái như vậy để nói chuyện phiếm.

Được, bởi nàng tán gẫu đi, tán gẫu cái gì không phải là trọng điểm, trọng điểm là không ngừng cầu xin tha thứ, cầu xin nàng để cho hắn ngủ, như vậy, khiến cho Chương Gia Phân phi thường đắc ý cùng khoái trá.

Hắn biết, nàng lấy tra tấn hắn làm vui.

Hắn biết, hắn thống khổ có thể đổi lấy sự chú ý của nàng.

Hắn biết, hắn hoàn toàn biết, hắn yêu nàng, gần như biến thái yêu nàng.

Đối mặt với tự tôn của Chương Gia Phân, hắn đành phải chuyển thấp tư thái, một đường làm cho nàng giống như người thắng, mới có thể đem nàng miễn cưỡng ở lại bên cạnh. Chỉ có thời điểm này, quan hệ của bọn họ mới có thể có cân bằng, cũng chỉ có thời điểm này, Chương Gia Phân mới nguyện ý nói với hắn.

Chương Gia Phân nháo hắn một trận, mới vừa lòng gác điện thoại để cho hắn đi ngủ.

Nàng nghĩ đến nàng làm cho Cao Ân Dương rất thống khổ, lại không biết là Cao Ân Dương rất yêu như vậy!

Vài ngày sau, vết thương trên mặt Chương Gia Phân khỏi hẳn, lại nhớ tới cuộc sống bận rộn của model, đem những phần cần chụp còn lại của “Tinh Trần” hoàn thành.

Trên tivi nơi nơi đều thấy được quảng cáo đồ điện của Chương Gia Phân, bộ dáng nàng lãnh ngạo (lãnh khốc + cao ngạo), khí chất thoát tục, hoàn toàn làm toát ra phong thái quý tộc độc thân mà Tinh Trần yêu cầu.

Đêm khuya của một ngày, Chương Gia Phân đã tắm rửa xong, đang dưỡng da mặt, chuông cửa vang lên.

Ngô Tiểu Hoa đi mở cửa, khiếp sợ nhìn khách đến. “Ách..... Đồng sự?” Người đến là Cao Thạc Vũ, phụ thân của Cao Ân Dương, cũng là đại cổ đông của “Thải Hạc”. Đứng bên cạnh là một vị tiên sinh mặc tây trang màu đen, là thư ký của đồng sự.

Thư ký đại đồng sự lên tiếng: “Đồng sự buổi tối nay có cuộc hẹn quan trọng, muốn đãi vài người khách đến từ Nhật Bản, mời Chương tiểu thư phụ giúp.”

“Tiểu thư đã đi ngủ.” Ngô Tiểu Hoa trong lòng biết là không ổn, chạy nhanh giúp Chương Gia Phân lấy lí do.

“Có phải hay không muốn ta tự mình đi vào kêu cô ấy rời giường?” Cao Thạc Vũ bắt măn.

“Đồng sự.....”

“Bằng quan hệ của ta cùng Chương tiểu thư, mời cô ấy đi cùng bởi mọi người một bữa ăn khuya, thực khó xử sao?” Đồng sự mặt lộ vẻ không hồn giận.

“Xin đợi tôi 10 phút.” Chương Gia Phân đi ra gặp khách, nàng mỉm cười, cười đến diêm lệ dị thường, đó là một loại mỉm cười cam chịu. “Ý của Cao đồng sự, tôi có tư cách gì cự tuyệt? Thỉnh đồng sự chờ một lát, tôi thay trang phục tham dự.”

Chương Gia Phân xoay người trở về phòng.

Ngô Tiểu Hoa bối rối mời đồng sự vào phòng chờ một chút, liền hướng vào trong phòng.

Chương Gia Phân ở trước bàn trang điểm hoá trang.

Ngô Tiểu Hoa khẩn trương hề hề nói: “Trễ như vậy đi ra ngoài ăn khuya? Không tốt đi? Đồng sự đem chị đi làm cái gì? Chị đừng đi, em lập tức tìm lão bản, anh ấy sẽ không đồng ý.”

Nhưng là Ngô Tiểu Hoa tìm không thấy lão bản, điện thoại gọi không thông.

“Quên đi.....” Chương Gia Phân đứng dậy: “Bên ngoài là vị đại nhân vật kia, chị đắc tội không nổi, không cần tìm Cao Ân Dương, anh ấy có thể làm cái gì, anh ấy hiện tại hẳn là cùng nữ nhân nào đó hẹn hò đi.”

Chương Gia Phân cùng đồng sự rời đi.

Ngô Tiểu Hoa không yên bất an, một giờ sau, nhận được điện thoại của Cao Ân Dương.

Nàng hấp tấp: “Như thế nào hiện tại mới gọi điện thoại đến? Phát sinh chuyện lớn rồi, Cao đồng sự đến đây, đem Gia Phân tỉ đi, nói là bởi ông ấy tiếp khách ăn khuya!”

“Cô không ngăn cản sao?”

“Tôi có a, nhưng Gia Phân tử nói là đại nhân vật nên chị ấy đặc tội không nổi.” Thật không rõ, vì sao Chương Gia Phân đối mặt với Cao đồng sự lại đặc biệt yếu đuối như vậy, rõ ràng tính tình thực quật cường a.

“Cô ấy là ngu ngốc sao?!” Cao Ân Dương nghĩ đã sắp hỏng rồi.

Cao Ân Dương ở phòng cấp cứu bệnh viện, buổi tối bỗng nhiên sốt cao, Lí đại thúc lái xe khẩn cấp đưa hắn nhập viện, bệnh viện thu sóng không tốt, cho nên rất lâu mới biết cuộc gọi nhờ của Ngô Tiểu Hoa, lúc này biết được tình trạng của Chương Gia Phân, bất chấp trên tay còn đang truyền dịch, tháo xuống, bước đi. Y tá khuyên can, Lí đại thúc đảm nhiệm công việc lái xe cũng không ngăn được hắn.

“Lập tức đưa tôi đến Lâm Sâm ở phía bắc.....” Cao Ân Dương vừa lên xe liền phân phó Lí đại thúc, hắn biết ba ba cùng người khác đàm phán thường xuyên đi đến khách sạn cao cấp, việc này, không phải lần đầu tiên phát sinh. Vài lần trước, biết ba ba lên tìm Chương Gia Phân bởi ông ấy đi xã giao, hắn phát giận, cũng đã nói rõ ràng cùng phụ thân, không nghĩ tới lịch sử lại tái diễn, ba ba lại diễn trò cũ, căn bản không đem lời hắn nói để vào tai.

Cũng đúng, lúc trước mở “Thải Hạc”, dùng tiền của ba ba, muốn ba ba nghe hắn mới có thể mở?

Cao Ân Dương trong lòng nóng như lửa đốt, đau đầu kịch liệt, toàn thân mỗi dây thần kinh đều vì người sốt à đau đớn, chỉ cần nghĩ đến lòng tự trọng rất mạnh của Chương Gia Phân, mỗi lần bị phụ thân mang đi xã giao nội tâm sẽ bị tổn thương, hắn liền cảm thấy tâm như đao cắt.

Cao Thạc Vũ mỗi lần ra ngoài đều rất phô trương, bảo tiêu đã nằm tên, đoàn người đi là xe BMW cao cấp, mỗi khi muốn nói đến đàm phán, Cao Thạc Vũ sẽ tìm Chương Gia Phân đi theo, ông không muốn Chương Gia Phân làm người tiếp khách, mà muốn cùng uống rượu đàm tiếu, tự nhiên cũng không giống như mấy tiểu thư ở quán rượu, hắn mang người mẫu số một đi bồi, bất quá vì giữ thể diện, làm cho khách mời nề trọng, đồng thời cũng làm cho khách mời biết Cao Thạc Vũ là lão bản thực sự.

Cứ mặc con để ý những việc này, nhưng trong suy nghĩ của Cao Thạc Vũ, ông lại không kêu Chương Gia Phân phải cùng khách ngủ, chính là chỉ đem nàng đi ăn uống một chút, thế này thì có cái gì không được. Ông thậm chí thực tôn trọng nữ nhân này, mỗi lần đều là cho nàng ngồi ở bên người ông, mà không phải vị trí của người tiếp khách, cũng không từng để cho người khách nào ăn đậu hủ của nàng, Cao Thạc Vũ tự nhận là ông thực đạt đến một trình độ nào đó, huống chi nữ nhân này có được ngày hôm nay, đều là nhờ công đức của Cao Thạc Vũ ông.

Nhưng là, Chương Gia Phân ngồi ở bên người ông, cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Trong nhà hàng của khách sạn, có mùi nàng chán ghét. Ngày xưa, mùi rượu thoải cùng mùi các loại nước hoa của các tiểu thư, mùi hỗn tạp của người hoặc là ai đó nôn mửa, chủ nhà hàng lại dung hợp, cố gắng làm cho dễ ngửi bằng các loại hương thơm, cuối cùng sản phẩm hỗn tạp thành một mùi quỷ dị rất nặng.

Chương Gia Phân im lặng, im lặng như tượng, như đối với mọi việc không có quan hệ.

Nhưng mùi nàng chán ghét, lại cố chấp tràn ngập ở xung quanh nàng, nàng cảm giác chúng giống như có sinh mệnh chính mình, nó tiến vào miệng mũi của nàng, tiến vào trong mỗi một lỗ chân lông trên da nàng, như là bạch tuộc bám trụ thân thể nàng, sau đó mùi dơ bẩn này ở trong cơ thể của nàng mọc rễ, giống như muốn biến thành một bộ phận trong thân thể Chương Gia Phân nàng, rồi cuộc cùng nàng dây dưa. Mặc kệ nàng biểu hiện cao ngạo cùng hoàn mỹ như thế nào, biểu hiện nhiều lắm sao có thể có khí chất tiêu chuẩn, cảm giác rẻ mạt cùng dơ bẩn thế nào đều vô cùng rõ rệt. Cho dù này người mà các nam nhân chạm vào là tiểu thư của khách sạn, nhưng là bọn họ hưng phấn nhìn ánh mắt của nàng, nàng hoàn toàn biết những nam nhân này trong đầu đang tưởng tượng cái gì, nàng không có bị đụng chạm, nhưng cảm giác dơ bẩn vẫn chân thật như thế. Nàng là đối tượng trong dâm tưởng của bọn họ.

Nàng buồn nôn, không muốn uống nước hay rượu ở trên bàn, ngại cái chén này bẩn. Vận mệnh đáng giận này, giống lồng giam giam trụ nàng, nếu nàng không được làm chủ tự do, như vậy cùng người chết có gì khác biệt? Nếu nàng chán ghét lại nhất định phải lưu lại, như vậy hai chân dài của nàng để làm cái gì?

Nàng cùng người tàn phế không khác biệt lắm. Chẳng lẽ nàng cố gắng tiến tới như vậy, yêu cầu chính mình hoàn mỹ, bất quá là vì che dấu một thân đầy mùi dơ bẩn này? Có đôi khi, nàng thật sự rất muốn chết.

Thí dụ như, loại thời điểm này, trách không được tuyệt vọng.....

Phanh, cửa bị đẩy mạnh ra.

Nàng chỉ kịp thấy cặp con ngươi đang giận, giây tiếp theo người đã bị kéo đi, túm đặt ở sau lưng rộng, ngửi được từ cái lưng dày rộng kia tỏa ra một mùi quen thuộc.

Nàng giống con vật nhỏ nhận được mùi của chủ nhân, cho dù nó không nhất định phục tùng người chủ nhân này, nhưng là nó nhận ra mùi vị an tâm như ở nhà.

Đó là Cao Ân Dương, là mùi của đàn ông, có điểm giống như phơi qua ánh mặt trời, lại được để ở nơi khô ráo nên ra mùi hơi giống mùi gỗ, ánh mặt trời như vậy, khiến nàng thiếu chút nữa liền rơi lệ.....

Cao Ân Dương đối với phụ thân rít gào:“Ba, người vì sao lại như vậy?! Chương Gia Phân không phải tiểu thư ở khách sạn, người vì sao luôn muốn cô ấy làm loại sự tình này?!”

Tân khách ồ lên, không thể tưởng được sẽ thấy bối cảnh hiện tại cùng địa vị của Đồng sự, nhưng lại bị con trai rít gào như vậy.

Các tiểu thư (của khách sạn) phát hiện có xung đột, thực thức thời chuồn ra lô ghế sau.

Cao Thạc Vũ duy trì nguyên tư thái cùng vị trí ngồi, giống như chuyện gì đều không có, bình tĩnh thông dong, bố dướng không thẹn với lương tâm.

Ông hỏi con:“Nữ nhân này là của con?” Ánh mắt lợi hại mà lời đời, nhìn chằm chằm con trai.“Trước tiên nói rõ ọi người biết con cùng cô ấy là quan hệ gì, cô ấy chỉ là model của ‘Thải Hạc’ chúng ta, vẫn là chuyên thuộc loại nữ nhân bảo bối của con?”

Chương Gia Phân buông tay bị Cao Ân Dương cầm ra, nhưng Cao Ân Dương phản xạ càng nhanh.

Cao Thạc Vũ lại hỏi:“Con thử phì phì làm cái gì? Ta là gọi đại mỹ nữ của công ty chúng ta theo giúp khách quý của ta ăn bữa khuya, thế này thì có vấn đề gì? Ta cũng không phải kêu cô ấy bồi bọn họ ngủ –”

“Ba!” Cao Ân Dương trách móc, sợ ba ba càng nói lại càng làm Chương Gia Phân lâm vào khốn quẫn.“Con còn thật sự đang kinh doanh Thải Hạc, vài năm nay lợi nhuận của công ty cũng đều có phần của ba, số tiền này đã sớm vượt qua số tiền lúc trước người đầu tư, cho nên mong ba về sau không cần tự tiện lấy danh nghĩa đồng sự kêu cô ấy đi gặp khách của người, công ty có chế độ của công ty.”

“Ta biết.....” Cao Thạc Vũ uống một ngụm rượu, buông cái chén thật mạnh.“Ý tứ là nay ta không thể can thiệp vào vì sự nghiệp của con đã thành công, cánh đã cứng, cho nên mong lão ba ta rút đi, con nói lời này có thể nghe sao?” Cao Thạc Vũ ha ha cười, hỏi vài vị bằng hữu bên cạnh.“Các người nói xú tiểu tử này có lương tâm sao? Nhìn xem kết cục của ta, vài người các vị trăm ngàn muốn ánh mắt thử tính điểm, đây là kết cục ta sùng nhi tử. Lúc trước vì mở công ty model là như thế nào xin ta tài trợ? Hiện tại đã rất giỏi, lại ngại lão ba làm vướng bận .”

Cao Ân Dương biết chính mình đuối lý, thực quẫn, nhưng kiên trì giữ lập trường.

“Ba, người nếu thật sự cần nữ nhân cùng người đi xã giao, con có thể an bài, nhưng là làm ơn không cần tìm Chương Gia Phân.”

“Vì sao?”

“Thân phận của cô ấy không giống.”

“Làm sao không giống? Con nói cho ta biết làm sao không giống?”

“Ba..... Làm ơn.....” Cao Ân Dương cơ hồ là khẩn cầu.

“Chương Gia Phân, cô tránh ở đằng sau con ta làm chi? Là cô muốn con ta cứ như vậy bảo vệ cho cô sao? Đứng ra làm cho ta coi xem.....”

Chương Gia Phân đứng ra ngoài, nhưng Cao Ân Dương dùng sức chế trụ cổ tay nàng, cưỡng bức che ở trước mặt nàng.

“Ba, mong người cho con chút mặt mũi.”

“Con như vậy xông tới phá đám ba ba cùng các bằng hữu tụ hội thì là cho ta mặt mũi, ta nói cho con, Chương Gia Phân cho dù mặc trang phục của Burberry, cầm túi xách của Chanel, ở trong mắt ta bất quá chính là nha đầu lúc trước quỳ xuống đất cầu xin ta, nếu không phải ta, cô ấy có thể sống tốt như vậy sao? Nếu không phải ta, nói không chừng cô ấy đã sớm vì nợ nần của phụ thân, làm chuyện giống các tiểu thư bồi rượu bồi ngủ tiểu thư ở nơi này, hiện tại chính là kêu cô ấy đi cùng ăn khuya, để cho cô ấy giống như bằng hữu theo ta cùng ngồi cùng ăn, ta còn không đủ tôn trọng cô ấy? Cấp cho cô ấy mặt mũi sao? Con nói ta nói vậy không đúng sao? Làm người phải hiểu được báo ân, Chương Gia Phân, cô nói có phải hay không? Ta không quá phận đi?”

Chương Gia Phân cắn chặt môi, cố gắng đè nén cảm giác xúc động muốn khóc rống.

“Ba, việc này chúng ta lần khác bàn lại, thực xin lỗi.” Cao Ân Dương sợ nàng sắp hồng mắt, kéo nàng đi ra ngoài, túm nàng đi ra khách sạn, đẩy nàng lên xe.

“Lái xe! Mau lái xe!” Hấn ra lệnh cho Lí đại thúc, sau đó đối Chương Gia Phân rống to: “Em là ngu ngốc sao? Ba anh gọi em đi ra ngoài thì em phải đi sao? Anh không phải đã nói em không tất yếu phải đi?!”

“Tôi có tư cách gì cự tuyệt ông ấy.” Chương Gia Phân lãnh đạm trả lời hấn.

“Cho nên sao? Nếu ngày nào đó ông ấy gọi em đi bồi người khác ngủ, em cũng sẽ ngu xuẩn đến mức đáp ứng sao? Thật là hồ đồ!”

“Vấn đề này tôi không biết, tôi có quyền làm chủ tự do sao? Anh đừng găm rú với tôi.”

“Tốt lắm, em luôn cùng anh giảng giải nói lý, em như thế nào không cùng ba anh âm ỹ? Giống như nói chuyện với anh, miệng của em không phải thực độc sao?”

“Anh bất quá chỉ là thiếu gia dùng tiền của ba ba, tôi coi anh không dậy nổi, đương nhiên dám với anh âm ỹ, việc này với ba anh làm sao có thể giống nhau?”

Cao Ân Dương sững sờ.

Chương Gia Phân lãnh khốc nhìn hấn.

12. Chương 12

Cao Ân Dương nản lòng hướng lưng dựa vào ghế dựa, nhìn về phía ngoài cửa sổ xe, hấn còn đang phát sốt, nhưng trong lòng làm sao có thể cất giấu sự băng tuyết, lãnh khốc kia.

Mà người ban tặng hấn bằng tuyết chính là Chương Gia Phân, tiếp tục hung hăng giẫm lên hấn. “Anh chọc giận ba anh sẽ chỉ làm tôi càng khó sống..... Tôi mệt chết đi, tôi nghĩ trở về.”

Cao Ân Dương đối Lí đại thúc phân phó: “Thả tôi xuống phía trước, bác đưa cô ấy trở về.”

Đại thúc hỏi: “Không trước đưa cậu đi bệnh viện sao?”

Bệnh viện? Gia Phân buồn bực hỏi: “Làm chi đi bệnh viện?”

Cao Ân Dương không trả lời, sợ tiếp tục cùng nữ nhân này nói chuyện sẽ học máu, dù sao sống chết của hấn, nàng không quan tâm.

“Dừng ở nơi này.” Hấn vội vã xuống xe, nhưng là ở giữa đường lớn một mảnh tối đen, các quán hàng đều đã đóng cửa.

“Lão bản.....” Đại thúc do dự.

“Tôi nói là bác để cho tôi xuống xe!” Cao Ân Dương rống.

Đại thúc nhanh chóng thả hấn xuống, lại nhìn qua hướng Chương Gia Phân.

Chương Gia Phân cảm giác không thích hợp, nhìn lại Cao Ân Dương, thấy hắn lẻ loi một mình, đi ở giữa màn đêm đen kịt.

Xe đi được một đoạn, Chương Gia Phân tâm thần không yên, rốt cục nhịn không được hỏi: “Vì sao anh ấy muốn đi bệnh viện? Có người sinh bệnh sao?”

Không nên nhiều lời đến việc tư của lão bản, nhưng Lí đại thúc thực lo lắng tình trạng của lão bản.

“Chương tiểu thư, cái kia..... Lão bản của chúng ta vừa nghe đến chuyện của cô, một chút cũng không do dự liền từ bệnh viện chạy đi tìm cô.”

“Anh ấy làm sao vậy?”

“Lão bản buổi tối phát sốt, cho nên tôi mới đưa cậu ấy đi bệnh viện khám gấp, tôi sợ nóng quá sẽ bị viêm phổi..... Nhưng là cậu ấy không nghe y tá khuyên lại muốn ra ngoài..... Hiện tại lạnh như thế, cậu ấy lại một người ở bên ngoài đường gió lớn, như vậy sẽ càng nghiêm trọng đi? Vạn nhất té xỉu thì làm sao bây giờ.....”

“Anh ấy cường tráng giống như trâu, anh ấy sẽ không té xỉu.”

“Nha.” Nữ nhân này thật máu lạnh, trách không được có người nói mỹ nữ tâm như rắn rết đầu.

Chương Gia Phân nghĩ, hắn mới không có việc gì, mặc kệ nàng ác độc như thế nào mắng hắn trù úm hắn không tốt, Cao Ân Dương vẫn đều không có việc gì.....

Nhưng là.....

Chương Gia Phân còn nói: “Bằng không bác đi nhanh một chút, chờ sau khi tôi về nhà liền quay xe đi đón anh ấy a.”

“Nha.” Như vậy giống như có vẻ có lương tâm?.

Chương Gia Phân trầm mặc, lại phiền chán nói: “Là chính anh ấy muốn xuống xe .....”

“Ân.” Lí đại thúc không dám phát biểu ý kiến.

Rốt cục nàng chịu không nổi, kêu to: “Quay lại!”

Nghe được! Xe lập tức quay lại, rốt cuộc nàng hảo tâm cho xe quay trở lại tìm đại lão bản, nhưng là đường lớn đông nghìn nghịt, lại nhìn không thấy thân ảnh của hắn.

Chương Gia Phân lo lắng tìm kiếm. “Anh ấy không phải đi vào trong ngõ nhỏ đi?”

Xe chạy dọc theo hướng hắn vừa xuống xe, càng đi càng xa, cũng không thấy hắn.

“Như vậy không được, bác để cho tôi xuống xe, anh ấy có khả năng đi vào trong ngõ nhỏ, ở chỗ này chờ tôi.”

Chương Gia Phân vội vàng xuống xe, hướng chạy vào trong ngõ nhỏ.

Lí đại thúc đứng chờ, nhìn bộ dáng lo lắng bộ của nàng, ông nghĩ: “Cô ấy cũng không phải người máu lạnh như vậy.”

May mắn các hàng quán đều đóng cửa, trên đường cũng không có nhiều người, Chương Gia Phân lợi dụng khăn lụa trên người lấy vẩy quanh đầu cùng gáy, sợ bị người nào nhận ra. Nàng không dám lên tiếng kêu tên hắn, chính là nóng vội tìm kiếm, mà giày cao gót rất vướng bận, nàng lại đi quá nhanh, gót chân rất đau, liền xóc nảy như vậy, rốt cục ở chỗ sâu của một quán nhỏ tìm được Cao Ân Dương.

Hắn ngồi ở bồn hoa của một hộ gia đình xa lạ, dựa vào tường đá. Phía sau hắn có một lùm hoa quế và hoa tưng, ban đêm tản phát ra mùi thơm.

Chương Gia Phân đi qua, liền kéo hắn đứng lên. “Đi, đi bệnh viện.”

“Anh không sao.....” Hắn vùng thoát khỏi tay nàng.

“Không phải đang sốt sao?” Chương Gia Phân sờ cái trán của hắn, hắn né tránh. Nàng hai tay kết trụ mặt hắn, sờ cái trán của hắn: “Thực nóng.”

“Không chết được.” Hấn trào phúng cười cười.

“Đúng, nhưng là sẽ đốt thành ngu ngốc, người đại diện của tôi đã không đứng đắn, tôi không hy vọng đầu óc anh lại bị phá hư.” Nàng cố ý kích hấn đi gặp bác sĩ.

Cao Ân Dương đương nhiên hiểu được đây là hảo ý của nàng, nhưng hấn không có biện pháp cảm động.

“Làm chi đi tìm anh? Giống loại như anh là thiếu gia dựa vào lão ba lấy thành tích, cho dù chết, em cũng sẽ không nhỏ cho anh một giọt lệ đi?”

“Cho nên sao? Anh hiện tại cứ dùng lời nói của tôi để trừng phạt tôi là được rồi.”

Hấn nở nụ cười, nắn lòng dựa vào tường đá, ánh mắt trống rỗng dừng ở mắt cá chân xinh đẹp của nàng.

“Là vì Chu Thành sao?” Hấn giương mắt nhìn nàng, cười hỏi: “Bởi vì năm đó anh ngăn cản em cùng hấn kết hôn, cho nên hận anh như vậy?”

Hấn nhìn Chương Gia Phân run sợ không nói được gì, cặp mắt đen xinh đẹp kia, ở ám giữa ban đêm lại giống như thủy tinh, phát ra ánh sáng, như kim cương nhiếp trụ tâm hồn hấn. Hấn hận chính mình mặc kệ phóng túng tình dục cũng tốt, phóng túng quan hệ với bạn gái cũng thế, cuối cùng vẫn là giống lãng tử hết hứng đi chơi, rơi vào khốn cảnh này.

Bị nàng vây khốn.

Thân bắt do kỷ*, không có đường ra.

*Thân bắt do kỷ: Thân = thân tâm, lý trí của bản thân.

Bắt = không.

Do kỷ = do tâm, theo kỷ luật.

=> Thân bắt do kỷ là lý trí không theo tâm mình.

Mình đọc thấy nhiều “thân bắt vô kỷ”, rất ít thấy “thân bắt do kỷ”, thôi thì chúng ta tôn trọng tác giả a.

Mà cô gái xinh đẹp không phải từ nhỏ cùng hấn hôn mê, mà là hấn thương từ nhỏ.

Chương Gia Phân trừng mắt nhìn, thở dài, ở bên cạnh hấn ngồi xuống: “Đúng, Chu Thành là nguyên nhân thứ nhất.”

“Chẳng lẽ lúc trước em cùng hấn kết hôn, hiện tại sẽ rất hạnh phúc sao? Khi đó em mới mười chín tuổi.”

“Tôi không biết, nhưng là bởi vì tiếc nuối, anh ấy biến thành mộng đẹp, tôi rất khó tỉnh lại, rất khó đi yêu bất luận kẻ nào. Bất quá tôi nghĩ tôi không nên trách anh.....” Nàng cười khổ: “Lúc ấy tôi còn rất trẻ, rất lãng mạn mới có thể đi cầu xin anh, kỳ thật người chân chính có thể đồng ý là phụ thân anh, việc này không phải vấn đề anh có đáp ứng hay không.”

“Nhưng anh chỉ cần đem hợp đồng thay đổi là được, anh vốn là tay ăn chơi, ba anh lại không thể tác động anh thì chẳng vấn đề gì cả.”

“Cũng đúng, nhưng cái tôi bận tâm là mặt mũi của ba tôi, chúng tôi không phải người xấu, chúng tôi không có tâm tính vô sỉ này.”

“Cho nên em là người có lương tâm, nên mới có thể vất vả như vậy?”

“Ân hừ.”

“Em cũng cho rằng chuyện Chu Thành không nên trách anh, vì sao còn hận anh như vậy? Anh tự nhận là không có bạc đãi em.”

“Bởi vì tôi cái gì cũng đều không có, cái duy nhất có thể thắng anh, chính là lòng tự trọng của tôi.”

“Em là thật sự ở trong lòng khinh thường anh? Hay vẫn là chỉ là vì giận anh?”

“Cái này không quan trọng đi? Anh biết cái này làm gì? Quan hệ của chúng ta ngay cả là bằng hữu cũng không tính.”

Chương Gia Phân đứng dậy, vỗ vỗ tro bụi trên váy. Sau đó, nhìn hần.

“Tôi sẽ không cho phép tôi nói ra lời xin lỗi, tôi phải đi, anh không nên đến?”

Hần nhìn nàng, nàng xinh đẹp, nàng tàn khốc, nàng quyết tuyệt.(dứt khoát + tuyệt tình)

Nàng chờ, nhìn hần nhân sốt cao ánh mắt đỏ lên, hần hần là rất khó chịu, mới có thể nhuỷễn dựa vào ốc tường.

Nàng khơi mào nhất mi.“Có đi hay không?”

“Em đang gọi cầu sao?” (cầu = chó, mình để từ cầu cho đỡ thô)

“Bằng không thì sao? Chẳng lẽ còn muốn tôi gọi thân ái? Không cần buồn cười.”

Hần lấy ra di động.“Anh tùy tiện gọi một cuộc điện thoại, lập tức sẽ có một đồng nữ nhân tranh nhau đến đây tiếp anh, các cô ấy sẵn sàng thức trắng đêm chiều cổ anh, hầm cháo cho anh, giục anh uống thuốc, giúp ta làm túi chườm nước đá. Tùy tiện gọi một cuộc điện thoại.....”

“Nói cái này làm chi?”

“Tùy tiện gọi một cuộc điện thoại liền có nữ nhân muốn chiều cổ anh..... Chương Gia Phân, anh làm chi phải đi cùng một nữ nhân gọi tên anh giống như gọi cầu?”

“Được, rất giỏi, là tôi nhiều chuyện.”

Hần nhìn nàng, ánh mắt tàn nhẫn. Hần cười, từ trong túi lấy ra bao thuốc lá, châm, nghiêng người, đem hai chân cũng nâng tới trên bồn hoa, cả người tựa vào tường đá, hút thuốc.

Chương Gia Phân xoay người bước đi.“Tốt lắm, anh đi gọi những nữ nhân kia đi.”

Nàng thực tức giận, làm chi phải đuổi theo hần? Làm chi lại lo lắng hần, hần có chết cũng quên đi, dù chết cũng là xứng đáng.

Chẳng lẽ hần còn muốn nàng cầu xin hần sao? Nàng tình nguyện dù chết cũng quên đi. Đột nhiên nàng..... Nàng quỳ xuống, ôm bụng hô:“Đau quá..... Đau quá.....”

Cao Ân Dương vội chạy lại.“Làm sao vậy?”

“Đau bụng..... Đau muốn chết, đi bệnh viện..... Mau.....”

Cao Ân Dương sưng sốt, nở nụ cười.“Em, cô gái này..... Tốt lắm, anh đi bệnh viện là được rồi? Thế nhưng vì anh mà làm bộ đau bụng, em cũng có lúc lại đáng yêu như vậy.”

“Ngu ngốc!” Chương Gia Phân đá hần.“Tôi thật sự..... Ai..... Đau..... Đau quá, đau quá.....”

Sắc mặt Cao Ân Dương đột nhiên biến, là thật?! Chạy nhanh ôm lấy nàng, vừa chạy vừa hỏi.“Xe ở đâu?”

“Ở phía trước, đau quá, ô.....” Chương Gia Phân khóc, túm lấy áo ngực hần, nước mắt tuôn ồ ạt, nàng thực có thể chịu đau, nhưng cái đau không giống bình thường, giống như có con dao nhỏ ở trong tràng vị của nàng cắt xé, đau đến lạnh sống lưng, thân mình thu thành một đoàn, răng cắn vào nhau vang lên khanh khách.

Rõ ràng Cao Ân Dương sốt cao đến đau nhức toàn thân, cũng không biết là khí lực ở đâu, ôm Chương Gia Phân chạy một mạch không dừng, vọt tới đường lớn.

Lí đại thúc ở trên xe nhìn thấy, vội xuống xe giúp lão bản tiếp nhận Chương Gia Phân.

“Không nên đụng cô ấy.” Cao Ân Dương cả giận, Lí đại thúc sợ tới mức lập tức rút tay về.

“Mở cửa.” Hần ra lệnh, kiên trì tự tay đem Chương Gia Phân ôm vào ghế sau.

Lí đại thúc đóng cửa xe.

“Nhanh đi bệnh viện.” Cao Ân Dương ra lệnh, sau đó thật cẩn thận giúp Chương Gia Phân ở phía sau tựa lưng vào đệm ghế, đối với khuôn mặt đau đến trắng bệch của nàng, thanh âm nho nhỏ trấn an.

“Không có việc gì, không sợ..... Rất nhanh sẽ đến bệnh viện..... Có anh ở đây.”

“Đau.....” Nàng nhắm chặt mắt, đau đến thân thể cuộn tròn lại.

Cao Ân Dương cầm chặt tay nàng, phát hiện trong lòng bàn tay nàng đều là mồ hôi lạnh.

So với chính mình bị sốt cao còn khản trương hơn, hắn đem Chương Gia Phân ôm vào trong lòng, ôm thật chặt, giống như Chương Gia Phân là sinh mệnh của hắn.

“Ngoan, nhịn một chút nữa..... Không có việc gì .....”

Chương Gia Phân đau đến không dám dùng lực lớn để hô hấp, chuyên chú lắng nghe một thanh âm ôn nhu trầm thấp đổ dành ở bên tai, làm vậy giống như là có thể thoáng quên đi đau đớn.

13. Chương 13

Hai người bọn họ, cùng nhau nằm trong phòng bệnh hạng nhất của bệnh viện.

Viện trưởng cùng Cao Ân Dương có giao tình, điều nhân viên chăm sóc tận tình, đồng thời sai người đặt thêm giường ở phòng bệnh hạng nhất, để cho Chương Gia Phân cùng Cao Ân Dương đều có giường bệnh nghỉ ngơi.

Lí đại thúc thay lão bản liên lạc với trợ lý Ngô Tiểu Hoa của Chương Gia Phân.

Ngô Tiểu Hoa lập tức mang quần áo vào bệnh viện cho Chương Gia Phân, tùy lái xe đã tìm đến bệnh viện đợi mệnh, Ngô Tiểu Hoa tiến vào một góc nhỏ trong phòng bệnh, cả một tầng lầu chứa phòng bệnh, đều tặng ột mình Cao Ân Dương sử dụng.

Cao Ân Dương và Chương Gia Phân, một người đang hạ sốt từng chút, phải truyền dịch. Một người đang giảm đau, khẩn cấp chụp chiếu x quang để kiểm tra.

Sau đó, báo cáo kiểm tra của Chương Gia Phân liền có, thân thể không có vấn đề gì, tràng vị thật sự tốt, kỳ quái là bụng vẫn đau như bị cào xé, uống thuốc giảm đau, có được một chút hiệu quả, nhưng vẫn là đau..... Đau cho thẳng đến lúc hừng đông mới ngừng.

Chương Gia Phân vô cùng suy yếu, dò xét ánh mặt trời ngoài cửa sổ, không thể tưởng được lại đau cả đêm, tay chân nặng như nhũn ra, thực vô dụng, không xuống giường được.

“Có hay không ăn phải cái gì không sạch sẽ?” Cao Ân Dương hỏi, hắn cũng trắng đêm chưa ngủ, nằm ở giường bệnh bên cạnh.

“Anh lo lắng cho chính anh là tốt rồi.....” Nhất định là bởi vì đeo giày cao gót đi tìm hắn, tên đáng giận. Chương Gia Phân run sợ nghiêm mặt, thật sự rất muốn mắng hắn, nhưng hắn cũng không tốt đến thể nào đi, thiếu chút nữa là bị viêm phổi đã phải nhanh chóng đưa vào phòng bệnh cấp cứu. Lúc trước nàng nghe được khi viện trưởng đến dò hỏi còn hung hăng mắng hắn, mắng hắn phát sốt còn chạy loạn khắp nơi, mắng hắn không muốn sống nữa.

Nghĩ đến Cao Ân Dương vì nàng, kéo thân thể bị bệnh chạy tới cùng phụ thân đối chấp..... Trong lòng Chương Gia Phân có một cảm nhận kỳ quái, có một bộ phận trong nàng bị hòa tan, nhưng nàng lại ương ngạnh chống cự.

Ngắm lại bối cảnh của người, ngắm lại thân phận cùng địa vị của hắn, ngắm lại ba hắn rất giỏi luôn làm cho nàng nâng không được đầu, Chương Gia Phân, người cảm động cái đầu.

Nàng trầm mặc, phiền lòng.

“Uy.....” Cao Ân Dương kêu nàng.

Nàng quay người qua, nhìn hắn.

Hắn nằm nghiêng, vẫn đều đối mặt với hướng của nàng.

Nàng nhìn ánh mắt đỏ sẫm của hắn, thần sắc mỗi một, môi có điểm khô nẻ, mà bên dưới áo sơ mi, lộ ra da thịt màu đồng của cổ, phần ngực rắn chắc, hơn nữa tay áo sơ mi cuộn cao, lộ ra cánh tay cường tráng.

Chương Gia Phân chưa bao giờ ở thời điểm sáng sớm nhìn Cao Ân Dương như vậy.

Hắn sinh bệnh, dỡ xuống cái một quần áo gây chú ý của một thiếu gia, giờ phút này quần áo hỗn độn, lòi thối ngược lại càng có vị tục tằng cùng vị của một nam nhân.

Nàng có điểm mê mẩn, có điểm..... Bắt đầu tưởng tượng..... Nếu có thể, ôi tại phần ngực cường tráng kia, đem mặt kẻ sát vào phần ngực rắn chắc cường tráng kia..... Nàng dời tầm mắt, đồng thời khó chịu bỏ lại một câu –

“Vì thanh danh, anh hẳn là đi đến phòng bệnh khác đi.”

“Như vậy là anh phải đi đến phòng bệnh bình thường, em ở phòng bệnh hạng nhất? Vẫn là anh ở phòng hạng nhất, em ở phòng bệnh bình thường?”

“Tôi ở phòng bệnh bình thường..... Lão bản rất giỏi nên ngài đương nhiên muốn ở nơi này, thỉnh lập tức an bài phòng khác cho tôi.”

Hắn cười hớ hớ nói: “Anh cho rằng hai chúng ta đều ở cùng một phòng bệnh, đại lão bản cùng người mẫu số một, chúng ta đều cao quý giống nhau.”

“Hừ.” Nàng lại quay thân qua nhìn ngoài cửa sổ. Nàng có thể cảm giác được tầm mắt hắn luôn luôn nhìn mặt nàng, hai mắt nàng nóng nóng. “Anh có thể không cần mắt cứ nhìn tôi, sao?”

“Năm giờ sáng.....” Hắn mỉm cười. “Anh chưa từng tại thời điểm sớm như vậy, hảo hảo thưởng thức bản model đẹp nhất công ty.”

Nàng đau cả đêm, tóc dài hỗn độn, nguyên bản dung nhan hoàn mỹ điểm lệ không tỳ vết, hoàn toàn thay đổi, chỉ còn lại có quanh mắt có viền nâu mờ nhạt. Ở thần thái bên trong, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyết trắng của nàng có điểm hơi vàng, nhìn nghiêng dung nhan hoàn mỹ, ở trong ánh sáng, mặt mày của nàng, khó có thể bị sâu bi tiêu diệt, ngược lại nàng có vẻ càng thêm đẹp, chọc người ta phải trù mến không thôi.

Cho dù nàng nói chuyện không được tốt, thích đối hắn bày ra khuôn mặt thối, nhưng hắn vì sao luôn không nhẫn nại được, muốn nhện đau mà dỗ nàng? Chỉ cần thấy khuôn mặt ưu sầu kia, hiện lên ý cười, hẳn sẽ thật cao hứng.

Nàng quay sang, trừng hắn. “Nói anh không cần nhìn tôi mãi.”

“Em vì sao lại thích chú ý anh đang nhìn cái gì?” Hắn cười vô lại. “Có phải vì thích anh?”

Nàng bỗng nhiên rất có tinh thần, như là tìm được việc vui. “Tôi rất cực biết tôi vì sao lại bị tiêu chảy, bởi vì có người thực ghê tởm.”

Có phải hay không khi trêu chọc hắn, nàng cũng rất vui vẻ?

Như vậy, Cao Ân Dương nguyện ý làm đứa ngốc bị trêu chọc.

Cao Ân Dương nói: “Nghe nói nữ nhân khi thực thích một nam nhân, luôn thích cùng người đó đối nghịch, cố ý cùng người đó đấu võ mồm, vì muốn hấp dẫn sự chú ý của người đó. Đặc biệt đối với người được vạn người mê, lại càng muốn dùng chiêu thức này.”

“Hiện tại không chỉ ghê tởm, tôi nghĩ muốn nôn.”

“Em xem, mặc kệ anh nói cái gì em đều phải phản bác, đây là chỗ vô cùng kỳ quái, em quá yêu thích việc hấp dẫn sự chú ý của anh.”

“Tôi sẽ câm miệng, tôi xem anh còn có thể nói cái gì.”

“Đúng vậy, tâm sự bị nói trúng rồi, rất xấu hổ? Đành phải câm miệng.”

“Tôi chịu đủ cha con họ Cao các người, một người thích đùa giỡn như lưu manh, một người chính là lưu manh.”

Hắn ha ha cười, bộ dáng sang sảng tươi cười thật khó nhìn. Tim nàng đập nhanh, chán ghét vì chỉ nháy mắt tim lại đập nhanh như vậy, còn chán ghét hắn ở trong mắt nàng, càng ngày càng chói mắt.

Cao Ân Dương hỏi: “Em rất hận anh vì ba anh? Hiện tại anh nằm trên giường bệnh, chỗ nào cũng không thể đi, đây là thời cơ tốt để em thanh toán ân oán của chúng ta, em có thể tận lực mà mắng anh.”

“Kia, thật đúng là nói không xong.....” Chương Gia Phân trừng mắt nhìn trần nhà, tính đứng lên. “Hết thấy bắt đầu từ khi ba tôi thiếu ba anh.....”

“Chờ một chút, này không tính, là chính ba em muốn cùng ba anh vay tiền, vay tiền còn tiền, muốn giảng đạo lý.”

“Được, là nhà chúng tôi bị thua thiệt nên phải đi vay tiền, nhưng ba anh, người này thật sự rất lưu manh, lối suất cao quá đáng, quảng cáo rùm beng là công ty đầu tư chính phái, kết quả là ủy thác vào danh nghĩa tập đoàn để đòi nợ, đe dọa khắp nơi sẽ phát truyền đơn, hại nhà chúng tôi ở trước mặt hàng xóm đều nâng không nổi đầu dậy, cuối cùng thậm chí uy hiếp muốn ồn ào đến chức vị của ba tôi ở trường học.”

“Điểm ấy, anh thật đáng tiếc.” Cao Ân Dương bị quẫn nói: “Ba anh thực cố chấp, anh không có biện pháp buộc ông ấy thay đổi, nhưng anh đối với em rất tốt.”

“Rất tốt? Đừng quên khi tôi nghĩ cùng Chu Thành kết hôn, tôi bị anh nhục nhã như thế nào –”

“Chờ một chút.”

“Vấn đề này anh đừng mơ tưởng lặp lại.” Nàng trừng hắn.

Hắn giơ cao hai tay đầu hàng: “Anh biết, nhưng khi đó em mới mười chín tuổi, anh lo lắng em căn bản ngay cả cái gì là tình yêu chân thật cũng không biết liền mơ hồ đi kết hôn, anh nghĩ muốn bảo hộ em.”

“A.” Nàng cười lạnh: “Lúc ấy những lời anh nói, còn có thái độ của anh, hoàn toàn không giống như là vì bảo hộ tôi.”

Đúng, điều này hắn thừa nhận, hắn lúc đó, là người điên vì ghen tị, khi đó hắn cũng chưa suy nghĩ được nhiều, vì yêu thương nàng, luôn luôn chỉ biết dùng cách yêu của một đại thiếu gia mà quyết định vì nàng thành lập công ty model, thuyết phục phụ thân để nàng dùng hợp đồng gán nợ, hắn tận tâm hết sức, bỗng nhiên hết thấy đều thành bọt nước, bởi vì nàng muốn kết hôn? Nàng yêu Chu Thành, hắn tức đến nổi điên, hận chính mình đa tình cũng hận nàng vì nam nhân kia mà ngay cả thân thể đều nguyện ý cho đi.

Hắn khi đó vẫn là tuổi trẻ bông bột, không hiểu ôn nhu, ngốc đến mức dùng nhục nhã nàng để cân bằng cảm giác nội tâm bị thương của hắn. Nay hắn hối hận, hắn và nàng trong lúc đó vận mệnh khúc mắc còn chưa đủ, lại thêm vết thương mới đè lên.

“Về việc này..... Anh vô cùng xin lỗi. Nhưng anh thề, mỗi một việc anh làm đều là suy nghĩ cho em.....”

“Tĩnh lại đi, anh là suy nghĩ cho công ty của anh..... Nói thật, hiện tại tán gẫu chuyện này là có ý gì? Chu Thành đã kết hôn, muốn hay không có lẽ cũng đã có vài tiểu hài tử .....” Hiện tại nhớ tới Chu Thành, nàng sẽ không rơi lệ, chỉ còn lòng chua xót.

“Nếu hắn thật sự thực yêu em, sau khi chia tay với em sẽ không nhanh như vậy lại cùng người khác kết hôn.”

“Anh thực ti bỉ, ngăn cản chúng tôi kết hôn, chờ cho chúng tôi từ bỏ, hiện tại lại lên án đó là do anh ấy yêu tôi không đủ..... Đây là trò chơi của kẻ có tiền sao? Thích khảo nghiệm nhân tính như vậy?”

Cao Ân Dương sùng sốt, thực hổ thẹn: “Bị em nói như vậy, nghe qua anh quả thật thực ti bỉ.” Giống như mặc kệ hắn nói cái gì, nàng đều có thể nghĩ đến cái tội tệ, chính là sẽ không nhìn đến cái ưu việt.

Chương Gia Phân thấy biểu tình bị thương của hắn, biết hắn cũng không phải ý chí sắt đá, tối hôm qua sau khi bị nàng nhục nhã, không để ý chính mình đang bị sốt cao, ở một góc nán lòng hút thuốc. Lúc ấy nàng kinh ngạc vì chính mình nhìn thấy vết bi thương của hắn, càng kinh ngạc là nàng thể nhưng lại lo lắng cho hắn?

Đúng vậy, nàng cũng không phải trời sinh lãnh khốc, nàng chính là..... Cần vô trang, bởi vì nàng thường cảm thấy thực bất lực.

Chương Gia Phân thở sâu, nói: “Kỳ thật người như anh..... Thực dễ dàng làm cho người khác thích.”

“Trời ạ, Chương Gia Phân thế nhưng ca ngợi ta? Anh đã chuẩn bị tâm lý, nói đi, câu tiếp theo nhất định không phải lời hay, em lại muốn nói anh có cái gì không tốt?” Khó được ca ngợi, hần lại nghĩ đến nàng muốn tìm điều gì.

“Nhà anh có tiền, bộ dạng suât, nhân duyên tốt, lại có nhiều nữ nhân yêu anh như vậy, anh sở hữu quá nhiều tiện nghi.”

“Sau đó thì sao? Đã tới lời nói ác độc .....”

“Sau đó, điều duy nhất tôi muốn là làm anh mất hứng .”

“..... Vì sao?”

“Như vậy, tôi sẽ thực sùng bái chính mình.”

Hần hoang mang, không rõ ý tứ của nàng.

Chương Gia Phân tự nói với chính mình: “..... Nhìn xem, Chương Gia Phân, tuy rằng người cái gì so với Cao Ân Dương cũng kém hơn, còn quý xuống khóc cầu ba hần, nhưng là ít nhất người có cốt khí, người sẽ không đi lấy lòng con của ông ấy, nhất định sẽ không đi lấy lòng. Người còn dám khinh thường hần, cho hần xem sắc mặt, Chương Gia Phân, người thật sự là không dậy nổi. Người đến cùng là vậy, chính là hình dung người là người như thế.....”

Cao Ân Dương thở dài: “Anh, nhưng anh cũng thực vô tội.” Hần hiểu được, biết nàng đau khổ giãy dụa như thế nào, cùng tự tôn của chính mình đấu tranh, đây là tự ti cực độ kéo dài dẫn đến cao ngạo cực độ, hần vì nàng bi ai, cho nên càng đau lòng, nhưng hần cũng có tự tôn, hần chống đỡ sắp không được, đã đến cực hạn, hần phát hiện hần rất không tốt, hần là nên cao chạy xa bay, buông tha cho nữ nhân này, đi được xa xa, làm nàng ngày hôm qua nói ra những lời khinh thường hần như vậy, cái loại nhục nhã này, hần như thế nào coi như không có việc gì mà tiếp tục cùng nàng chu toàn? Hần nhìn không thấy chút hi vọng nào trong phân đau khổ này.

Chương Gia Phân thầm oán nói: “Tôi mới là người vô tội nhất, vận mệnh ở trước mặt.” Còn không có hưởng thụ cuộc sống thanh xuân, còn không có hưởng thụ các nam nhân theo đuổi, che chở trong tình yêu ngọt ngào, lại vì phụ thân nợ nần mà trả giá.

Cao Ân Dương không hề dung túng cho hối tiếc của nàng: “Loại nhầm chán này là trò chơi thực gây thương về tự tôn, chuyện quá khứ anh không thể bù lại, nhưng em hiện tại ăn được ở tốt, tiền cũng không thiếu ai, em không thể còn hận anh như vậy, chúng ta không phải kẻ thù, chúng ta có thể giống đối tác bình thường.” Chẳng lẽ ngay cả như vậy cũng không được sao?

“Tôi không làm được, nói chuyện phiếm ăn cơm, chúc mừng case mới, cùng nhau nói văt vắ trong công việc, chúng ta đồng tâm hiệp lực cùng nhau cố gắng, vì tiền đồ của hai ta..... Giống như vậy sao? Cao Ân Dương, đó là người khác, tôi với anh vĩnh viễn không có khả năng như vậy.”

“Vì sao?”

“Vận nhất cảm tình càng ngày càng tốt, tôi sợ anh sẽ yêu thương tôi.”

Hần giật mình, tâm sự bị nói toạc ra: “Thực hài hước, nữ nhân xinh đẹp rất nhiều, trên đời này không phải chỉ có Chương Gia Phân?” Hần đưa ra khuôn mặt tươi cười, che dấu sự hoảng hốt.

“Nhưng là anh trăm ngàn, trăm ngàn, trăm ngàn không cần yêu tôi..... Bởi vì tôi tuyệt đối không có khả năng yêu anh, nói trước cho anh dự phòng, đỡ phải đến lúc đó anh lại khóc.”

Nàng yên lặng chăm chú nhìn hần.

Hần tránh tầm mắt của nàng: “Anh phát hiện em đã muốn tự kỷ đến cảnh giới bất khả tư nghị đi, tự đạo tự diễn phải không? Tốt lắm, làm thế này đi là đủ tự kỷ.” Hần nhẹ nhàng băng quơ, kỳ thật là chốt dạ, lại thực thất vọng. Chẳng lẽ tình yêu của hần với nàng, đã bị nàng nhìn thấu?

Không, Chương Gia Phân không biết Cao Ân Dương yêu nàng, thật giống như nàng cũng không biết “Thải Hạc” là Cao Ân Dương vì nàng mà sáng lập, chỉ vì lấy cớ để ba hắc không theo chân bọn họ ép trả nợ.

Chương Gia Phân sở dĩ nói như vậy, kỳ thật, là vì chính mình. Kỳ thật, ý tứ chân chính của nàng là –

Tôi sợ anh yêu thương tôi..... Sau đó..... Càng sợ là..... Tôi bởi vậy, cũng sẽ yêu thương anh, sau đó tôi càng xem thường chính mình.

14. Chương 14

Bởi vì lòng của nàng dao động, cho nên tiên hạ thủ vi cường*, họa hoằn tạo nên giới tuyến giữa hai người, làm cảnh báo giả, báo trước hắc không thể đi tới nửa bước. Nàng trước thì thị uy, biểu hiện kiêu ngạo, đều là bởi vì sợ hãi, sợ chính mình ngu xuẩn đi yêu Cao Ân Dương, làm cho tình cảnh của nàng càng phức tạp. Nhưng là nghe lời nói của Cao Ân Dương vào trong tai, cảnh cáo nàng không thể nghi ngờ là hắc đang thất bại, lại chịu thêm một đao, làm cho hắc càng nản lòng.

*Tiên hạ thủ vi cường: Nếu có thể ra tay trước thì sẽ chiếm thế mạnh.

“Tôi muốn ngủ.....” Chương Gia Phân xoay người, đưa lưng về phía hắc.

Cao Ân Dương nhìn bóng lưng của nàng, thực tuyệt vọng. Gần như vậy, mà kỳ thật rất xa. Đối với bóng dáng lãnh khốc kia, hắc rất muốn khóc, hắc giống như vĩnh viễn cũng không có khả năng cảm động nữ nhân này. Hắc phải rời khỏi nàng, hắc yên lặng hạ quyết định, đúng, hắc phải đi, đi rất xa, hắc đã chịu đủ, hắc không thể lại làm thêm một phen vô vọng đi yêu rồi làm hoang phế cuộc sống của hắc. Hắc hy vọng Chương Gia Phân cho hắc còn lại một chút, chẳng sợ gì chỉ cần một chút tin tức, làm cho hắc có thể chống đỡ được, nhưng nàng..... Chỉ biết hắt nước lạnh cho hắc.

“Uy?” Hắc kêu.

“Ngô?” Nàng không quay đầu.

“Muốn ngủ?”

“Đúng.”

“Không nói chuyện?”

“Tôi nói , chúng ta vĩnh viễn không có khả năng nói chuyện phiếm giống như bằng hữu, làm ơn, đừng làm phiền tôi.”

Không cần làm ơn, hắc sẽ rời đi, lần này hắc sẽ đi.

“Em muốn hay không nghe hát?”

“A.”

“A là ý gì?”

“Tôi có thể tưởng tượng âm nhạc mà Cao Ân Dương thưởng thức, tuyệt đối không phải thứ tôi có thể nhận.”

“Anh biết, em thích nghe nhạc nhẹ, bằng không chính là ca kịch, hòa âm..... Hoặc là ít nhiều để ý đến ca sĩ tây dương. Mà anh thích nghe nhạc âm ỹ đến chết người nên khác đi?”

“Tự mình hiểu lấy là tốt rồi.”

“Nghe một chút cái này.....” Cuối cùng để cho hắc một lần lộ ra tình yêu đối với nàng, hy vọng nàng có thể cảm giác được hắc là thật tình. Hắc xuống giường, đem tai nghe điện thoại nhét vào lỗ tai nàng, ấn ipod truyền phát nhạc.

Nàng làm bộ mặc kệ hắc.

Nàng nghe thấy ca khúc, câu đầu tiên là –are you really here or am i dreaming?[em thực sự ở bên cạnh anh hoặc là anh đang nằm mơ?] ca từ bi thương, làm cho nàng rơi lệ.....

Sau, nàng mới biết được, đó là ca khúc “if you want me” do Marketa Irglva & Glen Hansard cùng hát.

Ca khúc này, là Cao Ân Dương tưởng nói lên tấm lòng của mình với nàng.

Nhưng là, Chương Gia Phân tại chính ca khúc này, nhớ tới mối tình đầu Chu Thành.

Yêu là cỡ nào tàn khốc? Nếu người kia không mở rộng cửa lòng, mọi thể hiện ra ngoài đều là lãng phí, người kia sẽ lần nữa hiểu sai, nếu, nàng không muốn rộng mở tâm, hẳn hết thấy cố gắng, đều là không tốt.

Lực sát thương của tình yêu, đủ để lãng phí tất cả của một người khi còn sống.

Đặc biệt đối với loại người chấp nhận si tình giống như Cao Ân Dương.

Hắn tưởng, tâm hắn đã chết.

Giữa trưa, Ngô Tiểu Hoa đưa cơm đến.

Cơm sốt của Cao Ân Dương đã biến mất, khôi phục nguyên khí, có thể tự do đi lại.

Chương Gia Phân ăn một chút cháo, bụng không đau, đang làm thủ tục xuất viện, nhưng bỗng nhiên nàng kịch liệt đau đầu, một trận hỗn loạn, bác sĩ lại khẩn cấp giúp Chương Gia Phân chiếu chụp X - quang, làm kiểm tra, báo cáo lại hoàn toàn không có gì khác lạ, bác sĩ cũng không có cách.

Cao Ân Dương lo lắng cùng bác sĩ thảo luận tình trạng của Chương Gia Phân, lòng nóng như lửa đốt.

Bác sĩ chủ trị nói: “Thật sự rất kỳ quái, kết quả kiểm tra cũng không có vấn đề gì.”

“Không có khả năng, không có vấn đề làm sao có thể ngày hôm qua đau bụng, hôm nay lại đau đầu?!”

Ngô Tiểu Hoa ở một bên nghe bọn họ thảo luận, mắt thấy Cao Ân Dương sắp làm ầm lên với bác sĩ, nàng kéo lão bản đến một bên nói chuyện –

“Lão bản..... Tôi biết Gia Phân tử làm sao lại như vậy, anh nghĩ muốn cứu chị ấy nhanh thì.....” Từ ngày hôm qua nghe được Chương Gia Phân bỗng nhiên đau bụng phải nằm viện, Ngô Tiểu Hoa liền cảm thấy không ổn, nàng tra qua ngày từ lịch làm việc, lúc ấy liền hoài nghi, hiện tại Chương Gia Phân lại kịch liệt đau đầu, nàng càng chắc chắn.

“Cô biết? Cô nói cô ấy là bị làm sao?”

“Kết hôn.”

“Kết hôn?!”

“Mau làm cho chị ấy kết hôn!”

“Cô nói bậy bạ cái gì?!” Đã muốn đủ phiền, còn nói cái gì.

“Này.....” Ngô Tiểu Hoa lấy ra một cái laptop rách nát. “Anh xem xong sẽ hiểu.”

Tình huống này thực vớ vẩn.

Chương Gia Phân nằm ở trên giường rên rỉ, đầu sắp đau chết. Thuốc giảm đau không có hiệu quả, lúc trước, bác sĩ chủ trị thực nghiêm túc nói cho Chương Gia Phân –

“Tôi không thể không mãnh liệt đề nghị Chương tiểu thư chuyển tới khoa thần kinh chuẩn đoán.”

“Tôi không bị bệnh thần kinh!” Chương Gia Phân rống như vậy.

Hiện tại, Cao Ân Dương nghiêm túc nghiên cứu ái thần laptop.

“Làm sao có thể đau như vậy.....” Chương Gia Phân không ngừng kêu rên. “Tôi đau muốn chết.”

“Chị có biết.” Ngô Tiểu Hoa đứng ở bên giường, buông tay. “Sự kiện kia.”

“Không cần lại theo chị nói cái gì laptop! Ngô Tiểu Hoa, em cần đến khoa thần kinh khám!”

Cao Ân Dương chỉ vào laptop, lại nhìn về phía đồng hồ. “Nếu là thật, qua 1 phút nữa, bệnh trạng của em sẽ biến từ đau đầu thành chứng cuồng ngứa.”

“Cao Ân Dương! Anh hẳn là phải giúp tôi đi hỏi bác sĩ? Không cần nghiên cứu cái laptop quý đó, làm một đồng kiểm tra còn không biết tôi bị bệnh gì, tôi muốn chuyển viện!”

Cao Ân Dương và Ngô Tiểu Hoa cùng nhau nhìn đồng hồ đếm ngược.

“Mười, chín, tám, bảy.....”

“Các người điên rồi.....” Chương Gia Phân ôm đầu rên rỉ. “Cuộc sống của tôi thực khổ.....”

“Lưng của tôi, lưng của tôi, ngứa.....” Chương Gia Phân kêu to, tay chân luống cuống chà xát chỗ cánh tay và sau bụng.

Cao Ân Dương cùng Ngô Tiểu Hoa thấy vậy thì liếc mắt một cái, Bingo!

Hiện tại đã biết vấn đề là gì, hơn nữa, vấn đề thật lớn !

Cái này, ngay cả Chương Gia Phân cũng biết là chuyện lớn không ổn, vấn đề này bác sĩ không có khả năng giải quyết, nàng còn có thể tiếp tục chịu đựng như vậy sao? Nàng ngồi xuống, giống như tỉnh tỉnh tay vẫn nhích tới nhích lui trên thân thể.

“Được, được, nói cho tôi biết kế tiếp tôi còn phải chịu bệnh gì.”

Ngô Tiểu Hoa tiếp nhận laptop đọc lại: “Kế tiếp, chứng ngứa sẽ chấm dứt sau sáu giờ, sau đó nếu không kết hôn, sẽ tử mất cả chân tử ban chạy dài hướng lên trên, hai ngày sau, tử ban dài tới mặt. Còn không kết hôn, trong năm ngày, tóc đem rất nhanh rụng ra, cho đến khi hết tóc. Nếu không kết hôn, cả đời này sẽ phải đem cái đầu không có tóc mà sống, đề nghị còn có thể để lại nhiều vết sẹo, phải vào am ni cô thanh sửa. Chỉ cần trước khi toàn bộ tóc bị rụng ra đi kết hôn, liền khôi phục khỏe mạnh.” Tiểu Hoa thực đồng tình nhìn Chương Gia Phân. “Rất thảm.”

“Là ai đem laptop vào trong nhà ?” Chương Gia Phân rít gào. “Người lại đây ngãi lưng, ta ngứa sắp chết.....”

“Ai kêu chị xem này nợ của em.....” Ngô Tiểu Hoa đi qua giúp nàng gãi lưng.

“Còn có chân, lòng bàn chân của ta rất ngứa, rất ngứa, ô.....” Ngứa đến phát khóc.

Cao Ân Dương chạy nhanh qua, ngồi ở một bên giường, nâng lên hai chân của nàng, chà xát vào lòng bàn chân của nàng. “Nếu sự tình đã xảy ra, chúng ta phải nghĩ cách giải quyết.” Lúc này, hẳn như thế nào có biện pháp bỏ lại Chương Gia Phân ? Hắn đặt chân của Gia Phân trên đầu gối hắn, tự mình giúp nàng gãi ngứa.

Chương Gia Phân thực sự ngứa đến khó nhịn, về phương diện khác lại bởi vì cử chỉ thân thiết của hắn, xấu hổ đỏ mặt, nàng trong bức tranh này rất buồn cười, trợ lý quỳ gối trên giường gãi lưng cho nàng, người đại diện ngồi phía cuối giường, nâng mắt cá chân của nàng gãi lòng bàn chân cho nàng, mà chính nàng không ngừng gãi ở cổ..... Nàng ngứa đến bất chấp hình tượng, mà nhìn đến Cao Ân Dương nguyện ý vì nàng làm đến loại trình độ này, trong lòng như thế nào cũng bắt đầu ngứa? Trời ạ, nàng đỏ khóc đỏ cười a!

Chương Gia Phân nói: “Được rồi, laptop này là thật, hiện tại tôi phải làm sao bây giờ?”

“Phải kết hôn.” Cao Ân Dương nói.

Nàng xem thường: “Xin hỏi tìm ai cưới tôi? Còn có, đừng quên.....”

“Còn phải bồi thường hợp đồng.” Ngô Tiểu Hoa nói tiếp.

“Đúng vậy.” Chương Gia Phân nhắc nhở Cao Ân Dương: “Trong hợp đồng của Tinh Trần với chúng ta ghi chú rõ trong hai năm không thể kết hôn, nếu không muốn bồi năm trăm ngàn.”

“Anh biết.” Cao Ân Dương rất bình tĩnh nói: “Nhưng em muốn kết hôn, hay là muốn trên người chạy dài vết lấm tẩm? Sau đó tóc bị rụng hết? Không ai cần tìm một model như vậy.”

“Đúng vậy, sự nghiệp của Thái Hạc sẽ gặp nguy cơ.” Vấn đề phiền não nàng nghĩ đến vẫn là tiền đồ của hắn.

Cao Ân Dương không để ý tới ý trào phúng của nàng: “Kết hôn đi.”

“Bồi thường tiền hợp đồng, anh cho là Thái Hạc sẽ không phải đóng cửa?” Ý nghĩ của hắn có phải hay không đã bị hồng.

“Cho nên việc kết hôn này phải giữ bí mật, đối phương phải đồng ý.”

“Sau đó thì sao?” Chương Gia Phân cả giận nói: “Anh cho tôi là cái gì? Nha, vì có thể tiếp tục giúp Thái Hạc của anh kiếm tiền, tôi chạy nhanh đi kết hôn, sau đó vì không để Thái Hạc phải bồi thường tiền, muốn chồng tôi sau khi kết hôn phải giữ bí mật, tôi là gì chứ? Tôi vì sao muốn vô duyên vô cớ phải tìm một trượng phu? Tôi không cần kết hôn, tôi không cần bởi vì bị dạng này mà gả ột người mặc danh kỳ diệu, sau đó cuộc sống hôn nhân còn quá cả mặc danh kỳ diệu, tôi điên rồi sao?! Rất ngứa, tay đừng có ngứa.....” Nàng nói với Ngô Tiểu Hoa.

“Ồ..... Đúng vậy, Gia Phân tử thực phẩm..... Hôn nhân là chuyện cỡ nào tốt đẹp a.....”

Cao Ân Dương nói: “Anh biết, cho nên kết hôn chính là kế tạm thời, anh xem qua laptop, chỉ cần kết hôn là có thể, nhưng là nó cũng không có ghi rõ sau khi kết hôn không cho phép ly hôn.....” Đây là lỗ hổng.

“Cho nên..... Ý của anh là?” Chương Gia Phân sửng sốt.

Ngô Tiểu Hoa vỗ tay trầm trồ khen ngợi: “Đúng vậy, bí mật kết hôn sau đó nhanh chóng bí mật ly hôn, như vậy có thể bài trừ nguyên rửa của laptop, Gia Phân tử cũng không cần thật sự cùng sống với người kia.”

“Đúng, hơn nữa chỉ cần giữ bí mật, ‘Tinh Trần’ cũng sẽ không biết.”

“Cho nên không cần bồi thường tiền.” Ngô Tiểu Hoa hô to: “Thông minh!”

“Chờ một chút, đi đâu tìm được người cùng tôi kết hôn sau đó lại nguyện ý ly hôn, anh muốn dùng tiền đi tìm sao?” Chương Gia Phân trừng mắt với Cao Ân Dương: “Nếu người kia không muốn ly hôn tôi nhất định phải chết, hơn nữa người kia vạn nhất nói ra ngoài thì sao? Còn có, kết hôn đều có ghi lại thông tin, không dễ dàng như vậy.”

“Không nhất thiết phải kết hôn ở trong nước, ra nước ngoài kết hôn. Laptop cũng không có quy định ở một quốc gia nào đó kết hôn? Về chuyện em lo lắng, anh cho rằng có biện pháp giải quyết, chỉ cần tìm được người thực tin cậy, tốt nhất..... Người này cũng là người có liên quan đến chuyện này, hẳn tuyệt đối sẽ không dám tuân thủ tín dụng, lại hủy đi sự nghiệp của chính mình.”

Ngô Tiểu Hoa cùng Chương Gia Phân cùng nhau trừng mắt nhìn Cao Ân Dương.

Ngô Tiểu Hoa hiểu được: “Đúng, đúng vậy! Ha ha ha, lão bản thích hợp nhất!”

Chương Gia Phân nhìn hắn.

Hắn cũng dừng ở trên mặt Chương Gia Phân.

“Thế nào?” Hắn hỏi.

Là ý kiến hay.....

Hắn quả nhiên thông minh.

Nhưng..... Nàng vẫn là nhịn không được tổn thương hắn: “Tôi đã sớm biết anh mơ ước tôi từ lâu .....”

Hắn cười nói: “Cùng Chương Gia Phân xấu tính kết hôn, chuyện đáng sợ như vậy, anh thực dũng cảm.”

“Anh cam đoan sau khi kết hôn xong, sẽ thật nhanh cùng tôi ly hôn.....” Nàng thống hận mất đi ngày tháng tự do, vạn nhất sau khi kết hôn hắn lại dây dưa không rõ sẽ rất thảm.

“Yên tâm, anh so với em càng sợ hôn nhân, anh còn nghĩ muốn phong lưu thêm vài năm. Anh nhất định sẽ rất nhanh, rất nhanh, rất nhanh muốn ly hôn, nhanh đến tựa như chạy trốn chết vậy.”

Ngô Tiểu Hoa cười ha ha.

Chương Gia Phân trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cũng nhịn không được nở nụ cười, không quên nhắc nhở bọn họ: “Tiếp tục gãi a, muốn cho tôi ngứa chết a?”

15. Chương 15

Máy bay hạ cánh xuống một nơi vắng, lúc này, tử ban trên người Chương Gia Phân trên đã lan tới thắt lưng.

Nàng, Cao Ân Dương, Ngô Tiểu Hoa, ba người trong khoảng thời gian ngắn nhất đã tìm đến Las Vegas làm lễ kết hôn tại đăng ký trung tâm, đầu tiên là nộp phí, điền thông tin, tiếp theo lấy chứng minh đi đến nhà thờ mà Cao Ân Dương đã hẹn trước hoàn thành nghi thức kết hôn.

Cao Ân Dương dùng ô tô, đưa các nàng rời xa khu phố trung tâm, ô tô một đường hướng đến sa mạc hoang vắng.

Chạng vạng năm giờ, đi xuống dốc từ một sông bạc nhỏ, sông bạc giống phế tích, đứng sừng sững ở giữa sa mạc bên cạnh một quốc lộ. Lập thêm một nhà thờ thực rách nát, ở phía sau một hoa viên nhỏ, ba người bọn họ dọc theo đường mòn đi hướng nhà thờ, Chương Gia Phân chú ý tới hoa hồng được trồng ở hai bên không phải là khô héo sắp chết, chính là ủ rũ. Ngược lại là nhiều thứ cây tiên nhân chương, bộ dạng lại rất phì nhiêu.

Chương Gia Phân châm chọc nói:“Nhiều chỗ thật lãng mạn, anh nhìn một cái, hoa hồng đều bởi vì chúng ta kết hôn mà khóc [khô], thật thích hợp với chúng ta.”

“Cũng không phải là.....” Cao Ân Dương chỉ vào bên cạnh.“Em xem, bên kia có ruồi bọ đang bầu.”

“Đúng vậy,” Chương Gia Phân nhăn lại cái mũi nói:“Em còn ngửi được mùi rác, anh tìm chỗ thật đúng là không phải tốt bình thường.”

“Vì kết hôn với em, anh thật sự suy nghĩ rất kỹ, em xem loại địa phương thế này, tuyệt sẽ không có chó săn.” (ý nói phóng viên)

Ngô Tiểu Hoa cười bọn họ:“Hai người nhất định phải đọc đến đọc đi như vậy sao? Có thể đình chiến một chút !”

Mục sư đã ở nhà thờ chờ.

Mục sư năm mươi bảy tuổi, béo, mắt đỏ hồng, mùi rượu cả người, say khướt, dùng tiếng Anh lưu loát mắng ba người đến muộn, thúc giục bọn họ nhanh chút. Bên cạnh, một cậu bé chừng mười tuổi đi theo, nín tay áo của ba ba có mùi tây trang.

Người mới vào chỗ.

Mục sư khẩn cấp đọc hết lời thề, đọc đúng theo chuẩn hoá thệ ước, sau đó hỏi Cao Ân Dương:“wiltthehavethiswomantobethywife con nguyện ý cưới cô gái này làm vợ sao?”

Cao Ân Dương đáp:“I will [con nguyện ý.]”

Mục sư cũng hỏi Chương Gia Phân như vậy, mục sư còn không có đọc xong lời thề, nàng đã không kiên nhẫn đáp:“I will. [con nguyện ý.]” Chấm dứt đi, nàng bôn ba một ngày, mệt chết.

Mục sư muốn hai người trao đổi nhẫn.

Cậu bé chỉ đến một cái bàn, mặt trên một đồng nhẫn plastic.

Chương Gia Phân bỗng nhiên bướng bỉnh, hưng trí bừng bừng chọn nhẫn.

“Để em chọn một cái thích hợp nhất cho anh đi.....” Nàng muốn chọn một cái xấu nhất cho hắn.

Cao Ân Dương nhìn ngón tay xinh đẹp của nàng lật tới lật lui mấy cái nhẫn, phát ra thanh âm tươi cười, lại nhìn về phía sườn mặt xinh đẹp của nàng, nhìn nàng mỉm cười, thay hắn chọn lựa nhẫn kết hôn, tươi cười bướng bỉnh kia, khiến cho hắn nhìn đến thất thần.

Hắn thật hy vọng đây là hôn lễ thật sự, hắn thật hy vọng thời gian dừng ở thời điểm này. Hắn thực nguyên ý cười nằng, đây là tiếng lòng chân thực của hắn, nhưng mà cuối cùng hắn chỉ có thể có được đến chính là một kết hôn giả buồn cười này, cho dù là giả, cho dù tất cả hoa hồng héo khô, cho dù ruồi bọ khắp nơi, không khí không mới mẻ, nhưng đứng ở bên cạnh Chương Gia Phân, nghe mục sư tuyên thệ, nội tâm của hắn cảm động vô cùng chân thật, hắn thể nhưng phi thường cảm tạ bản ái thần laptop kia, làm cho hắn một nam nhân khổ sở vì tình có thể có một đoạn trí nhớ đẹp như vậy, một mộng đẹp gần như trở thành sự thật, đây sẽ là kỉ ức tuyệt nhất khi nhớ lại trong kiếp này của hắn.

“Cái này!” Chương Gia Phân hưng phấn mà giơ cao chiếc nhẫn đã lựa chọn.

Ở trên không trung, cái nhẫn kia, tương đương với năm mươi xu, màu đen, ở giữa là hình đuôi rắn chuông phát ra tín hiệu thật khủng bố.

Chương Gia Phân bắt lấy tay hắn, đeo nhẫn lên. “Cái này đủ tà ác, thích hợp với anh, thân ái, trăm ngàn lần không cần tháo xuống nha.” Còn bướng bỉnh đối hắn nháy mắt mấy cái.

“Nha, anh thật sự rất cao hứng, thề tử của anh cỡ nào hiểu biết mọi thưởng thức của anh a.” Hắn hôn nhẫn một chút, dùng sức ôm ôm bả vai nằng, rất phối hợp với vui đùa của nằng, làm đủ loại biểu tình, toàn thắng thấy được lúm đồng tiền của Chương Gia Phân.

Cao Ân Dương đối với mục sư cười, khoe ra nhẫn.

Mục sư mắt tròn trắng, chỉ chỉ đồng hồ thúc giục hắn.

Ngô Tiểu Hoa nhìn bọn họ, ở bên cạnh cười trộm.

Hiện tại đối lại là Cao Ân Dương chọn nhẫn, hắn còn thật sự chọn lựa, trong miệng lẩm bẩm: “Anh tìm xem nha, anh nhất định phải chọn cái thích hợp nhất cho em..... Là cái gì đây?”

Chương Gia Phân vươn tay chờ, biết hắn muốn báo thù.

Hắn cầm lấy chiếc nhẫn đỏ thắm, gọi cảm hỏi: “Này?”

Chương Gia Phân mắt tròn trắng.

Hắn buông ra, lại khơi mào một cái, ánh sáng trên chiếc nhẫn lóe sáng, bên trên thật đáng sợ. “Oa, cái này đủ quý phái, thực thích hợp với ái thê của anh.”

Chương Gia Phân thưởng hắn một ánh mắt rõ ràng.

“Không xong!” Cao Ân Dương bỏ lại chiếc nhẫn. “Bảo bối yêu quý của anh tựa hồ cũng không vừa lòng, làm sao bây giờ? Anh tìm xem nha, nhìn xem bên này có nhẫn khác hay không.....”

Chương Gia Phân nhìn hắn đưa tay vào túi quần chính mình, lấy nhẫn ra, nằng còn không có thấy rõ ràng, đã bị hắn bắt lấy tay, đeo nhẫn vào. Nằng cúi đầu, chớp mắt một cái thấy ngân quang. Càng chú ý nhìn, là nhẫn kim cương, ở trong nhà thờ lóe ánh sáng hào quang.

Mục sư ngây người, nhìn ra được nhẫn kim cương giá trị xa xỉ.

Cậu bé cũng giương miệng, bị nhẫn kim cương xinh đẹp khuất phục.

“Đây là..... Anh mua ?” Chương Gia Phân nhìn nhẫn, ngây ngốc.

“Thật khá.” Ngô Tiểu Hoa kinh hô.

Cao Ân Dương cầm tay Gia Phân, kéo đến gần, ở bên tai nằng nói: “Chỉ có nhẫn này, mới đúng quy cách đeo trên tay lão bà của anh, có phải hay không?”

Chương Gia Phân nhìn lảng lảng, nhẫn kim cương này, hoàn mỹ khiến người ta quên luôn ngôn ngữ. Một viên đá nho nhỏ, lại tương đương hơn tất cả. Nhất thờ trong nhà thờ phê tích này, ruồi bọ hay không khí không mới mẻ cùng hoa hồng héo rũ đều biến mất, có được nhẫn kim cương xinh đẹp như vậy, nằng tin tưởng nữ nhân cũng sẽ không so đo kết hôn ở đâu.

Nàng không rõ, hỏi: “Chúng ta..... Là giả, anh còn thật sự mua cái gì?” Hắn đây là có ý tứ gì?

“Khó được kết hôn, lưu lại kỷ niệm tốt chút a, có phải hay không?”

“Vật kỷ niệm này thực quý đi, anh bỏ được?”

“Đương nhiên, bởi vì em rất cao quý.”

“Cao quý? Anh thực hiểu cách tổn thương em.” Nàng xem chính mình không dậy nổi.

“Anh là nói thật, Chương Gia Phân cao quý như một nữ vương, anh cũng không dám khi dễ cô ấy, vẫn đều là cô ấy khi dễ anh.”

Nàng nở nụ cười, hắn cũng cười.

Mục sư phát hiện người tới là hạng người không hề hột, thái độ trở nên thực cung kính. Hắn thanh thanh yết hầu nói: “now, you can kiss each other [bây giờ, hai người có thể hôn nhau.]”

Chương Gia Phân nhìn hắn.

Cao Ân Dương cũng chăm chú nhìn nàng thật sâu, bọn họ trong lúc đó tràn ngập tình cảm khác thường hoàn toàn không giống với dĩ vãng.

Ngô Tiểu Hoa thực khẩn trương, hôn môi? Bọn họ sẽ không thật sự muốn..... Hôn?

Chương Gia Phân do dự.

Cao Ân Dương chủ động tiến sát vào nàng, gần sát mặt của nàng, gần hơn một chút..... Hắn nhìn Gia Phân chậm rãi nhắm mắt lại.....

Vì thế, hắn hôn nàng. Nhiệt liệt, cuồng dã.

Nàng tâm hoảng ý loạn, nam tính cực nóng dán miệng vào đôi môi mềm mại của chính mình, nàng hô hấp choáng váng, đứng không vững. Cao Ân Dương vòng tay ôm nàng, để nàng yếu đuối dựa vào ngực hắn.....

Hành động này, đối với Chương Gia Phân từ lâu tịch mịch mà nói, rất kích thích .....

Vì tránh người để ý, bọn họ vào ở trong khách sạn nhỏ hai tầng xa xôi, rời xa nội thành, kiến trúc màu trắng mộc mạc, mấy hình đứng ở đường cái.

“Thật giống a, ếch bị công chúa hôn liền biến thành vương tử.” Ngô Tiểu Hoa nâng quai hàm, dò xét sa mạc tối đen ngoài cửa sổ. “Lại giống như mỹ nhân say ngủ sau khi bị vương tử hôn, liền tỉnh lại. A, còn có công chúa bạch tuyết!”

“Em bị bệnh, đi nói chuyện với sa mạc.” Chương Gia Phân nói lạnh te.

“Ai.....” Ngô Tiểu Hoa thở dài, quay người lại, nhìn Chương Gia Phân nói: “Nhưng chị không phải ếch cũng không phải công chúa bạch tuyết hay mỹ nhân say ngủ, chị cần bản là.....”

“Là cái gì?” Chương Gia Phân ánh mắt lăm lăm, rất sát khí.

“Hắc hắc hắc.” Ngô Tiểu Hoa không dám nói ra. “Chị xem, kết hôn thật tốt, đầu chị không đau, bụng không đau, trên người tử ban cũng lui hết trơn”

Chương Gia Phân uống nước chanh, thực khát, bên ngoài thân thể đã tốt, nội tâm lại quật khởi một tai nạn khác, cái hôn kia, hại nàng cả người hốt hoảng, trong cơ thể giống như phát hỏa.

“Lão bản hôn chị thực nhiệt tình..... Nói không chừng anh ấy thích chị nha.” Ngô Tiểu Hoa lửa đã cháy còn đổ thêm dầu. “Hơn nữa vẻ mặt của chị cũng phi thường hưởng thụ, bộ dáng say mê, trời ạ, thấy hai người hôn môi thật đúng là giống đang xem phim truyền hình, nam suýt, nữ mê, lúc ấy em thực khẩn trương, em nghĩ chị nhất định sẽ thưởng lão bản cái tát, nhưng là chị thể nhưng.....”

“Câm miệng, đi ngủ đi, không đúng, lập tức biến mất, ta không muốn nhìn thấy ngươi.”

“Chúng ta cùng một phòng, em như thế nào biến mất?”

“Dùng chăn bông che mặt của ngươi lại!” Chương Gia Phân thực quẫn.

“Mỡ ở trên người em rất nhiều, em không lạnh, không cần chăn bông.”

“Vậy thì ta biến mất?” Chương Gia Phân rời đi, chịu không nổi chế nhạo của Ngô Tiểu Hoa.

Hơi nóng bốc lên mặt, Chương Gia Phân đến phòng khách lầu một, người phục vụ đứng một bên tường mua đồ uống.

“Uống này đi.....” Có người đưa đến cái cốc có chân dài, bên trong là chất lỏng màu hổ phách. “Sâm banh.”

Cao Ân Dương cười, tuần lẳng lơ cười làm người ta hoa mắt mê mẩn, vì thế nàng lại nghĩ tới cái hôn cuồng dã kia, mặt nàng lại càng nóng.

“Em muốn uống nước.” Chương Gia Phân đẩy sâm banh về phía, lấy tiền mua nước khoáng.

“Tùy tiện.” Hắn nhún nhún vai, ý tưởng mà đứng. “Anh muốn nhắc em, tuyệt không nên uống nước khoáng lung tung, ai biết loại khách sạn rách nát này nước đã để bao nhiêu năm? Ký sinh trùng này nọ là.....”

“Lấy đến!” Cướp đi ly sâm banh của hắn, Chương Gia Phân đi hướng xô pha, chọn vị trí dựa vào cửa sổ sát đất ngồi xuống.

Hắn mang bình sâm banh đi đến, ở bên cạnh nàng ngồi xuống.

Chương Gia Phân xem xét phong cảnh ngoài cửa sổ, uống một ngụm sâm banh. “Tôi có thể ở một mình sao?”

Hắn bỗng nhiên thân mật kêu nàng: “Lão bà.....”

Chương Gia Phân thiếu chút nữa bị sặc.

Cao Ân Dương ha ha cười. “Kêu một câu lão bà, có kinh khủng như vậy?! Đến, chúc mừng đêm tân hôn của chúng ta.” Cầm lại ly rượu, giúp nàng rót đầy. Hắn uống trước một ngụm, mới đưa cho nàng.

Nàng hỏi: “Không có ly khác sao?” Không nghĩ cùng hắn xài chung.

“Sorry, anh chỉ mang một chai sâm banh, một ly.” Hắn nhếch miệng cười. “Dù sao buổi chiều chúng ta đều hôn môi qua, xài chung một cái ly thì tính cái gì? Có phải hay không? Mặt em thực hồng nha?”

Nàng nói nhanh sang chuyện khác: “Mua sâm banh khi nào?”

“Lúc ở Đài Loan thu hành lý thuận tay cầm theo.”

“Thật đúng là lãng mạn, đến làm việc còn muốn mang sâm banh.”

“Tận hưởng lạc thú trước mắt a, đi kết hôn làm sao có thể không có rượu?”

“Là kết hôn giả.” Nàng cường điệu.

“Em xem khí sắc hiện tại của em thật tốt, tử ban trên cổ cũng đã lui, không thể tưởng được laptop kia lại tà môn như vậy..... Nói thật, không nghĩ tới em nguyện ý để anh hôn môi..... Kỳ thật cùng anh hôn môi khá tốt đi? Có phải hay không thực cảm động?!”

“Ngày mai anh có thể làm thủ tục ly hôn.”

“Đó là chuyện của ngày mai, đêm nay, muốn hay không ngủ cùng lão công?”

“Cao Ân Dương!”

“Dừng lại vui đùa không đứng đắn.” Vừa mới bị Ngô Tiểu Hoa trêu, bây giờ còn không thể thanh tĩnh.

“Làm ơn, tới nơi này có thể thả lỏng, làm chi còn bày ra khuôn mặt kia?”

“Em không nghĩ nói chuyện với anh.” Chương Gia Phân chuyển tâm thương thức vô ngần trên sa mạc, ánh sáng trên không trung tình quang như ngọc.

Bỗng nhiên Cao Ân Dương ẩn tình đưa tình, phúc trụ nàng tay trái, lòng bàn tay vỗ về nhấn kim cương trên tay nàng. “Thật tốt, anh nghĩ em sẽ lập tức tháo nó xuống.”

“Cám ơn anh nhắc nhở.” Nàng lập tức động thủ muốn tháo nhẫn, hấn phản ứng nắm chặt tay nàng, gắt gao nắm.

“Một buổi tối thì tốt rồi, liền một buổi tối, quên em là Chương Gia Phân, quên anh là Cao Ân Dương. Chúng ta làm một đôi hảo bằng hữu xa lạ, như là lũ khách vừa vãn ở trong này gặp nhau, quên đi thân phận của chúng ta.”

Nàng tưởng rút tay lại, tưởng cùng dĩ vãng giống nhau luôn làm trái lại, không cho hấn có thể có cơ hội tới gần.

Nhưng là, có phải hay không người tha hương, sẽ đặc biệt không có chí khí? Vẫn là ma lực của sâm banh? Hoặc nguyên nhân căn bản là hấn rất vô lại? Chương Gia Phân không nghĩ tới chính mình sẽ bị thuyết phục, nàng không tránh né, cũng không đẩy hấn ra, nàng chính là cứng ngắc ngồi ở trước mặt hấn.

Hấn nhìn nàng.

Nàng nhìn sa mạc.

Hấn ngồi lại càng gần.

Nàng khấn trương đứng lên, cảm giác được thân thể nóng hổi của hấn.

Hấn càng tới gần, hại lưng của nàng ấm áp dễ chịu.

Hấn vươn tay, đem nàng kéo vào trong lòng.

“Anh làm cái gì?” Nàng cả người cứng ngắc.

“Hừ.....” Mặt hấn gần sát, thô ráp cọ vào mặt mịn của nàng: “Chính là..... Nghĩ ôm em một chút..... Em biết không, em rất hay cậy mạnh, em vẫn thực vất vả.....”

Hốc mắt Chương Gia Phân ẩm ướt, yết hầu thực nhanh. Nàng vẫn là không đẩy hấn ra, nàng nghĩ, nàng nhất định là điên rồi..... Lòng tự trọng của nàng ở đâu? Nha, ai quản nó, hấn nói đúng, nàng thật sự mệt mỏi, cho tới bây giờ cũng không dám cho chính mình lơ lửng, vẫn nghĩ phải biểu hiện kiên cường, biểu diễn hoàn mỹ, chứng minh chính mình là tốt nhất.

Nhưng là nàng không phải làm bằng sắt .....

Thật sự mệt chết đi.

Thực tịch mịch, thực cô độc.

16. Chương 16

Chương Gia Phân thử làm cho chính mình thả lỏng trong chốc lát, tạm thời ỷ lại cái ôm ấm áp của hấn. Nàng nhắm mắt lại, dựa vào hấn, mặt dán tại trong ngực hấn, nghe thấy trái tim hấn đập trong ngực trái, tim đập vững vàng mà có lực.....

Cao Ân Dương cảm giác thân thể nàng dần dần từ cứng ngắc khấn trương đến chậm rãi thả lỏng mềm mại, cuối cùng..... Nàng thậm chí nhắm mắt lại, nàng tựa hồ đang ngủ.

Hấn thật là cao hứng, khó có được nàng nghe lời như vậy. Hấn biết nàng vẫn có thói quen uống thuốc ngủ, lần đầu, nàng có thể yên tâm để cho hấn ôm như vậy, hấn thật là cao hứng.

Nam nhân, không phải chỉ có dã tâm đối với sự nghiệp, ở trong nội tâm nam nhân, có một chỗ máu chốt chí mạng, chờ đợi bất quá là có thể được âu yếm nữ nhân cùng có sự tín nhiệm hoàn toàn, hoặc ánh mắt ngưỡng mộ tự hào vì hấn.

Cao Ân Dương biết, mặc kệ Gia Phân luôn mắng hấn vô lại.

Nhưng là..... Hấn nghĩ, có lẽ Chương Gia Phân rất tín nhiệm, cũng là người vô lại - hấn.

Nàng không biết, nhận thức của nàng bắt đầu từ ngày đó, hần liền rõ đầu rõ đuôi thay đổi một người, làm chính hần cũng thực kinh ngạc, cũng thực xa lạ với nam nhân này, có thể vì yêu mà trả giá, dễ dàng tha thứ cùng hy sinh rất cuộc là loại si tình.

Thân là người đại diện của nàng, hơn nữa Chương Gia Phân quái gở, cùng người nhà không thân thiết, hần Cao Ân Dương có lẽ là người cách Chương Gia Phân khoảng cách gần nhất trong toàn bộ thế giới, nói là người thân nhất cũng có thể. Nhưng mà vĩnh viễn cách xa so với tình yêu, tình cảnh xấu hổ này, là lễ vật vận mệnh tặng cho hần, làm cho hần khoái hoạt cũng là thống khổ, nhiều duyên phận kỳ diệu a, đêm nay, bọn họ thậm chí là vợ chồng, hần tha thiết ước mơ thân phận này, làm trợ thủ của nàng, không phải người đại diện của nàng.

Hần nói với Chương Gia Phân chôn ở trong ngực: “Anh đã kết hôn, về sau sẽ không lại với người ở bên ngoài kết giao.”

Nàng không ngủ, nhưng là không mở mắt ra: “Về việc kết hôn vui đùa của chúng ta, anh còn không có đủ sao? Kết hôn giả cũng ham thích như vậy?”

“Anh nghe một người bạn hết lòng tin theo Phật giáo nói qua, thế gian này đều là ảo giác, nếu toàn bộ đều là biểu hiện giả dối, cũng vốn không có cái gọi là chân tướng, bởi vậy không có phân biệt thực cùng giả, cho nên chúng ta có thể nói chúng ta kết hôn giả, cũng có thể nói chúng ta là kết hôn thật.....”

Chương Gia Phân mở to mắt, nhìn hần. “Ngoài ý đó, anh không phải cũng không học bài chỉ biết sống phóng túng cùng nữ nhân? Thế nhưng nói được ra những lời như vậy. Bất quá, em nghe hiểu được ý nghĩa, em muốn đi ngủ.”

Nàng đứng lên, hần lại đem nàng kéo xuống: “Ở lại theo giúp anh một lát nữa..... Anh thực tịch mịch.”

“Anh tịch mịch? Ai chẳng biết Cao Ân Dương không ngừng đổi một người lại một người làm bạn gái.”

“Chính là người tịch mịch, mới có thể như vậy a. Anh thực đáng thương, lại theo giúp ta trong chốc lát..... Đầu đã trễ thế này, anh một người ở trong này cô đơn uống rượu, lòng chua xót a.”

“Anh có thể không cần ở trong này uống rượu biểu diễn tịch mịch, anh nên đi ngủ a.”

“Tốt, anh đi ngủ, nhưng là muốn em theo giúp anh ngủ.”

“Cao Ân Dương.....” Chương Gia Phân biểu hiện run sợ: “Vui đùa không cần càng ngày càng quá đáng, nên biết điểm dừng.”

“Đừng tức giận, tuy rằng em rất được, nhưng anh cam đoan anh sẽ không đối với em làm gì xằng bậy, em chỉ cần lặng lẽ nằm ở bên người anh là tốt rồi.”

“Vì sao?”

“Anh sợ quỷ.”

“Làm bộ bày trò.....”

“Thật sự, bởi vì anh đem cửa sổ phòng có cảnh tốt nhất tặng cho em cùng Ngô Tiểu Hoa, kết quả ngoài cửa sổ phòng anh là nghĩa địa, em nói anh ngủ sẽ thoải mái sao? Em tới theo giúp anh, hoặc là anh đi đến phòng của em ngủ?”

“Đưa chìa khóa phòng cho em.” Nàng vươn tay.

“Em đáp ứng?” Hần vừa mừng vừa sợ.

Nàng lấy đi chìa khóa, liền hướng trên lầu đi: “Em và Tiểu Hoa đối phòng với anh, em sợ sắc lang, không sợ quỷ.” Nàng bưng bình cười trộm.

Cao Ân Dương đuổi theo: “Anh không phải muốn đổi phòng, em - nữ nhân này..... Em không hiểu lãng mạn sao? Thật sự là..... Anh sẽ bị em làm cho tức chết.”

Chương Gia Phân mở ra phòng cửa hắn, đi vào mở ra cửa sổ sát đất, bên ngoài một mảnh hắc ám, thấy được cây tiên nhân chướng ám ảnh, quốc lộ bên sa mạc xa hun hút, cùng với xa xa là đèn đuốc linh tinh, không hẳn ra nghĩa địa công cộng?

“Chỉ biết anh gạt người.” Chương Gia Phân vén lên rèm cửa sổ, cái chìa khóa nhưng ở giường, hai tay sắp thất lưng, nhìn chăm chăm hắn: “Hiện tại, cam nguyện ngủ?” Nhìn anh còn có trò gì?

Hắn ha ha cười, ngã ngồi trên giường lò xo: “Ai, thật thông minh, cái gì đều lừa không được em nha, em a, em quá lười đời, thực không đáng yêu.”

“Vấn đề này phải cảm tạ công lao của cha con Cao gia, em trong thời kì xã hội hóa, em tiến bộ thật sự nhanh.”

“EM mỗi khi cùng anh nói chuyện, mồm miệng liền phi thường lanh lợi. Anh đoán, làm lão công của em, cuộc sống nhất định sẽ rất thú vị.....”

Ân, đêm thật dài, đối thoại càng ngày càng ám muội nha.

Một lúc sau Cao Ân Dương nửa nằm nửa ngồi, lớn mật chủ động cởi xuống caravat màu lam, mở vài cúc ngực áo sơmi, thực hào phóng tự tại ở trước mặt nàng thân lộ ra vòm ngực, hắn đối với chính mình che kín cơ bắp cùng dáng người tốt có tin tưởng, hắn quyết định xuất ra mỹ nam kế để dụ hoặc nàng, lười biếng cười với nàng.

“Đêm nay, cũng không thể để anh dùng nhiệt tình hòa tan em? Bảo bối.” Nói xong, còn thực ác mà nháy mắt mấy cái.

Còn không có chơi đã phải không? Chương Gia Phân thở sâu. Tốt, thật tốt, nàng quyết định cho hắn biết, chơi với lừa có ngày chết cháy là cái kết cục gì.

Chương Gia Phân đi qua, trên người là áo sơmi bó sát màu vàng, cùng với váy cùng màu bó sát người, theo hoạt động cước bộ, thướt tha gợi cảm, làm hắn nín thở, làn da nóng lên.

“Bảo bối.....” Nàng cũng học hắn mà kêu, lớn mật phủ hướng hắn, học biểu hiện gợi cảm diễm tình ở trong phim, quỳ gối trên người hắn, chân dài khóa hai bên thất lưng hắn.

Cao Ân Dương tán thưởng, hưng phấn mà giơ lên khoe miệng: “Anh thật không dám tin tưởng.” Đây là Chương Gia Phân?

Hai tay nàng đặt tại hai sườn hắn, ánh mắt tinh tường, cười nhìn hắn. Đồng thời nhặt lên caravat, thông thả vòng qua gáy hắn, giống một con rắn ôn nhu bò lên trên.

Nụ cười của Cao Ân Dương biến mất..... Không xác định nhíu nhíu mi, nàng muốn làm cái gì?

Nàng mỉm cười, hơi thở mang vị ngọt của sâm banh phất qua khuôn mặt hắn. Đầu ngón tay nàng, theo tóc mai hắn, dọc theo khuôn mặt tuấn mỹ một đường treu ghẹo, lại mang theo lãnh đạm buộc chặt, khi hắn hoang mang nhíu mày, nàng tặng tươi cười gợi cảm như ma nữ, cùng với mãnh liệt hít thở không thông cảm.

Chương Gia Phân mỉm cười, nếu muốn ngoạn, liền ngoạn lớn. Nàng ngọt ngào hỏi: “Bảo bối? Làm cho em xem xem..... Anh có bao nhiêu muốn em..... Chỉ cần anh mở miệng bảo em đi, em lập tức buông tay, bằng không..... Em sẽ tiếp tục giường oai.....”

Tay nàng tăng thêm lực, caravat càng lúc càng chặt, càng chặt ánh mắt nàng càng lớn. Thấy sắc mặt thống khổ căng thẳng của hắn mà nàng vẫn yêu thích, nàng cường thịnh trở nói lại một lần: “Như thế nào? Mau a, mau nói em đi. Ân?”

Sắc mặt Cao Ân Dương dần dần đỏ, biểu tình thống khổ, khó thở, nhưng gắt gao không nói, không nói nàng đi.

Chương Gia Phân vươn về trước, tiếp tục dùng sức..... Nhìn ánh mắt đỏ sẫm của hắn, sắc mặt cũng từ trắng hồng chuyển thành xanh tím, ở về mặt thống khổ của hắn, nàng nghĩ đến phụ thân cấp nàng nhục nhã, nghĩ đến mất đi tự do mà phần nộ, thanh xuân xa vời, mối tình đầu thất bại của nàng..... Nàng dần dần không khống chế được, ánh mắt âm trầm, nàng muốn thất chết hắn. Cho hắn biết không nên tùy tiện

lấy chuyện tình cảm của nàng ra nói giỡn, không nên đối nàng đùa giỡn làm vui, lại càng không nên làm nàng cảm động khi nàng yếu đuối kết hôn giả, này nếu là trò chơi tình yêu của hắn, vị đại thiếu gia này tìm nhầm đối tượng vui đùa rồi.

Tầm mắt Cao Ân Dương mông lung, cả người giống như không có trọng lượng, ý nghĩ cũng dần dần không rõ ràng lắm, chỉ nghe nàng rống giận –

“Mau, nói em đi!” Chương Gia Phân rít gào, hắn đang kề cận cái chết, nhưng vẫn không chịu buông nàng đi, vì sao? Vì sao không buông nàng đi?

Chương Gia Phân bỗng nhiên buông tay.....

Cao Ân Dương kịch liệt ho khan, không ngừng thở dốc.

Chương Gia Phân giật mình ở trên giường, hoảng sợ nhìn chằm chằm bộ dáng đau đớn của hắn, hai tay nàng do sử dụng lực quá độ mà run run, thân mình cũng đã phát run.

Nàng phát hiện Cao Ân Dương không sợ chết.

“Anh..... Anh điên rồi.....” Còn phát hiện hắn so với nàng kiên cường hơn.

Cao Ân Dương ho đến giống như ngũ phủ lục tạng đều sắp nhỏ ra.

Chương Gia Phân nhìn sát vào, thấy cổ hắn sưng đỏ, nàng đưa tay sờ, nước mắt rơi xuống..... Nàng thì thào tự nói, không thể tin được ôm mặt mình.

“Không đúng.....” Nàng khóc, kịch liệt run run. “Người điên là em..... Nguyên lai em thật sự điên rồi.....” Nàng bị hành vi của chính mình hành động, chẳng lẽ nàng thật sự muốn thất chết Cao Ân Dương? Chương Gia Phân sợ hãi chính mình như vậy.

Cao Ân Dương bình phục hô hấp, bắt lấy tay nàng, kéo nàng, cùng nhau đổ xuống giường, làm cho nàng nằm ở trong ngực hắn.

“Không sao cả..... Thật sự.....” Cổ họng hắn hơi khàn, nhưng vẫn vỗ lưng nàng, dỗ nói: “Em không điên, em chính là do uống rượu..... Đều là anh làm hại, là anh cố ý đi chọc giận em.”

“Không đúng, em không có say, em vừa mới thật sự thiếu chút nữa thất chết anh, em thực đáng sợ..... Con người của em thực đáng sợ.”

“Anh không biết, em thực đáng yêu, em một chút cũng không đáng sợ.”

Nàng khóc rống: “Cầu xin anh..... Anh làm chi phải nói những lời dối trá..... Anh không cần quá tốt với em!” Sau mỗi một lần cảm động, đều làm cho nàng đau, giống như chính mình lại thua một chút, lại thua càng nhiều, cuối cùng ngay cả tự tôn cũng phải thua..... Nàng ghé vào trong ngực hắn khóc rống, nàng phần nộ nói: “Anh làm cho em cảm thấy chính mình vừa điên vừa ngu xuẩn, anh thật cao hứng đi?!”

Hắn cười khổ, vẫn vỗ lưng nàng.

“Trước kia đi học, trong môn văn có đọc qua một đoạn văn cổ nói ta từ không thực đến thực.....” Cao Ân Dương chậm rãi nói: “Ý hình như là nói, không tiếp nhận chứa nhục nhã cùng bố thí, cho dù sẽ đói chết. Lúc ấy anh đã nghĩ, vì giữ khẩu khí liên tình nguyện đói chết, đáng giá sao? Đỗi là anh, vì sống sót anh liền ăn.....”

“Đó là bởi vì anh không hiểu cái gì gọi là lòng tự trọng, cho nên không sợ mất mặt.”

“Người khi khó khăn, phải hiểu được tùy cơ ứng biến, lòng tự trọng? Có một hơi thở mới có loại lòng tự trọng này, nếu sống không nổi, còn cần ủng tự tôn thỏa hiệp, tình nguyện hy sinh sinh mệnh, làm cho người yêu thương em thương tâm thống khổ, đáng giá sao?”

Nàng phản bác nói: “Bởi vì bối cảnh gia đình anh, không cần quỳ cầu người khác, xem sắc mặt người khác, anh đương nhiên có thể nói nhẹ nhàng như vậy.”

“Em sai rồi..... Nếu anh với em giống nhau coi trọng tự tôn, anh đã sớm điên rồi, chẳng lẽ chỉ có người nghèo sẽ bị kỳ thị? Con trai kẻ có tiền sẽ không bị kỳ thị, hơn nữa giống như ba anh làm vay nặng lãi, lại có bối

cảnh hắc đạo, người khác sẽ nhìn anh thế nào? Tựa như em, đáy lòng là xem thường anh, cảm thấy anh là dựa vào ba ba phát huy, mặc kệ anh làm được bao nhiêu, em đều xem nhẹ anh, không phải sao?”

Chương Gia Phân trầm mặc.

Cao Ân Dương nói: “Anh biết em từng có bóng ma, nhưng cái khó nói là em muốn như vậy cả đời sao?”

“Em sẽ không, chờ hợp đồng kết thúc, đến lúc đó em sẽ vĩnh viễn rời đi cha con anh, không bao giờ nữa đối mặt với người của Cao gia, em khát vọng ngày đó nhanh đến chút.”

Nàng nhất định phải thắng thán như vậy sao? Cao Ân Dương cười khổ.

“Em không làm model?”

“Ân.”

“Như vậy..... Em muốn làm cái gì?”

Nàng không trả lời, trên thực tế, nàng không biết..... Hắn vừa hỏi, làm nàng bắt đầu kinh hãi.

Sau khi kết thúc hợp đồng, Chương Gia Phân muốn làm cái gì? Chương Gia Phân sẽ làm được cái gì? Nàng không có chủ ý. Nàng chỉ biết là phản kháng vận mệnh bi thảm của nàng, không chịu dấn thân đi qua bóng ma, đối với đoạn trí nhớ thống hận kia sẽ nhớ mãi không quên, về phần tương lai? Nàng nhưng lại..... Thực mờ mịt?

Chương Gia Phân kinh hãi, phát hiện chính mình không có một tài gì, cũng không có bằng cấp, trừ bỏ mỹ mạo, còn có cái gì? Hơn nữa nàng quá dở, thành danh sau rất ít khi cùng người ngoài giới tiếp xúc, không có người nâng đỡ, lại không còn trẻ, chờ nàng rời Thái Hạc đi, có được tự do, sau đó thì sao? Nàng nên đi nơi nào?

Xem về mặt mờ mịt của Chương Gia Phân, Cao Ân Dương biết nàng đối với tương lai không hề có kế hoạch. Như là biết bất an của nàng, Cao Ân Dương nói: “Em không biết là em làm model rất tốt sao? Em trời sinh là làm nghề này, em vừa xuất hiện lập tức chiếm hết ánh mắt của mọi người.....” Thật sự, khi Gia Phân mười bảy tuổi ở trong văn phòng của ba hắn chỉ ngoái đầu thoáng nhìn một chút, khiến cho hắn vĩnh viễn không quên cho đến hiện tại, thật sâu bị hấp dẫn, nàng chính là có loại ma lực này.

“Cho nên?” Chương Gia Phân ngửi được mùi cạm bẫy, không hề giận nói: “Muốn thuyết phục em tiếp tục cùng anh hợp tác?”

Như thế nào lại nghĩ hắn muốn lợi dụng nàng chứ? Hắn mỉm cười nói: “Anh nghĩ ‘Thái Hạc’ không có cái vinh hạnh có thể lưu lại em, anh đề nghị em đến S.D, chính là star diamond công ty model quốc tế, bọn họ chính là phận bộ người mẫu Châu Á, lấy danh tiếng của em, anh rất tin bọn họ sẽ hậu đãi em, người có thể hướng quốc tế phát triển..... Đương nhiên..... Đây chính là đề nghị nho nhỏ của anh, em nhất định lại nghĩ muốn làm ngược lại..... Tin tưởng anh, anh chỉ là đơn thuần hy vọng em sống tốt.”

Chương Gia Phân nghĩ nghĩ, hỏi: “Như vậy..... Thái Hạc thì sao?” Thiếu nàng, công ty làm ăn khẳng định chịu ảnh hưởng lớn.

“Thái Hạc không có việc gì, em yên tâm.”

“Em mới không lo lắng.” Nàng quật cường nói.

“Là, anh biết, em chưa bao giờ lo lắng cho anh, anh đối với cuộc sống của Chương Gia Phân mà nói, chính là cái bóng ma hận không thể biến mất.”

Vì sao? Nàng thế nhưng lại đỏ mắt, lại muốn khóc?

Vì sao hắn lại nói những lời vô tội như vậy?

Vì sao nàng không đành lòng? Rõ ràng vẫn nhớ kỹ hận là hắn hại nàng không có tự do, nhưng là đợi đến ngày có thể giương cánh, vì sao trong lòng chưa chút như vậy? Tiền đồ mờ mịt như vậy ?

“Em..... Em không phải thật sự chán ghét anh như vậy, thật sự.” Nàng thực gian nan nói ra một câu.

“Như vậy..... Trừ bỏ không phải thật sự chán ghét anh như vậy, em có hay không một chút, một chút cảm thấy thích con người của anh ? Nói thật.”

Nàng nâng mặt, nhìn hần, vẻ mặt hần chờ mong, giống như trẻ con.

Khóe mắt nàng còn dính một ít nước mắt, khóe miệng lại có ý cười:“Được rồi, em chỉ nói một lần, chỉ một lần thôi, anh không cần quá đặc ý ..... Kỳ thật, đúng vậy, gần nhất..... Em còn cảm thấy thích anh.”

Hần nở nụ cười, thả lỏng nhắm mắt lại:“Ngủ đi.....” Có câu này của nàng là đủ rồi.

“Em trở về ngủ.” Nàng đứng dậy.

“Ở chỗ này ngủ.....” Hần ôm nàng:“Yên tâm, anh thiếu chút nữa bị thất chết, tuyệt không dám đối với em xằng bậy, ngủ một chút được không? Một mỗi một ngày.....”

Giống như..... Cũng không quan hệ..... Trải qua cả một ngày mỗi một này, nàng cũng nguyện dờ xuống trái tim.

Bọn họ đều mệt nhọc, sau đó cũng đều nặng nề ngủ.

Trong khách sạn, tiếng điều hòa rất lớn, giường không thoải mái, còn có gió bên ngoài quá lớn, thổi trúng cửa sổ kêu bang bang..... Nhưng là bọn họ ngủ ngon vô cùng..... Dựa vào lẫn nhau, ngủ ngon, thoải mái.

17. Chương 17

Cao Ân Dương và Chương Gia Phân cùng ngủ thẳng đến hơn hai giờ chiều hôm sau, mới bị điện thoại đánh thức.

Cao Ân Dương nghe di động, sắc mặt ngưng trọng, tiếp theo điện thoại của hần liền vẫn không ngừng rung.....

Chương Gia Phân cũng tỉnh, nội dung cuộc nói chuyện của Cao Ân Dương làm sắc mặt nàng trắng bệch, tim đập cơ hồ ngừng.

Cao Ân Dương vội vã giải thích với người gọi tới :“Đừng vội nổi nóng, đúng, chúng tôi là kết hôn, không phải..... Ba, không phải Gia Phân yêu cầu ..... Chờ một chút, tôi sắp về rồi, tối nay nói sau.....” Hần hạ thấp thanh âm:“Là, Giang tiểu thư..... Tôi biết..... Nha, cô cũng nhìn đến báo chí ? Ân, ân..... Thực thật có lỗi.....”

Báo chí? Chương Gia Phân khiếp sợ, chẳng lẽ báo chí nói cái gì?

Cao Ân Dương không ngừng nói xin lỗi với Giang Yến Bình của công ty đồ điện Tinh Trần, bên kia điện thoại, Giang Yến Bình tức giận đến thanh âm phát run –

“Cho nên sao ? Là kết hôn thật ?”

“Thực có lỗi..... Bởi vì tôi còn chưa đọc tin tức..... Tôi đang ở nước Mỹ.”

“Tin tức các người kết hôn đã bị các báo giải trí đăng lên , tôi muốn anh lập tức trở về giải quyết vấn đề, Cao Ân Dương, anh có biết vi phạm hợp đồng phạt bao nhiêu đi? Lão bản của chúng tôi vô cùng tức giận, tôi muốn nhanh chóng cùng quý công ty hợp, anh phải lập tức trở về!”

Giang Yến Bình gác điện thoại.

Cao Ân Dương thở dài thật mạnh, trực tiếp tắt máy. Quay đầu, thấy sắc mặt trắng bệch của Chương Gia Phân, bộ dáng bị dọa ngây ngốc.

Hần mỉm cười nói:“Không có việc gì.....”

“Chuyện chúng ta kết hôn..... Mọi người đã biết ?”

“Không quan hệ, anh sẽ giải quyết.”

“Em làm sao bây giờ ? Chúng ta làm sao bây giờ ?! Năm trăm ngàn tiền vi phạm hợp đồng a.....” Nàng phát run, Thái Hạc, sự nghiệp của nàng, tất cả xong rồi. Khoản tiền vi phạm khổng lồ đủ làm cho công ty đóng cửa, nàng cũng sẽ mắc nợ, còn có làng giải trí Đài Loan sẽ nổi lên gió lốc..... Nàng như thế nào đối mặt ?

Chương Gia Phân lần đầu tiên phát hiện nàng mới có thể vĩnh viễn mất đi công việc model này, nàng hoang mang lo sợ, Cao Ân Dương thế nhưng còn cười cười, một bộ như không có gì.

Nàng hỏi:“Anh không sợ ?”

“Hiện tại sợ cũng không còn kịp rồi đi ?”

“Tin tức làm sao có thể bị lộ ?! Anh không phải cam đoan sẽ thực bí mật ?”

“Bên ‘Trăm hà’ có người làm việc ở chỗ đăng kí kết hôn tại đây, chỉ có thể nói chúng ta xui xẻo..... Không đúng, không phải xui xẻo, là trúng mục tiêu nhất định..... Chuyện khéo như vậy xem như là ý trời.”

“Chúng ta lập tức trở về, không đúng, anh gọi điện thoại cho phóng viên, đem chuyện ái thần laptop nói ra.....”

“Sau đó bị mắng quái lực loạn thần sao ? Nghĩ bị cục tin tức cảnh cáo sao ?” Hấn vẫn là cười.“Em trước bình tĩnh, chuyện ái thần laptop không thể nói, đối với hình tượng băng khóc của em không tốt lắm.”

“Anh còn cười được ?” Chương Gia Phân hướng hấn tung cái gối, hấn cũng không trốn, duỗi người ngáp, đỉnh đầu tóc bay rồi tung, áo sơ mi rộng mở, cổ màu đồng cùng ngực lộ ra, nàng phát hiện hấn gọi cảm đòi mạng, chờ một chút, hiện tại cũng không phải thời điểm phân tâm, nàng dời tầm mắt.

Cao Ân Dương nói:“Mặc kệ như thế nào, ngày hôm qua anh ngủ thật ngon..... Em thì sao?”

Hấn cũng thật là khí định thần nhàn a, tương phản, giờ phút này, Chương Gia Phân thoát nhìn tẹt hết biết rồi, sắc mặt tái nhợt, một bộ dáng như ngày tận thế.

“Em xong rồi.” Nghĩ đến khoản năm trăm ngàn phải bồi thường, nếu phải bồi thường tất cả, nàng nhất định sẽ hỏng mất, này là vốn ban đầu của nàng a !

Cao Ân Dương cầm tay nàng, tươi cười giống ánh mặt trời ấm áp.“Em yên tâm, anh sẽ toàn quyền phụ trách, sẽ không để cho em bồi thường tiền, toàn bộ do anh bồi thường, tẹt nhất chính là xin phá sản.....”

“Anh xong rồi.....” Cảm giác không có vẻ tốt lên chút nào ?!

“Có lẽ.”

“Gọi ba anh giúp anh a ?”

“Em điên ư? Ba anh sắp tức chết rồi, làm sao có thể cho anh mượn tiền ? Anh cũng không nghĩ dựa vào ông ấy. Em làm chi về mặt lại đau khổ? Anh nói là tình huống tẹt nhất, có lẽ chuyện gì cũng sẽ không phát sinh, không cần luôn nghĩ theo hướng bi quan..... Bất quá chính là chúng ta kết hôn, cũng không phải ai phải chết.”

Chương Gia Phân đánh giá hấn.“Anh có vẻ còn không hiểu được tính nghiêm trọng của việc này, Tinh Trần có ngành pháp vụ riêng, bọn họ không dễ chọc đâu.”

“Đúng, nhưng là ‘Thải Hạc’ chúng ta cũng không phải dễ bị người khác chọc.”

“Ba anh thì sao ? Đừng nói với em anh muốn bối cảnh hắc đạo của ba anh.”

“Chương Gia Phân, anh không biết em coi anh nhỏ như vậy.”

Chương Gia Phân hoang mang, có ý tứ gì ?

Cao Ân Dương nháy mắt mấy cái với nàng.“Người của ‘Thải Hạc’ không dễ chọc ngay tại trước mặt em. Anh bộ dạng suýt như vậy, vì loại thời điểm này phải ra công dụng, có lẽ anh có thể sử dụng mỹ nam kế để vượt qua cửa ải khó khăn.....”

Chương Gia Phân thưởng hấn cái xem thường, là khi nào rồi ? Hấn còn có tâm trạng nói giỡn ?

“Chúng ta mau làm thủ tục ly hôn, sau đó trở về Đài Loan. Thủ tục ly hôn bên này phải làm như thế nào? Đi, chúng ta lập tức ra ngoài.”

“Ly hôn ? Tuyệt đối không được, anh không thể ly hôn với em.”

“Anh đang đùa giỡn em sao ?”

“Nếu ‘Trăm hà’ có người làm việc ở chỗ đăng ký kết hôn, chúng ta đi làm thủ tục ly hôn khả năng lại sẽ bị biết, anh có thể tưởng tượng truyền thông sẽ như nhiệt liệt phân tích hôn nhân ngắn ngủi của chúng ta như thế nào, cùng với phẩm hạnh của hai người trưởng thành chúng ta.....” Cao Ân Dương phân tích nói:“Mọi người sẽ cho rằng chúng ta kết hôn là một trò khôi hài.”

“Vốn chính là vậy.”

“Em, là do cái laptop tà môn kia, nhưng anh nói, nếu chúng ta về sau còn muốn xuất hiện trên truyền thông, loại chuyện quái thần loạn quỷ tốt nhất đừng nói ra, cho dù là thật, bằng không anh cam đoan rất nhanh em chỉ còn lại có thông cáo về tiết mục thần tiên ma quái, tiếp theo giới truyền thông sẽ hoài nghi em uống nhầm thuốc, cuối những người có tuổi một chút sẽ bịa đặt nói anh vẫn dùng thuốc để khống chế em..... Mọi việc có thể biến thành tin đồn thế nào, sẽ làm chúng ta thân bại danh liệt.....”

Chương Gia Phân trợn mắt há hốc mồm, hẳn nghĩ đến thật đúng là đủ xa! Không nghĩ tới vị lưu manh này, kỳ thật lời đời khôn khéo, đầu óc rõ ràng như vậy.

Nàng bị thuyết phục:“Được, không thể ly hôn, anh nói quả thật có lý, nhưng là chẳng lẽ chúng ta dùng thân phận vợ chồng Đài Loan ?”

“Tạm thời là quan hệ như vậy.....”

“Muốn nói với phóng viên lí do chúng ta vì sao kết hôn như thế nào ?” Trước hết phải nhất trí kịch bản.

Hắn đồng ý nói:“Đương nhiên là..... Vì yêu.” Đây chính là khát khao của mỗi người a !

Chương Gia Phân nhú mày, thực rõ ràng, không thể qua loa.

Cao Ân Dương trịnh trọng cường điệu:“Đúng vậy, chính là vì yêu, chúng ta thật tình yêu nhau cho nên kết hôn.”

“Đùa giỡn cái gì chứ ?!” Chương Gia Phân lại nhú mày, mặt mau biến thành một bộ dữ tợn.

“Tin tưởng anh.” Cao Ân Dương kiên quyết nói:“Trước mắt đây là biện pháp tốt nhất, cho dù em không nguyện ý cũng nhất định phải phối hợp. Nhớ kỹ, chúng ta là vì yêu nhau mà kết hôn !”

Ngô Tiểu Hoa bỗng nhiên la hét lớn, không ổn vọt vào.“Hai người biết không? Báo chí Đài Loan bên kia ~”

“Đúng ! Chúng ta đều biết rồi !” Hai người bọn họ đồng thanh trả lời Ngô Tiểu Hoa.

Hừ, tên hậu tri hậu giác.

Bọn họ trở lại Đài Loan, Cao Ân Dương lập tức đến “Tinh Trần” gặp Giang Yến Bình.

Chương Gia Phân ở nhà chờ kết quả đàm phán của Cao Ân Dương, tâm thần không yên, nàng hỏi Ngô Tiểu Hoa:“Em đang làm sao vậy ?”

“Đang thưởng thức a.....” Ngô Tiểu Hoa vuốt ve một đồng “Bố sơn” (vải), đây là nàng buổi sáng khiêng về, hưng trí bừng bừng một mảnh lập tức triển khai thưởng thức:“Cái này rất mỏng, thực dễ bị gió lừa, có thể lấy đến làm rèm cửa sổ..... Cái này có mùi phong thủy đẹp, có thể lấy đến trải bàn ăn..... Cái này là hàng len dạ, đủ ấm, có thể lấy làm thảm.....”

“Toàn bộ không cho phép, người dám đem nơi ta ở biến thành đủ mọi màu sắc loạn thất bát tao, ta sẽ giết người.” Đã muốn đủ phiền còn thêm loạn.

“Làm chi ? Tính tình kém cỏi như vậy nha, người trong thời gian tân hôn hẳn là rất vui vẻ a? Nha..... Rất đau á.”

Chương Gia Phân lấy quyển sách dày của chính nàng, trực tiếp ném trúng mục tiêu vào đầu Tiểu Hoa.“Nhìn xem [phạm cốc toàn tập], xem có thể hay không bồi dưỡng một chút tế bào nghệ thuật của người, người vừa mới nói muốn phối hợp màu sắc đúng không, chính là cái loạn tự, tóm lại mà nói, chính là tục khí đến bạo, nếu phối hợp màu sắc như vậy rất nhanh sẽ bệnh mù màu.”

“Chị sau khi kết hôn, công lực độc miệng hình như lại tăng lên.”

“Mời người lập tức đem tất cả bài bố của người vào trong phòng của chính, ta nhìn càng thêm phiền.”

“Yên tâm, cũng không phải muốn bố trí nơi này của chị, là muốn bố trí nhà của Trương Tự Cường.”

“Trương Tự Cường ?”

“Đúng vậy.”

“Còn không có chia tay ?”

“Ừ !”

“Ngô Tiểu Hoa, lão bản của người gặp phải nguy cơ phá sản, hơn nữa đây đều là bởi vì cái laptop người mang về làm hại, người còn có hưng trí ở trong này biểu diễn nữ nhân đang yêu sao ?”

“Biểu diễn cái gì ? Em là phát ra từ nội tâm, còn có, nhất mã về nhất mã, đúng là laptop do em mang về, nhưng người bị nguyên nhân này nợ là chị, cái này có thể coi là nghiệp chướng ở trên đầu chị.”

“Muốn ta nói vài lần ?” Chương Gia Phân lạnh lùng lặp lại một lần cuối cùng :“Là laptop rơi trên mặt đất, làm độc hại đến ánh mắt của ta !”

“Ai, mặc kệ như thế nào, chị đừng lo lắng, em tin tưởng lão bản nhất định có thể thu phục bên Tinh Trần.”

“Người tin ?”

“Đương nhiên a ! Chẳng lẽ chị không biết lão bản của chúng ta có bao nhiêu tài giỏi sao ? Mặc kệ là vấn đề gì, chỉ cần cùng anh ấy nói, anh ấy đều có thể thu phục, em chưa từng nhìn qua anh ấy hoảng, a không đúng, chỉ có lúc đồng sự tìm chị ra ngoài bởi người khác ăn cơm anh ấy như phát điên, các thời điểm khác lão bản đều như lão thần ở khắp nơi, chị cũng biết đi? Anh ấy phi thường thông minh.....”

Chương Gia Phân nhất thời không nói gì, tâm tình phức tạp.

Nàng trong mắt Cao Ân Dương cũng không phải là như vậy, nàng cho rằng Cao Ân Dương chính là tiêu tiền của ba ba, chưa ăn qua khổ, thích giống lưu manh giao lưu nhiều bạn gái. Khi nào thì hẳn có năng lực lại thông minh như vậy ? Mà duy nhất có thể làm cho hẳn kích động, dĩ nhiên lại là chính mình ? Nàng thất thần, trong lòng là lạ.

Giờ phút này, Cao Ân Dương đang ở Tinh Trần đàm phán với Giang Yến Bình.

Giang Yến Bình vốn rất có hảo cảm với người đàn ông cao lớn khí suất này, hiện tại chẳng những hảo cảm tan biến, còn không duyên cớ chọc giận nàng, mà còn nguy cấp đến sự nghiệp của nàng.

“Hai người làm sao có thể bỗng nhiên kết hôn? Tôi không hiểu.”

“Bởi vì yêu.”

Giang Yến Bình ấn huyệt thái dương phát đau, ngồi ở ghế trên.“Tôi mau điên rồi..... Tình yêu?” Nàng nổi giận.“Vì tình yêu, anh muốn trả giá năm trăm ngàn tiền bồi thường ! Còn có, lúc trước là tôi đề cử Chương Gia Phân chụp quảng cáo, ngày mai chủ tịch cùng tôi muốn cùng với luật sư của công ty, tôi bị các người hại thảm, anh rất giỏi, anh về chờ giấy triệu tập đi, chúng ta gặp lại ở toà án.”

“Giang tiểu thư.” Cao Ân Dương hướng nàng khom người cúi xuống thật sâu.“Bản thân tôi đã gây cho cô nhiều phức tạp, tôi vô cùng xin lỗi.”

“Anh cúi đầu cũng vô dụng, xin lỗi cũng vô dụng, vấn đề này cũng không thể giải quyết..... Uy !”

Cao Ân Dương đơn giản quỳ xuống: “Cô nói đúng, tôi hẳn là nên quỳ xuống nhận tội, bản thân tôi hổ thẹn đến không biết nên nói cái gì mới có thể làm trong lòng cô thoải mái một chút.....”

“Tôi không nói anh quỳ..... Uy ?!” Giang Yến Bình bị dọa, chạy nhanh qua kéo hẳn đứng lên.

Cao Ân Dương đột nhiên bắt lấy hai tay của nàng, mắt ẩn tình đưa lên nhìn nàng, hai mắt như sương mù đầm lệ, thanh âm khàn khàn, khầu khí cảm động lòng người: “Giang tiểu thư..... Cô có biết tình yêu thực sự sao ?”

Giang tiểu thư muốn lấy tay lại, nhưng hẳn bám thực chặt, nam nhân cường tráng quỳ trên mặt đất, Giang tiểu thư sợ tới mức muốn kéo tay sang một bên vội vàng lui về phía sau, đem Cao Ân Dương cách xa một thước, hẳn vẫn không buông tay.

Đây là làm sao ? Giang tiểu thư vừa thẹn vừa xấu hổ lại tức: “Đứng lên, làm chi cầm lấy tay tôi, anh đứng lên.....”

“Tình yêu thực sự quả thật chính là sẽ làm con người xúc động như vậy a..... Tôi cùng cô ấy bí mật kết hôn, không biết tin tức lại bị phát hiện nhanh như vậy, rất nhiều đại minh tinh kết hôn giấu diếm nhiều năm mới bị phát hiện, tôi cùng Gia Phân thật sự thực xui xẻo.....”

“Tôi mới xui xẻo, anh còn không buông ?!”

“Yến Bình, nói thật..... Tôi là xem cô như muội muội, tôi không đem cô làm cái gì sinh ý làm lợi trong quan hệ, tôi mời cô ra ngoài ăn cơm vài lần, người hẳn là cảm giác được tôi đối với cô là không đồng dạng như vậy đi?”

Quả thật không giống với, nàng bởi vậy đầu óc choáng váng, kết quả là xú nam nhân thế nhưng đi kết hôn, nhưng lại mạo hiểm phiêu lưu cùng khốn tiền bồi thường, x!

Giang Yến Bình rống: “Mau buông tay !”

Một phen giãy dụa, lại đưa hẳn cứng rắn kéo thêm hai mét, tình huống này đủ vớ vẩn, một người phụ nữ mạnh mẽ, không sợ trời không sợ đất, cùng nam nhân cãi nhau cũng không sợ, nhưng là bị người khác quỳ trước mặt vẫn là lần đầu tiên, nàng thực hoảng.

Cao Ân Dương tiếp tục kể khổ: “Tôi biết hết thấy đều là tôi sai, nếu các người muốn cùng tôi ra pháp luật, tôi sẽ bán đi ‘Thải Hạc’, làm tiền bồi thường, hơn nữa cùng Gia Phân biến mất tại vòng luẩn quẩn này.....”

“Đúng, chính là như vậy, hảo hảo hưởng thụ cuộc sống tân hôn đi.”

“Yến Bình.....”

“Không cần gọi tôi như vậy !” Giang Yến Bình dậm chân rống giận.

“Nghe nói ‘Tinh Trần’ có sản phẩm mới ra mắt.....”

Chờ một chút? Giang Yến Bình sững sốt. Hẳn nói cái này làm chi ?

Bỗng nhiên, Cao Ân Dương đưa ra bản kế hoạch: “Cái này..... Cầu xin cô, vận mệnh của tôi cùng Gia Phân, toàn bộ nắm giữ ở trong tay cô, Yến Bình.....”

“Tôi nói không cần lại gọi Yến Bình tôi, tôi với anh không quen, không chỉ không quen, còn có hận!” Nàng rít gào, hạ bản kế hoạch xuống, nhưng sau đó, chỉ vào hẳn rống: “Cổn ~~”

Bên kia, Cao Ân Dương vừa mới rời Tinh Trần đi.

Giang Yến Bình bị hẳn náo loạn cả buổi sáng, đóng cửa lại, liên tục thở dài, lau đi mồ hôi. Thật sự là, vốn là muốn giáo huấn hẳn, như thế nào trái lại lại bị quấy rầy ? Cao Ân Dương này thật sự là xấu xa vô định vũ trụ, không thể tưởng được hẳn có thể đem đáng người phóng tới nơi mềm mại như thế, ngay cả quỳ xuống cũng làm. Nam nhân không phải đều rất quan trọng mặt mũi sao ?

Cao Ân Dương là quái vật, ngoại tộc !

Giang Yến Bình trở về chỗ ngồi ngồi xong, khẩn cấp xem này nọ mà quái vật dâng lên.

Nàng cầm lên bản kế hoạch, một tờ lại một tờ tự đọc, từ nghen hòng đến nhìn trần trời, đọc đến tập trung tinh thần muốn ngừng mà không được, sau khi nàng đọc xong nàng toàn bộ bản kế hoạch, hướng lưng ghế dựa vào, cả người như nhũn ra, sắc mặt hoảng hốt.

Giang Yến Bình thất thần dò xét trần nhà.

“Nam nhân này..... Thực giảo hoạt.....”

Ấn xuống phím điện thoại, nàng gọi cho trợ lý:“Giúp tôi hẹn thời gian với thư ký của chủ tịch, tôi có việc gấp cần thương lượng.”

Giang Yến Bình hẹn gặp được rất nhanh, nàng lập tức mang theo bản kế hoạch của Cao Ân Dương bản lên lầu 12 hướng chủ tịch báo cáo.

Sự tình có phát triển ngoài ý muốn.

18. Chương 18

Hai giờ sau, lúc Cao Ân Dương đang muốn bấm chuông nhà Chương Gia Phân, nhận được điện thoại của Giang Yến Bình.

Nàng nói:“Liên chiếu theo bản kế hoạch anh đề nghị.”

“Thật tốt quá, xin cho tôi mời cô ăn bữa cơm để biểu đạt lòng cảm tạ.”

“Không cần.” Giang Yến Bình lạnh lùng nói:“Tôi không cùng nam nhân đã kết hôn ăn cơm.”

“Hiểu được, như vậy tôi sẽ đưa một phần lễ mọn để biểu đạt lòng biết ơn.”

“Cũng không cần.....” Giang Yến Bình nghiêm túc nói:“Lễ vật lớn nhất anh có thể cho tôi chính là lúc này đây, trăm ngàn lần không cần lại sai, bằng không chủ tịch nhất định sẽ làm thịt tôi.”

“Tôi cam đoan hết lòng tuân thủ lời hứa, tuyệt đối sẽ làm Giang tiểu thư ở trong công ty được mọi người coi trọng, cô cứ chờ xem.”

“Chương Gia Phân cũng không thành vấn đề ? Cô ấy không dễ gần gũi, lại rất lạnh nhạt, cô ấy làm được không?”

“Vấn đề này xin yên tâm, cô ấy không thành vấn đề.”

Cúp điện thoại, Cao Ân Dương khẩn cấp ấn chuông.

Ngô Tiểu Hoa mở cửa:“Lão bản, anh rốt cục đàm phán xong rồi, thực vất vả đi?”

Cao Ân Dương đi vào trong phòng, thiếu chút nữa nghĩ đi vào cửa häng vải, bên trong tất cả đều là vải.

“Nơi này sao lại thành thế này?”

Chương Gia Phân nói:“Em tính vạn nhất nếu mất công việc model, muốn cùng Tiểu Hoa đổi nghề bán vải.”

Ngô Tiểu Hoa cười to:“Gia Phân tử biến hài hước nha? Là tôi mua vải ..... Phải giúp bạn trai bố trí lại trong nhà. Lão bản, kết quả đàm phán thế nào ?”

Cao Ân Dương nhìn Chương Gia Phân nói:“Em xem Tiểu Hoa rất phấn khởi, em muốn học của tinh thần của cô ấy sao, sắp thất nghiệp còn vui vẻ như vậy.....” Hắn cố ý hù dọa các nàng.

Ngô Tiểu Hoa ngây người:“Cái gì? Cái gì thất nghiệp ? Tinh Trần thật sự muốn chúng ta bồi thường tiền ?!”

“Đúng vậy, tôi sẽ bán Thái Hạc, đồng thời thông báo xin phá sản.”

Chương Gia Phân trầm mặt xuống:“Em biết bọn họ sẽ bắt đền, anh đi xin lỗi có ích lợi gì? Người ta có thể không duyên cớ nhập sổ năm trăm ngàn, làm chi lại không cần?”

Ngô Tiểu Hoa vọt tới bên cạnh lão bản, cầm tay lão bản, hốc mắt nàng bắt đầu đỏ, thanh âm ách lại. “Lão bản, lão bản, anh làm sao bây giờ? Rất thảm..... Đều là tôi làm hại..... Tôi không nên lấy cái laptop kia về..... Ô..... Lão bản anh mới ba mươi tư tuổi, trẻ như vậy, làm sao có thể bị phá sản? Vậy anh về sau phải làm sao bây giờ?”

“Đừng khóc, âm ỹ đã chết.” Chương Gia Phân trở về phòng.

Cao Ân Dương theo nàng vào phòng, hần thử phản ứng của nàng, muốn biết khi hần gặp rủi ro, nàng sẽ có phản ứng gì? Có thể hay không đau lòng vì hần?

Đối với hần có bao nhiêu để ý?

Phản ứng của nàng chính là..... Ngủ.

“Ừ?” Hần trừng mắt nhìn người nằm trên giường đưa lưng về phía hần.

“Làm chi?”

“Anh muốn chấm dứt Thái Hạc..... Em sẽ không luyến tiếc?”

“..... Cũng không phải sự nghiệp của em, em làm chi luyến tiếc.”

Rất ngoan! (ngoan trong ngoan cường) Hần hướng ghế dựa bên giường nàng ngồi xuống, hần cười khổ. Nguyên lai, nàng thật sự đối với hần một chút cảm tình cũng không có..... Một thời gian ám muội ở chung khi ở Mĩ, đối với nàng cũng không có ý nghĩa. Hần rất nản lòng, vì nàng mà lập nghiệp, nói muốn đóng cửa, phản ứng của nàng cứ như vậy mà thôi? Thực vô tình.

“Ừ.” Cao Ân Dương thở dài. “Anh đã biết..... Thái Hạc quả thật đối với em không có quan hệ.” Hết thấy đều là hần tự mình đa tình. Vui sướng vì đàm phán thành công, nay hoàn toàn hóa thành bọt nước.

“Cầm.” Chương Gia Phân bỗng nhiên từ dưới gối lấy ra cái này nọ, đưa cho hần.

Một tập tư liệu màu trắng.

Cao Ân Dương mở tập tư liệu ra, bên trong có sổ tiết kiệm cùng con dấu. “Đây là ý gì?”

Nàng vẫn là đưa lưng về phía hần. “Đây là mấy năm nay em tích góp..... Anh cầm lấy mang bồi thường, còn lại đến ngân hàng vay hoặc mượn bạn bè, không cần tùy tiện liền xin phá sản, như vậy về sau làm việc sẽ rất khó khăn.....”

Cao Ân Dương nở nụ cười, vừa mới đỡ xuống tâm tình bị nàng giữ thật lâu, thoáng chốc lại quay trở lại, tiếp tục vì nàng mà vui sướng, hần rất cảm động.

“Không cần cảm tạ.” Nàng lãnh khốc nói: “Khi thần kinh của em có chút vấn đề, nên thừa dịp em không hối hận mau nhận đi.”

“Em nói không cần cảm tạ!”

“Anh yêu em.”

Chương Gia Phân căng thẳng toàn thân thể, cái gì? Hần nói cái gì?

Cao Ân Dương mỉm cười, ánh mắt ngẩn lệ chớp động. Hần đối với lưng của nàng mà thổ lộ, tình cảm sâu trong lòng hần, chẳng những không từng cơ hội thoát ra, nay lại muốn đem nó khắc càng sâu.....

Hần nói: “Từ khi ở văn phòng của ba, nhìn thấy em, anh không có một ngày dừng yêu em.”

Chương Gia Phân mở to mắt, tim nàng đập nhanh, nàng nói không nên lời, nghe hần ở sau lưng chậm rãi kể ra bí mật hần chôn sâu đã nhiều năm –

“Tựa như em cho rằng, anh khi trẻ là người thực thích tiêu tiền, nơi nơi đều nổi tiếng là tay ăn chơi, đại học cũng không tốt nghiệp, trốn nhập binh vì cha anh hối lộ bác sĩ, cho nên anh cũng chưa từng tham gia quân ngũ, anh chính là tên lưu manh vô sỉ như vậy, lại loạn giao bằng hữu, loạn đàm tình cảm, trường học thay đổi một nơi lại một nơi, thường xuyên bị đuổi học.....”

Chương Gia Phân không hé răng.

Cao Ân Dương tiếp tục nói: “Hai mươi ba tuổi, anh gặp em, sau đó anh cùng ba anh đặt thành giao dịch. Anh nói anh muốn nhận thức còn thật sự thực lập nghiệp, anh muốn mở công ty đào tạo và quản lý model, anh nói bắt em kí hợp đồng mười lăm năm để trả tiền thay ba em..... Ba anh nhìn đứa con suốt ngày gây rắc rối rồi cục đã muốn đáp ứng làm việc. Ông ấy đưa ra điều kiện duy nhất là, không cho phép anh có tình cảm với em, ông ấy sợ anh là ham sắc đẹp của em, mà không phải thật sự muốn làm việc, cho nên anh gạt ba anh là anh không thích em.”

Chương Gia Phân nắm chặt hai tay, tâm thu lại, cảm xúc thực kích động. Những điều này, nàng hoàn toàn không biết.

Cao Ân Dương nói: “Anh hứa với ba anh tuyệt đối sẽ không cùng em yêu đương, nhưng là..... Chân tướng là, Thái Hạc..... Hoàn toàn là vì Chương Gia Phân em mà thành lập. Bởi vì em, Thái Hạc mới có thể nở rộ hào quang, làm cho anh sống thật sự có mục tiêu. Cho nên Thái Hạc với anh mà nói, không quan trọng, quan trọng là em, là nữ nhân anh yêu, là người tên Chương Gia Phân.”

“Anh..... Anh đang nói bậy bạ gì đó?” Nàng thực hỗn loạn, nghĩ đến con ác ma trong nàng đã buộc chặt, như thế nào biến thành ông trời đi cứu vớt nàng ?

Cao Ân Dương nghiêm túc nói: “Anh là nói thật, lúc trước phản đối em cùng Chu Thành kết hôn, cũng là bởi vì anh yêu em nên không nghĩ thả em đi, lúc ấy anh ghen tị đến phát cuồng..... Mới có thể..... Làm em có cảm giác bị nhục nhã, anh rất hối hận.”

Chương Gia Phân ngồi xuống, nước mắt lưng tròng nhìn hắn. Không nghĩ tới, hắn cũng hai mắt đầm lệ.

Hai người bọn họ, mắt hồng, nhìn lẫn nhau.

Chương Gia Phân ghen ngào nói: “Anh hại em thành hồ đồ, anh nói đều là sai ? Anh mới không có tốt như vậy..... Rõ ràng Thái Hạc là anh muốn, rõ ràng anh lợi dụng em, rõ ràng anh với ba anh giống nhau đều thích phá hư, vì sao hiện tại còn nói loại mặc danh kỳ diệu (việc không có thực) này ? Anh là người điên.”

Hắn cười khổ, đúng, là người điên, lần này mặc kệ nàng như thế nào cười nhạo hắn, hắn cũng phải đem hết tâm ý nói ra.

“Cái nhẫn kim cương kia là anh mua từ sớm, anh vẫn si tâm vọng tưởng chờ sau khi chúng ta kết thúc hợp đồng, khi đó có lẽ em sẽ thay đổi suy nghĩ về anh, em sẽ sinh cảm tình với anh, anh đi thuyết phục ba anh, sau đó chúng ta sẽ kết hôn, đến lúc đó làm một đôi vợ chồng vui vẻ, chúng ta vĩnh viễn ở cùng một chỗ.”

“Anh quá ngây thơ rồi.....” Ngây ngốc, một người liều mình làm một giấc mộng ngốc, như vậy ái mộ nàng? Nhưng nàng vẫn tự cấp cho hắn sự thương hại? Chương Gia Phân rung động, không dám nghĩ lại, mấy năm nay có bao nhiêu phá hư đối với hắn, hắn là như thế nào chống đỡ lại ? Như thế nào trang bị như không sao cả?

Hắn vẫn là vẻ mặt tươi cười như không có việc gì, chính là ánh mắt ngời khi: “Anh biết anh thực quá đáng, làm em đã tính cùng Chu Thành kết hôn, thậm chí nguyện ý trả giá bằng thân thể, anh chỉ biết anh rất quá đáng, sau đó..... Em bắt đầu hận anh..... Anh biết anh với em..... Càng ngày càng không có khả năng..... Anh đối qua rất nhiều nữ nhân, anh coi như em chán ghét cái loại người không có não như vậy, rõ ràng làm cho em khinh thị..... Nhưng là vì sao? Vì sao, anh không biết..... Vì sao anh vẫn là rất yêu em?”

“Nhưng là..... Em không có yêu anh, em vẫn không có yêu anh.” Hắn tự mình đa tình cái gì? Hắn là đứa ngốc, là đứa ngốc!

Cao Ân Dương cầm tay nàng, đặt lên khuôn mặt hắn. “Không quan hệ..... Thật sự, anh nói ra chính là muốn cho em biết..... Cảm ơn người..... Anh thực cảm ơn em.”

“Anh cảm ơn cái gì?” Ngủ ngốc.

Hắn gơ gơ tập tư liệu trong tay lên. “Tuy rằng không dùng đến tiền của em, nhưng là, nhìn đến Chương Gia Phân nguyện ý vì anh trả giá, chứng minh mấy năm nay anh yêu không uống phí..... Nói như vậy có lẽ rất buồn cười, nhưng là..... Đây là một lần em làm cho anh vô cùng cảm động, thật sự, thực cảm ơn em.”

Hắn cười, giống như thực thỏa mãn.

Nàng nhìn, thực lòng chua xót. Rót cục nhìn thấu khuôn mặt không sao cả kia, nhìn đến rõ ràng, đúng là người si tình.

“Em..... Mới hẳn là cảm ơn anh.....” Nàng thực lòng nói: “Em không nghĩ tới anh vẫn như vậy với em.....”

“Cho nên trong lòng em cảm kích anh sao?”

“Vâng, em cảm kích anh, nhưng chính là chỉ một câu ‘em cảm kích anh’ là đủ sao?”

“Nếu còn có thể nói hơn nữa là một câu ‘Em cũng yêu anh’ sẽ rất tốt.” Thấy nàng nhú mày, hẳn chạy nhanh vẫy vẫy tay: “Quên đi quên đi, anh hay nói giỡn, thật sự, cảm kích anh, cái này là đủ.”

Phải không? Tất cả những gì hẳn làm vì nàng, nàng chỉ cần cảm kích hẳn là đủ rồi?

Chương Gia Phân mỉm cười nói: “Đem sổ tiết kiệm của em cầm dùng đi, đừng để Thái Hạc thật sự đóng cửa.” Nàng không nên thua thiệt hẳn nhiều như vậy.

“Yên tâm, Thái Hạc không có việc gì.”

“Không có việc gì?”

“Không có việc gì.”

“Không có khả năng.”

Cao Ân Dương chỉ chỉ đầu: “Anh là lão bản của Thái Hạc, mới sẽ không nhu nhược như vậy, ta đã thu phục Tinh Trần.”

“Bọn họ không phải rất tức giận sao?”

“Cho nên chỉ cần chúng ta hoàn toàn làm trái với hợp đồng sẽ không quan hệ.”

“Em không hiểu ý của anh.”

“Ý anh là.....” Cao Ân Dương bắt lấy hai tay của nàng: “Chỉ cần chúng ta biểu hiện là một đôi vợ chồng ngọt ngào, vậy là không có việc gì.”

Tốt lắm, hiện tại Chương Gia Phân không chỉ nghe không hiểu, nàng hoàn toàn hỗn loạn.

Cao Ân Dương cười đến rất đắc ý, vỗ vỗ mặt của nàng: “Nếu có một biện pháp khác, có thể làm cho anh không cần tuyên bố phá sản, cũng có thể cho em tiếp tục làm model, em nguyện ý phối hợp sao?”

“Phải xem em sẽ phải làm cái gì.” Vừa rồi cảm động là một chuyện, Chương Gia Phân không nghĩ xử trí theo cảm tính. Hơn nữa, nói đến đây, nàng lại vô căn cứ mà ngờ vực, nên sẽ không vì cái thông báo mới kia mà bị mắc bẫy.

Cao Ân Dương nói: “Tinh Trần đưa điều kiện, rất đơn giản, em chỉ cần vẫn bảo trì mỉm cười là được.”

“Muốn em mỉm cười?”

“Là, mỉm cười, giống như vậy.....” Cao Ân Dương cười cho nàng xem, đó là hơi hơi giơ lên, thoát nhìn cười thực hạnh phúc.

“Giống như vậy?” Chương Gia Phân cứng ngắc học theo, khóe miệng giơ lên một chút.

“Đúng, nhớ kỹ, bảo trì mỉm cười. Mặc kệ tình huống có bao nhiêu vớ vẩn, mặc kệ tình cảnh làm em có bao nhiêu không quen, đều phải lộ ra tươi cười hạnh phúc như vậy, sau đó còn như vậy.....”

Cao Ân Dương cầm hai vai nàng, nhìn nàng chăm chú, ánh mắt thâm tình chân thành, loại ánh mắt tràn đầy tình cảm chân ý, làm cho Chương Gia Phân nhìn không được hỏi: “Mắt anh là đang chơi gà sao?”

“Anh.....” Cao Ân Dương hơi quần bách nói: “Là thâm tình, muốn làm ánh mắt thâm tình.”

“Muốn mỉm cười, vừa muốn dùng ánh mắt chơi gà.....”

“Là ánh mắt thâm tình.....” Hẳn sửa đúng.

“Đúng, muốn cười, muốn ánh mắt thâm tình, nhưng muốn vậy làm chi? Điều kiện của Tinh Trần rất cuộc là cái gì?”

“Mỉm cười là vì em cùng anh kết hôn thực hạnh phúc, ánh mắt thâm tình là vì nhìn nam nhân yêu thương cho nên.....”

“Mỉm cười là vì anh cùng em kết hôn thực hạnh phúc, ánh mắt thâm tình là vì nhìn nam nhân yêu thương cho nên.....”

“Nam nhân yêu thương là ai?”

“Anh.....”

“Anh?!”

“Đúng.”

“Đương sự giả như thế nào không biết là anh?”

“Bởi vì đương sự giả rất có lòng tự trọng, cho dù yêu thương cũng cự tuyệt thẳng thắn.”

Chương Gia Phân nở nụ cười, nhìn một cái bọn họ đã đối thoại đến cỡ nào không dinh dưỡng.

“Cao Ân Dương, mời anh giải thích rõ ràng, rốt cuộc anh là như thế nào thu phục Tinh Trần.”

“Không thành vấn đề!” Cao Ân Dương nói lên nội dung bản kế hoạch của hắn:“..... Anh trước nghĩ cách dùng quan hệ hiểu biết tìm hiểu tình huống bên trong của Tinh Trần, sau đó anh nghĩ một phần kế hoạch, theo như tình hình bên trong viết ra..... Sau đó Giang tiểu thư đã bị anh thuyết phục, tiếp theo nàng lại đi thuyết phục người nắm chức trách cao hơn.....”

Cao Ân Dương nói xong kế hoạch của hắn, Chương Gia Phân nghe, vẫn cười, nàng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

“Thật thông minh, anh thật sự quá thông minh.” Là cái kế hoạch tuyệt diệu a! Cũng quả thật cần nàng ngây ngô cười bỏ nhào xuống mà vẫn thâm tình nhìn hắn.

Nhìn Chương Gia Phân vui vẻ như vậy, hắn có thể nào bỏ qua cơ hội tốt cùng nàng thân mật như thế này.

Hắn bỗng nhiên ôm lấy nàng:“Em đối với anh thật sự chỉ có cảm kích?”

Chương Gia Phân ngã vào trong lòng hắn, mắt to linh hoạt nhìn lên hắn, nàng cười khanh khách.

Hắn lại hỏi một lần nữa:“Chỉ có cảm kích? Có hay không một chút, một chút động tâm? Một chút là tốt rồi?” Bởi vì một chút còn có khả năng biến thành càng nhiều điểm.

“Em không biết.....” Nàng thực thành thực nói:“Anh..... Làm cho em thực hỗn loạn, em không biết.....”

“Nhưng là anh rất muốn hôn em..... Anh nhịn không được, em mau đẩy anh ra.”

Nàng không có đẩy ra, hai tay yếu đuối ở tại bên người, tim đập như nổi trống.

Hắn có ý xấu, nói:“Tốt, là chính em không đẩy ra .....” Hắn lập tức cúi đầu hôn trụ miệng của nàng, nhiệt liệt hôn môi, một lần lại một lần.

Ở trong phòng, tình cảm của hai người phát triển càng lúc càng gấp rút.

Bên ngoài phòng khách, Ngô Tiểu Hoa còn đang vì lão bản sắp mất công ty mà khóc lóc.

19. Chương 19

Chương Gia Phân quả thực phối hợp vẫn ngây ngô cười.

Phóng viên đang chụp ảnh, máy ảnh nhắm ngay gương mặt hồng hờ tươi cười của nàng.

Quan đạo diễn nói:“Tốt, tốt lắm, hiện tại chuyển hướng bên cạnh, nhìn lão công của cô.....”

Chương Gia Phân thực ngoan nghe theo, xoay người nhìn Cao Ân Dương, hai mắt chứa sương mù, bày ra thâm tình chân thành với bộ dáng kiên định.

Ai ngờ người hướng đến không muốn yêu thương ai, ôm chặt chủ nghĩa độc thân, chưa từng nháo qua chuyện xấu Chương Gia Phân, một khi làm bộ dáng thâm tình, lại gợi cảm giác ngọt ngào như vậy, nhất thời tất cả nam nhân tại trường quay hận chính mình không thể làm nam nhân may mắn kia.

Mà Cao Ân Dương đứng một bên, bưng cốc sữa tươi đầy và đĩa bánh, đặc ý đầy mặt đối máy ảnh nói: “Tuởng chinh phục không có khả năng yêu..... Hãy dùng sản phẩm hạnh phúc của Tinh Trần, nó sẽ giúp bạn yêu lời kéo người yêu, làm cho nàng không rời được bạn.” Nói xong, cầm lấy một khối bánh nhỏ, hướng đến Chương Gia Phân: “Đến đây..... Lão bà.....”

Chương Gia Phân hàm trụ miếng bánh, hạnh phúc dào dạt nhắm nuốt, một bên phát ra sự thỏa mãn, ăn thật ngon. Ăn xong, nàng đối với màn ảnh, ngọt tươi cười nói: “Tôi cái gì đều phải tốt nhất, đương nhiên, tôi cũng sẽ cùng nam nhân tốt nhất kết hôn. Tập đoàn đồ điện Tinh Trần, vĩnh viễn cho bạn biểu hiện được tốt nhất, tôi thực hạnh phúc nha.”

Giang Yến Bình lặng lẽ đứng ở một góc, nhìn bọn họ, hai người này biểu hiện thật tự nhiên, xây dựng một bước phát triển mới là bầu không khí nùng tình mật ý của vợ chồng mới cưới, ngay cả nàng đều hướng tới mà sinh tâm, muốn đi kết hôn. Tiếp theo ngoài sản phẩm hạnh phúc của Tinh Trần, còn có các thiết kế các sản phẩm chuyên dùng trong gia đình, tạo hình một cà phê hạnh phúc, bánh hạnh phúc, các sản phẩm hạnh phúc tự chế..... Tất cả đều là sản phẩm sắp tới mà Tinh Trần muốn tung ra, là sản phẩm hạnh phúc chuyên dùng trong gia đình.

Những quảng cáo sắp tới đều tung ra, muốn thừa dịp nóng, thừa dịp tin tức Cao Ân Dương cùng Chương Gia Phân bí mật kết hôn đang được chú ý, đáp ứng quảng cáo miễn phí cho Tinh Trần, đây là điều khoản tạ lỗi mà Cao Ân Dương nghĩ ra.

Cừ thật.....

Giang Yến Bình cười nhìn Cao Ân Dương đang chụp hình quảng cáo, nghĩ đến bức thư xin lỗi hắn viết cho chủ tịch trong bản kế hoạch, biểu đạt rằng nếu tập đoàn Tinh Trần thật sự vận dụng điều khoản của pháp luật xử phạt bọn họ, sẽ gây cho công chúng ấn tượng thật sự không tốt, dù sao chính sách trước mắt của chính phủ là cổ vũ mọi người kết hôn, bởi vì quý tộc độc thân rất nhiều, lực sinh dục đang chậm lại, dân cư lại nhanh biến chất.

Cao Ân Dương làm công khóa, biết bọn họ mới có đầy sản phẩm muốn liên kết, lập tức kết hợp tin tức bí mật kết hôn mà chế tác đề tài, lại thêm miễn phí chụp quảng cáo, phối hợp tuyên truyền, làm cho hai bên đều có ích, cũng làm cho người trong và ngoài giới đối với tập đoàn Tinh Trần thể hiện sự khoan hồng độ lượng mà nể, mà kế hoạch này cũng thực phù hợp các sản phẩm hạnh phúc.

Đương nhiên, thêm điều kiện là – trong năm năm không cho phép ly hôn, còn muốn duy trì hình tượng vợ chồng ân ái.

Giang Yến Bình mê muội nhìn người co được dân được khí suất, thực hâm mộ Chương Gia Phân a!

Chụp xong hình quảng cáo bánh hạnh phúc, đạo diễn tuyên bố nghỉ ngơi.

Các phóng viên thừa cơ xông lên, vây quanh hai người mới kết hôn, bọn họ có một đồng vấn đề muốn hỏi a.

Giang Yến Bình tiến nhanh tới phối hợp: “Thật có lỗi, hôm nay không phải ngày chính thức phát biểu giới thiệu sản phẩm, mong các vị chụp ảnh là tốt rồi.”

Các phóng viên mới mặc kệ a, xếp thành một đoàn.

Cao Ân Dương bảo hộ để Chương Gia Phân đứng phía sau hắn.

Một phóng viên hỏi: “Cao tiên sinh, có thể nói một chút hai người khi nào thì bắt đầu yêu, yêu đã vài năm sao? Bên ngoài nói có chuyện hai người bất hòa, như thế nào bỗng nhiên lại thành kết hôn?”

Cao Ân Dương mỉm cười, Chương Gia Phân nghe những lời đó vẫn bảo trì làm nhà tư sản vì yêu mà tươi cười hạnh phúc.

Một phóng viên khác lại hỏi: “Anh cùng bạn gái trước mới chia tay, nhanh như vậy liền cùng Chương Gia Phân kết hôn, vì sao vậy? Chẳng lẽ Chương Gia Phân đang mang thai?”

“Chương Gia Phân, mời nhìn bên này..... Xin hỏi với cá tính của cô, có thể dễ dàng tha thứ cho tình sử phong phú của Cao Ân Dương sao? Cô không sợ sau khi kết hôn anh ta đối với cô không chung thủy sao?”

Chương Gia Phân tiếp tục duy trì mỉm cười hạnh phúc, không cần trả lời chính là không cần trả lời.

“Xin hỏi hai người đã gặp qua trường bối hai bên chưa? Người nhà đều đồng ý với hai người sao? Hay là bởi vì người nhà phản đối nên mới chạy tới nơi khác kết hôn?”

Các phóng viên không biết trường bối hai bên đã gặp mặt hay chưa, còn suy diễn ngày càng xa.

Cao Ân Dương rốt cục mở miệng: “Các vị, các vị, hôm nay chúng tôi là tới vì công việc, mong bỏ qua vấn đề này, mọi người đều biết Chương tiểu thư không giỏi ăn nói, liền để tôi trình bày đơn giản.”

Cao Ân Dương cầm chặt tay Chương Gia Phân. “Đúng vậy, chúng tôi kết hôn. Đúng, là chúng tôi thực yêu nhau. Đúng vậy, tình sử của tôi quả thực phong phú, nhưng là Chương tiểu thư là người rõ ràng, sẽ không so đo.”

“Hai người là kết hôn giả đi? Vì muốn tạo tin tức gây chú ý?”

Cao Ân Dương sửng sốt. “Vị phóng viên này, nói như vậy là hơi quá đáng nha.”

“Ở nước ngoài kết hôn, chúng tôi bên này đều không thừa nhận, trừ phi hai vị đi cơ quan hộ chính đăng ký, các người đến bây giờ còn không có đăng ký.....”

“Này.....” Cao Ân Dương mỉm cười nói: “Xin yên tâm, bởi vì chúng tôi mới từ Mỹ trở về, rất nhiều việc cần xử lý, mấy ngày nữa sẽ đi đăng ký.”

“Chương tiểu thư, anh ta nói là thật sao? Hay là cô còn đang lo lắng?” Một phóng viên xông lên hỏi, microphone hướng đến trước mặt Chương Gia Phân. “Cô không cần như vậy? Chúng tôi đều nghĩ Chương tiểu thư đối tình yêu yêu cầu rất cao, sẽ độc thân cả đời, không thể tưởng được thế nhưng lại gả cho Cao tiên sinh hoa tâm.”

“Uy!” Cao Ân Dương kháng nghị, nở nụ cười với mọi người. “Làm ơn các vị chừa cho tôi chút mặt mũi.”

Chương Gia Phân nhất thời không bị bắt bẻ, hồi phục biểu tình lãnh khốc, Cao Ân Dương nhanh chóng cấp nằng cái nhảy mắt, nằng mới nhớ lại, đúng, mỉm cười hạnh phúc, muốn vậy, phải cười.

Nhưng vị phóng viên này vẫn theo đuổi vấn đề cũ, ép hỏi nằng: “Mời phát biểu suy nghĩ của cô đi? Với thân phận người mẫu số một của cô, nghe nói có rất nhiều phú thương đều tập trung muốn làm cô làm đối tượng kết hôn, vì sao lựa chọn Cao Ân Dương?”

“Uy!” Cao Ân Dương phát tay nói: “Tôi tốt xấu cũng là lão bản một công ty.”

“Nhưng không thể so sánh với các phú thương.” Vị nữ phóng viên kia cười duyên, mọi người cũng ha ha cười.

Một nam phóng viên khác lại bổ thêm đá xuống giếng. “Chúng tôi đều nghĩ người mẫu số một nếu muốn kết hôn, nhất định sẽ là phú thương, bằng không chính là nghệ sĩ cấp quốc tế, nếu không nữa thì cũng sẽ là một đại minh tinh khác.....”

“ ‘Thải Hạc’ cũng kinh doanh rất khá.” Cao Ân Dương kháng nghị.

“Nhưng Thải Hạc cũng là nhờ phúc của Chương tiểu thư, kì thực các model khác của anh biểu hiện đều thường thường.”

“Chương tiểu thư, là vì cô yêu Cao Ân Dương, mới có thể nguyện ý vẫn ở lại Thải Hạc? Liền vì muốn giúp chuyện sự nghiệp của anh ấy?”

“Đúng vậy, với điều kiện của cô, sớm nên đến công ty quốc tế.”

Như thế rất tốt, Cao Ân Dương vừa tức vừa cười nói: “Không thể tưởng được tôi ở trong mắt các vị phóng viên lại không còn dùng được như vậy?” Còn tưởng rằng chính mình tốt xấu coi như là có kinh nghiệm.

Chương Gia Phân lắng lắng nghe, trong lòng thực kinh ngạc. Sao lại thế này, nàng nhìn mọi người đặt câu hỏi, lại nhìn phản ứng của Cao Ân Dương. Nàng luôn luôn tự ti, ở trước mặt Cao Ân Dương, luôn cảm thấy kém hẳn rất nhiều, nhưng chỉ trong một lát này, ở trong mắt người khác, dĩ nhiên là Cao Ân Dương không xứng với nàng?

Các phóng viên đưa câu hỏi bén nhọn, hành động có vẻ lớn mật, rất thương cho tự tôn của Cao Ân Dương. Nhưng là Chương Gia Phân nhìn Cao Ân Dương đưa ra khuôn mặt tươi cười, lơ đãng, đối làm nàng, hẳn là thực bị thương.

Cao Ân Dương cướp lời, hài hước đáp lại, làm cho Chương Gia Phân có thể không cần tự mình đáp lại, nhưng phóng viên nào có thể buông tha Chương Gia Phân?

Có một nữ phóng viên hỏi:“Chương tiểu thư, cô là thật sự yêu Cao tiên sinh? Hay là..... Có nhược điểm gì nằm ở trong tay Cao tiên sinh? Nghe nói ngôi sao Hàn Quốc trước khi thành danh thậm chí bị người đại diện bức chụp ảnh lỏa thể, làm phương tiện nằm trong tay..... Cô là không phải.....”

Mọi người đều bất ngờ, vị này phóng viên hơi quá đáng.

Nhưng là..... Nhanh, máy ảnh đều nhắm ngay Chương Gia Phân, vội vã muốn quay chụp tất cả phản ứng của nàng, vấn đề này là tin tức nóng sốt.

Hiện trường một trận lặng im.

Giang Yến Bình đứng một bên nhìn, thực khẩn trương.

Chương Gia Phân xem xét câu hỏi nữ phóng viên, lúc này, nàng rốt cuộc không có biện pháp lộ ra mỉm cười hạnh phúc, sắc mặt nàng lạnh như băng.

Cao Ân Dương vẫn là không sao cả mỉm cười:“Uy, mời có chừng có mực.”

Nữ phóng viên ép hỏi:“Chương Gia Phân, cô trầm mặc như vậy có phải có ẩn tình gì khác? Nếu không vì sao không mở miệng?”

Chương Gia Phân tiến nhanh tới từng bước, nhìn chăm chú phóng viên:“Về vấn đề này.....” Nàng bỗng nhiên nghiêng người, sờ trộm mặt Cao Ân Dương, đi cà nhắc, sát lại, nhẹ nhàng hôn lên cái miệng của hắn. Sau đó, nhìn nữ phóng viên, mỉm cười nói:“Vị ‘Đại thẩm’, này, câu trả lời của tôi đã vừa lòng sao?”

Đại thẩm? Nữ phóng viên trướng hồng toàn mặt.

Chương Gia Phân cảnh cáo nàng:“Ấm chỉ trong vấn đề cô đưa ra đã nghiêm trọng ô nhục đến nhân cách chồng tôi, theo pháp luật cô sẽ bị truy tố, tôi có thể kiện cô tội phỉ báng. Còn có..... Tôi không biết là Cao tiên sinh có cái gì không đủ, ngược lại là tôi cảm thấy chính mình không xứng với anh ấy, anh ấy đáng giá cùng nữ nhân hoàn mỹ. Có lẽ là..... Quá yêu một người, sẽ làm chúng ta cảm thấy chính mình vĩnh viễn cũng không đủ hoàn mỹ, tình yêu không phải là như thế này sao? Người kia, vĩnh viễn là hoàn mỹ nên chúng ta sẽ không tự giác mà tự ti..... Cho nên, tôi cũng sẽ cố gắng trở thành một thê tử tốt, trước kia tôi cũng không làm việc nhà, về sau tôi sẽ học sử dụng các sản phẩm hạnh phúc của Tinh Trần, làm cho chồng của tôi càng ngày càng hạnh phúc.”

Mọi người còn có thể nói cái gì?

Lúc này đáp rất hoàn mỹ, hoàn mỹ đến mức Giang Yến Bình vui mừng mà khóc, thật sự là quá cảm động, người phát ngôn này đạt một trăm phân a ~~ (tức là đạt điểm tối đa)

Giang Yến Bình ra mặt hoà giải nói:“Các vị đều đói bụng đi?” Nàng mang các phóng viên đi trước đến nhà hàng cách vách dùng cơm, đồng thời không quên cùng các phóng viên cường điệu:“Tập đoàn Tinh Trần vẫn tận sức cho sáng tạo đồ điện chuyên dùng với các mốt mới mẻ và độc đáo, nhằm mang đến cho người sử dụng các phương tiện hỗ trợ cuộc sống càng hạnh phúc. Tuy rằng chúng tôi không thể chấp nhận Cao tiên sinh cùng Chương tiểu thư làm trái với hợp đồng, chỉ là thông cảm cùng lý giải, dù sao tình yêu chân thành vĩnh viễn làm cho người ta xúc động cùng khát khao, chủ tịch của chúng tôi cũng không hy vọng vì khoản bồi thường mà hủy đi hạnh phúc của hai người họ.”

Giang Yến Bình cười nói: “Cho nên chúng tôi lựa chọn chúc phúc, chúc phúc cho Cao Ân Dương cùng Chương Gia Phân tiểu thư trăm năm hảo hợp, mặt khác thêm một phần ngoại lệ, nếu trong năm năm mà ly hôn, đến lúc đó khoản bồi thường một đồng cũng không có thể thiếu.”

Các phóng viên cười ha ha, có tin tức có thể viết, lại được đãi đại tiệc, lần này phóng viên thực thích a.

Ở trong phòng nghỉ sau khi chụp ảnh.

Chương Gia Phân cùng Cao Ân Dương, một người mỹ dung uống trà, một người nhắm nháp cà phê đen.

Cao Ân Dương xem xét Chương Gia Phân, vẫn là ánh mắt đưa tình chăm chú nhìn nàng.

“Anh muốn nhìn em như vậy đến khi nào?” Chương Gia Phân trừng hăn, liếc mắt một cái.

“Anh thật không dám tin.”

“Không dám tin cái gì?”

“Những lời em vừa nói với phóng viên, là thật? Em thực sự nghĩ như vậy? Điều kiện của anh rất tốt rất hấp dẫn em, cho nên em mới tự ti, đây là những lời tâm huyết của em?”

Nàng neho mắt lại cảnh cáo: “Anh muốn đắc ý như vậy bao lâu?”

“Không quan hệ, không cần trả lời, anh hỏi rất ngu xuẩn, tóm lại, tâm ý của em, anh hiểu được.....” Đột nhiên hăn lại thận trọng, cầm hai tay nàng nói: “Tin tưởng anh, anh tuyệt đối sẽ không làm em thất vọng, anh sẽ làm em hạnh phúc.”

Miệng nàng cứng rắn nói: “Vừa mới nói những lời đó chỉ là vì hiệu quả, không nên tưởng thật.” Nàng còn không có quyết định nhận hăn, sự tình phát triển rất đột nhiên, tâm tình nàng thực loạn, chính là..... Nhìn đến các phóng viên ô nhục Cao Ân Dương bỗng nhiên rất tức giận mà thôi.

Hăn mỉm cười, kiên trì nói: “Mặc kệ em nói như thế nào, dù sao anh nhận định em, hơn nữa anh tin tưởng vừa mới là lời thật tình của em.”

“Tùy tiện, anh vui là được.” Không nghĩ tới nàng chỉ thích ra một chút thiện ý, hăn liền nhạc thành như vậy.

“Đúng rồi, từ hôm nay trở đi, em phải ở cùng anh.”

“Ừ, tiến được một tấc lại muốn tiến một thước, cùng nhau ở?” Đùa giỡn cái gì?

“Ân hừ, được, anh, anh không nên nói ra, bởi vì em không phản kháng một chút, sẽ có vẻ như chính mình không có cốt khí, được, anh nói làm chi, trực tiếp mang em về nhà là được.”

“Ừ! Anh thực thích tự đạo tự diễn nha.” Chương Gia Phân vừa tức vừa muốn cười.

“Chương Gia Phân, em cũng thực thích tranh luận.”

“Em sẽ không ở cùng anh, chúng ta kết hôn đã muốn đủ khoa trương, làm sao còn có thể ở cùng một chỗ? Cho dù là kẻ tạm thời, cũng đã vượt quá xa.”

“Vì sao không được? Đội cầu tử (chỉ người săn tin) nếu phát hiện hai chúng ta không ở cùng nhau nhất định sẽ hành động viết lời lẽ khó nghe, thật vất vả mới trấn an được tập đoàn Tinh Trần, anh không nghĩ lại gặp phải phiền toái khác.”

“Ba anh sẽ nghĩ như thế nào? Ông ấy không có ý kiến sao? Ông ấy cũng chưa hé răng? Em không tin.” Xem báo viết đã nhiều ngày, lão ba hăn hăn là tức giận.

“Ông ấy hăn là tức điên rồi.”

Quả nhiên, Chương Gia Phân trong lòng trầm xuống, mới vừa rồi tâm tình thoải mái, giờ thì hoàn toàn không có.

Xem đi, đây là sự thật. Ba của Cao Ân Dương xem thường nàng, hiện tại nàng cùng con của ông ấy kết hôn, ông ấy khẳng định sẽ đem nàng nghĩ thành da mặt rất dày, rất tâm cơ lại là nữ nhân ti bỉ. Lần trước Cao Ân Dương vì nàng đã chọc giận phụ thân, lần này thậm chí cùng nàng vụng trộm kết hôn, trận gió lốc này gia đình như thế nào có thể bình yên?

Chương Gia Phân cường điệu: “Anh đi nói sự thật cho ba anh, chúng ta kết hôn là bất đắc dĩ, đừng để ông ấy tưởng em ái mộ hư vinh, bắt cóc con của ông ấy.”

“Anh là nói một lời nói thật cho ông ấy, chúng ta yêu nhau, chúng ta kết hôn, đây là lời nói thật.”

“Anh nói như vậy?”

“Đúng, ngay tại đêm qua.”

Chương Gia Phân tức giận: “Anh làm sao có thể không thương lượng trước với em? Anh biết ông ấy sẽ nghĩ em thế nào sao? Ông ấy đã đủ xem thường em..... Ông ấy nhất định cho rằng Chương gia lại mắc nợ, còn lòng em cảm thấy rất nặng nề, thực có lợi, ham tài sản của nhà anh.”

“Oa.....” Cao Ân Dương khoa trương nói: “Gia Phân của chúng ta thật lợi hại, có giác quan thứ sáu, toàn nói trung a, em ở hiện trường sao? Hay là ở trên người anh trang bị thiết bị nghe trộm?”

“Đừng khua môi múa mép, điểm này cũng không buồn cười.” Chương Gia Phân cắn răng nói: “Chúc mừng anh, anh làm cho em ở trước mặt ba anh càng nâng không dậy nổi đầu, cảm ơn anh!”

“Thuận tiện báo trước một chút –” Cao Ân Dương để sát vào bên tai nàng, nhỏ giọng nói: “Ba anh hẳn là rất nhanh sẽ tìm tới em.”

“Em chỉ biết, đều là do anh bị điên rồi ~~” Chương Gia Phân không khống chế được, đảo lộn tóc hắc: “Đều tại anh!”

Bỗng nhiên cửa phòng nghỉ bị đẩy ra, một gã trợ lý của Tinh Trần đi vào.

Chương Gia Phân bị dọa đến, Cao Ân Dương phản ứng rất nhanh lập tức đem nàng kéo vào trong lòng, nàng cũng phối hợp diễn xuất kịch tình, biểu hiện giống như hai người đang hôn, thu xả tóc lẫn nhau, khó khăn chia lìa, hận không thể lập tức tìm cái giường để thân thiết.

Vị trợ lý kia xấu hổ ho khan: “Thật có lỗi, quấy rầy hai vị, ách, đạo diễn muốn tôi nhắc hai vị, đã 15 phút nên muốn vào chỗ chụp thêm một quảng cáo.”

Cao Ân Dương không kiên nhẫn vẫy vẫy tay, người nọ chạy nhanh đóng cửa đi ra ngoài.

Tốt, tiếp tục.

Chương Gia Phân tiếp tục cào hắc tóc: “Anh là đồ trứng thối.”

Cao Ân Dương bắt lấy tay nàng: “Đừng như vậy, ba anh là cái kia bộ dáng kia thôi, em còn không quen?”

“Em không nghĩ gặp ông ấy, chính anh đi thu phục.”

“Đúng rồi, đến lúc đó, khả năng ông ấy sẽ nhục nhã em, dùng hết các loại lời nói khó nghe, em nhất định phải kiên cường.”

“Em giãy tiếp theo sẽ làm thịt anh, mời anh nhất định phải kiên cường.”

Hắn cười ha ha: “Ai u ai u, đây là có chuyện gì? Chúng ta ân ái như vậy, còn cần chế tạo tình thú cho nhau sao? Lão bà của anh thật đáng yêu, hoàn toàn khơi dậy sức muốn chinh phục của nam nhân a. Đến, ba một cái.” (nghĩa là hôn kêu một cái)

“Không muốn, không muốn, không cần.....”

Cao Ân Dương không biết xấu hổ dám trụ mặt nàng, nhiệt tình thưởng nàng cách thức tiêu chuẩn một nụ hôn nồng nhiệt, hại nàng muốn mắng gì đó đều khẩn trương quên hết, ấp úng.

Cao Ân Dương đem nàng hôn đến đầu óc choáng váng, mới buông nàng ra, xem hai mắt tràn ngập lửa giận của nàng, môi đỏ mọng ướt át, hai má phần hồng trắng suyễn, hần cười hì hì nói: “Rất ngoan, anh đã sớm biết cuộc sống hôn nhân của chúng ta sẽ không giống người thường.”

Bọn họ đối thoại sẽ không như vậy –

“Sau đó thì sao? Anh cảm thấy vấn đề này tốt lắm mà ngoan sao?” Ngẫm lại nàng đối mặt với sự nhục nhã của phụ thân hần, tình hình đặc biệt lúc ấy có bao nhiêu gian nan. Chương Gia Phân hốc mắt phiếm đỏ. “Đây là anh yêu rất giỏi sao? Làm cho em lâm vào loại tình cảnh này? Nói cho em biết ba anh muốn tới nhục nhã em cái gì, bảo em kiên cường? Sau đó người hi da khuôn mặt tươi cười không sao cả? Đây là tình yêu của anh với em sao?!”

Chương Gia Phân lệ tràn quanh mắt, yết hầu tức thanh, lồng ngực một mảnh chua xót. Như vậy, là thật yêu nàng? Vì sao thật vất vả bị hần cảm động, ngay sau đó, hần lại làm ra loại hành vi này, làm cho nàng thực bất an, hại nàng hoang mang, đây là hần yêu rất giỏi sao?

Cao Ân Dương nhìn nàng khóc, tuy rằng đau lòng, nhưng ít ra, nàng không hề là Chương Gia Phân từng đối với hần chỉ có lạnh lùng, nàng sẽ rít gào, nàng sẽ kích động, sẽ cào tóc hần, mà nàng hiện tại khóc mắng hần, như thế nào nghe qua lại giống như nàng làm nũng với hần?

Hần mỉm cười nói: “Gia Phân đáng thương..... Ngay cả nói chuyện yêu đương đều vất vả như vậy, nhưng là..... Làm sao bây giờ? Anh là Cao Ân Dương, anh là người mà toàn thế giới nói không xứng với em, anh lại cố tình yêu em, yêu thật sự thắm.....”

Chương Gia Phân nghe, lệ rơi đầy mặt.

Cao Ân Dương đem nàng kéo lại gần ghế dựa, nhìn thẳng hai mắt nàng nói: “Gia Phân, mấy ngày nay anh suy nghĩ, nếu có thần thánh, chuyện này có cơ nào không công bằng. Anh biết ba anh không phải là người tốt, thường gây khó khăn cho em, nhưng còn có đứa con bất hiếu này của ông ấy, cũng vì anh quá yêu em, muốn cho em thật nhiều ấm áp..... Anh biết vết thương trong lòng em không thể khép miệng được.....” Cao Ân Dương nắm chặt hai tay nàng. “Nhưng là, có thể hay không thử dùng tình yêu của anh đi tu bổ vết thương đó? Có thể hay không thử đem những lời nhục mạ của ba anh trở thành gió thoảng? Không thích nghe vào lỗ tai, đừng để nó làm hư thói tâm của em? Vì sao những lời nhục nhã đối với em lại có thể gần từng tiếng nhớ rõ rành mạch? Nhưng nhiều như vậy năm anh đối với em bảo hộ cùng quan tâm, em lại không để ý một chút? Chẳng lẽ người yêu thật lòng đều là tự mình chuốc lấy cực khổ sao? Anh không rõ.....”

“Chúng ta..... Không có khả năng, có rất nhiều vấn đề .....” Chương Gia Phân nước mắt rơi không ngừng, nhỏ giọt trên mu bàn tay hần.

“Không cần khinh địch như vậy lại dễ dàng buông tha ỉnh.” Hần nói: “Anh đã muốn làm cho ông ấy đủ thương tâm ..... Trận chiến này anh đã đánh được một nửa, còn lại em phải chính mình đi đối mặt. Anh nghĩ với em ở cùng một chỗ, cầu xin em không cần hối tiếc, làm ơn vì anh kiên cường đứng lên..... Anh sẽ làm em hạnh phúc, anh sẽ vĩnh viễn yêu em.”

“Anh như thế nào có biện pháp nói được nhẹ nhàng như vậy?”

“Anh một chút cũng không thoải mái,” Sắc mặt hần ngưng trệ. “Chỉ cần nghĩ đến ba anh sẽ đi tìm em, sẽ như thế nào chọc giận em, em lại bởi vì như vậy mà đem anh đẩy ra.....” Hần nhéo ngực. “Nơi này của anh liên đau đến không thể hô hấp..... Anh đã nghĩ cả đêm, phương pháp tốt nhất chính là báo trước cho em chuẩn bị tâm lý, cho em biết em sẽ đối mặt tình huống thế nào, sau đó cầu em không cần rời anh đi.”

Cao Ân Dương chấp khởi tay nàng, môi hôn lên chiếc nhẫn kim cương trên tay nàng.

“Thật sự, cầu xin em, mặc kệ ba anh làm khó dễ em như thế nào, em đều không cần rời anh đi, chẳng lẽ em thật sự không thương anh? Em đáp ứng anh được không, đáp ứng anh sẽ kiên cường đối mặt với ba anh, em sẽ không dao động.”

Có người gõ cửa, ở bên ngoài nói: “Mời hai vị vào chỗ, sắp bắt đầu rồi.”

Bọn họ còn có hai quảng cáo muốn chụp hình.

Tạm dừng nói chuyện.

20. Chương 20

Cao Ân Dương giúp nàng lau đi nước mắt, Chương Gia Phân nhanh chóng trang điểm lại. Hắn trong lòng không yên, Chương Gia Phân cũng không có trả lời thỉnh cầu của hắn.

Tiếp theo, bọn họ chụp quảng cáo các sản phẩm dùng trong gia đình của Tinh Trần thiết kế, một quả giống dạng đĩa ném nho nhỏ, nhưng bên trên, sẽ tự động vận hành, chạy khắp phòng ở, sẽ hút hết mọi bụi bặm, còn làm sạch mặt sàn.

Trong quảng cáo, Cao Ân Dương đuổi theo quả bóng nhỏ chạy khắp mặt đất, rốt cục bắt được nó, hắn đối màn ảnh cười nói:“Xem tiểu gia hỏa này, giống lão bà ta rất khó theo đuổi, nhưng là một khi có được, sẽ thấy không thể không có nó. Ta yêu nó, tựa như lão bà thân ái của ta?”

Hắn tìm kiếm bóng dáng lão bà.

Chương Gia Phân khêu gợi nằm trên sofa, trong tay cầm một quyển sách.

Nghe thấy lão công gọi, nàng đặt quyển sách xuống, lộ ra một đôi mắt to tinh linh, trong mắt tràn đầy ý cười.

Chương Gia Phân đối màn ảnh nói:“Em đáp ứng anh.”

“Cất!” Đạo diễn ra lệnh cắt, trợ lý trường quay cầm kịch bản gốc sửa đúng nói:“Chương tiểu thư, không phải em đáp ứng anh, phải là ‘Em cũng yêu nó’”

Ngoài màn ảnh, Cao Ân Dương lẳng lẳng nhìn chăm chăm Chương Gia Phân.

Câu “Em đáp ứng anh” kia, là..... Nàng nói cho hắn nghe?

Chương Gia Phân một lần nữa vào chỗ, đồng thời đối hắn trừng mắt nhìn.

Cao Ân Dương kinh ngạc, hắn nở nụ cười, hắn rốt cục thu được lòng của nàng, về sau, bọn họ không bao giờ nữa có thể tách ra, một đường theo đuổi này tuy rằng thực vất vả, nhưng hắn thật sự rất yêu nàng.

Đến mười hai giờ công việc quay chụp mới hoàn tất, Cao Ân Dương cùng Chương Gia Phân rốt cục kết thúc công việc.

Ngô Tiểu Hoa vội vàng giúp Chương Gia Phân thu thập vật phẩm mang theo.

Giang Yến Bình đi lại nói:“Hai vị xin chờ một chút, chủ tịch của chúng tôi vừa mới đến, ngài ấy có xem qua một chút.”

Chủ tịch? Không có ai phát hiện hắn tới từ lúc nào.

Cao Ân Dương nói:“Xin hỏi chủ tịch đâu? Tôi hắn là nên cùng chủ tịch gặp mặt cảm tạ.”

Giang Yến Bình mỉm cười nói:“Chủ tịch của chúng tôi rất bề bộn, ngài ấy đã rời đi.”

“Xem qua một chút, ngài ấy vừa lòng sao?”

Giang Yến Bình biểu tình chuyển thành nghiêm túc:“Đối với Cao tiên sinh, ngài ấy không có ý kiến gì, về phần, Chương tiểu thư.....” Nàng nhìn hướng Gia Phân:“Chương tiểu thư, chủ tịch đối với cô có một yêu cầu nhỏ, mong cô phối hợp.”

Chương Gia Phân hoang mang.

Giang Yến Bình nói:“Ngài ấy đối với dáng người của cô có ý kiến.”

Chương Gia Phân ngây người, Ngô Tiểu Hoa cũng sửng sốt. Ai có thể đối với dáng người của người mẫu số một còn bất mãn? Vị chủ tịch này quá nghiêm khắc đi?

Cao Ân Dương truy vấn chi tiết:“Xin hỏi chủ tịch có ý kiến gì vậy? Gia Phân trừ bỏ bộ ngực không đủ đầy đặn, bộ phận khác hẳn là..... Nha.....” Bị Chương Gia Phân đá một cước.

Giang Yến Bình nở nụ cười:“Nếu chính là bộ ngực thì tốt rồi, chỉ cần khi tuyên truyền, không chuyên chú một chỗ là được.”

“Như vậy tôi không rõ.”

Chương Gia Phân hỏi:“Có phải hay không hy vọng tôi lại giảm thêm mấy kg?”

“Trăm ngàn lần không cần!” Giang Yến Bình vội vàng nói:“Vừa vặn là tương phản, chủ tịch hy vọng cô trước khi đến buổi họp báo với các phóng viên, ít nhất có thể tăng thêm ba kg, ngài ấy cho rằng một nữ nhân hạnh phúc, làm sao có thể gầy như vậy được? Cho nên..... Cầu xin cô cố gắng béo lên, chủ tịch của chúng tôi thật vất vả đáp ứng bất kể điều gì của hợp đồng, những cái khác, cần phải mời hai vị phối hợp.”

“Muốn tôi..... Béo lên?” Chương Gia Phân không thể tin được.

“Trời ạ.” Ngô Tiểu Hoa cũng nghe thấy:“Rốt cục cũng có nam nhân bình thường, đúng vậy, nữ nhân làm chi muốn gầy như da bọc xương đâu, béo lên chút nhìn thật tốt, vấn đề này thật sự là yêu cầu siêu hạnh phúc a, chủ tịch của quý công ty thật sáng suốt.” Ngô Tiểu Hoa cảm thấy đây là đức chính, không giống các tạp chí lưu hành trang phục theo mốt, mỗi lần chụp ảnh đều trăm ngàn lần muốn model gầy thêm!

“Muốn tôi béo lên?” Chương Gia Phân hoài nghi nàng là nghe nhầm.

Cao Ân Dương nắm chặt tay Gia Phân:“Không thành vấn đề, tôi nhất định đem vợ tôi dưỡng béo, chủ tịch thật sự là có mắt nhìn, ba kg sao, cứ giao cho tôi, xin yên tâm.”

Cao Ân Dương mang Chương Gia Phân rời đi.

Ở trên xe, Chương Gia Phân lại cùng Cao Ân Dương xác nhận:“Em vừa mới không có nghe sai đi? Chủ tịch muốn em.....”

“Béo lên, đúng.”

“Nhưng là model làm sao có thể.....”

“Em cho dù béo lên ba kg nữa vẫn là thực gầy.”

“Quần áo của em đều phải đặc biệt sửa đổi, hiện tại đã phi thường vừa người, béo lên ba kg như đã nói thì.....”

“Quần áo có thể mua lại.”

“Trên màn ảnh nhìn béo lên, như vậy em lên màn ảnh sẽ.....”

“Sẽ rất đẹp.”

Chương Gia Phân sửng sốt.

Cao Ân Dương nhìn nàng:“Chụp xong một loạt quảng cáo cho Tinh Trần, anh sẽ không giúp em tiếp nhận công việc khác, em có thể hảo hảo nghỉ ngơi, điều dưỡng thân thể, thuận tiện đi hưởng tuần trăng mật. Dù sao mọi người đã muốn nhận định chúng ta là vợ chồng, hơn nữa em cũng nói em ‘Đáp ứng rồi’, không phải sao? Em cứ yên tâm béo lên, thuận tiện lên kế hoạch một chút muốn đi chỗ nào hưởng tuần trăng mật.....”

“Công việc của em.....”

“Công việc không quan trọng.”

“Vậy cái gì mới quan trọng?”

“Hưởng thụ cuộc sống.”

“Hưởng thụ cuộc sống? Hưởng thụ tới khi nào? Anh cũng không làm việc?”

“Đúng, không làm việc. Thái Hạc có người đại diện chuyên nghiệp điều hành, tuy rằng trừ em là người có tên tuổi ra, các tiểu model khác đều không ra hồn, nhưng tiếp nhận chụp mặt bằng quảng cáo, tham gia

hoạt động triển lãm, thu nhập này cũng đủ để duy trì công ty vận chuyển buôn bán, còn lại, ăn mặc ở cũng không cần lo lắng, vì sao anh còn phải cố gắng làm việc? Huống chi việc lớn nhất của anh chính là làm của người chiều cổ em, nay em ở bên người anh, không đi theo em sống phóng túng còn muốn làm chi?” Hấn nói được dong dạc, quả thực giống như đang tuyên thệ.

Chương Gia Phân nở nụ cười, hấn thật đúng là người theo chủ nghĩa hưởng lạc.

“Như vậy..... Thật sự có thể chứ?” Giống như đang nằm mơ, rất hạnh phúc. Thật sự có thể? Tâm liền vui vẻ nhận tình yêu của hấn, không hề nóng vội lo lắng cho sự nghiệp, buông tha mọi cố gắng, thả lỏng để ngoạn nhạc, như vậy được không?

Chương Gia Phân còn có nghi ngờ, nàng còn phải đối mặt với phụ thân hấn, nhưng mà Cao Ân Dương đã giống như đứa nhỏ vui vẻ lên kế hoạch bắt đầu tận hưởng thế giới hai người, hấn tính tình lạc quan, nhuộm đắm trái tim tăm tối đã lâu của nàng.

Nàng bắt tri bắt giác cũng sung sướng đứng lên, không quản nữa, có lẽ sự tình so với nàng nghĩ cũng không khó khăn.

“Dù sao trừ bỏ chuyện ba anh là anh không có biện pháp thay em đối mặt, ông ấy là ba anh a, những cái khác cứ yên tâm giao cho anh.....” Cao Ân Dương cùng nàng nói nhỏ: “Anh sẽ cho em cảm giác an toàn, em xem, ngay cả Tinh Trần lớn như vậy anh cũng có thể thu phục, anh nói cho em, cái gọi là khó khăn, đại bộ phận đều là chính mình tưởng tượng, thật sự lúc đối mặt giải quyết, vấn đề sẽ không là vấn đề đó, phải có niềm tin, hiểu không?”

“Niềm tin?”

“Đúng vậy, niềm tin.” Hấn ngồi thẳng thân mình, trịnh trọng nói: “Anh phát minh ra một biện pháp, có thể chiến thắng mọi khó khăn tồn tại.”

“Nga? Có biện pháp gì?” Nàng cảm thấy hứng thú mở to hai mắt.

“Ấn, là khi em gặp phải một tình huống thực khó khăn, khó khăn đến mức em cho rằng với năng lực của em sẽ không có khả năng giải quyết, làm em có cảm giác lần này chết chắc rồi.”

“Tựa như chuyện Tinh Trần lần này?”

“Đúng, giống loại sự tình này, em là không phải cảm thấy sự tình rất lớn sao, chúng ta chết chắc rồi?”

“Đương nhiên chết chắc rồi, chỉ có anh nói không quan hệ.”

“Đúng.”

“Bởi vì anh nghĩ ra biện pháp giải quyết, anh đương nhiên không khẩn trương, cũng không sớm một chút nói cho em biết, hại em thực lo lắng.”

“Em sai rồi, buổi sáng hôm ở Mi, anh chủ ý gì đều không có, anh cũng hiểu được chúng ta chết chắc rồi, Thái Hạc chết chắc rồi, tiền đồ của em cũng sắp hết rồi, anh khẳng định là phá sản, chúng ta tất cả đều chết chắc rồi.....”

Nàng khiếp sợ hỏi: “Cho nên người khi đó cũng không biết phải làm sao?” Nhưng hấn biểu hiện thật sự trấn định a?

“Đúng vậy, anh hoàn toàn không biết phải làm sao, biện pháp duy nhất lúc đó chính là biện pháp anh luôn luôn dùng để giải quyết khó khăn.”

“Biện pháp gì?”

“Anh vừa nói rồi, em không nghe nha?”

“Uy, anh nào có nói?”

“Anh nói a, chính là niềm tin. Đầu tiên, làm bộ chính mình rất năng lực. Sau đó, tưởng tượng em tuyệt đối có thể ứng phó giải quyết tình huống khó khăn, tiếp theo, ở trong lòng không ngừng mặc niệm năm chữ.”

“Năm chữ thế nào?”

“Ta siêu lợi hại.” (Tiếng Trung là 5 chữ, tiếng việt là 4 chữ, cũng có thể dịch thành 5 chữ ‘ta vô cùng lợi hại’ nhưng nghe ‘ta siêu lợi hại’ có vẻ hay hơn)

“Ha ha ha.....” Chương Gia Phân cười to, cười đến chảy nước mắt, thật sự là hài hước. “Mặc niệm ‘Ta siêu lợi hại’ liên thật sự siêu lợi hại sao? Nếu thật sự như vậy trên đời sẽ không có người thất bại, là ai dạy anh biện pháp ngu xuẩn như vậy?”

“Mẹ anh.”

Tốt lắm, nàng không dám cười, là bá mẫu dạy.

Hắn cười hớ hớ hỏi: “Làm chi, nghe được mẹ dạy anh liên ngay người?”

“Em làm sao dám giễu cợt bá mẫu.” Nhưng là..... Phương pháp này vẫn là thực ngọc.

Cao Ân Dương nói: “Mẹ anh là người rất hài hước, đáng tiếc lúc bà bị tai nạn xe cộ mất đã lâu. Em đừng nghĩ ba anh lúc ở chung lại lãnh huyết như vậy, trước kia mẹ anh còn sống, ba anh thường hay cười a, mẹ ta mặc kệ phát sinh chuyện gì, đều nói không thành vấn đề cũng không quan hệ, nhất định có thể giải quyết, bà ấy chính là loại người này.....”

“Là vậy, hiện tại em biết khiếu hài hước của anh từ đâu mà có, nguyên lai là di truyền của mẹ anh cho anh, nhưng là vì sao bà ấy lại dạy anh loại biện pháp này?”

“Lúc anh học tiểu học, cái đầu rất nhỏ, thường sinh bệnh. Ba anh khi đó chính là một tiểu lưu manh, nhà của anh siêu cùng (khó khăn), anh thường bị bạn học cùng lớp khi dễ, thường thường bị đánh.” Hắn kể lại chuyện cũ: “Sau đó mẹ anh không nhìn được, bảo anh nhất định phải cường ngạnh đứng lên, học tập cách bảo hộ chính mình. Bởi vì nếu hiệu trưởng giải quyết tranh cãi của các học sinh, thầy giáo sẽ điều đình lại, ngược lại sẽ làm những đứa nhỏ đối kháng anh lại càng không thích, mẹ anh lo lắng bọn họ sẽ càng thích tìm anh gây phiền toái.”

“Cho nên mẹ anh bảo anh mặc niệm ‘Ta siêu lợi hại’?”

“Ân, bà ấy thật sự nói như vậy, thực đúng đắn nói, chỉ cần khi nguy cấp anh niệm như vậy, hơn nữa từ đáy lòng thật sự tin tưởng, toàn bộ thần linh bên người liền chạy tới bảo hộ, bọn họ sẽ cho anh sức mạnh để vượt qua.”

“Anh tin?”

“Lúc ấy anh còn nhỏ.....”

Chương Gia Phân lại cười ha hả. “Anh thực nghe lời.” Là đứa nhỏ cỡ nào khả ái thiên chân, ai, nàng phát hiện nàng lại càng thương hắn.

“Bất quá..... Cuộc đời anh lần đầu tiên đánh thắng, liền từ khi đó bắt đầu, cho nên cũng không thể nói không hữu hiệu a, nói không chừng thật sự có thần linh ở bên bảo hộ chúng ta, chỉ cần chúng ta đối bọn họ tin tưởng. Về sau anh mỗi lần gặp tình huống khó khăn, sẽ dùng phương pháp này.”

“Mỗi lần đều có hiệu quả?”

“Đúng vậy, ngay cả khi tiến hành sự nghiệp model hoàn toàn không hiểu, cũng là như vậy dựa vào tin tưởng từng chút từng chút cố gắng hoàn thành, duy nhất em là ngoại lệ.”

“Em?” Chương Gia Phân cười nhìn hắn.

“Đúng, anh thành lập Thái Hạc, ngay từ đầu không ngừng ở trước mặt em rêu rao chính mình rất có năng lực, rất tin tưởng em sẽ cảm thấy anh rất có mị lực..... Kết quả ở trong mắt em chính là người lỗ mãng, anh rất tin anh siêu lợi hại, không ngừng dùng niềm tin của anh đi cảm hóa em, kết quả, em nói muốn cùng người khác đi kết hôn, anh thấy mất đi tất cả, thần kinh liền hoảng loạn, nói hươu nói vượn, kết quả ở trong lòng em, biến thành kẻ ham lợi lại háo sắc, anh càng thật sự thể hiện tấm lòng, em càng thật sự chán ghét.”

Chương Gia Phân lần này cười đến nước mắt chảy ròng, nghe qua lòng thực chua xót, nhưng dù thế nào, nàng rất vui, cười không ngừng.

Nàng nói: “Không nghĩ tới anh cũng bấp bênh như vậy.”

“Nhưng hiện tại có em yêu anh, cho nên câu này ‘Ta siêu lợi hại’, được chứng minh vẫn có hữu hiệu.”

“Em chưa nói em yêu anh.”

“Nhưng em nói em đáp ứng anh.”

Chương Gia Phân mỉm cười.

Cao Ân Dương ôm nàng, trán để lên trán nàng. “Anh siêu lợi hại, em muốn hay không yêu anh?”

“Ân..... Ân.....” Nàng vẫn cười, bỗng nhiên kêu to: “A! Em nghĩ đến em muốn ăn nhất cái này.....”

“Uy!” Thực làm mất vui nha.

Chương Gia Phân vỗ tay: “Em siêu muốn ăn ‘Kem núi lửa.’” Vì ăn uống điều độ, thật lâu không ăn, hiện tại bỏ lệnh cấm nên rất muốn ăn a!

“Kem núi lửa? Là cái quỷ gì?”

“Em đã ăn qua, anh không biết sao?”

“Ở chỗ nào?”

“Đan Đề.”

“Nhà hàng Đan Đề?”

“Cà phê Đan Đề, ngu ngốc.”

“Nga, anh biết, cà phê Đan Đề. Em ăn qua kem núi lửa?”

“Ân, hừ. Lúc mười chín tuổi, khi đó đi Đan Đề uống cà phê cũng rất lãng mạn. Chu Thành chính là ở nơi đó cầu hôn em, anh ấy biết em thích nhất là ăn kem núi lửa ở đó.”

Hiện tại, không chỉ làm mất vui, quả thực là đại mất hứng.

“Anh không muốn nghe hai chữ ‘Chu Thành’ này.”

“Anh không phải ‘Siêu lợi hại’ sao? Còn để ý như vậy?” Nàng thực đáng giận, chế nhạo hần.

Hần không dễ chịu nói: “Em cùng Chu Thành nói qua ‘Em yêu anh’ rồi đi? Nhưng em cũng không có nói với anh, em chỉ có nói ‘Em đáp ứng anh.’”

“Bởi vì em không biết em yêu hay không yêu anh.....”

Rất thành thực, thành thực đến mức làm hần đau nhói.

Cao Ân Dương sắc mặt khế biến, lòng buồn bã.

Chương Gia Phân cười meo meo nói: “Mang em đi ăn kem núi lửa đi?”

“Không được, chúng ta đến cà phê Đan Đề sẽ bị nhận ra.” Quán cà phê giá ổn định, thường có một đồng người.

“Nhưng là..... Em thật sự rất muốn ăn kem núi lửa..... Anh không phải nói anh ‘Siêu lợi hại’ sao?”

Hần run sợ nghiêm mặt, người này là nha đầu phá hư, dùng câu ‘Anh siêu lợi hại’ để chế phực hần.

Kem núi lửa sao? Ha ha a.

Cao Ân Dương cười khổ, mà hần, hần am hiểu khiêu núi lửa, khiêu tình yêu chỗ ngồi này núi lửa.

Chương Gia Phân bỗng nhiên bướng bỉnh hai tay tạo thành chữ thập, yên lặng không nói.

Cao Ân Dương hỏi: “Em làm gì vậy?”

Nàng ra vẻ vô tội: “Em đang mặc niệm thuần chú anh dạy em, ta siêu lợi hại, ta nhất định có thể ăn kem núi lửa, lập tức được ăn, ta siêu lợi hại, không thành vấn đề, nhất định có thể.....”

“Câu ‘Ta siêu lợi hại’ kia, không phải dùng một cách buồn cười như vậy, không thể tưởng được bên trong em cũng thực ngây thơ.” Hấn mắng: “Chính là cái kem núi lửa chứ gì?”

“Em vốn mãi ngây thơ.”

Hiện tại là như thế nào? Nữ nhân cao ngạo kia đâu? Lấy lùi để tiến sao? Không nghĩ tới khi nàng bỏ đi bề ngoài, giống “Tiểu bằng hữu” như vậy.

“Em không phải thực khốc sao?”

“Hừ.” Trước kia, trước kia hấn đương nhiên nhìn không tới một mặt này của nàng. Chương Gia Phân ở trong lòng cười trộm, tuy rằng chọc hấn ăn dấm chua hơi quá, nhưng là tâm nàng thấy rất ngọt, bởi vì hấn biểu hiện để ý như vậy.

Đúng vậy, nàng thích đùa giỡn lạnh lùng, thích biểu hiện không cần, thích dùng lạnh khốc cùng ngôn từ không tốt để nói, làm cho chính mình cảm thụ tàng kín không kẽ hở, để che giấu cảm giác tự ti.

Mà nguyên lai chỉ có khi đối mặt với lòng mình, sau khi yêu thương người kia, nàng mới là tiểu nữ nhân biểu lộ một mặt này.

Là vì khoảng cách hai trái tim ngăn lại. Là vì, mở rộng lòng mình nguyện ý làm cho hấn đến gần. Mà người ngu ngốc này, hấn là nên cao hứng mới đứng, lại ngây ngốc buồn bực. Nhưng là nhìn hấn tức giận đến nhàu mày, lại không có cách bộ dáng đối nàng, nàng cảm thấy thực buồn cười, lại phi thường vui vẻ, tuy rằng ngồi ở trong xe, lòng của nàng lại giống ở trên mây, như đang bay.

Nàng càng không ngừng liếc mắt ngắm bên người hấn, trong lòng mềm nhũn, làn da nóng lên, càng ngày càng thích nhìn hấn.

21. Chương 21

Đêm hơi khuya một chút.

Quán cà phê đóng cửa, bên trong, chỉ có ba người.

Cửa hàng trưởng là một người đàn ông cao gầy, biểu tình nghiêm túc.

Ở một góc ghế sofa lớn, là Cao Ân Dương cùng Chương Gia Phân.

Kem núi lửa, tuyệt vời trong ly thủy tinh trong suốt đặt trên mặt bàn.

Khối kem tròn tròn, ở giữa lửa nóng của súc cà phê đen, giống như một ánh trắng trắng trong, phiêu phù ở màu cà phê hải dương.

Cao Ân Dương còn đang giận, mắt nhìn kem núi lửa lại nghĩ đến, là kỉ niệm tình yêu của Chu Thành và Gia Phân, hấn rất khó chịu, nhưng hấn đã nhờ trợ lý sắp xếp, dựa vào quan hệ mà dàn xếp để hấn và nàng ở cà phê Đan Đề, cửa hàng nguyện ý vì họ mà lùi lại giờ đóng cửa, hơn nữa không cho người ngoại tiến vào.

“Cái này em vừa lòng đi?” Cao Ân Dương trừng Chương Gia Phân.

“Ai nha, nguyên lai câu ‘Ta siêu lợi hại’ thực sự dùng được a, cảm tạ trời đất.”

“Là cảm tạ anh mới đúng.”

“Được, cảm tạ anh.”

Chương Gia Phân biểu tình tham lam, trừng mắt chăm chú nhìn kem núi lửa.

Đã vài năm chưa ăn qua? Ăn uống điều độ quá, nay có thể ăn một cách thoải mái, nhưng lại hưng phấn đến phát run. Nhưng mà bộ dáng nàng hưng phấn, ở trong mắt Cao Ân Dương nhìn ra, cũng là vì tưởng niệm đến một nam nhân khác. Cao Ân Dương cảm thấy chính mình yêu nàng yêu đến có thể khoan dung như vậy, cảnh giới này quả thực có thể thành công đi.

Chương Gia Phân xúc một muỗng kem lẫn lộn trong cà phê, để vào đầu lưỡi nhấm nháp.

Hương vị kem ngọt ngào nồng đậm, cùng vị khổ thuần hậu của cà phê đen, hai loại tư vị này ở đầu lưỡi hòa tan, thoáng chốc đặc hơn trong lòng của nàng, nàng bị tư vị tốt đẹp này làm thanh tỉnh, tuyệt quá a.

“Ngô.....” Nàng ngậm cái thìa, thỏa mãn nheo lại mắt, một lần nữa cảm nhận được còn sống thật là tốt, đồ ngọt như vậy, cảm thụ tốt như vậy. Sự thèm khát ăn uống của nàng được thỏa mãn, khiến tâm nàng cũng theo đó mà mềm mại.

“Em làm chi?” Cao Ân Dương lại càng không thích. “Ánh mắt em ảm ứt, em khóc sao? Liền nghĩ nhớ hần nên muốn khóc?” Đủ nha.

Không để ý tới hần chằm chọc, Chương Gia Phân bỗng nhiên xúc một thìa lớn, nhét vào miệng Cao Ân Dương.

Hần kinh ngạc, cũng ăn đến kem núi lửa.

Nàng cười khanh khách hỏi: “Ăn ngon sao?”

“Khó ăn muốn chết.” Hần mới không cần phụ họa nàng nhớ lại kỉ niệm với Chu Thành, nhưng kỳ thật tư vị rất tuyệt.

Nhìn mặt hần ngày càng thối, Chương Gia Phân lại cười đến càng sáng lạn.

“Cười thôi, cười thôi, em thực vui về thôi.” Hần thực nôn!

“Rõ ràng ăn rất tốt, anh nên nhắm mắt lại, dùng tâm nhắm nháp. Đến, lại ăn một miếng nữa.” Nàng lại đưa đến một thìa kem lớn.

Hần lắc đầu nói: “Anh không ăn, đã nói rất khó ăn.”

“Nghe em, nhắm mắt lại ăn, nhanh.”

“Không cần.”

“Anh thử xem xem, lại ăn thử thêm một lần nữa, mau nhắm mắt lại, thật sự không thể ăn cũng thử một chút nữa thôi.”

Khó thấy nàng biểu hiện nhiệt tình như vậy, hần đành phải thỏa hiệp, nhắm mắt lại, chờ đợi kem..... Nhưng là tiếp xúc với môi trên ..... Lại nóng lại nhuyễn..... Là..... Hần trợn mắt, kinh ngạc.

Thìa kem còn tại trong tay nàng, đã tan chảy.

Mà dán tại miệng hần lại là môi của nàng, ngọt ngào nóng nóng mềm mềm, nàng mang kem đến hòa tan hần. Hần rất cảm động, ôm nàng, nhiệt tình hôn lại.

Bọn họ hôn triển miên, quá nhiệt tình nên hai thìa kem trong tay nàng rơi xuống mặt bàn, kem ở mặt bàn hòa tan.....

Mà cửa hàng trưởng đứng một góc xấu hổ cúi đầu sửa sang lại chén bàn, nếu không căn cứ vào đạo đức chức nghiệp, đối với danh nhân này, một màn nam tuấn nữ mỹ lãng mạn hôn nồng nhiệt, hần thật muốn chụp ảnh mà hảo hảo trân quý, rất hâm mộ a, xa xa có thể cảm nhận được tình yêu của ngôi sao đối với người mình yêu thật cuồng nhiệt.

Đến khi hai người hít thở không thông, nụ hôn đạt tiêu chuẩn của nụ hôn nồng nhiệt, Cao Ân Dương rốt cục buông Chương Gia Phân ra.

Hần nhìn Chương Gia Phân xinh đẹp, cảm giác giống như ở trong mộng. Là thật sao? Nàng chủ động hôn hần..... Luôn luôn là hần chủ động hôn nàng, chủ động lấy lòng, chủ động thông báo, nàng bỗng nhiên chủ động, hần thực sự cao hứng, sợ chính là đang mơ.

Chăm chú nhìn nàng vì hôn mà bờ môi ướm át, còn có hai má đỏ tươi, cùng với tóc đen bị hần áp loạn. Hần không dám hé răng, chính là ngây ngốc nhìn, nếu là mơ, như vậy phải cẩn thận, không cần tỉnh lại.

Chương Gia Phân mỉm cười, nàng mở miệng trước: “Anh có biết em nghĩ như thế nào không?”

Cao Ân Dương lắc đầu, hần nghĩ nàng vì hoài niệm Chu Thành mới muốn ăn kem núi lửa này, nhưng là khi hần cảm thấy cô đơn, nàng thế nhưng hôn hần.

Chương Gia Phân nói: “Từ khi phải thay ba trả món nợ khổng lồ, em cảm thấy cuộc đời em coi như xong, đi quỳ cầu xin ba anh, thực mất mặt, sự thật rất tàn khốc, bức đến gia đình em ngay cả tự tôn đều cố không được..... Nhưng là..... Vừa mới đây em bỗng nhiên cảm thấy, sự thật của thế giới trong lý cà phê đen có nhiều đau khổ, anh, lại chính là khối kem mang hương vị ngọt ngào, là sự thật tuyệt nhất thế giới cho em.....”

Cao Ân Dương kinh ngạc, lẳng lặng nghe nàng nói xong.

Nàng nói: “Cám ơn anh..... Còn có, em nghĩ, em yêu anh, đúng, là em yêu anh.”

Chương Gia Phân rơi lệ, thanh âm nghẹn ngào.

“Em đã thật lâu không có hạnh phúc như vậy..... Tuy rằng nhà em thiếu ba anh rất nhiều, hiện tại em thậm chí còn yêu thương anh, tuy rằng cảm thấy như vậy chính mình cũng quá không biết xấu hổ, nhưng là, làm sao bây giờ? Em nghĩ em thật sự..... Yêu thương anh.....” Đều do hần quá tốt, cảm động nàng, khiến nàng không hề đau khổ bảo vệ lòng tự tôn, nguyện ý thừa nhận nàng cũng khát vọng tình yêu của hần.

Tự tôn, tự tôn có năng lực đổi cái gì?

Có lẽ thể diện là trên hết, có lẽ có thể ngẩng đầu ưỡn ngực giống như thực khốc, nhưng giờ phút vừa khóc vừa cười này lại là thời khắc ấm áp hơn cả, như vậy khổ sở ôm lấy tự tôn mà sống cũng quá cô độc rồi. Nay nàng được ném tư vị ngọt ấm (ngọt ngào + ấm áp) của tình yêu, nàng như thế nào lại muốn trở lại làm chính mình cô lãnh? (cô đơn + lãnh khốc)

Đêm nay, Chương Gia Phân đầu hàng trước tình yêu, nàng cười không ngừng.

Đêm nay, Cao Ân Dương cũng là, hần cực kỳ cao hứng.

Cao Ân Dương mang nàng về nhà, ở trong phòng khách nhà hần đèn tường mờ nhạt, hần nói: “Làm vợ chồng, làm sao có thể ngủ ở hai nơi? Về sau chúng ta ở cùng một chỗ, phải ngủ cùng một giường, biết không?”

Hần khát vọng nàng, bởi vậy mà thanh âm khàn khàn.

Chương Gia Phân lẳng lặng đứng, nhìn nam nhân so với nàng cường tráng cao lớn, giật mình nhìn cặp con ngươi thâm tình, thấy được bên trong là thật tình chân ý.

Mà hần không yên đợi lời đáp lại của nàng, trong đêm đông rét lạnh này, nếu nàng nói nàng phải đi về, hần sẽ thực mất mặt, hần muốn ôm nàng ngủ, nghĩ đến đau lòng, nghĩ đến da nóng lên, thân thể cũng trầm trọng như thế.

Nàng đêm nay thật đẹp, Cao Ân Dương nóng bỏng chăm chú nhìn Gia Phân.

Đêm nay, nàng mặc một thân tuyết trắng, váy dài bó sát người cùng áo choàng lông dê lộ ra chiều cao của người, dáng người hình chữ S, thật gợi cảm, chân mang một giày cao gót đầu nhọn màu bạc cực kỳ nữ tính.

Nàng đứng thẳng, giống đóa hoa trắng tinh thuần quý.

Nàng không trả lời khẩn cầu của hần, chính là lẳng lặng theo dõi hần, tàn khốc mân mê đồ mọng cân nhắc, hại hần càng thêm tâm phiền ý loạn. Mà nàng mới vừa ở quán cà phê liếm kem màu tuyết trắng cũng như vậy, khiến cho đầu óc hần tràn ngập mơ màng, hần cũng rất muốn liếm thử nàng như nàng thỏa mãn liếm khối kem. Muốn nuốt hết vô số nhiệt tình hôn của nàng, muốn giấu kín sự mảnh khảnh của nàng ở hần trong vòm ngực rộng lớn vững chắc của hần..... Hần chăm chú nhìn nàng, ánh mắt cực nóng.

Muốn hay không ở lại? Chương Gia Phân vẫn đang cân nhắc.

Khi hần biểu hiện rõ ràng như vậy, nàng phải biết là, ở lại, sẽ phát sinh chuyện gì.

Nàng phải giao ra chính mình..... Hần không có khả năng giống vài lần trước chỉ là ôm nàng ngủ yên, mà cố nén xúc động của chính mình, cái đó đối với nam nhân là tra tấn quá lớn, hần cũng không phải thánh nhân.

Chương Gia Phân nhìn hấn, hấn mặc áo sơ mi màu đen thủ công, đường may khéo léo, ôm sát mỗi một tác cơ bắp của hấn, làm nam nhân này càng thêm cao lớn, nàng tưởng tượng hấn sẽ như thế nào yêu nàng, điều này khiến nàng thực khấn trương.

“Em..... Vẫn là trở về thì tốt hơn.” Nàng thật lâu không cùng nam nhân tiếp xúc xác thịt, nàng thật sự lo lắng, nàng xoay người bước đi.

Cao Ân Dương kéo nàng trở về.“Làm ơn..... Ít nhất cho anh một cái hôn chúc ngủ ngon.”

Hấn nhìn mặt Chương Gia Phân thực hồng, hô hấp không quá thông thuận, nàng thực khấn trương sao?

“Em vẫn sợ anh?”

“Không phải.”

“Em rõ ràng thoát nhìn thực khấn trương.”

Bởi vì hấn rất có kinh nghiệm, mà nàng độc thân nhiều năm như vậy, Chương Gia Phân mới không cần cho hấn cơ hội cười nàng ngốc, nàng muốn chạy trốn.

Nàng vội la lên:“Hôn ngủ ngon phải không? Được.” Đi cà nhắc tiến lên, thân một chút cái miệng của hấn.

“Không cần làm có lệ.....” Hấn nắm thắt lưng của nàng, đem nàng áp đến hướng hấn.“Thế này mới gọi là hôn ngủ ngon.....”

Hấn hôn trụ nàng môi, tham tiến vào trong miệng nàng, cùng nàng triển miên hôn, tinh tế treu ghẹo mỗi một tế bào trong môi miệng nàng, làm nàng choáng váng, yếu đuối đứng không vững..... Hấn thế này mới buông nàng ra, rất xấu đối nàng cười cười.

“Thân thể không thoải mái sao?” Hấn đem nàng ôm đến.“Lại thiếu máu có phải hay không? Muốn nhanh nằm xuống sao.”

“Em nói em muốn về nhà.” Chương Gia Phân vừa tức vừa muốn cười.

“Nơi này chính là nhà của em.”

“Làm chi hướng phòng ngủ đi? Vượt quá rồi nha.”

“Có nghĩ là làm kem? Anh sẽ làm em hòa tan..... Ở lại, em sẽ hưng phấn đến mức cầu xin anh tha thứ, muốn hay không thử xem xem? Trở về rất nhàm chán a, lại lạnh lẽo lại tịch mịch, nơi này có người phục vụ em a..... Cơ thể của anh lại cường tráng, nhiệt độ cơ thể lại thực nóng, so với thảm điện dùng tốt hơn một trăm lần. Anh còn có thể giúp em làm vận động.....”

Đủ nhai:“Em mệt chết đi, em muốn trở về ngủ, anh thả em xuống dưới.” Chương Gia Phân cố gắng áp lực các loại mơ màng hấn tạo ra.

“Ừ, anh biết em mệt chết đi, cho nên anh cam đoan em không cần động, thật sự, em chỉ cần nằm là tốt rồi, một chút cũng không cần động, cũng không cần quản anh làm cái gì, đột nhiên..... Em sẽ hưng phấn kêu to, sau đó muốn anh làm ơn đừng thả em đi.....”

Thật sự là càng nói càng không ổn.

Chương Gia Phân bị hấn mang đến trên giường, phát hiện hấn thật sự làm, hơn nữa hấn..... Hấn đã muốn cởi xong áo sơ mi!

Chương Gia Phân khấn trương kêu to:“Đem đèn tắt đi..... Trước, đem đèn tắt đi !”

Bộ dáng nàng bối rối hại hấn cười to.

Hấn phát hiện Chương Gia Phân ngày thường cao ngạo lãnh khốc, nhưng ở phương diện tình ái, căn bản vẫn là cô gái ngưng ngừng, thế nhưng hoảng thành như vậy.

“Được, anh đem đèn tắt, ai, em đừng khấn trương, anh nói em không cần động, em chỉ cần hưởng thụ là tốt rồi.....”

Cao Ân Dương đem đèn tắt đi.....

Đương nhiên, hắn cũng đem quần áo cởi ra rất nhanh, nhưng lại cố ý đem áo sơ mi thả lên trên người nàng, làm cho nàng bị bao phủ trong hơi thở nam tính của hắn.

“Chờ một chút.....” Chương Gia Phân chỉ vào bên giường. “Anh chậm một chút đi lên, anh trước đứng ở chỗ đó chờ em chuẩn bị tốt.”

“Còn muốn chuẩn bị cái gì? Ai, thực đáng tiếc, bật đèn em mới có thể thưởng thức dáng người của anh a, cơ bắp của anh thực rắn chắc, hơn nữa phi thường cường tráng, làn da của anh.....”

“Đủ nha.....” Nàng xấu hổ. “Em mặc kệ!” Rõ ràng hướng vào chần bông trốn.

Hắn tiến vào trong chăn, bắt lấy nàng, bắt đầu tiến hành kế hoạch của hắn.

Hắn đè lại bả vai của nàng, làm nàng không thể động đây, sau đó ở trên người nàng bắt đầu làm xằng làm bậy, hắn làm cho nàng hiểu được dục tiên dục tử là ý tứ gì, kia tuyệt đối không phải chỉ là ý tứ, muốn hôn thân thể mới có thể làm trong lòng cảm động a.

Cao Ân Dương thành công làm cho nàng thành nữ thần thân ái, hoàn toàn đầu hàng trong sự cuồng dã của hắn, hắn dùng nhiệt tình hòa tan nàng, một lần lại một lần cho đến khi nàng mệt mỏi ngồi phịch ở trong lòng hắn.

Nàng mỉm cười đi vào giấc mộng, ngay cả quần áo cũng không có khí lực mặc lại.

Hắn ôm nàng, cười lớn ở trong lòng, thỏa mãn.

“Thế nào?” Hắn hỏi, hắn rất đặc ý, hắn dùng các loại phương thức, làm cho nàng đạt đến cao trào rất nhiều lần.

Chương Gia Phân thẹn thùng, hướng hắn nũng nịu ca ngợi.

“Anh siêu lợi hại.” Nàng nói.

Hắn cười to, vỗ mông nàng một chút, kéo chăn đắp cho hai người.

Thực hạnh phúc a, đêm nay, hắn rốt cục có thể cùng nàng hòa làm một, ôm nhau cùng ngủ, rất thích! Bắt đầu một đêm này cuồng dã như lửa nhưng cũng thật diễm tình, ở ngoài phòng mùa đông dù thực lạnh nhưng cũng không hề gì.

Trong phòng hai người yêu nhau, khi thì chơi trò ôn nhu khi thì chơi trò cuồng dã, chính là biện pháp tuyệt nhất chống lại đêm đông rét lạnh.

22. Chương 22

Buổi sáng bảy giờ, di động của Chương Gia Phân bỗng nhiên kêu vang.

Sợ đánh thức Cao Ân Dương, nàng ra ngoài phòng nghe điện thoại.

“Con..... Có thể trở về một chút hay không?” Là thanh âm lo lắng của ba ba.

“Làm sao vậy?”

“Chủ tịch tập đoàn Tinh Trần đang ở nhà chúng ta.”

“Chủ tịch?”

“Chủ tịch tập đoàn Tinh Trần, cùng ba của Cao Ân Dương, còn có một người..... Là ủy viên đại diện pháp luật.”

“Bọn họ muốn làm gì?” Tập trung nhiều như vậy? Làm cái gì?

Ba nàng nhỏ giọng nói: “Họ nói là vì hôn sự của con cùng Cao Ân Dương, ba nói ba cái gì cũng không biết, con cũng không bàn bạc với ba trước a, bằng không ba nhất định ngăn cản con, ba chỉ biết được như vậy, làm sao bây giờ?”

“Con lập tức trở về.”

Không nghĩ bị tìm tới cửa nhanh như vậy, Chương Gia Phân trở về phòng, nhìn Cao Ân Dương đang ngủ ngon, miệng hân hơ cong lên, thậm chí mang theo một chút cười.

Chương Gia Phân đi đến bên giường, khom người, ở bên môi hân in lại một cái hôn.

Hôm nay rất lạnh, nàng mở tủ quần áo của Cao Ân Dương ra, tìm một bộ quần áo gió màu xám, rời khỏi nhà hân.

Lần này, nàng phải tự mình đi đối mặt.

Mặc áo gió của hân, hy vọng có thể mang lại cho nàng dũng khí.

Nếu thuận lợi qua được, nàng sẽ vĩnh viễn ở lại bên người Cao Ân Dương.

Nhưng nàng không nắm chắc, có thể trước cơn thịnh nộ của ba, toàn thân lại vô lực.

Trước chỗ ở của gia đình nàng, ba chiếc xe màu đen đỗ ở ven đường, Cao Thạc Vũ cùng lái xe đứng ở ven đường hút thuốc, từng đợt gió lạnh thổi qua.

Chương Gia Phân cười lạnh, phất đoàn thật lớn a.

Nàng lên lầu, mở cửa, đi vào căn nhà cũ nhỏ hẹp.

Ba quay lưng, vẽ mặt khăn trương ngồi ở bên cạnh bàn ăn.

Trên sofa ngoài phòng khách, ngoài Cao Thạc Vũ, còn có một người mặc trang phục thoải mái, đầy đầu tóc bạc, đây chính là chủ tịch của Tinh Trần đi; cùng với một người khác, là một nam nhân mập mạp, Chương Gia Phân nhận ra hân, người này chính là người hay nói trên các chương trình, chính thương quan hệ tốt lắm.

Bên cạnh Cao Thạc Vũ còn có một gã thần sắc nghiêm túc, Chương Gia Phân nhận ra, hân là Quách tiên sinh, là luật sư riêng của Cao Thạc Vũ.

Ngay cả luật sư đều đến đây? Có thể thấy được muốn nói chuyện không phải đơn giản.

Chương Gia Phân mở cửa, ở phía đối diện với bốn nam nhân ngồi xuống.

Cao Thạc Vũ lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng, áo gió khoác trên người nàng là của con hân. Hân không hờn giận nói: “Biết tôi vì sao tới tìm cô chứ?”

“Tôi không ngu ngốc.”

“Tốt, vậy tôi nói thẳng.” Cao Thạc Vũ giới thiệu người đầu bạc: “Vị này là chủ tịch tập đoàn Tinh Trần, cô làm quảng cáo cho người ta, nhưng hân là còn không có gặp qua lão bản đi? Chủ tịch ngày thường rất bề bộn, khó được nguyện ý cùng tôi đến đây. Bên đây còn có một vị, cô cùng nhìn thấy nhiều trên tivi, tôi sẽ không giới thiệu nhiều, uỷ viên cũng là người rất bề bộn.”

Chương Gia Phân bất động thanh sắc.

Cao Thạc Vũ mở ra cặp tài liệu trên bàn, đẩy văn kiện đến trước mặt Gia Phân. “Đây.”

Chương Gia Phân xem văn kiện.

Cao Thạc Vũ nói: “Đây là hợp đồng của cô và Thái Hạc, tôi cảm thấy vài năm này cô cũng làm việc rất vất vả, quyết định cho cô giải ước trước thời gian.”

Chương Gia Phân cầm lên hợp đồng lật xem, quả thật là lúc trước phụ thân mang nàng đi ký, xem ra, Cao Thạc Vũ gạt con trai đem hợp đồng ra làm.

Chương Gia Phân hỏi: “Giải ước trước thời gian? Tốt như vậy, xin hỏi có điều kiện gì đi kèm sao?”

“Tôi đã thuê cô làm việc bởi vì phụ thân cô nợ tiền tôi, cho nên cô cùng Thái Hạc ký hợp đồng mười lăm năm, nói cho hai vị bằng hữu bên cạnh tôi biết. Trần uy viên cùng chủ tịch của Tinh Trần đã rất quen thuộc, cho nên cần đến hai người hỗ trợ, mời chủ tịch. Chủ tịch.....” Cao Thạc Vũ hỏi nhìn về phía chủ tịch. “Phiền toái ngài cùng Chương tiểu thư nói rõ một chút.”

Chủ tịch sắc mặt như gặp nạn, xem ra cấp tốc chuyển qua cho uy viên, không thể không làm thỏa hiệp. Chủ tịch đối Chương Gia Phân nói: “Cô cùng Cao Ân Dương chụp quảng cáo cho loạt sản phẩm hạnh phúc sẽ không đăng nữa, hợp với phóng viên nói về sản phẩm cũng sẽ hủy bỏ, chúng tôi..... Sẽ mời người phát ngôn khác.”

Chương Gia Phân nhìn về phía Cao Thạc Vũ. “Đây là chủ ý của ngài?..... Được, tôi không sao cả.”

Cao Thạc Vũ nói: “Con tôi nói bởi vì cô cùng nó kết hôn, trái với điều kiện ký hợp đồng độc thân với Tinh Trần, vì không cần tiền bồi thường vi phạm, kết quả là nó và cô chụp quảng cáo mới, lại ký thêm hợp đồng mới, cam đoan trong năm năm sẽ không ly hôn, là như thế này sao?”

“Đúng.” Chương Gia Phân thẳng thắn nói. “Hiệp ước ghi rõ chúng ta phải làm một đôi vợ chồng ân ái.”

“Chương Gia Phân, cô không biết là cái này rất vớ vẩn sao?”

“Tôi chỉ cảm thấy con ngài thực thông minh, anh ấy ứng biến với nguy cơ rất tốt.”

Sắc mặt Cao Thạc Vũ trầm xuống. “Cô đúng là nên khen ngợi nó, cô theo Cao gia chúng tôi chiếm tiện nghi thật đúng là không ít.”

Chương Gia Phân không nói gì, đây là chỗ đau nàng không thể né tránh.

Cao Thạc Vũ tiếp tục hướng chỗ đau của nàng, hần hướng đến người ngồi ở một góc, Chương cha thần sắc hèn mọn nói. “Chương Sĩ Duy, ông cảm thấy vấn đề này nói được thông sao? Ông là người làm công tác giáo dục, có ân báo ân, ông có hiểu hay không? Hiện tại, ông không hổ thẹn sao? Tôi cho ông dùng phương thức nhẹ nhàng nhất hoàn lại khoản nợ, còn bồi dưỡng con gái của ông trở thành người mẫu số một, giúp ông không phải phá sản, còn giữ nguyên công tác. Kết quả ông lại để con gái ông cùng con trai tôi kết hôn? Trước đó ngay cả tôi cũng không thông báo một tiếng, ông không biết là rất quá sao? Đây căn bản là âm mưu, một âm mưu trăm phương ngàn kế, dẫn sói vào nhà, cũng bắt quá là như thế.”

Chương Sĩ Duy trưởng hồng gương mặt nói: “..... Về chuyện này, tôi..... Cũng thật có lỗi, bởi vì con gái tôi.....”

“Ba tôi trước đó cũng không biết, xin đừng trách ông ấy.” Chương Gia Phân nói.

“Như vậy chính là cô rất không hiểu chuyện, cũng không muốn làm rõ ràng tình cảnh của chính mình.” Cao Thạc Vũ nghiêm khắc nói: “Cô có điều kiện gì mà dám cùng con trai tôi kết hôn? Cô với ba cô lúc trước là quý trên mặt đất đau khổ cầu xin tôi, cô cảm thấy cô có tư cách làm con dâu tôi sao?”

Chương Gia Phân run sợ nghiêm mặt, nhẫn nại lời nhục nhã.

Cao Thạc Vũ còn nói: “Con tôi nói kết hôn là vì tình yêu, tôi biết con tôi ngốc, nhưng cô đâu phải? Cô cũng yêu con tôi? Hay là do thói quen hưởng thụ sự chiều chuộng của Cao gia chúng tôi? Thậm chí bắt đầu chờ mong tài sản sau khi tôi chết đi, cô nghĩ rằng tôi không biết suy nghĩ của cô sao? Chương Gia Phân, cô thực thông minh, luôn luôn biết cách khiêu khích tình cảm phụ tử của cha con tôi. Hiện tại thừa dịp hợp đồng sắp hết, nhanh chóng trở thành con dâu của Cao gia chúng tôi, đây mới là con đường tối tiện lợi đi đến thành công.”

Chương Gia Phân thở sâu, hai tay nắm chặt, rất muốn có cốt khí để chụp bàn bước đi, nói “Tôi không là con ngài”. Nhưng là, ánh mắt thâm tình đêm qua của Cao Ân Dương, hần cũng đã nói những lời này trước cho nàng, một lần nữa hiện lên trong óc nàng.

“Không trở về thì nói sao? Vẫn là, chính mình cũng hiểu được không có mặt mũi nói chuyện?” Cao Thạc Vũ bức nàng.

“Tôi yêu con ngài, tùy ngài nghĩ như thế nào, tôi là thật tình.” Chương Gia Phân nói.

“Tôi không có hứng thú phân tích cô có thật tình hay không, nhìn trên lập trường của tôi, tôi không thể tin. Hiện tại, tôi tới là thông báo cho cô, tôi đã hỏi qua luật sư, cô và con trai tôi còn chưa đăng ký kết hôn trong nước, cho nên hôn nhân chưa thành, bởi vậy cũng không cần làm thủ tục ly hôn. Nay xem như đại hạnh trong bất hạnh, hai người chia tay đi.”

“Chúng tôi cùng Tinh Trần có ký hợp đồng nên không thể.....”

“Tôi biết, cho nên tôi mới mời chủ tịch đến đây để giải thích..... Chủ tịch?”

Chủ tịch xấu hổ mở cặp tài liệu ra, mở hợp đồng ra. “Hợp đồng này trả lại cho cô..... Quảng cáo sẽ không phát ra ngoài, cho nên hợp đồng cũng không thành lập. Về phần tiền bồi thường lúc trước, xin yên tâm, chúng tôi cũng sẽ lập một phần văn kiện nói rõ, sẽ không muốn các người bồi thường.” Chủ tịch đồng tình nhìn Chương Gia Phân, tuy rằng cảm thấy Cao Thạc Vũ khí diễm kiều ngạo, khinh người quá đáng, nhưng cổ kị thế lực của uỷ viên, hẳn đành phải bỏ quảng cáo dù đã chụp tốt.

Chương Gia Phân cười khổ nói: “Xem ra bá phụ đã muốn sắp xếp chi tiết các việc, nên ngay cả việc chúng tôi phải nói như thế nào với truyền thông lí do chia tay đều đã chuẩn bị tốt rồi đi?”

“Vấn đề này tôi sẽ mời luật sư gửi thư đến các tạp chí lớn, chỉ cần cô ký tên trên thư là được. Nói rằng hai người nhất thời xúc động, nên đã hối hận, còn có, tôi hy vọng cô rời khỏi Thái Hạc, rời khỏi làng model. Con tôi lừa gạt tôi, tôi không thể chịu đựng được nó dùng tiền của tôi thành lập Thái Hạc, chỉ vì giúp một người là cô, cuối cùng thậm chí trong mắt nó đã không còn lão bà này nữa.” Cao Thạc Vũ xuất ra một phần văn kiện. “Đây là hai vé máy bay đến Nhật Bản, còn có đây là địa chỉ một căn phòng yên tĩnh trong khu nghỉ dưỡng, tôi sẽ chiêu đãi cô với ba cô ở kinh đô ba tháng, các người có thể hảo hảo nghỉ ngơi, con tôi cũng có thể thừa dịp trong khoảng thời gian này bình tĩnh lại.....”

“Tôi có thể không tiếp nhận.” Chương Gia Phân cường ngạnh nói.

“Cô có thể, nếu cô đủ vô sỉ.”

“Tôi cùng Cao Ân Dương kết giao, không phải vì tiền.”

“Nhưng tôi không thể không nghi ngờ động cơ của cô, cô là không phải mang thai đi? Nên sẽ không muốn cùng tôi nói cô đang mang thai, làm cho tôi không có biện pháp chia rẽ các người.”

Chương Gia Phân đưa cằm lên ngang: “Như thế là một biện pháp tốt, cảm ơn ngài nhắc nhở.”

Mặt Cao Thạc Vũ xanh mét: “Không cần làm ra bộ dạng khó coi trước mặt mọi người, cô cũng biết bối cảnh của tôi, không cần chọc tôi thêm tức giận, tôi hiện tại đã là phi thường tức giận, tức đến mức tôi không biết sẽ làm ra chuyện gì. Chương Sĩ Duy! Nói chuyện với ông a? Khuyên nhủ con gái của ông..... Tôi thấy cô ấy căn bản không biết cô ấy đang làm gì, tôi không có khả năng để cô ấy cùng con tôi kết hôn, tôi sẽ không nhận cô ấy làm con dâu.”

“Đúng vậy, ngài nói đúng, con gái của tôi căn bản không biết đang làm gì.” Chương Sĩ Duy ăn nói khép nép: “Nhưng là tôi muốn xác định một chút, con gái của tôi không phải tham nhân tài, nếu ngài lại tiếp tục vũ nhục nó, tôi chỉ có thể mời cảnh sát đến mời các người đi ra ngoài.”

Chương Gia Phân sững sờ, nhìn phụ thân, đây là lần đầu tiên nàng thấy phụ thân cường ngạnh đứng lên.

Sắc mặt Cao Thạc Vũ xanh mét: “Tốt lắm..... Ta xem chúng ta dùng phương thức văn minh là không có biện pháp giải quyết.”

“Tôi đáp ứng ngài.” Chương Gia Phân đứng dậy, đối Cao Thạc Vũ nói: “Tôi hiểu cảm nhận của ngài.”

Cao Thạc Vũ ngược lại ngây ngẩn cả người: “Ý của cô là.....”

“Tôi cam đoan, tôi sẽ không theo Cao Ân Dương kết hôn, đây là hứa hẹn của tôi với ngài, ngài yên tâm, tài sản của ngài một xu tôi cũng không lấy. Tôi cũng cam đoan tôi sẽ đi đến kinh đô Nhật Bản, rời khỏi làng model, rời khỏi Thái Hạc, có phải hay không chỉ cần tôi đồng ý những điều kiện đó, ngài sẽ không làm phiền ba tôi? Về sau không bao giờ nữa tìm đến cửa nhà tôi như bây giờ.”

“Đúng vậy.”

“Bá phụ nói được thì làm được”

“Tôi lấy nhân cách của tôi cam đoan, cô yên tâm, ở đây không phải chỉ có tôi, mọi người đều làm chứng.”

“Được.” Chương Gia Phân nhận lấy vé máy bay, ký thư, đồng thời đối Cao Thạc Vũ thật sâu khom người chào. “Mặc kệ bá phụ mấy năm nay có bao nhiêu thứ làm cho tôi khó xử, nhưng là..... Cảm ơn ngài mấy năm nay chiếu cố, cảm ơn ngài sinh một người con tuyệt vời, anh ấy là một nam nhân tâm địa quang minh phi thường chính trực, đối với tôi cũng phi thường chiếu cố, cảm ơn ngài.” Đây là thật tình.

Vài đại nam nhân, bao gồm của ba Chương Gia Phân, toàn bộ ngậy ngấn cả người.

Chương Gia Phân không có giống trước kia luôn ẩn nhẫn lửa giận, cũng không có không khống chế được mà nổi bão, nàng tâm bình tĩnh đồng ý điều kiện của Cao Thạc Vũ, thậm chí ngay cả một giọt lệ cũng không lưu lại, nàng bình tĩnh như vậy, bình tĩnh như việc này cùng nàng không có quan hệ gì, rời đi Cao Ân Dương cũng hoàn toàn không thương tâm.

Cao Thạc Vũ buồn bực đánh giá Chương Gia Phân, nàng..... Đáp ứng dễ dàng như vậy, nữ nhân này làm cho hắn đoán không ra, vẫn là, đây là quỷ kế của nàng?

Cao Thạc Vũ vẫn là lo lắng nói: “Máy bay cất cánh lúc 11 giờ rưỡi, cô có thể trở về chuẩn bị hành lý.”

Chương Gia Phân cáo từ.

“Chờ một chút –” Cao Thạc Vũ cường thế nói: “Tôi phải hai trợ lý giúp cô thu thập hành lý, thuận tiện đưa cô với ba cô lên máy bay.”

Chương Gia Phân rất rõ ràng, Cao Thạc Vũ cố ý theo dõi hành tung của nàng, hy vọng nàng lập tức cùng Cao Ân Dương dứt bỏ quan hệ.

Chương Gia Phân thỉnh cầu nói: “Ít nhất, để cho tôi cùng Cao Ân Dương nói tiếng tái kiến.”

“Yên tâm.” Cao Thạc Vũ nói: “Ta sẽ thông báo cho nó.”

11 giờ rưỡi –

Chương Sĩ Duy cùng con gái đứng giờ ngồi trên máy bay đi Nhật Bản.

Tâm sự của Chương Sĩ Duy rất phức tạp, thỉnh thoảng lo lắng xem xét con gái, trên mặt tràn đầy áy náy.

Chương Gia Phân biết ba luôn luôn chú ý nàng, đối ông cười nói: “Đừng phiền não, con không sao.”

“Con thật sự..... Không biết là thực ủy khuất?”

“Có thể trước thời gian chấm dứt hợp đồng, có thể hảo hảo nghỉ ngơi, con cầu còn không được, ba cũng nhân cơ hội này hảo hảo đi tham quan, thả lỏng một chút.”

“Ba không quan trọng, ba lo lắng cho con, con cùng vị Cao tiên sinh kia.....”

“Ba, về sau ba không cần nói ba không quan trọng nữa.” Chương Gia Phân cầm tay lão ba. “Hôm nay ba biểu hiện thực làm cho con kinh ngạc.....” Nàng tươi cười càng sâu. “Ba cũng dám phản kháng Cao Thạc Vũ? Còn nói muốn tìm cảnh sát đuổi ông ấy đi, thực dũng cảm a.” Nàng rất cảm động.

Chương Sĩ Duy đỏ mặt, cúi đầu, thực xấu hổ. “Bởi vì ông ta nói chuyện rất không lễ phép, ba vẫn thực hổ thẹn, làm cho con đứng không dậy nổi.....”

“Về sau chúng ta không nợ Cao gia bọn họ cái gì, chúng ta tự do. Ba ngủ một chút đi, rất nhanh sẽ đến Nhật Bản.”

Thấy con gái không có vấn đề gì, Chương Sĩ Duy yên tâm, cũng hiểu được đây là quyết định chính xác, ông nhắm mắt lại, ngủ một lúc.

Chương Gia Phân lật xem tư liệu du lịch tại kinh đô Nhật Bản, lúc trước, khi nàng trở về thu thập hành lý, Ngô Tiểu Hoa đối với chuyển biến của sự tình, phi thường kinh hãi.

Cao Thạc Vũ lưu lại một vị bảo tiêu, nói là muốn hỗ trợ Ngô Tiểu Hoa sửa sang lại vật phẩm Gia Phân lưu lại, kỳ thật là giám thị Tiểu Hoa, không cho nàng thông báo cho Cao Ân Dương.

Hiện tại, Cao Ân Dương còn không biết đi?

Giờ phút này, như Cao Thạc Vũ mong muốn, nàng cùng phụ thân đến Nhật Bản .

Máy bay cất cánh, cảnh vật càng ngày càng nhỏ bé, tại cảnh vật nhỏ bé kia, có đêm qua nhiệt liệt triển miên cùng nam nhân yêu dấu.

Chương Gia Phân đặt tư liệu xuống, nhìn xuống phong cảnh phía dưới.

Cầu nói của Cao Ân Dương “Ta siêu lợi hại ”, lần này, còn có hiệu quả sao?

23. Chương 23

Cao Ân Dương sắp điên rồi, những lời của Ngô Tiểu Hoa hắn nghe hoàn toàn không hiểu.

Lúc hơn mười một giờ trưa, hắn tỉnh lại, phát hiện Chương Gia Phân không có ở bên cạnh, nghĩ đến nàng đã về nhà, cho nên hắn thoải mái tắm rửa, huyết sáo rời nhà, đi đến siêu thị chọn mua đồ ăn vặt, tất cả đều là đồ ăn vặt cùng một ít thịt, vì cổ găng đường béo nàng.

Hắn còn mang theo cả tập ảnh, tính cả ngày sẽ ở trên sofa nhà nàng, cùng nàng xem đến đêm khuya.

Hắn thậm chí đã nghĩ ra một ý hay, sẽ chiêu đãi bóng đèn lớn Ngô Tiểu Hoa, đi du lịch ở núi Dương Minh một ngày, để hắn tận hưởng giường oai, nhúng chàm Chương Gia Phân nhiều năm cô độc trên giường.

Nhưng là, hưng trí bừng bừng Cao Ân Dương giờ phút này lại là vẻ mặt buồn bực.

Như thế nào Ngô Tiểu Hoa lại nói những lời hắn hoàn toàn không hiểu?

“Cô nói lại lần nữa xem.”

“Chương Gia Phân đã đi rồi, cùng ba chị ấy đến Nhật Bản ở.” Ngô Tiểu Hoa biểu tình nghiêm túc.“Chị ấy cùng hai người bảo tiêu trở về, đóng gói hành lý rồi rời đi , còn quyết định rời khỏi làng model, còn có, hình như là ý của Cao đồng sự..... Chương Gia Phân nói quảng cáo sẽ không phát ra, nói anh yên tâm, Tinh Trần sẽ không phạt tiền, mặt khác chính là..... Hôn nhân của chị ấy và anh không có kết quả, nàng nói..... Hôn nhân của hai người không thành được.”

Cao Ân Dương đặt đồ ăn vặt lên bàn trà, lập tức gọi điện thoại cho ba ba, hỏi rõ ràng toàn bộ quá trình, bởi vì quá mức rung động, hắn không có tiêu hóa được, chính là phi thường, phi thường tuyệt vọng.

“Con không thể tin được ba lại đối với con như vậy.” Cao Ân Dương thương tâm nói.

“Không cần lãng phí tình cảm ở trên người cô ta ..... Con cho rằng Chương Gia Phân thật sự thực yêu con? ta nhìn không thấy, cô ta buông tha phi thường dễ dàng. Ta nói cho con biết, rời con đi, cô ta biểu hiện thật sự bình tĩnh..... Cô ta cũng đáp ứng ba sẽ không cùng con kết hôn, vĩnh viễn rời Thái Hạc, tâm này của con coi như đã chết.”

“Cô ấy ở Nhật Bản sao?”

“Con cho rằng ta sẽ nói cho con sao? Để con con lại đi tìm cô ta sao? Con là tên đàn độn sao? Con là con trai của Cao Thạc Vũ ta, là con của Cao Thạc Vũ ta! Vì sao phải làm ra bộ dạng rẻ mặt như vậy? Con muốn dạng nữ nhân nào mà không có? Đừng để người làm phụ thân là ta phải mất mặt.

“Người là ba ba thân sinh ra con sao?”

“Con nói cái gì?!”

Cao Ân Dương thương tâm rống:“Con thật là con của người sao? Con hiện tại cảm giác tựa như ngực bị xé rách, mà người xé rách ngực con lại là ba, trước kia có bao nhiêu người chán ghét ba, con đều có thể lý giải dựa trên lập trường của ba, nhưng lần này con thật sự nản lòng, ba đối với con rất tàn khốc.”

Cao Thạc Vũ lạnh lùng hỏi: “Người đối với người phụ thân là ta cũng rất tôn trọng sao? Người gạt ta, nhớ rõ sao? Người muốn sáng lập Thái Hạc, khi đó ta hỏi người có phải hay không vì ham mê sắc đẹp của Chương Gia Phân, người nói không phải, người nói người là muốn lập sự nghiệp lớn để ta hãnh diện. Sự thật chứng minh, tất cả đều là gạt ta, người thậm chí để ta thấy tin tức trên báo nói các người đến nơi khác kết hôn. Người nói cho ta biết, làm ta độc ác, hay chính là xả không lặn tề không liệt cũng sẽ không đau? Nếu ta đối với người tàn khốc, như vậy đứa con như người đối với ta chính là phi thường lãnh khốc.”

“Ba.....” Ba một phen nói, làm Cao Ân Dương hồ thẹn. “Nhưng là, con thật sự yêu cô ấy, con không thể không có cô ấy, ba nói cho con biết nơi ở của cô ấy đi.....”

“Người là một mực tình nguyện, người ở trong này khóc lóc để làm gì? Học theo Chương Gia Phân, phải tiêu sái, nói đi là đi, người thật ngu ngốc. Ta không nói, người còn có ‘Thái Hạc’, hảo hảo bình tĩnh vài ngày, sau đó sẽ quên cô ta, chuyên tâm làm tốt chuyện của người.”

Cao Thạc Vũ gọi điện thoại đến.

Cao Ân Dương quăng di động, hướng sofa nằm xuống, che mặt không hé răng.

Ngô Tiểu Hoa sững sờ ở một bên, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Lão bản.....” Lão bản thật đáng thương a, thời gian này nàng mới biết, lão bản thật sự yêu Chương Gia Phân.

Cao Ân Dương hỏi Tiểu Hoa: “Lúc cô ấy trở về thu hành lý, nhìn thế nào?” Hắn muốn tìm một chút manh mối, một chút manh mối xem Chương Gia Phân có để ý hắn không, làm cho hắn có thể tiếp tục chống đỡ, nàng không có khả năng vô tình giống ba hắn nói được.

“Chị ấy..... Cứ khóc..... Ánh mắt đều sưng lên, chị ấy không nghĩ đi, chị ấy một mực luyến tiếc anh, chị ấy là bị bức.....”

Nàng cũng khóc sao? Điều này làm cho hắn cảm giác tốt hơn một chút.

“Đúng, chúng tôi tuyệt đối không thể tách ra.....” Cao Ân Dương chưa từ bỏ ý định.

Ngô Tiểu Hoa nói nhỏ: “Tôi..... Thực xin lỗi, là tôi lừa anh.....”

Cao Ân Dương ngồi dậy, trừng mắt nhìn Ngô Tiểu Hoa.

Ngô Tiểu Hoa cúi đầu nói: “Kỳ thật biểu hiện của chị ấy thật sự bình thường, một chút đều nhìn không ra bị bức đi hay một dấu hiệu luyến tiếc nào, một giọt nước mắt cũng không có..... Tôi sợ nói thật anh sẽ không chịu được.....”

“Vậy cô hiện tại nói thật là có ý gì?” Cao Ân Dương rống.

Ngô Tiểu Hoa bị dọa nhảy dựng lên, giải thích nhanh: “Bởi vì..... Bởi vì tôi thấy ánh mắt lão bản gần như hết hy vọng..... Như vậy thực đáng thương..... Tôi là nói nếu tình cảm của Gia Phân tử không phải như vậy..... Lão bản lại thương tâm muốn chết thì phải làm thế nào đây?” Lòng của nàng dù sao cũng là hướng về lão bản, nàng tự đáy lòng hy vọng lão bản không có việc gì, bởi vì bộ dạng nản lòng của lão bản làm cho nàng sợ.

Cao Ân Dương tan nát cõi lòng: “Cô..... Cô về nhà trước, đợi lát nữa tôi sẽ thông báo, trong khoảng thời gian này tiền lương vẫn tính bình thường.”

“Anh..... Anh sẽ không có việc gì đi?” Ngô Tiểu Hoa thực lo lắng nhìn lão bản, lão bản rất ít khi nản lòng như vậy.

Cao Ân Dương rống: “Còn không đi?!”

Ngô Tiểu Hoa vội chạy nhanh.

Cao Ân Dương ngã vào sofa, mắt đi khí lực, đầy ngập oán hận trong ngực.

Chương Gia Phân, em làm vậy là sao? Em có ý gì? Có ý gì chứ?

Gia Phân cùng ba ba đến sân bay Quan Tây, lại chuyển sang ngồi xe lửa tốc hành đến kinh đô. Buổi tối, rốt cục cũng đến vào khu nghỉ dưỡng.

Ba ba ở một phòng tại lầu một, Gia Phân ở phòng còn lại tại lầu hai, trong phòng bài trí đơn giản, có một cửa sổ lớn, nàng mở ra cửa sổ, nghênh tiền không khí tươi mát, một mình cô độc đón gió ở dưới ánh trăng, nàng mỉm cười nhìn chăm chú trong chốc lát.

Thay đổi quần áo, cùng ba ba đi dạo phố.

Chương Gia Phân tâm tình khá tốt, lôi kéo ba ba đi mua rất nhiều thứ, có một nhà hàng độc quyền về món điểm tâm cùng trái cây món rất ngọt, ở trong món điểm tâm là một sự tạo hình vừa no đủ vừa giản dị, chỉ là nhìn liền cảm thấy thực hạnh phúc.

Chương Gia Phân chỉ vào món điểm tâm ngọt, cùng nhân viên cửa hàng khoa tay múa chân: “Tôi muốn cái này..... Đây..... Còn có cái này.”

Nàng mua thật nhiều, phỏng chừng đến hai mươi mấy cái.

Chương Sĩ Duy thực kinh hãi: “Chỉ có hai người, mua nhiều như vậy ăn không hết đâu.” Lão nhân gia thực tiết kiệm, chỉ sợ lãng phí.

“Ăn cho hết, nhất định ăn cho hết, con hiện tại không cần ăn uống điều độ a, bụng con cũng rất tốt, rất nhanh sẽ ăn sạch.”

Sau khi về khu dân túc, ba nàng đi phao ôn tuyền.

Chương Gia Phân trở về phòng, tắm rửa xong, nằm xuống giường, thưởng thức cơn gió ngoài cửa sổ.

Thực im lặng, thực thoải mái a.

Chương Gia Phân nhìn nhìn, trong lòng thực yên tĩnh, thân thể thực lười, nàng ngáp thật to ngáp, thực muốn ngủ .....

Cao Ân Dương mất ngủ.

Nằm ở trên giường của Chương Gia Phân.

Không có ánh sáng, không có ẩm áp, đêm tối cùng lạnh như băng, hắc đều không sao cả, đây chính là cái mất hết can đảm mà mọi người nói sao, đã kích quá lớn, hắc thậm chí không có khí lực để đứng thẳng, thậm chí nằm, cái gì cũng không làm, không để ý tới.....

Bỗng nhiên di động lóe sáng, tiếng chuông đổ rất to.

Chương Gia Phân sao? Hắc lập tức tiếp điện thoại: “Ừ?”

“Lão bản..... Anh có khỏe không?” Là Ngô Tiểu Hoa: “Tôi thực lo lắng cho anh.”

“Từ giờ trở đi trừ phi tôi tìm cô, cô không được phép liên lạc với tôi, biết không?” Cao Ân Dương lần đầu không nhã nhặn đối với cấp dưới.

“Vạn nhất tôi có việc gấp thì sao?” Ngô Tiểu Hoa hỏi.

“Không có việc gì gấp, tái kiến.” Ân ngắt cuộc gọi. Mất đi Chương Gia Phân, cô ta còn có thể có việc gì gấp?

Di động lại kịch liệt lóe sáng, Ngô Tiểu Hoa này rất có nghị lực, thể nhưng lập tức lại gọi tới.....

Cao ân nói lớn: “Có phải hay không muốn tôi bắt cô đi thật xa?”

“Nhưng là..... Em đã muốn đi đủ xa rồi.”

Thanh âm này?

Cao Ân Dương run run, nắm chặt điện thoại: “Gia Phân? Gia Phân?!”

“Nghe qua hình như anh rất tức giận.”

“Đúng, anh nghĩ giết người, đặc biệt là cái người tên Chương Gia Phân.” Hấn thực tức giận nhưng lại thực khản trương, sợ lại mất đi tin tức của nàng.

“Tiên sinh, anh nói muốn giết em, cũng giống như là muốn em ở bên cạnh anh đi?”

“Đúng, cho nên em rất may mắn, may mắn vì em ở cái nơi xa xôi chết tiệt kia.”

Nàng nở nụ cười.

Hấn rống: “Em rốt cuộc muốn như thế nào? Em nhất định phải đem anh bức điên có phải hay không? Anh rốt cuộc là kiếp trước thiếu nợ em cái gì? Em lại đem anh bỏ lại, em dám đem anh bỏ lại! Sau đó gọi điện thoại đến cười nhạo anh sao? Chương Gia Phân, anh thật muốn, thật muốn, thật muốn đem em bóp chết.”

“Em vừa mới gửi email cho anh, anh mau đọc đi, em cúp máy đây.....”

“Chờ một chút, hiện tại anh không ở nhà.....”

Nàng đã treo máy.

Đủ ngoan!

Cao Ân Dương lấy áo khoác mặc vào, lao ra ngoài, hướng ngõ nhỏ, chạy như điên về nhà, vừa nghĩ hấn rốt cuộc tạo nghiệt gì, bị nữ nhân này khi dễ thành như vậy?

24. Chương 24

Sau khi về nhà, Cao Ân Dương mở nhanh máy tính ra, đọc mail.

Đọc được.

Email có nội dung như sau –

Anh mau đáp máy bay tới tìm em, người yêu của anh - Gia Phân.

Người yêu của anh - Gia Phân?

Tất cả lửa giận của Cao Ân Dương vốn như cơn bão táp thoáng chốc hết sạch, nhưng rất nhanh nhớ ra việc quan trọng, xú nha đầu này, nàng không lưu lại địa chỉ a?! Như thế nào đi tìm đây? Hiện tại là như thế nào? Cảm xúc của hấn thực phức tạp.

Di động lại kêu, nhanh chóng tiếp.

“Lão bản.....” Lại là Ngô Tiểu Hoa. “Tôi cố lấy dũng khí để gọi cho anh, tôi luôn lo lắng anh có thể hay không vì nghĩ quần trong lòng mà đi nhảy lầu, anh phải biết rằng tôi thật sự không quen nhìn anh như vậy, anh phải quý trọng sinh mệnh của mình, con người ta sống trên đời –”

“Cô đừng nói loạn!” Cao Ân Dương sắp điên rồi. “Tôi vẫn còn sống.”

Kết thúc cuộc gọi.

Trùng mắt nhìn hộp thư điện tử, nhanh gửi e mail lại cho Chương Gia Phân.

Người này là nữ nhân không lương tâm thích đi phá hư, em cho rằng anh giống chó sao? Bảo anh đi anh phải đi? Một câu người yêu của anh thì làm cái gì, anh sẽ bay qua sao? Em không cần quá phận!!

Đúng rồi, địa chỉ chưa cho, mau hồi âm.

Cho nên cho dù là con chó nhỏ, hấn cũng phải đi, nước mắt lưng tròng.

Ấn hạ gửi mail đi, di động lại vang lên.

Cao Ân Dương thề, lần này nếu lại là Ngô Tiểu Hoa hấn sẽ thay đổi kế hoạch, trước khi đi Nhật Bản sẽ làm thịt Tiểu Hoa kia.

“Em bỗng nhiên nghĩ đến, em chưa cho anh địa chỉ, em vừa mới bổ sung vào cho anh.” Là Chương Gia Phân.

“Em hãy nghe cho kỹ, một chút nữa nếu anh nói ‘Tái kiến’, em mới có thể gác điện thoại, nếu trước khi anh nói hai chữ ‘Tái kiến’, em mà dám trước gác điện thoại, liền làm thử xem!”

“Điện thoại quốc tế thực quý giá, cho nên em mới nói nhanh a.”

“Em lần này thật sự đã chọc giận anh, em hơi quá đáng, em có biết anh hôm nay như thế nào sao?”

“Uy.”

“Như thế nào?”

“Anh có dùng sao?”

“Dùng cái gì?”

“Em rất ngạc nhiên, anh hôm nay cũng có dùng câu ‘Ta siêu lợi hại’ sao?”

“Tái kiến!” Tức chết.

Khách, nàng treo máy?

Shit!

Di động của hần, báo đã kết thúc biểu hiện, không nghe thấy tiếng nàng nữa. Đúng rồi, Cao Ân Dương chạy nhanh mở ra thư điện tử, nàng ở email viết địa chỉ chóc ở, số điện thoại, còn có số phòng của nàng, Cao Ân Dương lập tức gọi điện qua tính mắng chửi người.

Một vị tiểu thư ở quầy đem điện thoại chuyển cho Chương Gia Phân.

Chương Gia Phân trả lời: “Ha la.”

“Ha cái gì la? Tâm tình tốt như vậy?”

“Anh rốt cuộc muốn hay không ra khỏi nhà? Lại thích nói điện thoại như vậy? Lại trễ chuyển bay thì làm sao bây giờ?”

“Em vừa mới vì sao lại gác điện thoại?” Hần muốn nổi bão, hần muốn mắng chửi người, áp lực của hần cả một ngày cùng sợ hãi phần nộ bị vứt bỏ mà hoảng loạn, nhất định phải phát tiết, bằng không sẽ nổi điên.

Chương Gia Phân đúng lý hợp tình nói: “Là anh nói khi anh nói ‘Tái kiến’, em mới có thể gác điện thoại. Anh vừa mới nói ‘Tái kiến!’, em liền treo máy.”

Tốt lắm, nàng là dùng lời của hần để nói hần.

“Chương Gia Phân, về sau khi chúng ta nói chuyện qua điện thoại, chỉ có anh mới có thể gác điện thoại trước, không cho phép em gác điện thoại trước.”

Nàng yên lặng vài giây.

Hần hỏi lại: “Uy?”

“Bằng không thì sao? Bằng không anh muốn như thế nào?” Nàng lạnh lùng hỏi.

Muốn như thế nào? Cao Ân Dương lập tức bị một bụng khí, đáng giận, hần quả thực bị nàng ăn gấu gao, hần, hần, hần muốn cứng rắn đứng lên, hần bất bình, từ trước kia đến bây giờ nàng làm sao có thể luôn dễ hần?

Cao Ân Dương to gan nói: “Bằng không anh sẽ không đi tìm em, chúng ta thật sự tái kiến!”

“..... Vậy đừng đến đây, tái kiến.”

X! Nàng đủ ngoan.

Hần chạy nhanh bổ sung thuyết minh, đợi chút, hần không kịp bổ sung, bên kia truyền đến tiếng cười của nàng.

“Lừa anh đấy, em sẽ nghe, anh mau tới đây đi, em rất nhớ anh.”

Cao Ân Dương còn có thể nói cái gì?

Quá vui mừng mà khóc a!

Gọi mấy cuộc điện thoại để bàn giao chuyện công ty, không đến nửa giờ sau, hấn đã đến sân bay, lập tức bay đi Nhật Bản.

Trên đường đi, Cao Ân Dương lòng nóng như lửa đốt, ngàn dặm xa xôi, rốt cục đến lầu hai khu nghỉ của Chương Gia Phân, trời đã sắp sáng.

Hấn vội vã muốn xác định sự tồn tại của nàng, hấn thực khẩn trương, khi gõ cửa cảm thấy tim gần như ngừng đập.

Cửa mở ra.

Rốt cục thấy, quả thật là Chương Gia Phân, mặc áo ngủ kimono, hấn âu yếm.

Hấn xông vào trong phòng, đóng cửa, khóa lại, ném hành lý qua một bên.

“Em thật sự là.....” Trước tiên là ôm nàng rồi nói sau.

Đem nàng chộp tới tiến vào trong lòng, giống bạch tuộc đem cả người nàng gắt gao ôm lấy, làm nàng nhanh chóng hít thở không thông.

Chương Gia Phân không phản kháng, thuận theo dán tại trước ngực hấn, hạnh phúc mỉm cười.

Vài giây sau, hấn buông nàng ra, bắt đầu giáo huấn nàng.

“Đầu em rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Em làm sao có thể đáp ứng ba anh? Chẳng lẽ em thật sự muốn cùng anh chia tay?” Điểm ấy, làm cho hấn thực bị thương.

“Anh trước đừng tức giận, em phát hiện những thứ kia nhìn vừa đẹp ăn lại rất ngon, anh xem.....” Chương Gia Phân chỉ vào khay bánh và trái cây trên giường như hiến vật quý: “Nhất là cái gọi là khóa mãn đậu đỏ kia, uống cùng trà nóng, thưởng thức dưới gió đêm cùng ánh trăng, rất tốt.”

“Em không cần nói sang chuyện khác, anh đi đến đây xa như vậy không phải vì cùng em thưởng thức đồ ăn. Còn có!” Hấn chỉ vào cái bánh đậu đỏ kia. “Em thích ăn những cái này, ở Đài Loan cũng mua được, đây là điểm tâm của Lộc Đường, Đài Loan sớm đã bán từ lâu rồi.”

“Cái gì? Em như thế nào cũng không biết? Trời ạ.....” Nàng khoa trương nhìn về phía giường, mặt nghiêm lại như cô gái bị thương: “Nhìn xem cuộc sống trước kia của em là cuộc sống gì ạ.....”

“Chương Gia Phân!” Hấn thật sự muốn nổi bão.

“Được rồi.” Nàng cười hì hì, kéo hấn ngồi xuống, mở ví da ra, tìm ra một quả ngân giới, giúp hấn đội: “Em chính thức cầu hôn với anh.”

Cao Ân Dương giật mình ngạc nhiên: “Em nói cái gì.....” Vấn đề này, chuyển biến quá nhanh, hấn tiêu hóa không được.

“Ông ấy sợ em là vì tài sản mới kết hôn với anh, rất nhiều kẻ có tiền đều nghĩ như vậy a, em là đáp ứng ông ấy sẽ không cùng anh đi đăng ký kết hôn, cũng sẽ không chính thức trở thành con dâu của ông ấy, ông ấy có thể hão hão yên tâm, em cũng đáp ứng sẽ rời khỏi Thái Hạc, rời đi làng model, nghe lời ông ấy đến Nhật Bản, ngoài ra, em cũng có yêu cầu, ông ấy cũng đáp ứng sẽ không gây khó xử cho ba em.”

“Cho nên..... Em bảo anh tới là.....” Cao Ân Dương thông minh tuyệt hạng, nhưng giờ phút này lại đoán không ra suy nghĩ của Chương Gia Phân, hoặc là “trong nhà chưa tổ, ngoài ngõ đã tường”?

“Đừng nôn nóng, em hiện tại muốn cùng anh kết hôn, anh là lão công của em, em là thê tử của anh. Ta không cần trên danh nghĩa, cũng không cần anh phải ra mặt công nhận, em muốn trong lòng anh nghĩ, thê tử là Chương Gia Phân em là được rồi. Lão công trong lòng em, là Cao Ân Dương anh. Chúng ta ở cùng một chỗ, không cần ở thế tục này phải có căn cứ xác minh, cũng không cần các hình thức rườm rà, chúng ta yêu nhau, đây mới là điều quan trọng nhất.....”

Cao Ân Dương lắng nghe.

Chương Gia Phân tiếp tục nói: “Nếu có một ngày chúng ta tách ra, đó là vì anh không thương em, em sẽ thực thương tâm, cho dù anh cho em phí phụng dưỡng cũng không bù lại được thương tâm của em..... Cho nên có hay không đăng ký kết hôn với em mà nói không quan trọng, quan trọng là anh yêu em. Mà ba anh, chỉ cần trên pháp luật em không phải là thê tử của anh, ba anh như thế nào có thể khó chịu, ít nhất sẽ không sợ hãi có một ngày tài sản của ông ấy sẽ bị em lấy mất, cho nên, em có thể đứng lý hợp tình cùng anh ở chung một chỗ. Hơn nữa, em cam đoan bên trong sự việc này, cũng không có một đáp ứng nào là chia tay với anh.”

Cao Ân Dương vừa mừng vừa sợ, hiện tại, hẳn cuối cùng hiểu được ..... Chương Gia Phân không có đào tẩu, giống như nàng đáp ứng rồi, sẽ chính mình đối mặt với ba hẳn một lần. Mà nàng xử lý thật sự quá tốt, nhưng là nàng lại hy sinh quyền lợi thế tục của một thê tử. Mà hẳn lại cảm thấy chính mình không làm gì lão ba, đại khái là rất khó tin tưởng, nhưng ba hẳn lại bại bởi Chương Gia Phân nhỏ bé thông minh.

Cao Ân Dương cầm hai tay của nàng hỏi: “Em thật sự..... Nguyên ý không danh phận cùng anh ở chung một chỗ?”

“Đương nhiên.”

“Anh nghĩ chấm dứt Thái Hạc, hoặc là, đem Thái Hạc trả lại cho ba anh, xem ông ấy sẽ tìm ai kinh doanh, anh nghĩ rời khỏi. Bởi vì ba anh để ý anh dùng tiền của ông ấy để gây thành tựu cho em, cũng bởi vì anh lấy tiền của ông ấy để gây dựng sự nghiệp, anh lại có thành tựu, ba anh đều cho rằng ông ấy mới là lão đại, hại em cũng bị xem nhẹ theo. Anh nghĩ cùng em ở chung một chỗ, anh nghĩ đứng lý hợp tình sẽ dựa vào chính mình với em ở cùng một chỗ, em yên tâm, anh sẽ không để em đói bụng, anh sẽ tìm công việc khác, có lẽ tiền ít hơn, nhưng anh thật sự sẽ hảo hảo chiều cố em. Như vậy có thể chứ?”

“Đương nhiên có thể.” Nàng cười đến thực ngọt. “Điểm này, em đối với anh có tin tưởng. Cao Ân Dương cho dù hai túi của chính mình có trống trơn, cũng tuyệt đối sẽ không để cho nữ nhân của hẳn chịu đói, bởi vì anh siêu lợi hại a!”

Hắn nở nụ cười, chăm chú nhìn nàng thật sâu.

Nơi này thực im lặng, ngoài phòng thực tối, ở dưới ánh đèn sáng, hẳn âu yếm nhìn Chương Gia Phân, gương mặt nghiêm túc, chính là mỉm cười nhìn hẳn. Ôn nhu như vậy, chân ý thật tình nghĩ đi theo hẳn như vậy, cho dù không danh phận nàng cũng nguyện ý. Đây không phải chân ái, cái gì mới tính là chân ái?

Nhìn đôi mắt xinh đẹp kia, mộng đẹp trở thành sự thật, khiến ánh mắt hẳn vì cảm động mà mờ lung.

Hắn ôm nàng, nhắm mắt lại, cảm nhận thời khắc hạnh phúc này.

“Anh thật sự rất yêu em.....” Hẳn nói.

“Em biết.....” Chương Gia Phân thỏa mãn dựa vào ngực hẳn, nàng nhìn cảnh hoa ngoài cửa sổ đang đóng cửa, có gió thổi qua, phiến lá màu đỏ, đều rơi. Ánh trăng sáng, sắc hồng trong gió, ban đêm tối đen, tâm nàng lại cực nóng, được nam nhân của mình âu yếm ôm, làn da nàng cũng nhiệt liệt nóng .....

“Em cũng rất yêu anh.” Nàng ngẩng mặt, sát lại gần, hôn lên cái miệng của hẳn.

Còn có cái gì nói tốt hơn sao? Về sau có cả đời có thể nói, trước triền miên rồi nói sau. Nàng kéo hẳn hướng trên giường nằm xuống, nằm úp sát trên người hẳn, miệng cố ý nói: “Đến, thân ái.....” (Chương tỷ thành sói rồi :lol:)

Hắn cười to. “Uy..... Khí chất của em đâu?”

“Muốn em giúp anh cởi quần áo sao?” Ánh mắt của nàng rất sáng.

“Uy!” Hẳn cười to, như thế nào có thể làm cho nàng thay đổi như vậy? Đương nhiên chính mình động thủ thoát quần áo, ngay cả quần áo của nàng cũng cùng nhau thoát, hai người dây dưa, vừa cười vừa hôn lẫn nhau, cùng chui vào chăn bông, ở bên trong chăn làm xăng làm bậy, nhiệt tình giương oai.

Mà cơn gió đêm, ở dưới ánh trăng yêu mị vẫn thổi, giống như đang chúc mừng, chúc mừng hai người trong phòng hạnh phúc triền miên, chúc phúc cho bọn họ vĩnh viễn không xa rời nhau, vĩnh viễn nhớ rõ từng chút, giống như thời gian yêu nhau hiện tại, thăng đến vĩnh viễn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doc-than-tinh-theo-thoi-gian-dem-nguoc>